[illegible]

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်နှင့်ဓားနှစ်လက်

4 NOV 201

မင်းသိင်္ခ

ထုတ်ဝေသူ-အိုကေလစဉ်၊
အတွင်းပုံနှိပ်နှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်-
အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
ဖြန့်ချိရေး-
အောင်မြင်စာပေ၊
ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း-
ပထမအကြိမ်၊
၂၀၀၃ခုနှစ်၊
(ဒီဇင်ဘာလ)၊
အုပ်ရေ(၅၀၀)၊
တန်ဖိုး(၂၀၀)ကျပ်။

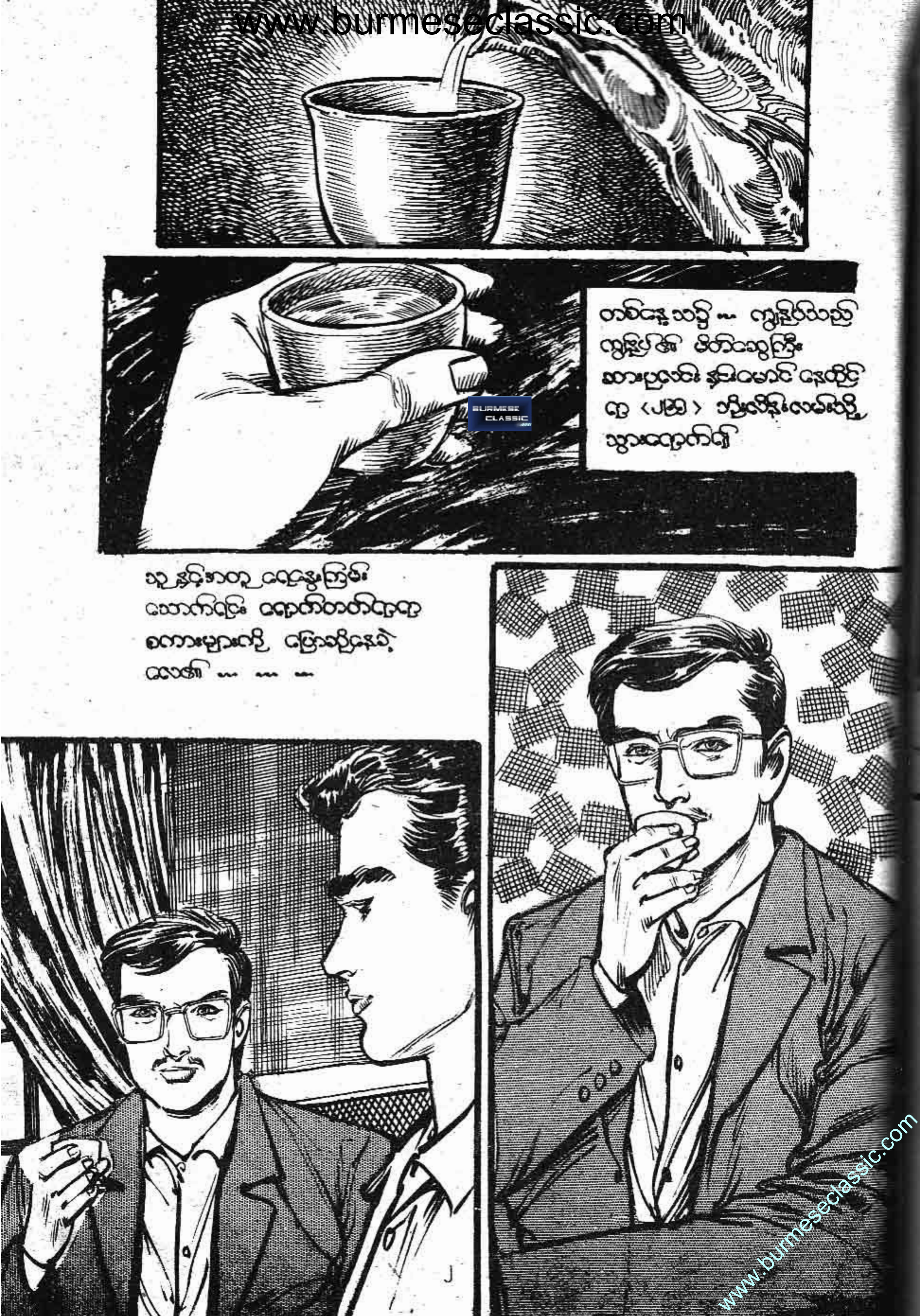
တစ်နေ့သ၌ —— ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်း နှားမောင် နေထိုင်ရာ (၂၅) ဘို့လိုနီးလမ်းသို့ သွားရောက်ကာ၍
သူနှင့်အတူ ရေနွေးကြမ်း သောက်ရင်း ရောက်တတ်ရာရာ စကားများကို ပြောဆိုနေခဲ့သော် —— —— ——

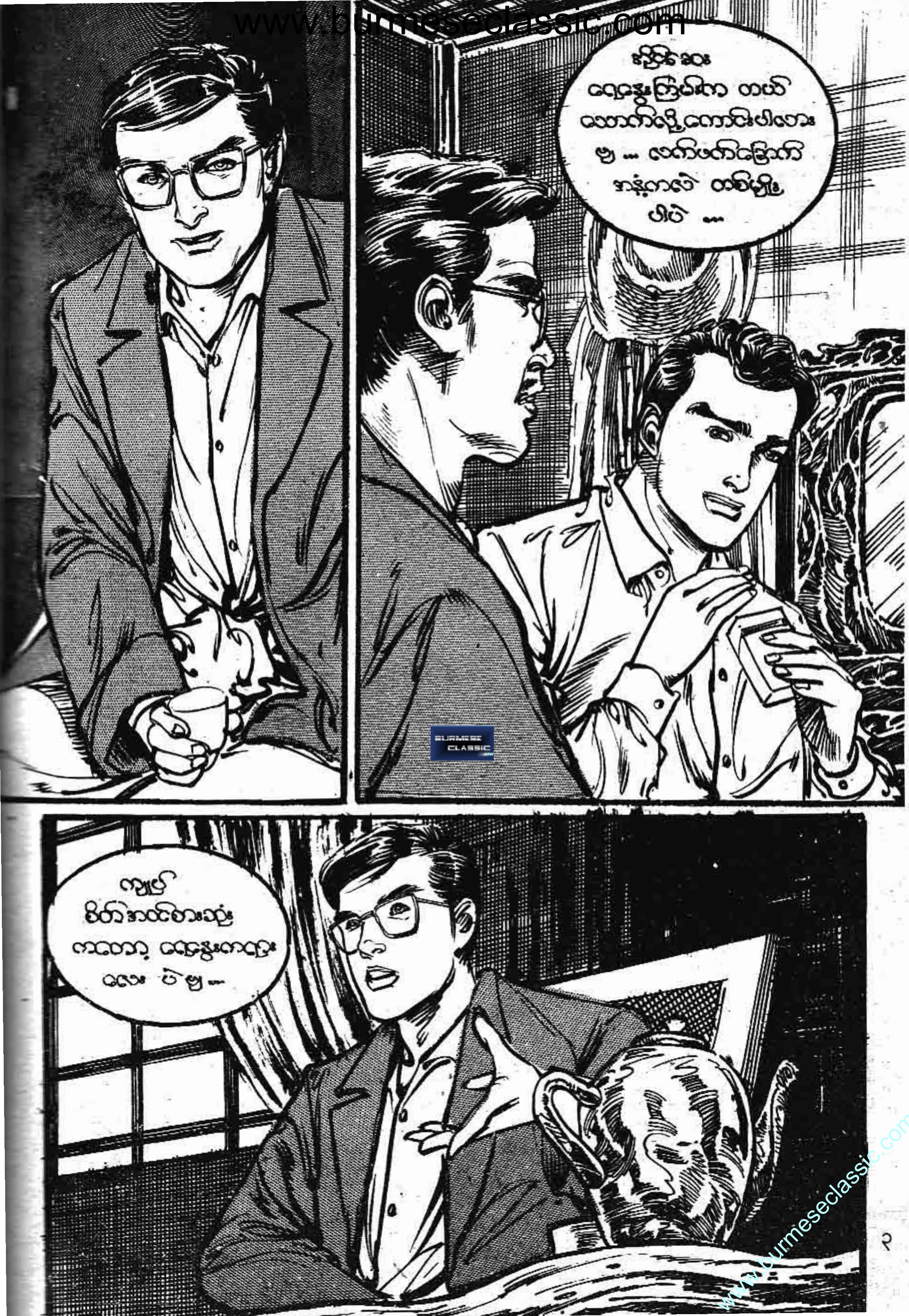
ဒါ့ပြင် ဆရာ ရေနွေးကြမ်းက တယ် သောက်လို့ကောင်းပါလား ဗျ … လက်ဖက်ခြောက် အနံ့ကလဲ တစ်မျိုး ပါပဲ …
ကျုပ် စိတ်အဝင်စားဆုံး ကတော့ ရေနွေးကရား လေး ပဲဗျ …

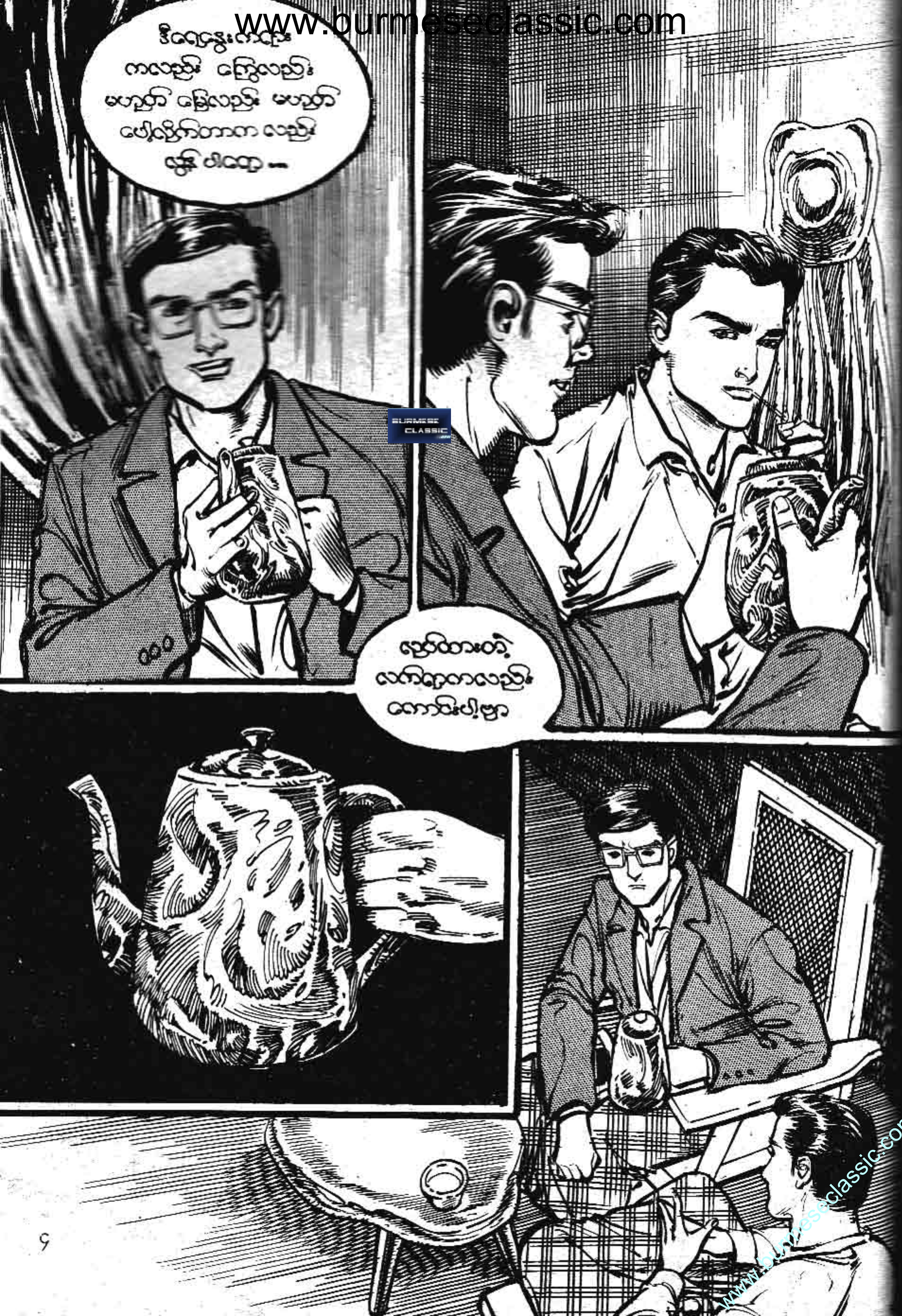
ဒီရေနွေးကရား
ကလည်း ကြွေလည်း
မဟုတ် မြေလည်း မဟုတ်
ပေါ့လိုက်တာက လည်း
လှပါရော —
ငွေစစ်လားတဲ့
လက်ရာကလည်း
ကောင်းပါ့ဗျာ

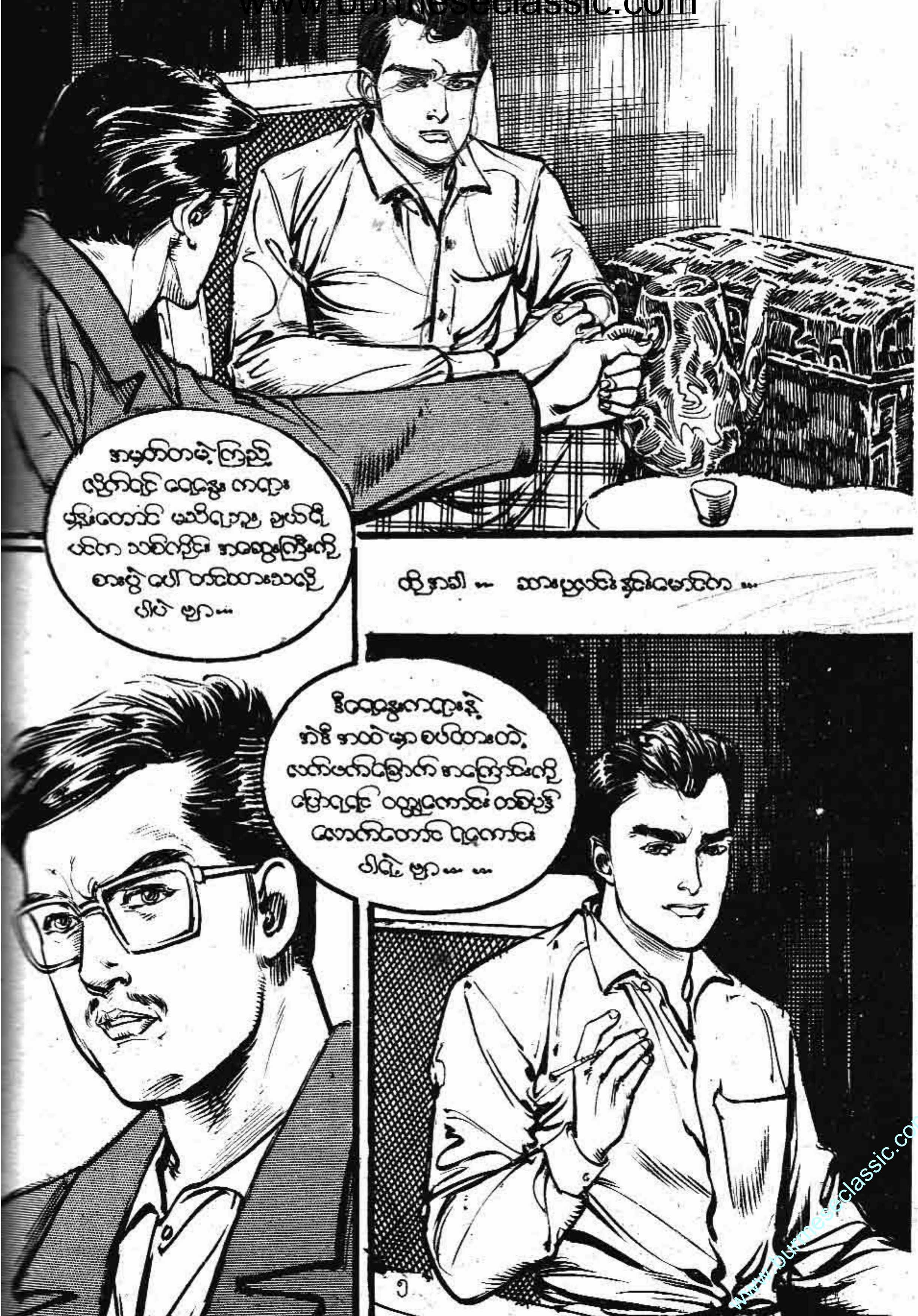
အမှတ်တမဲ့ကြည့်
လိုက်ရင် ရေနွေး ကရား
မှန်းတောင် မသိရလောက် ချယ်ပြီ
ပင်က သစ်ကိုင်း အခြောက်ကြီးကို
စားပွဲ ပေါ်တင်ထားသလို
ပါပဲ ဗျာ...
ထိုအခါ... သားပြာလင်း နှင်းမောင်က...
ဒီရေနွေးကရားနဲ့
အဲဒီ အထဲမှာ စပ်ထားတဲ့
လက်ဖက်ခြောက် အကြောင်းကို
ပြောရရင် ဝတ္ထုကောင်း တစ်ပုဒ်
လောက်တောင် ရှိကောင်း
ရှိမဲ့ ဗျာ... ...

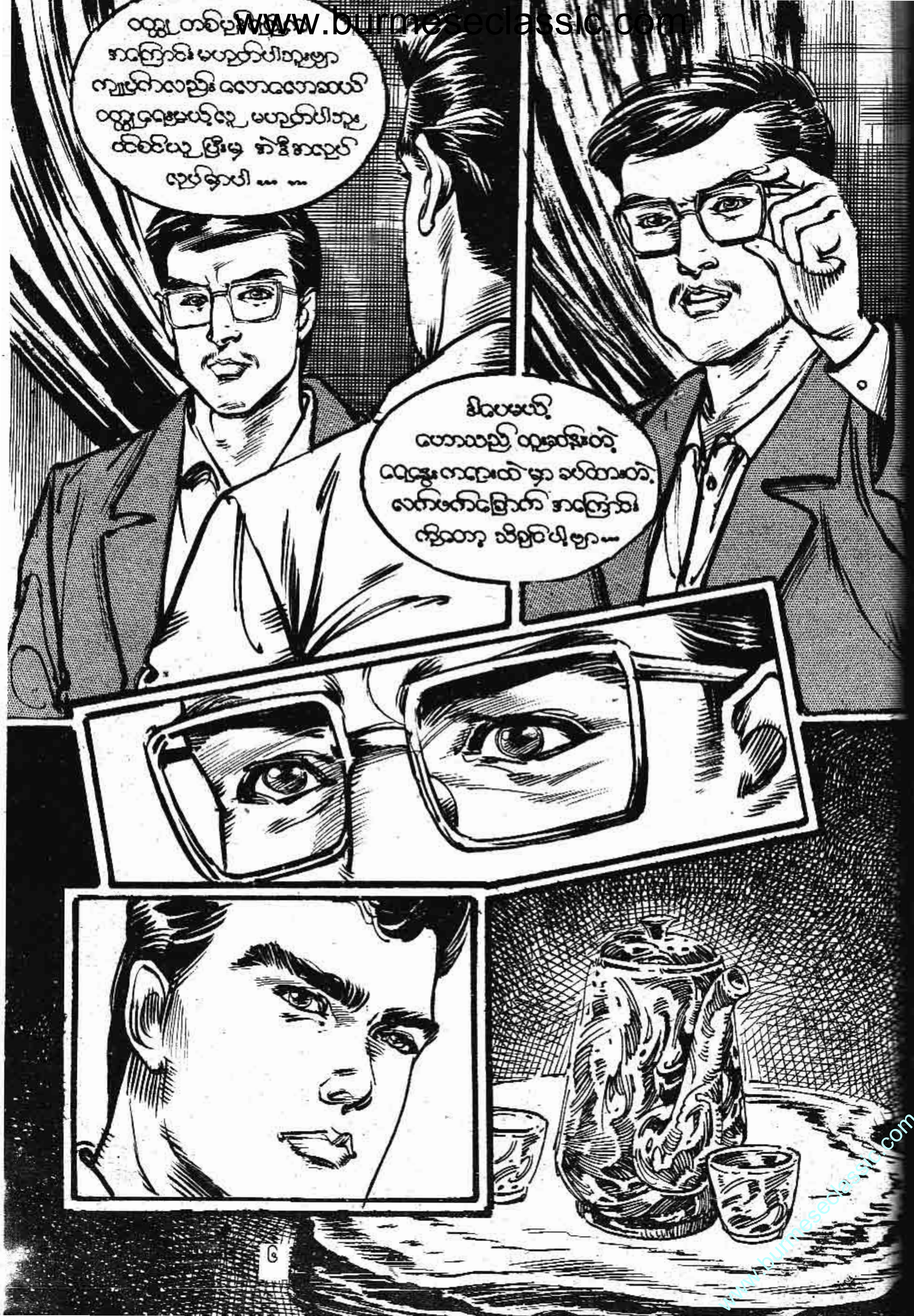
ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်[illegible]
အကြောင်း မပြောတော့ပါဘူးဗျာ
ကျုပ်ကလည်း လောလောဆယ်
ဝတ္ထုရေးမယ်လို့လဲ မပြောတော့ပါဘူး
ထိုင်လို့ ပြီးမှ ဆဲဒီ အလုပ်
လုပ်ရှာပါ ... ...
ဒါပေမယ့်
ဟောသည့် ထွေးခင်းတဲ့
ရေနွေးကရားထဲမှာ ခပ်ထားတဲ့
လက်ဖက်ခြောက် အကြောင်း
ကြိုတော့ သိချင်ပါ့ဗျာ ...

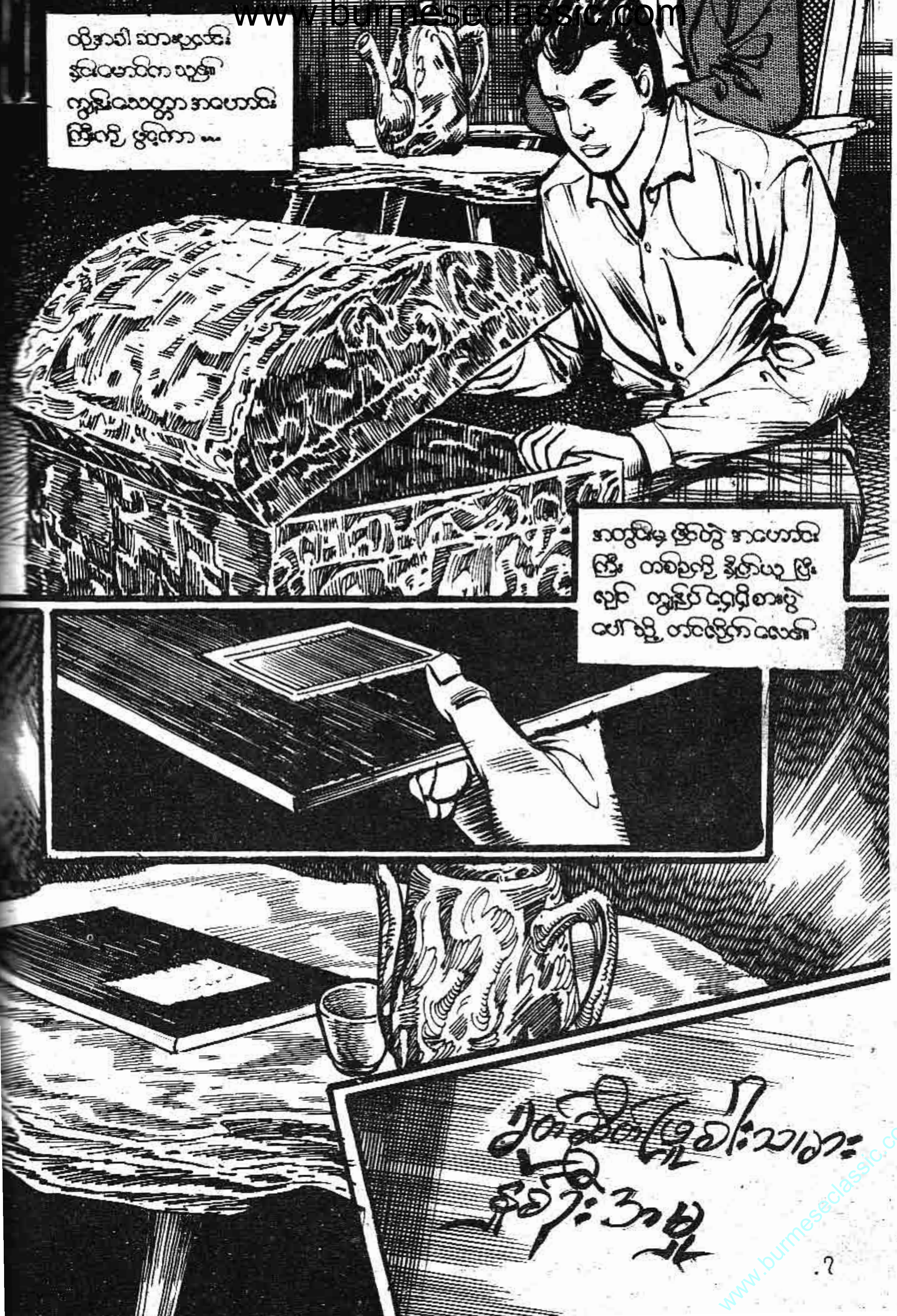
ထို့အခါ သားမှုလင်း
နှမမောင်က သူ့ရှေ့
ကျွန်းသေတ္တာ အဟောင်း
ကြီးကို ဖွင့်ကာ ...
အတွင်းမှ ဖိုင်တွဲ အဟောင်း
ကြီး တစ်ခုကို နှိုက်ယူ ပြီး
လျှင် ကျွန်ုပ်ရှေ့ရှိ စားပွဲ
ပေါ်သို့ တင်လိုက်လေ၏
ဥစ္စာစောင့် [illegible]
[illegible]

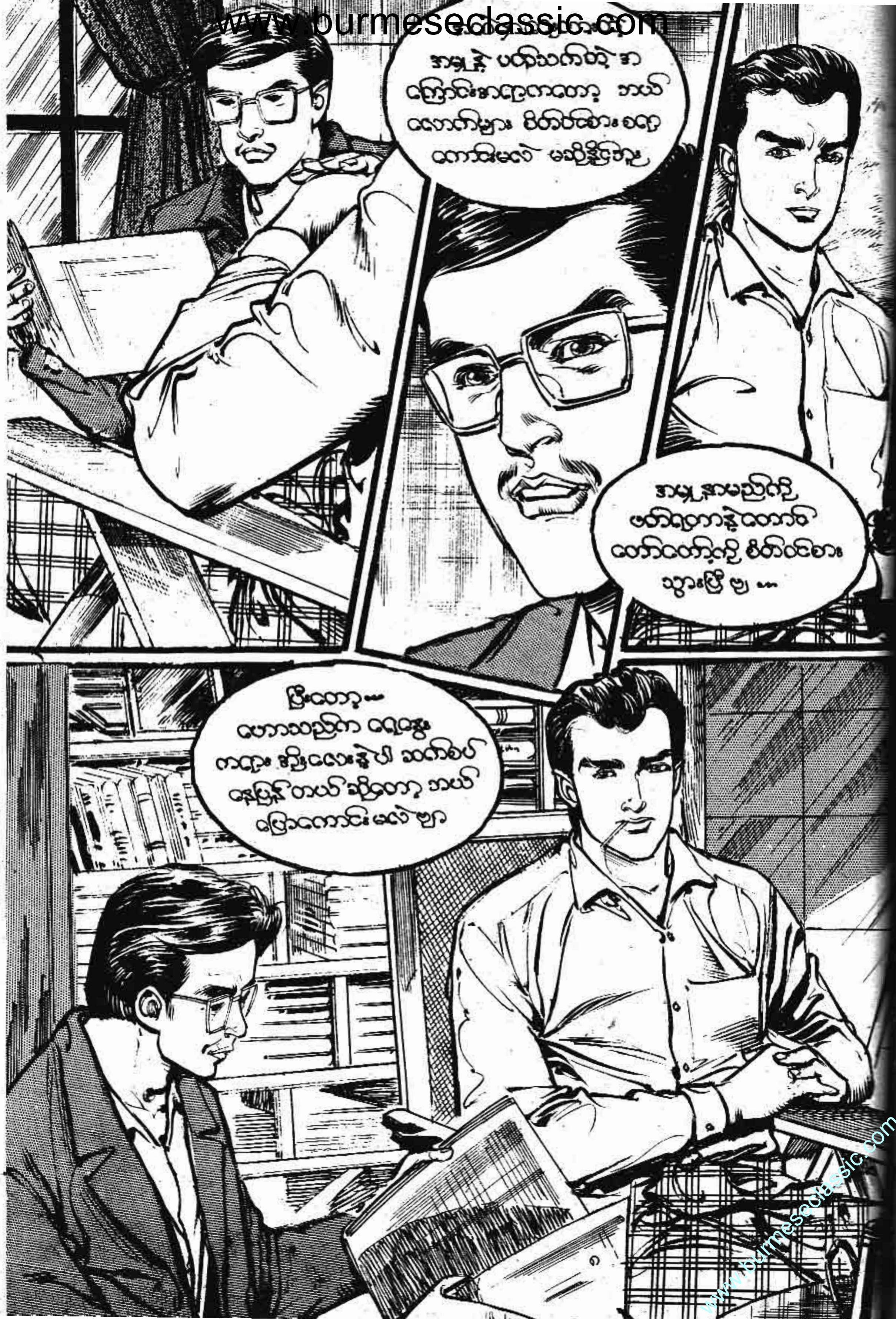
အမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အ
ကြောင်းအရာကတော့ ဘယ်
လောက်များ စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းမလဲ မသိနိုင်ဘူး
အမှုနာမည်ကို
ဖတ်ရှုတာနဲ့တောင်
တော်တော့်ကို စိတ်ဝင်စား
သွားပြီ ဗျ ...
ပြီးတော့ ...
ဟောသည်က ရေနွေး
ကရား အိုးလေးနဲ့ပါ သတ်ပစ်
နေပြန်တယ် ဆိုတော့ ဘယ်
ပြောကောင်းမလဲ ဗျာ

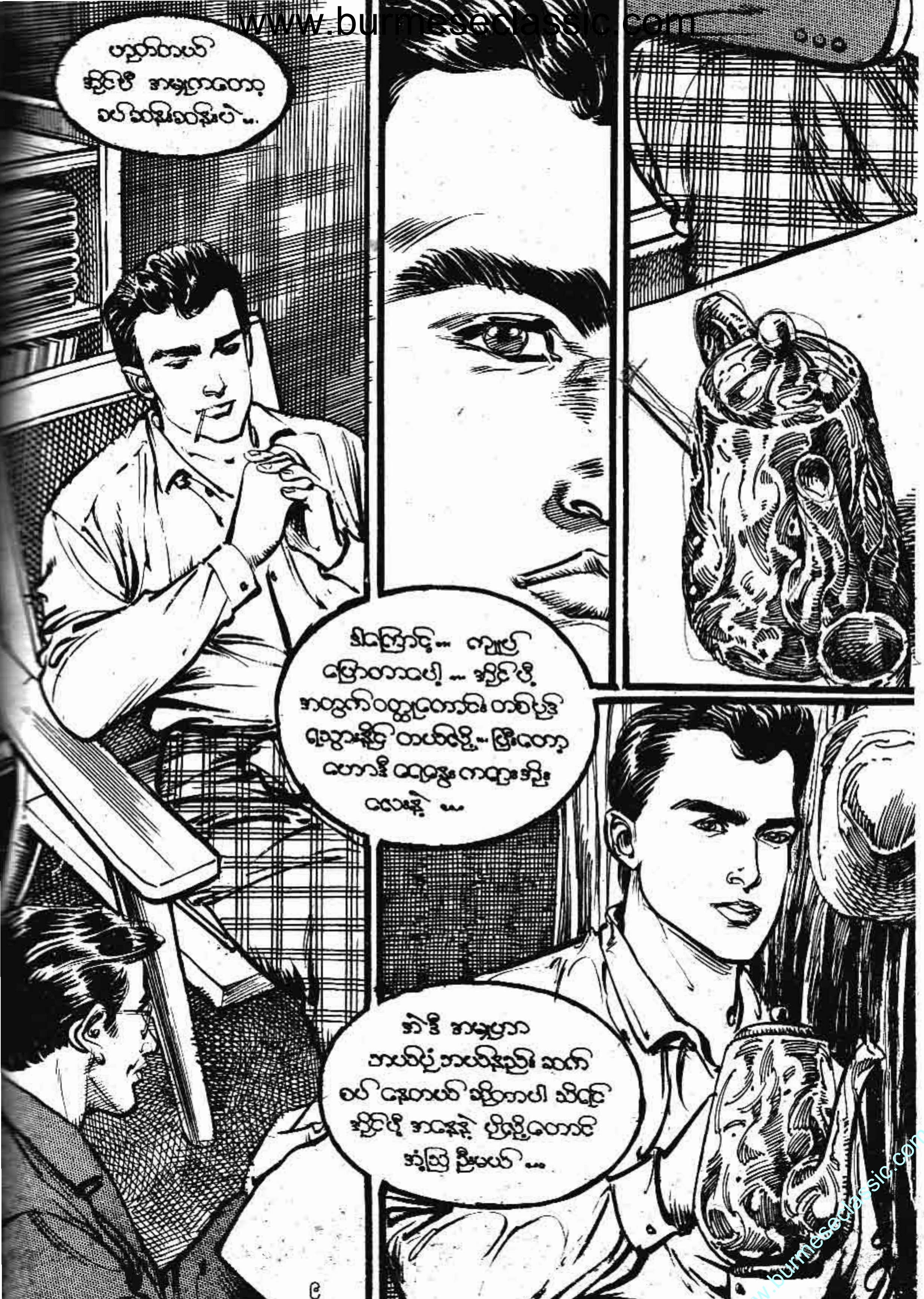
ဟုတ်ပါတယ်
အိုင်ဗီ အမှုကတော့
ပဟေဠိဆန်ဆန်နီးပဲ ..
ဒီကြောင့် ... ကျုပ်
ပြောတာပေါ့ ... အိုင်ဗီ့
အတွက် ဝတ္ထုကောင်း တစ်ပုဒ်
ရေးသားနိုင်တယ်လို့ ... ပြီးတော့
ဟောဒီ ရေနွေးကရားအိုး
လေးနဲ့ ...
အဲဒီ အမှုမှာ
ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဆက်
စပ်နေတယ် ဆိုတာပါ သိရင်
အိုင်ဗီ့ အရေးနဲ့ ပိုလို့တောင်
အံ့သြ ဦးမယ် ...

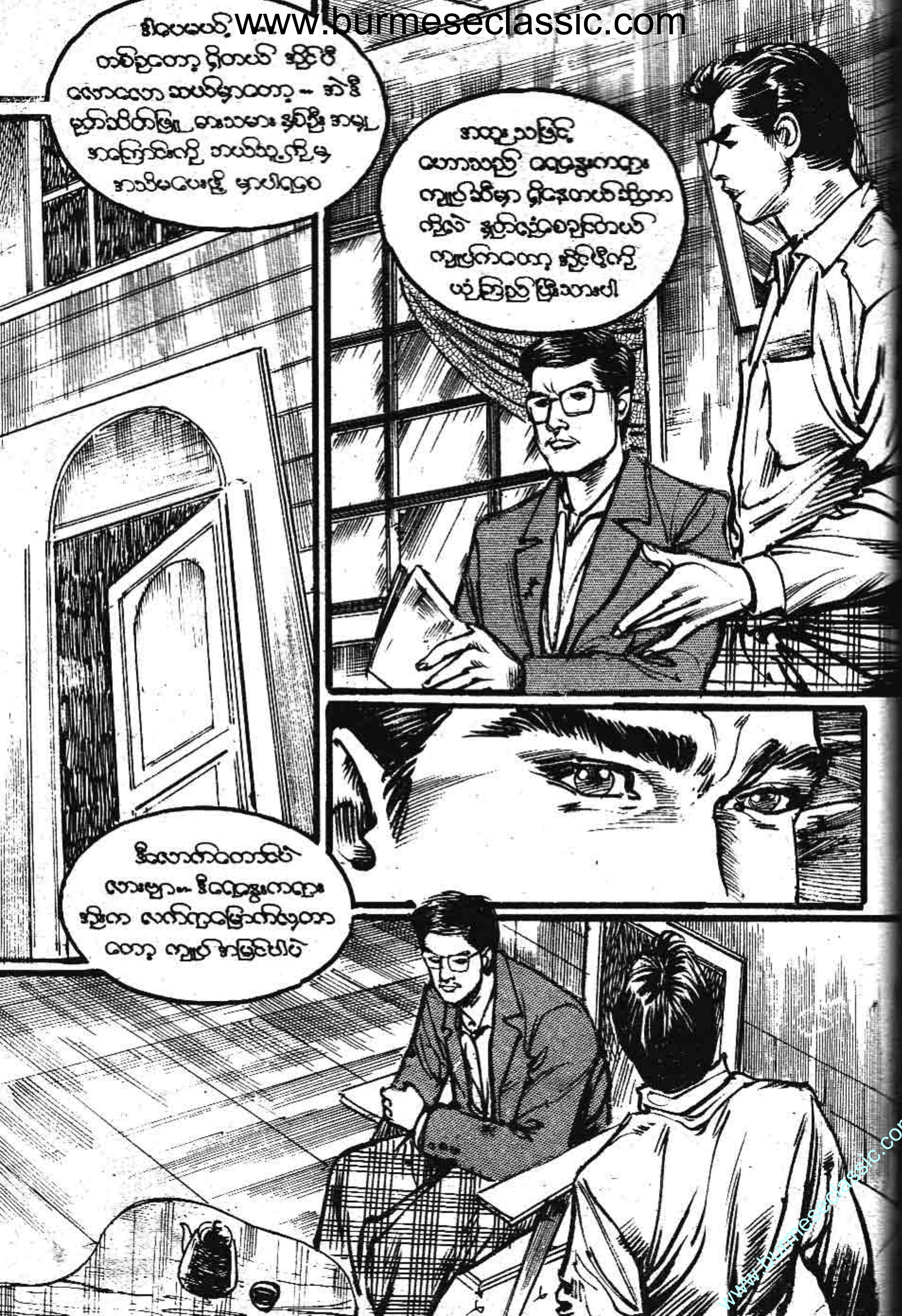
ဒါပေမယ့် —
တစ်ခုတော့ ရှိတယ် ဆိုင်ပီ
ဟောလော ဘယ်မှာတော့ — အဲဒီ
ဗုတ်သိတ်တိမြို့ ဓားသမား နှစ်ဦး အမှု
အကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ
အသိမပေးဖို့ မှာပါရစေ
အထူးသဖြင့်
ယောသည့် ရေမွှေးကရှူး
ကျုပ်အိမ်မှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ
ကိုယ်လဲ နှုတ်လုံစေချင်တယ်
ကျုပ်ကတော့ ဆိုင်ပီကို
ယုံကြည်ပြီးသားပါ
ဒီလောက်တောင်ပဲ
လားဗျာ— ဒီရေမွှေးကရှူး
ဆိုက လက်ရှုမြောက်လှတာ
တော့ ကျုပ် အမြင်ပါပဲ

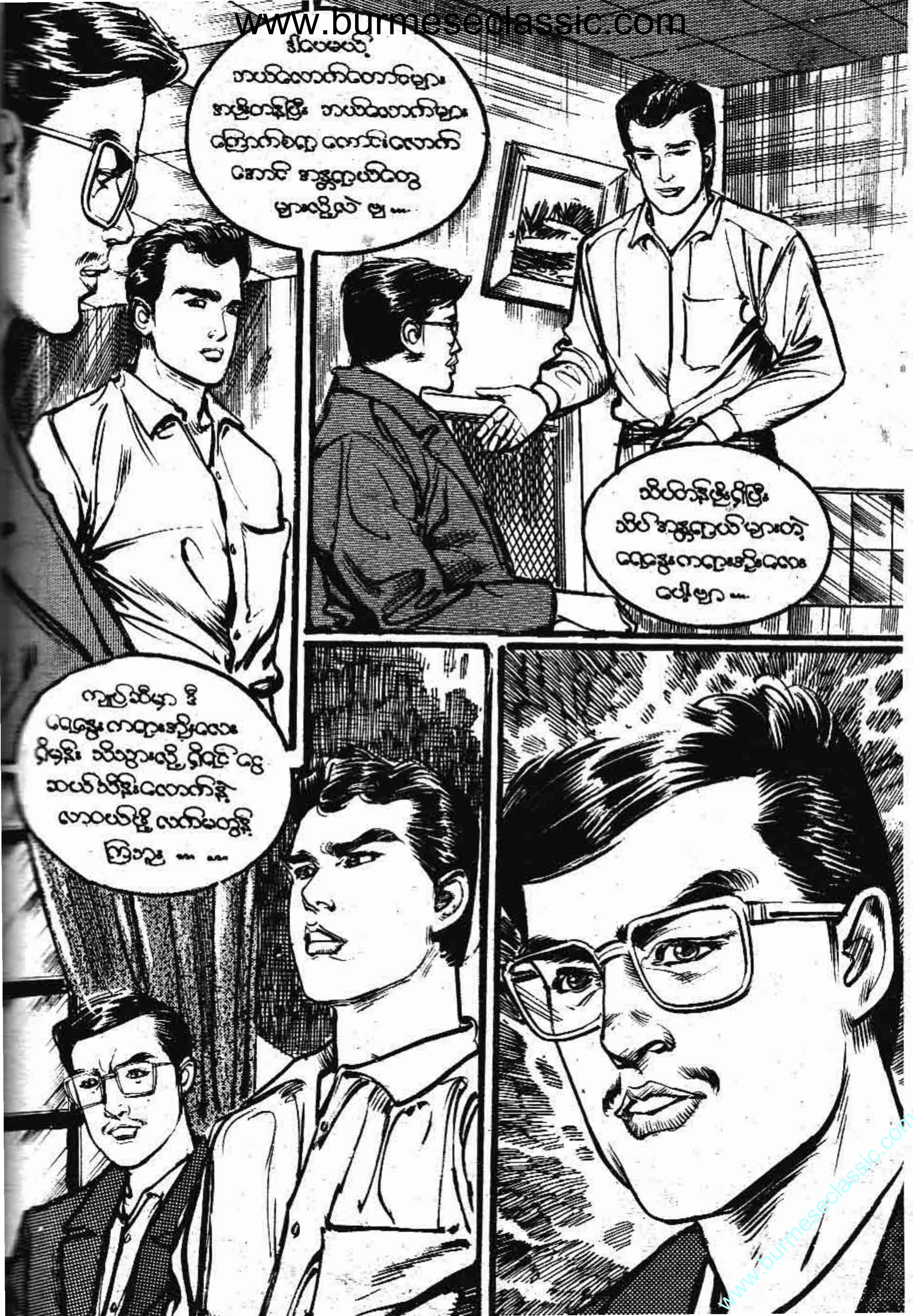
ဒါပေမယ့်
ဘယ်လောက်တောင်များ
အဖိုးတန်ပြီး ဘယ်လောက်များ
ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်
အောင် အန္တရာယ်တွေ
များလို့လဲ ဗျ ...
သိပ်တန်ဖိုးရှိပြီး
သိပ်အန္တရာယ်များတဲ့
ရွှေပန်းကရားအိုးလေး
ပေါ့ဗျာ ...
ကျုပ်သိမျှ ဒီ
ရွှေပန်းကရားအိုးလေး
ရှိမှန်း သိသွားလို့ ရှိရင် ငွေ
ဘယ်သိန်းလောက်နဲ့
လာဝယ်ဖို့ လက်မတွန့်
ကြဘူး ... ...

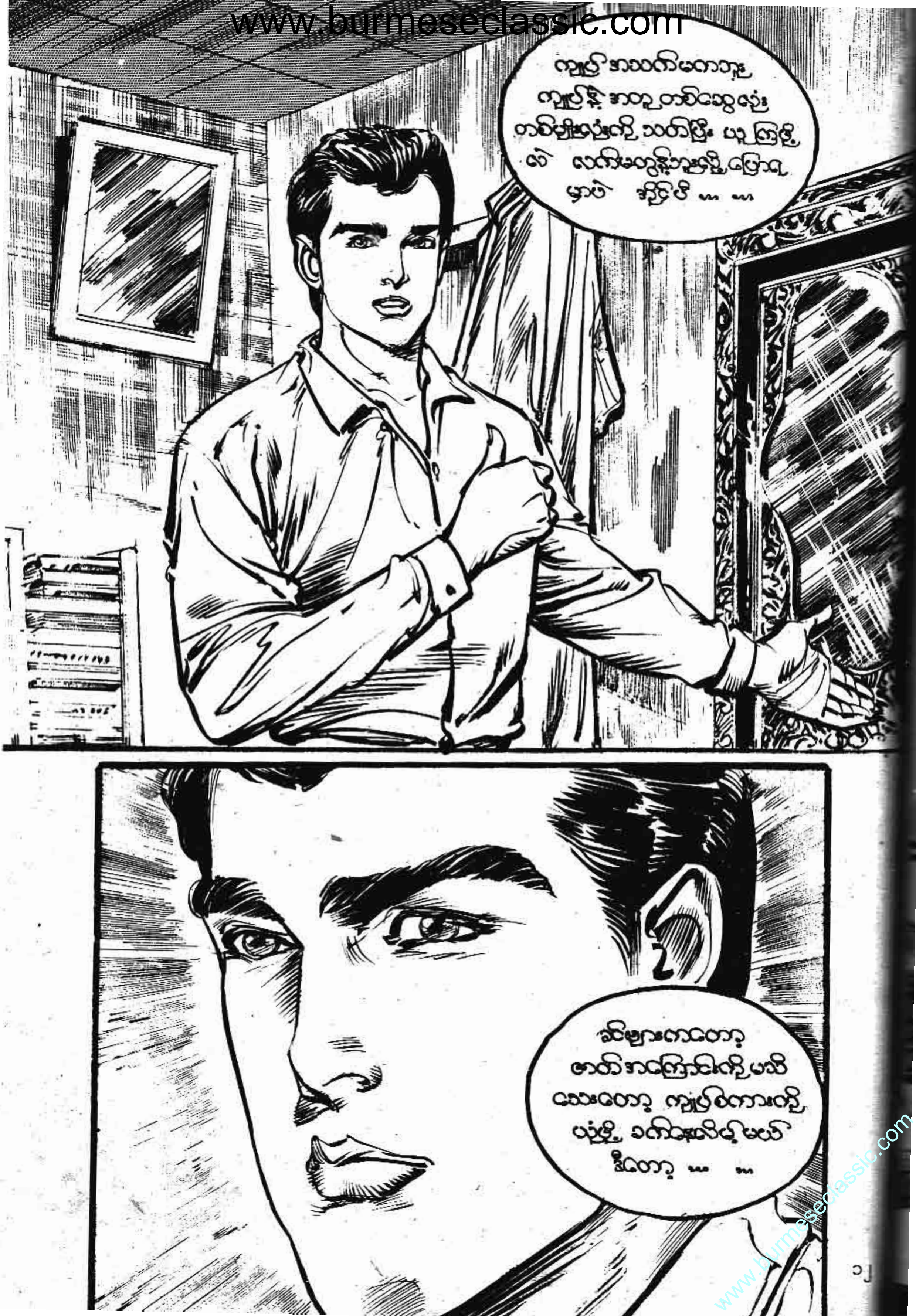
ကျုပ် အသေကိုမကြောက်ဘူး ကျုပ်နဲ့ အတူ တစ်သွေးတည်း တစ်မျိုးလုံးကို သတ်ပြီး ယူကြဖို့ လဲ လက်မတွန့်ဘူးဆို ပြောရ မှာပဲ ဆိုင်ပီ ... ...
ခင်ဗျားကတော့ ဇာတ်အကြောင်းကို မသိ သေးတော့ ကျုပ်စကားကို ယုံဖို့ ခက်နေလိမ့်မယ် ဦးတော့ ... ...

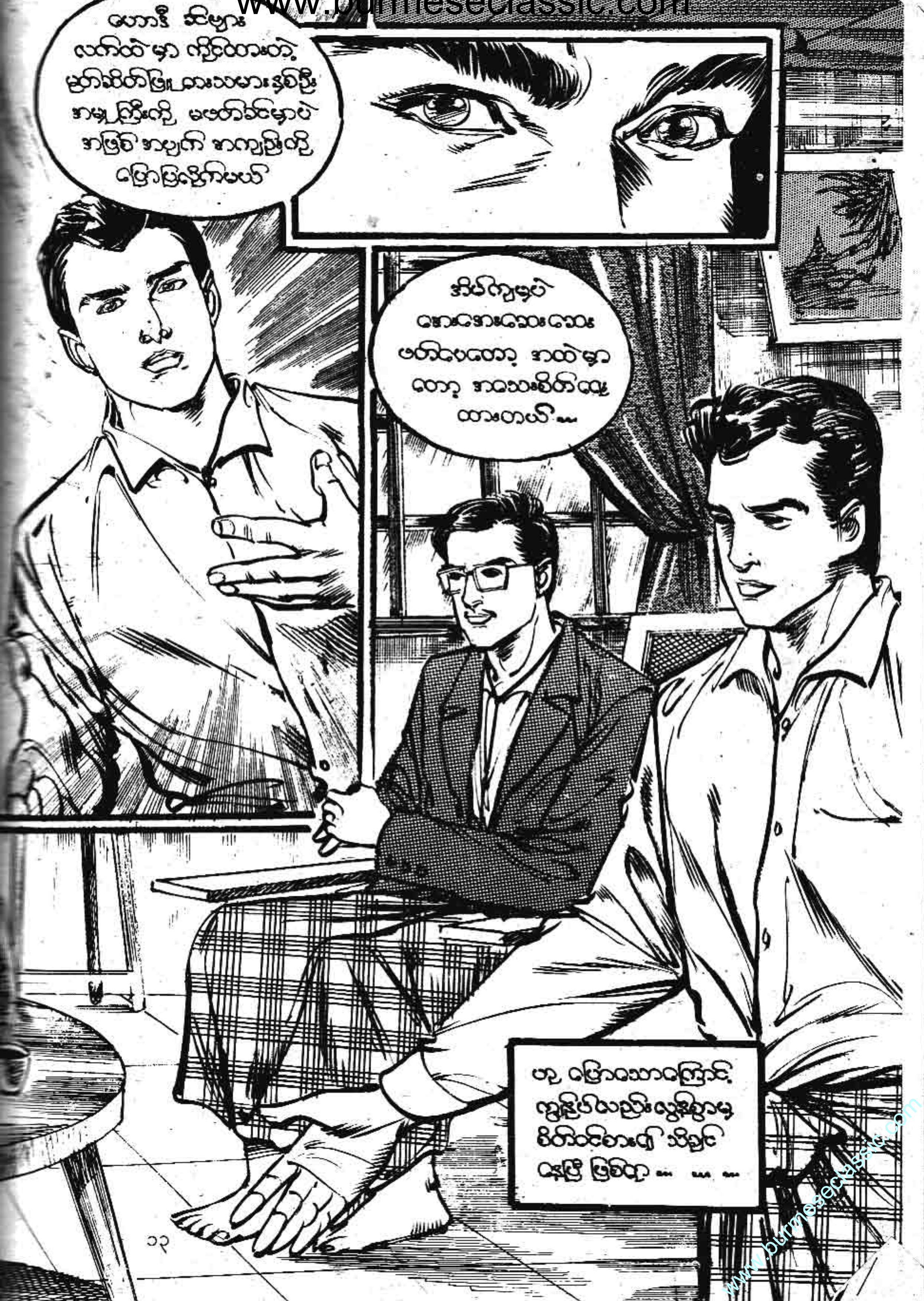
ယောဒီ ဆိုမှား
လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့
ဥတ်ဆိတ်ဖြူ ဓားသမားနှစ်ဦး
အမှုကြီးကို မဖတ်ခင်မှာပဲ
အဖြစ်အပျက် အကျဉ်းကို
ပြောပြလိုက်ပါမယ်
အိပ်ကျမှုပဲ
စောစောသေးသေး
ဖတ်လေလေတော့ အထဲမှာ
တော့ အသေးစိတ်ရေး
ထားတယ်...
ဟု ပြောသောကြောင့်
ကျွန်ုပ်လည်း လွန်စွာမှ
စိတ်ဝင်စားစွာ သိချင်
နေပြီ ဖြစ်ရာ ... ...

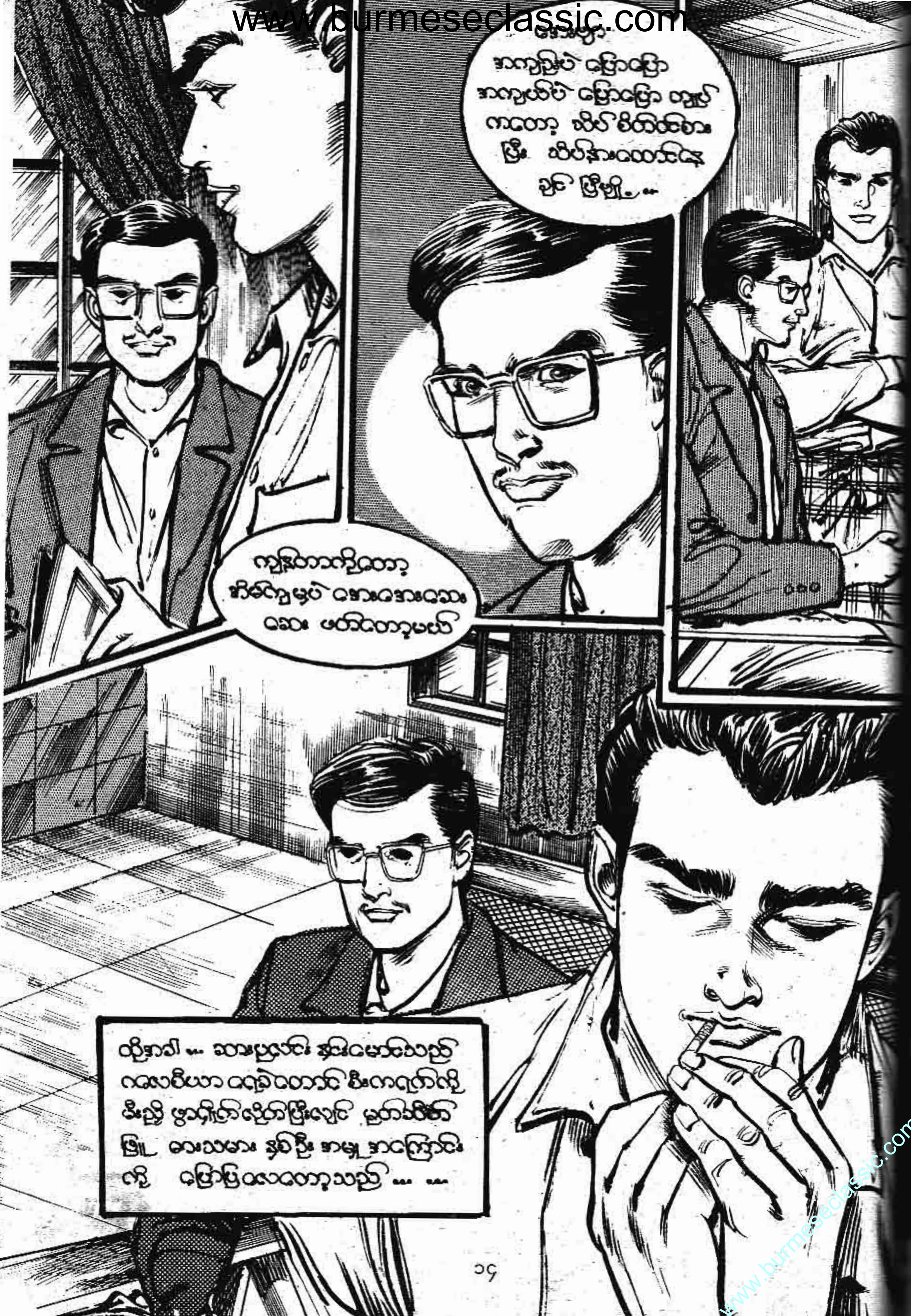
[illegible]
အကျဉ်းပဲ ပြောပြော
အကျယ်ပဲ ပြောပြော ကျုပ်
ကတော့ သိပ် စိတ်ဝင်စား
ပြီး သိပ်နားထောင်ရ
ချင် ပြီဗျို့ ...
ကျွန်တော်ကတော့
ဒီမိတ္တူမှာပဲ ဖြေးဖြေးဖြေး
ဖြေး ဖတ်တော့မယ်
ထို့အခါ ... သားပုလင်း နှင်းမောင်သည်
ဂလောရီယာ ရေခဲတောင် စီးကရက်ကို
မီးညှိ ဖွာရှိုက်လိုက်ပြီးလျှင် မှတ်သိထား
ဖြူ ဓားသမား နှစ်ဦး အမှု အကြောင်း
ကို ပြောပြလေတော့သည် ... ...

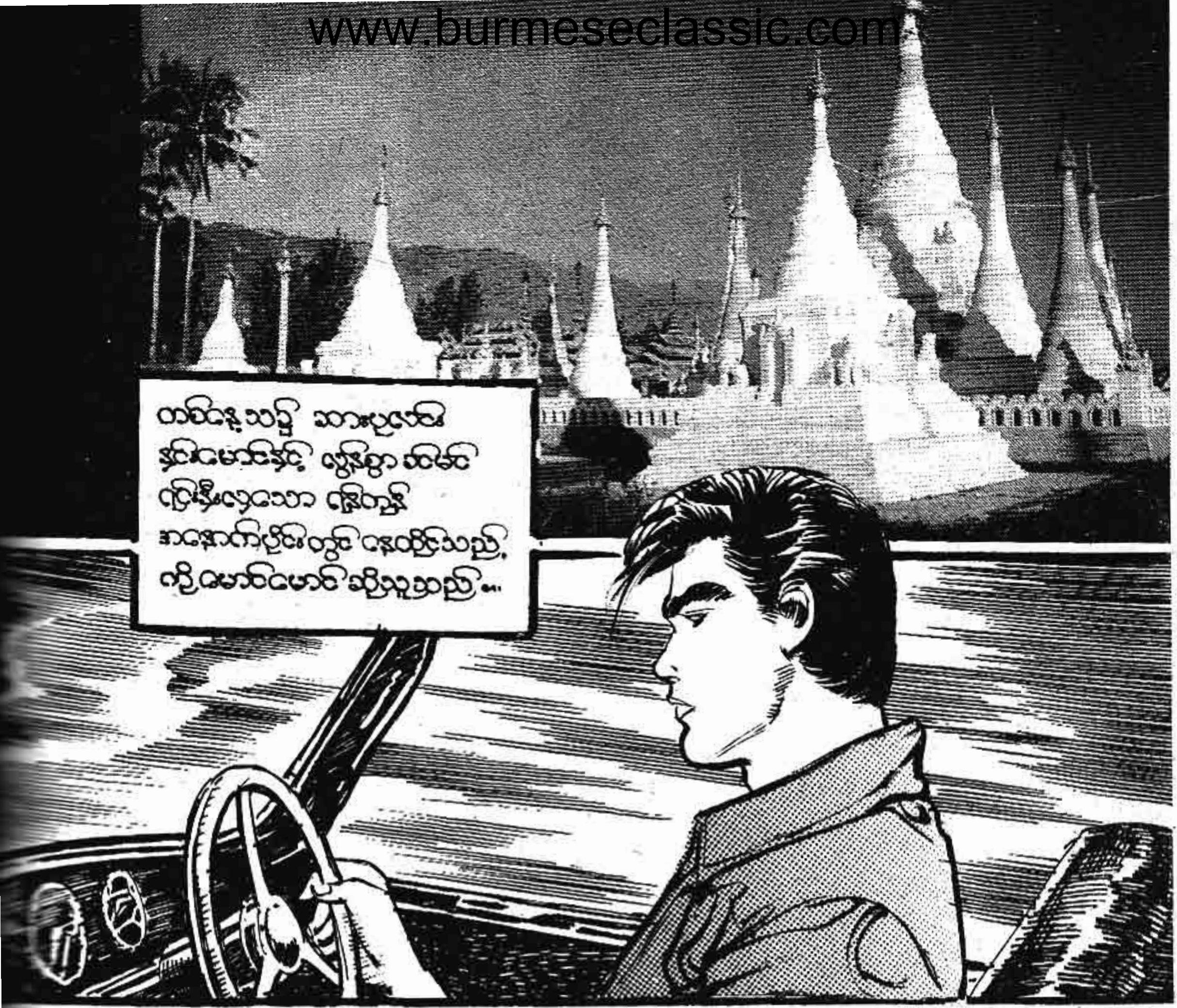
တစ်နေ့သ၌ သားပုလောဗိုး
နွားမောင်နှင့် လွန်စွာ ခင်မင်
ရင်းနှီးလှသော ရွှေကျွန်
အနောက်ပိုင်းတွင် နေထိုင်သည့်
ကိုမောင်မောင် ဆိုသူသည်...

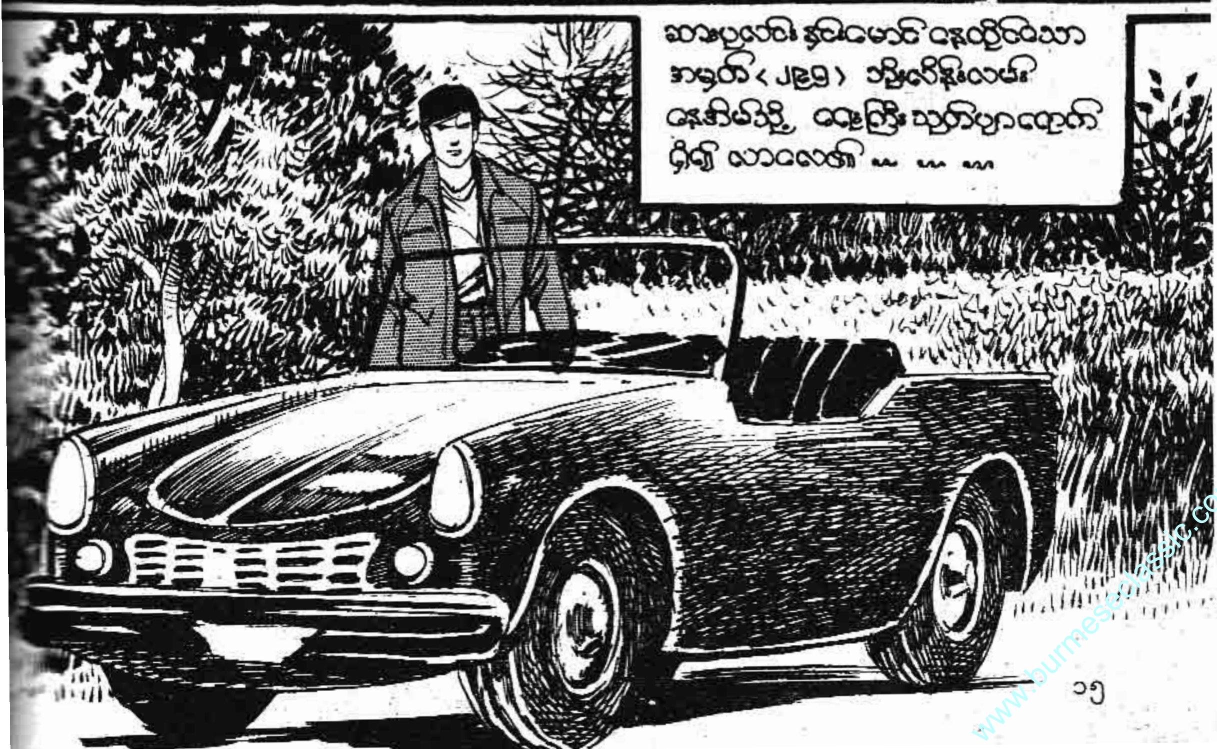
သားပုလောဗိုး နွားမောင် နေထိုင်ခဲ့သော
အမှတ် < ၂၉၅ > ဘိုလေနိုးလမ်း
နေအိမ်သို့ ရှေးကြီးသုတ်ပျာ ရောက်
ရှိ လာလေ၏ ... ...

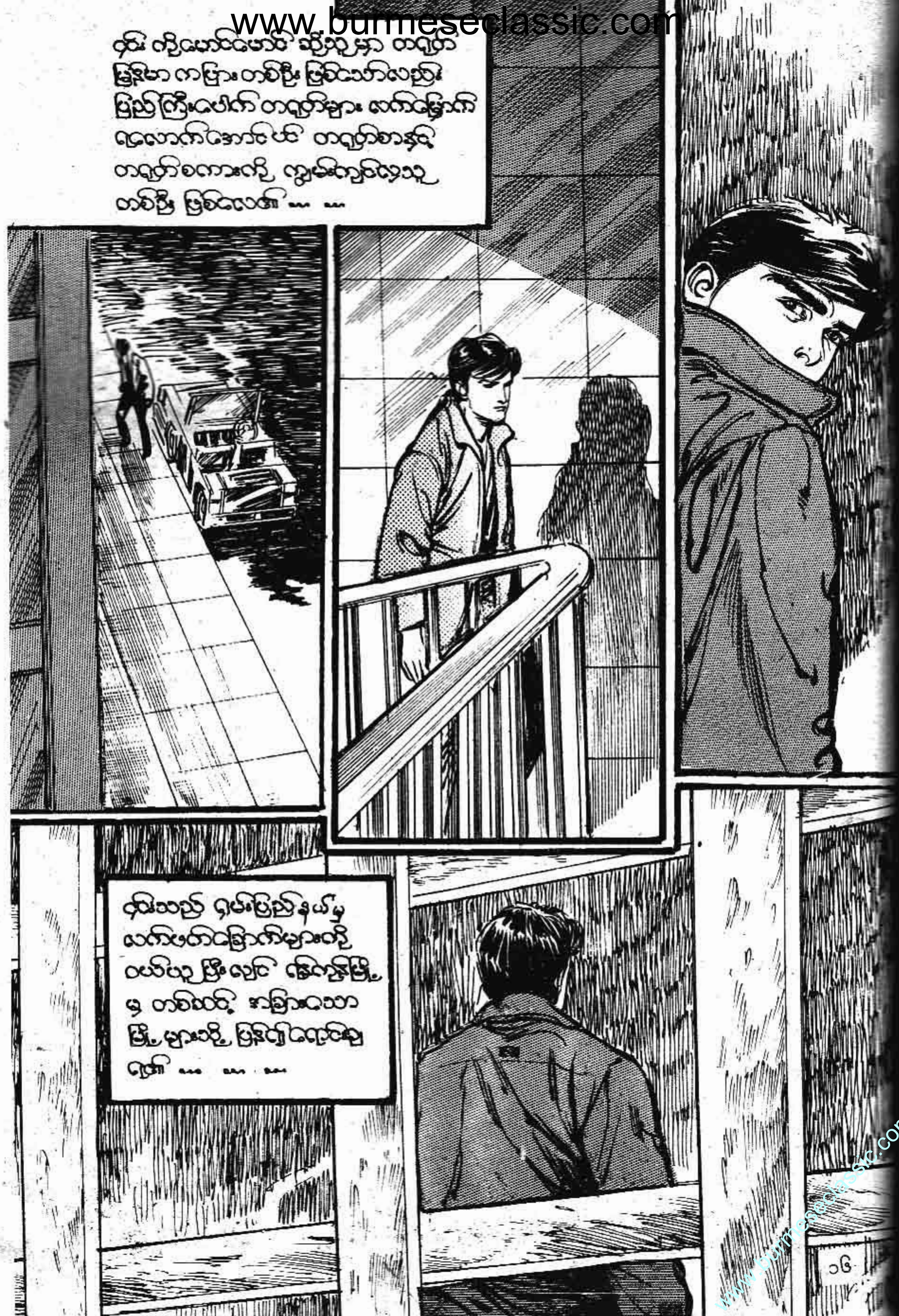
ဝုဏ်း ကျိုးယောင်မောင် ဆိုသူမှာ တရုတ်
မြန်မာ ကပြား တစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း
ပြည်ကြီးပေါက် တရုတ်များ လက်မြှောက်
ရလောက်အောင်ပင် တရုတ်စာနှင့်
တရုတ်စကားကို ကျွမ်းကျင်လှသူ
တစ်ဦး ဖြစ်လေ၏ ... ...
ဝုဏ်းသည် ရှမ်းပြည်နယ်မှ
လက်ဖက်ခြောက်များကို
ဝယ်ယူ ပြီးလျှင် ကျောက်မဲမြို့
မှ တစ်ဆင့် အခြားသော
မြို့များသို့ ပြန်လည်ရောင်းချ
လေ၏ ... ...

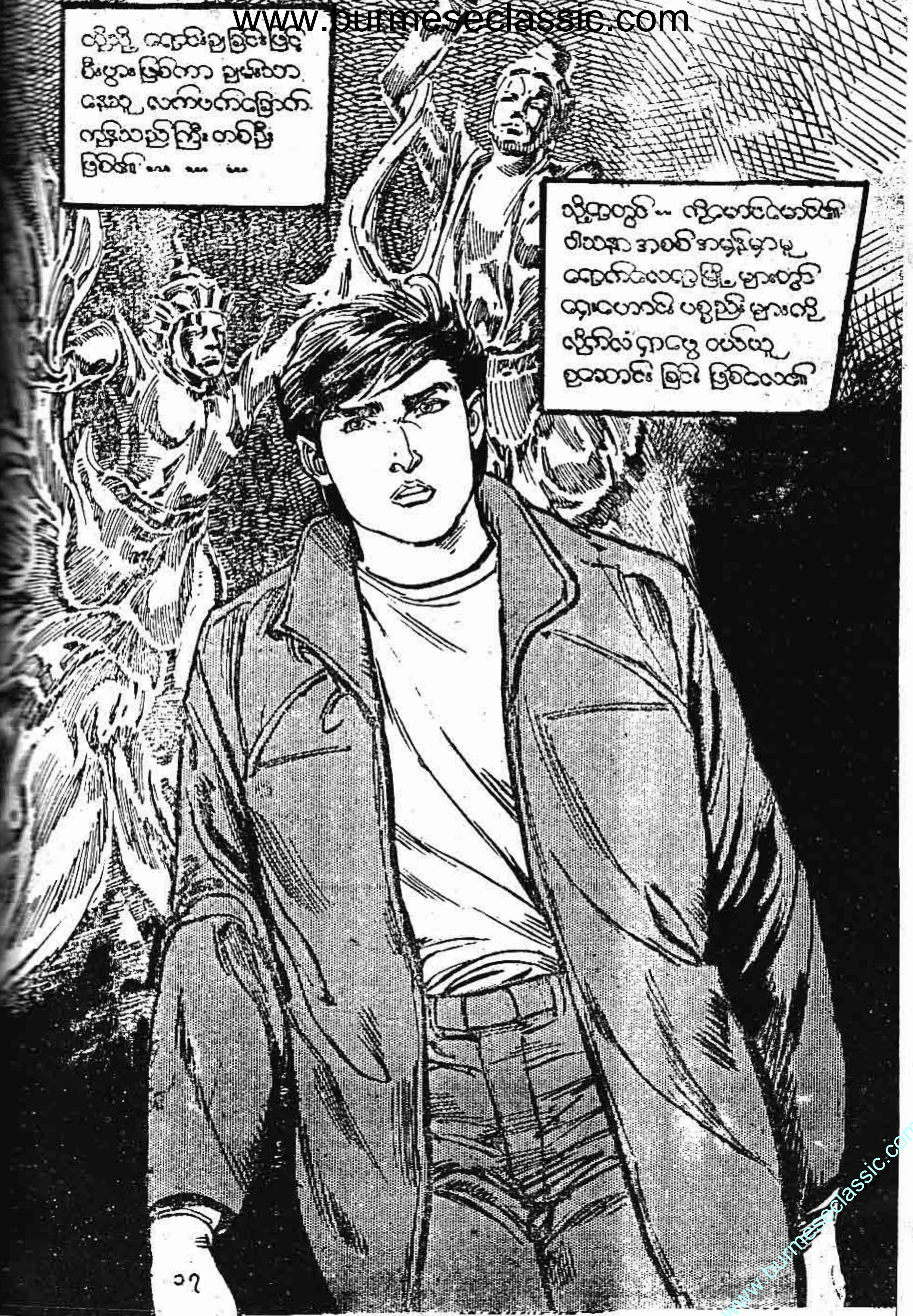
ထိုသို့ ရောင်းချခြင်းဖြင့် စီးပွားဖြစ်ကာ ချမ်းသာနေသည့် လက်ပက်ချောက် ကျွန်းသာရွာကြီး တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ... ...
သို့ရာတွင် -- ကိုမောင်မောင်၏ ဝါသနာ အစစ်အမှန်မှာမူ ပျောက်လေသော မြို့များတွင် ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း များကို လိုက်လံ ရှာဖွေ ဝယ်ယူ စုဆောင်းခြင်း ဖြစ်လေ၏

ထို့ကြောင့်လည်း ကျူရီယို ဆိုင်များသို့
မကြာခဏ သွားရောက်ကာ ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်းများကို ကြည့်ရှု သွားရည်ယို
တတ်သော သားပြုလင်း နှင်းမောင်နှင့်
ဝါသနာခြင်း တူပေ၏ ... ...

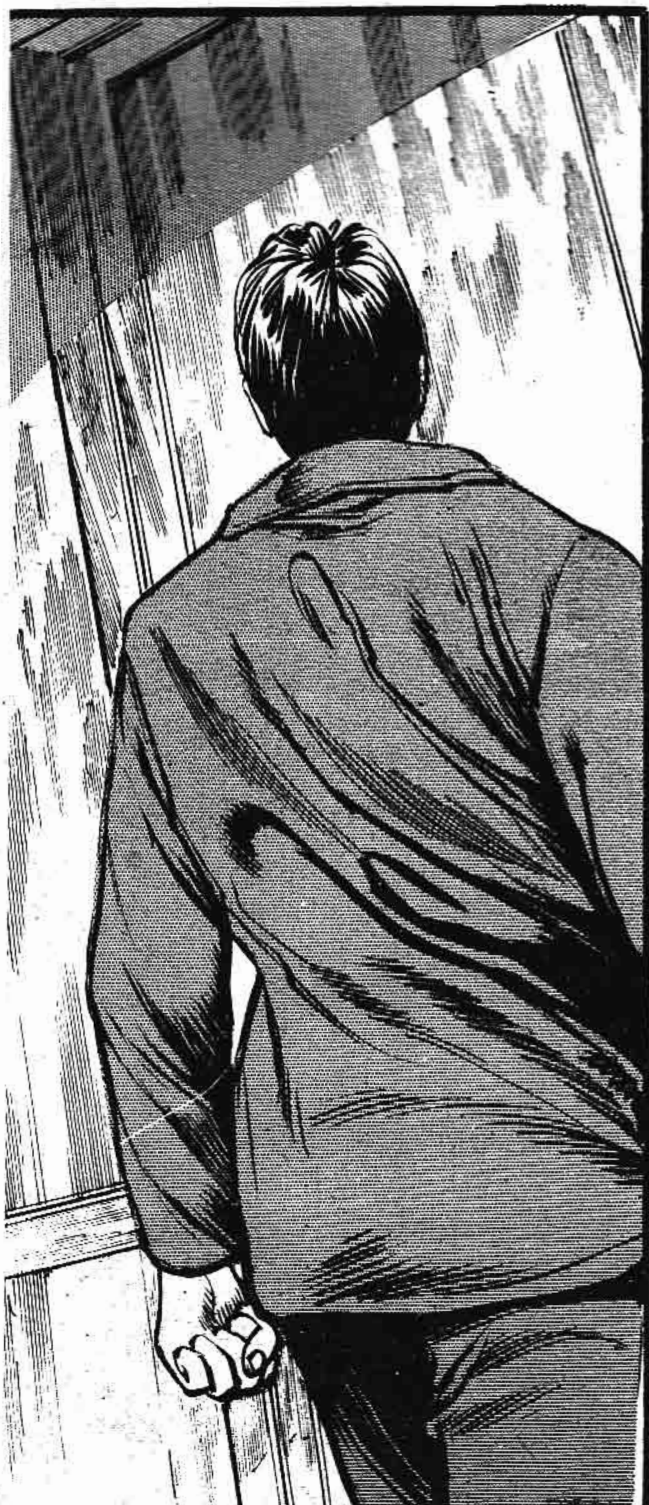

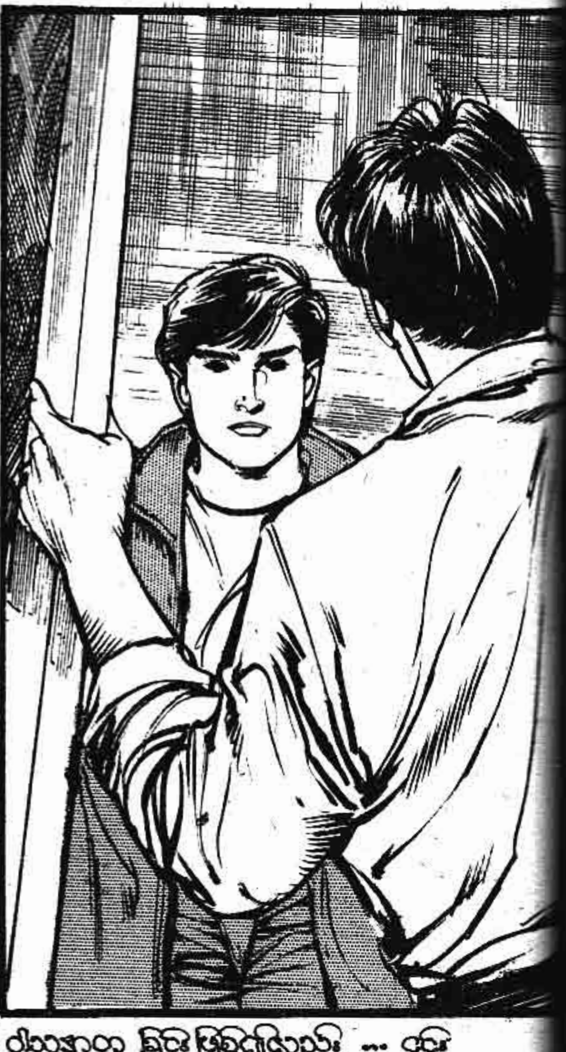

ဝါသနာတူ ခြင်း ဖြစ်ကြလည်း ... ဇင်း
ကိုမောင်မောင် ဆိုသူနှင့်
သားပြုလင်းနှင်းမောင်တို့တွေ့ဆုံ
ကြုံနီးခဲ့ သည်မှာ သဘာဝ ကျလှပေ၏

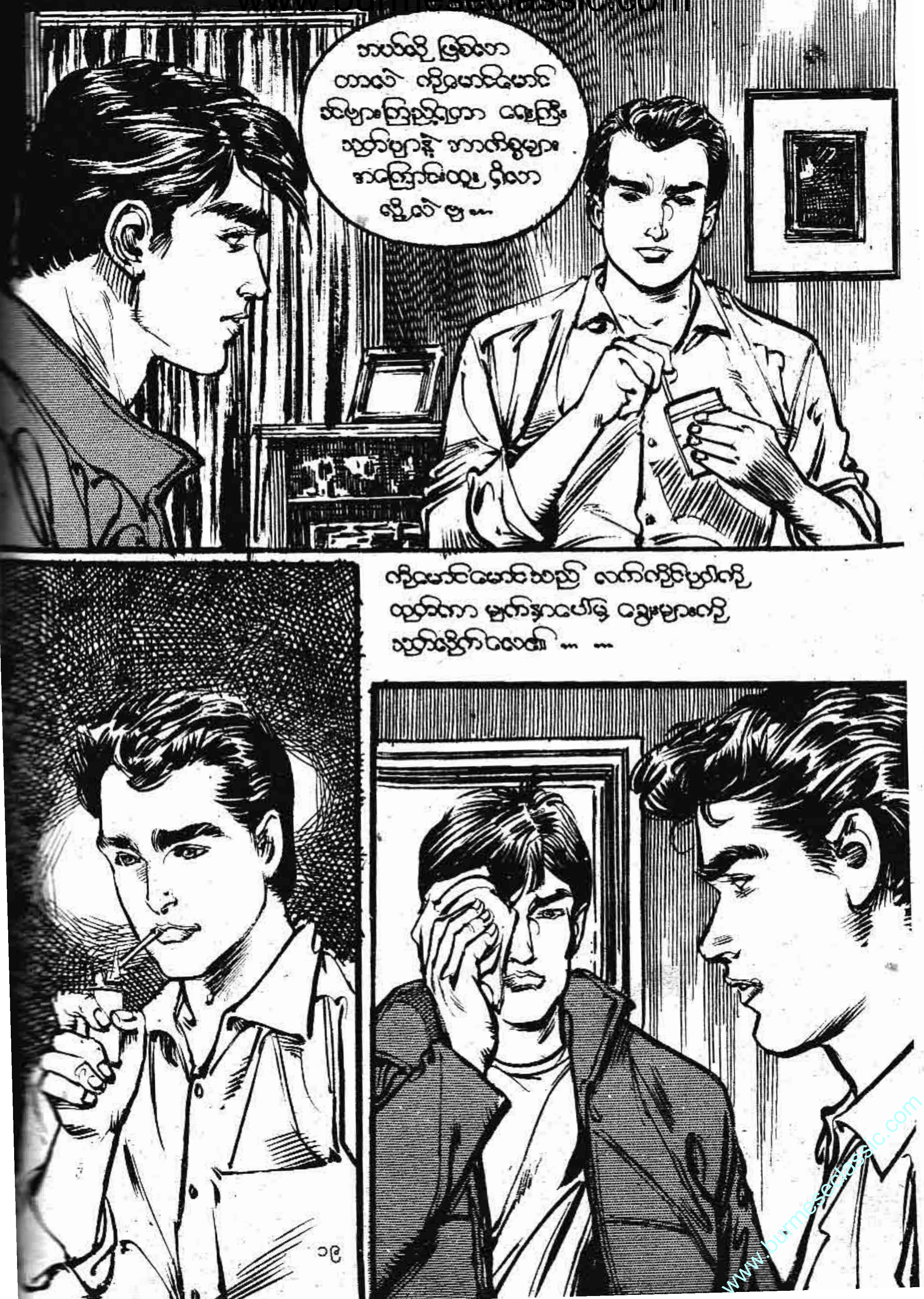
ဘယ်လို ဖြစ်သော
တာလဲ ဂျိုမောင်မောင်
ဘိလ်များကြည့်ရှုဟာ ဈေးကြီး
ဟိုတယ်များနဲ့ ဘာကိစ္စများ
အကြောင်းထူး ရှိသော
သို့လဲ ဗျ ...

ဂျိုမောင်မောင်သည် လက်ကိုင်ပုဝါကို ထုတ်ကာ မျက်နှာပေါ်မှ ချွေးများကို သုတ်လိုက်လေ၏ ... ...

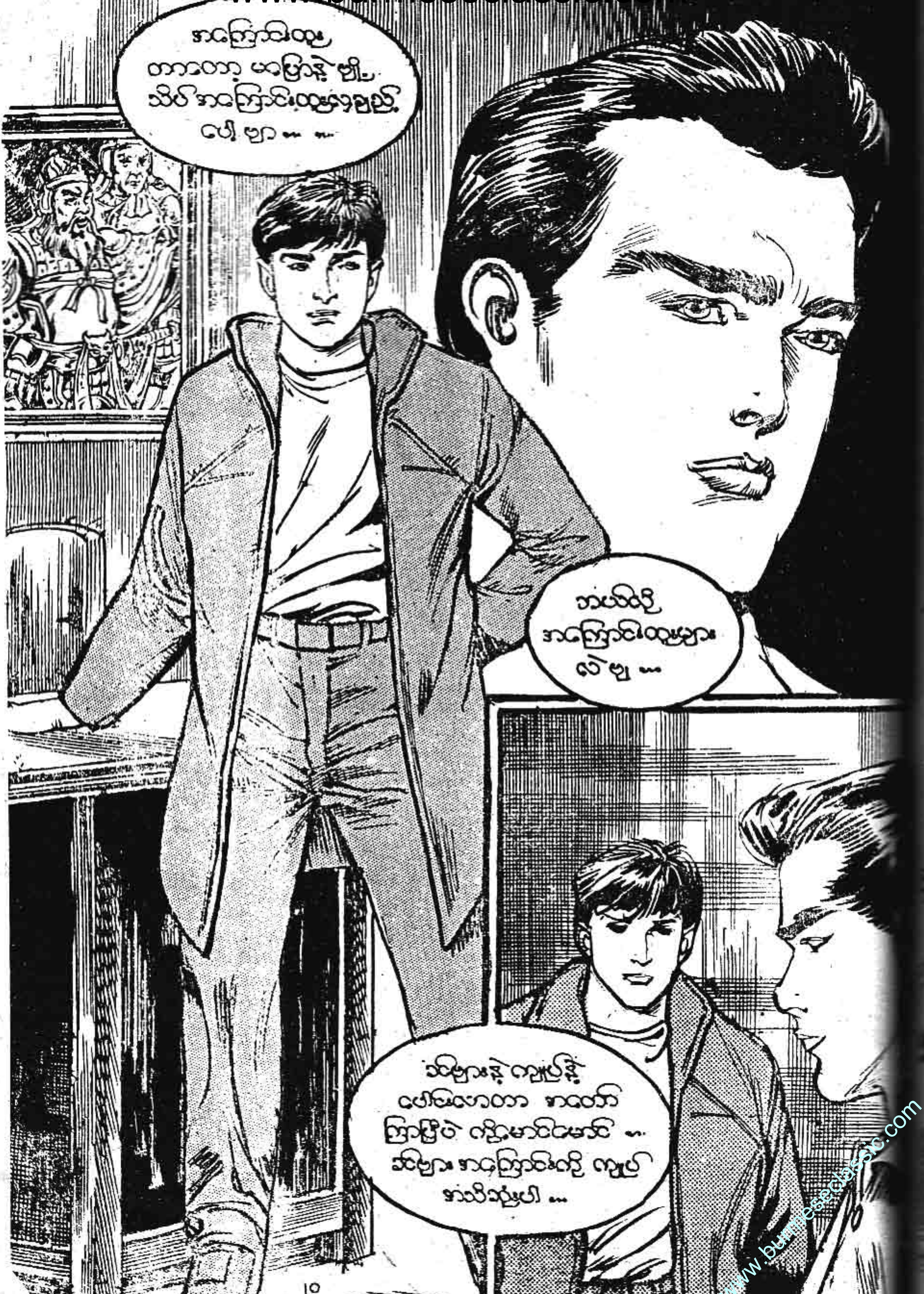
အကြောင်းတွေ
တာတော့ မပြောနဲ့ ဦး
သိပ်အကြောင်းတွေများနေပြီ
ပေါ့ဗျာ … …
ဘယ်လို
အကြောင်းတွေများ
လဲဗျ …
ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့
ပေါင်းလာတာ အတော်
ကြာပြီပဲ ကိုမောင်မောင် …
ခင်ဗျား အကြောင်းကို ကျုပ်
အသိဆုံးပါ …

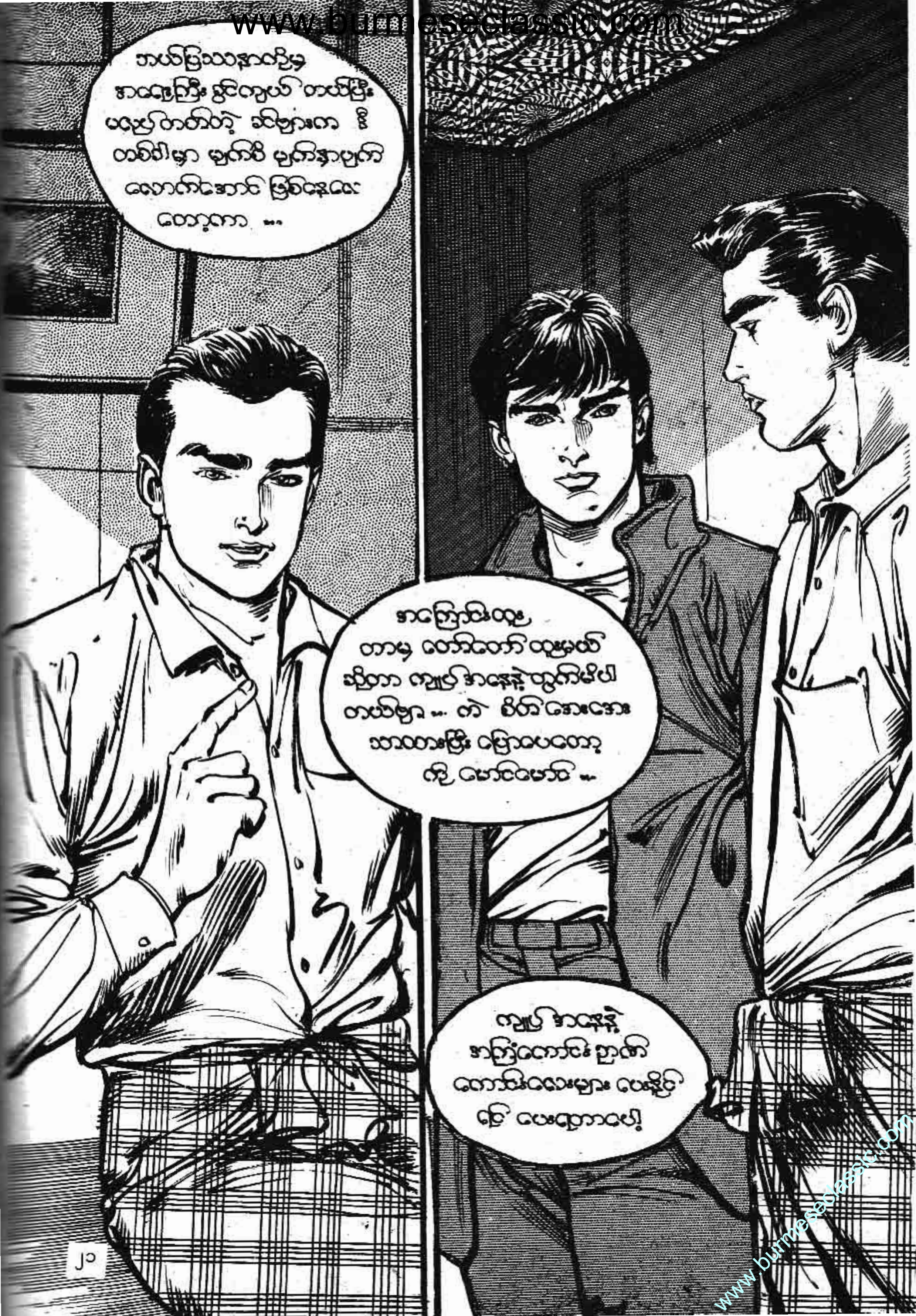
ဘယ်ပြဿနာမျိုးမှ အရေးကြီး ခွင့်ကျယ် တယ်ပြီး မရှုပ်တတ်တဲ့ ဆိုကျားက ဒီ တစ်ခါမှာ မျက်စိ မျက်နှာပျက် သောက်အောင် ဖြစ်နေလေ တော့တာ ...
အကြောင်းထူး တာမှ တော်တော် ထူးမယ် ဆိုတာ ကျုပ် အနေနဲ့ တွက်မိပါ တယ်ဗျာ ... ကဲ စိတ်အေးအေး သာသာထားပြီး ပြောပေတော့ ကို မောင်မောင် ...
ကျုပ် အနေနဲ့ အကြံကောင်း ဉာဏ် ကောင်းလေးများ ပေးနိုင် ဖို့ ပေးရှာပေါ့

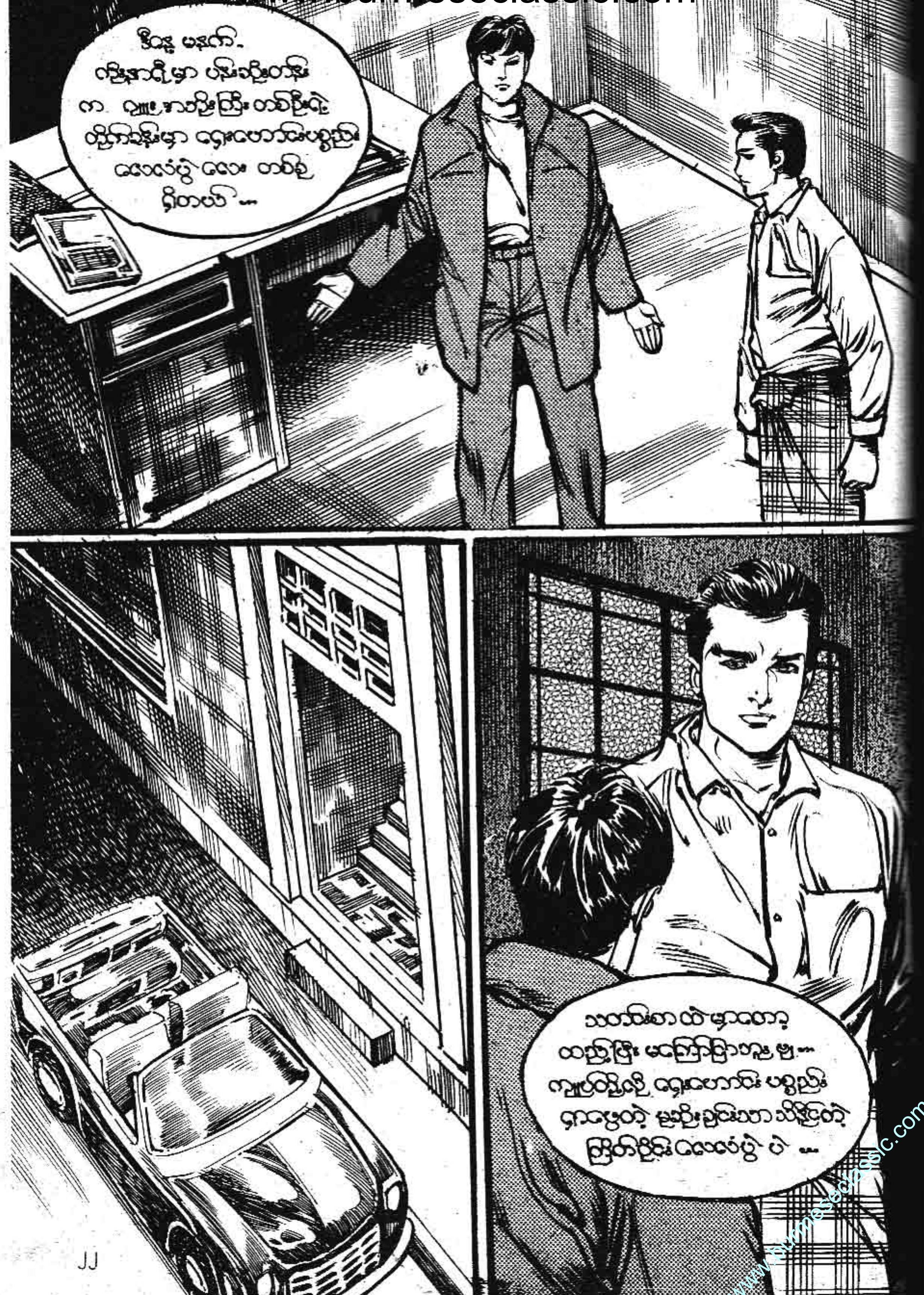
ဒီနေ့ မနက်က..
ကိုးနာရီမှာ ပန်းဆိုးတန်း
က. ဂျူး နာမည်ကြီး တစ်ဦးရဲ့
တိုက်ခန်းမှာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း
လေလံပွဲ လေး တစ်ခု
ရှိတယ် ...
သတင်းစာ ထဲမှာတော့
ထည့်ပြီး မကြော်ငြာဘူး ဗျ...
ကျုပ်တို့လို ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း
ရှာဖွေတဲ့ စုဆောင်းသူသာ သိရှိတဲ့
ကြိုတင်ပိုင်း လေလံပွဲ ပဲ ...

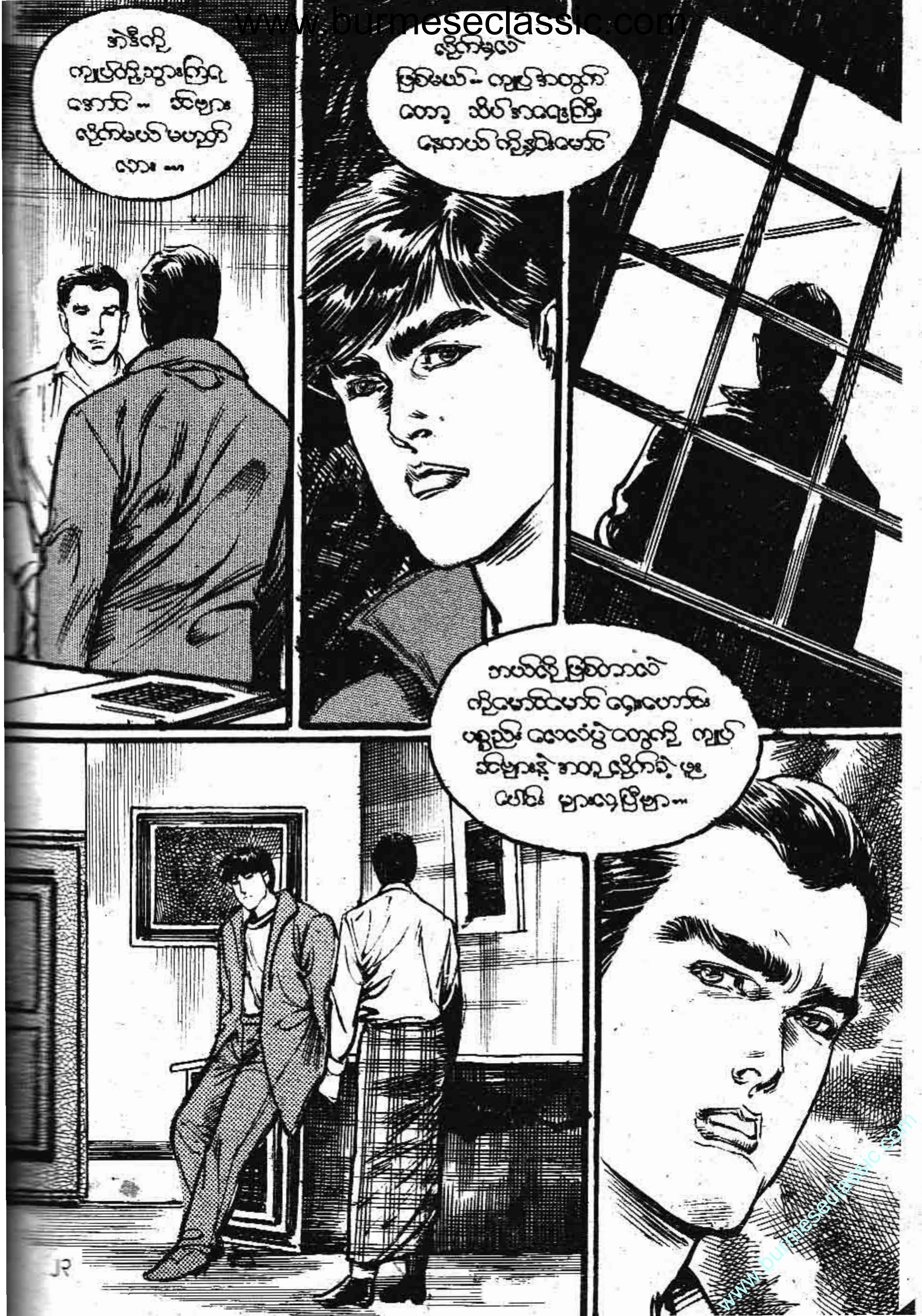
အဲဒီကို
ကျုပ်တို့သွားကြရ
အောင် -- ခင်ဗျား
လိုက်မယ် မဟုတ်
လား ---
လိုက်မှာပေါ့
ဖြစ်မယ် -- ကျုပ်အတွက်
တော့ သိပ်အရေးကြီး
နေတယ် ကျိန်းမောင်
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ
ကိုမောင်မောင် ရှေ့ပေါ်ပေး
ထွန်းညိုး လောလော်ပွဲ တွေကို ကျုပ်
ခင်ဗျားနဲ့ အတူလိုက်ခဲ့ဖို့
ပြောင်း များလှပြီဗျာ ---
JR

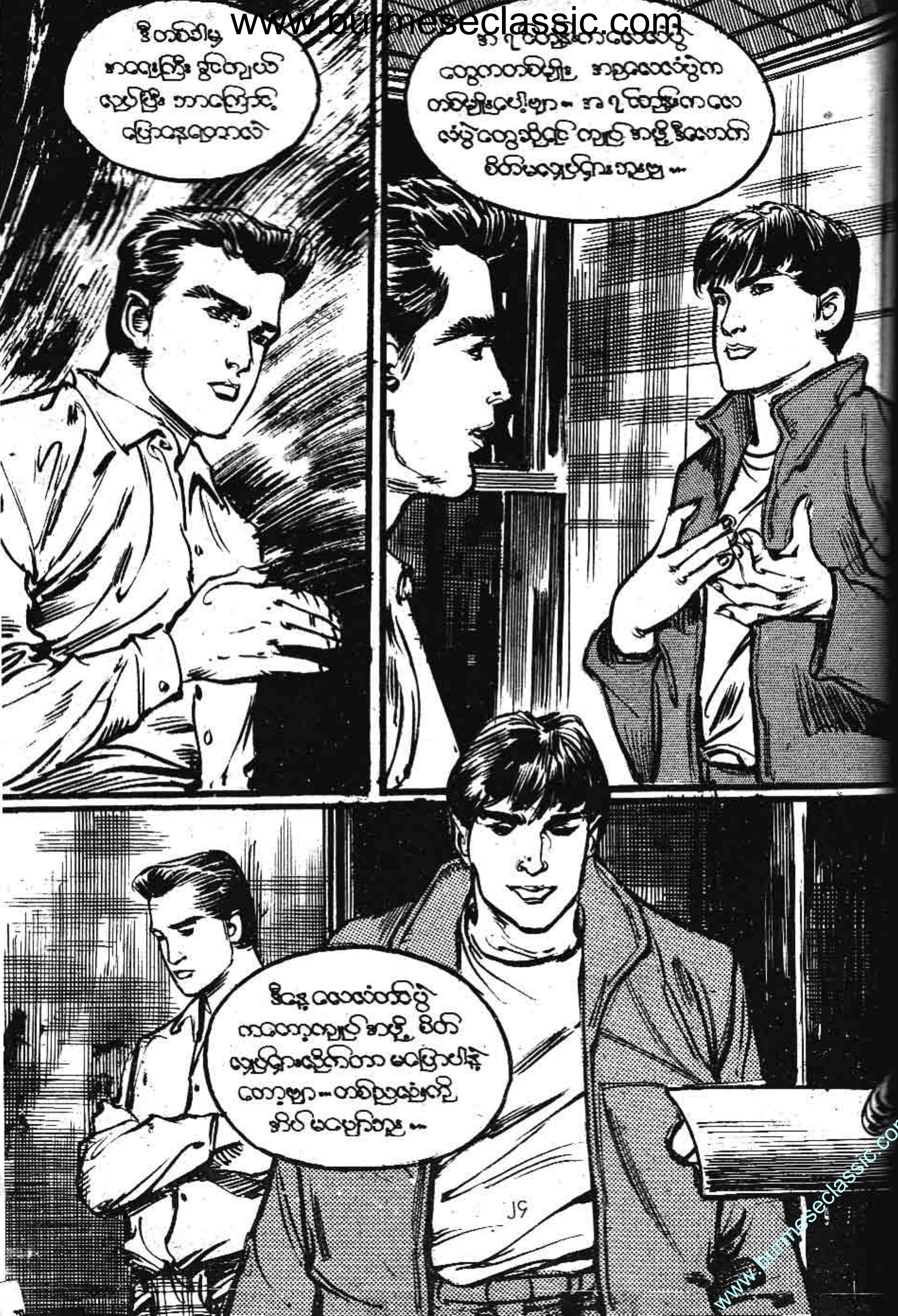
ဒီတစ်ခါမှ အလေးကြီး ခွင်ကျယ် လျှော့ပြီး ဘာကြောင့် ပြောနေရတာလဲ
[illegible] ကလေလံပွဲ တွေက တစ်မျိုး၊ အခုလေလံပွဲက တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ… [illegible] ကလေ လံပွဲတွေ သိပ်မြင် ကျုပ် အဖို့ ဒီလောက် စိတ်မလှုပ်ရှားဘူးဗျ…
ဒီနေ့ လေလံတင်ပွဲ ကတော့ ကျုပ် အဖို့ စိတ် လှုပ်ရှားလိုက်တာ မပြောပါနဲ့ တော့ဗျာ… တစ်ညလုံးကို အိပ်မပျော်ဘူး…

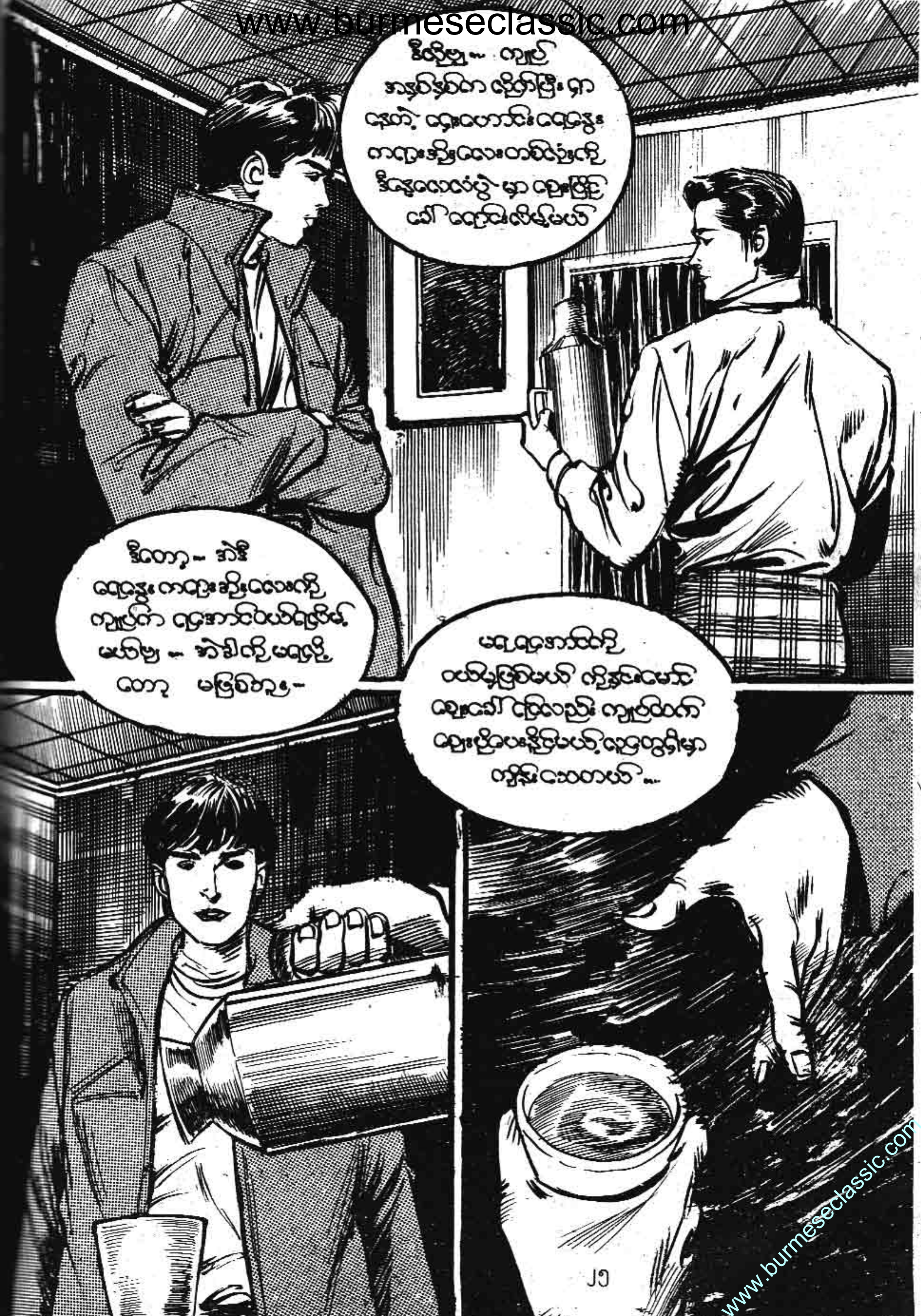
ဒီလိုဗျ -- ကျုပ် အနှစ်နှစ်ဆယ် လိုက်ပြီး ရှာနေတဲ့ ရှေးဟောင်းရွှေနွား ကရားအိုးလေးတစ်လုံးကို ဒီနေ့လေလံပွဲမှာ ဈေးပြိုင် ခေါ် ရောင်းလိုက်မယ်
ဒီတော့ -- အဲဒီ ရွှေနွား ကရားအိုးလေးကို ကျုပ်က ရအောင်ဝယ်ရမယ့် ဟုတ်ဗျ -- အဲဒါကို မရလို့ တော့ မဖြစ်ဘူး --
မရ ရအောင်ကို ဝယ်ဖို့ဖြစ်မယ် ကိုနွင်းမောင် ဈေးခေါ် ပြိုင်လည်း ကျုပ်ဘက်က ဈေးပြိုင်ပေးနိုင်မယ့် လူတွေရှိမှာ ကျိန်းသေတယ် --

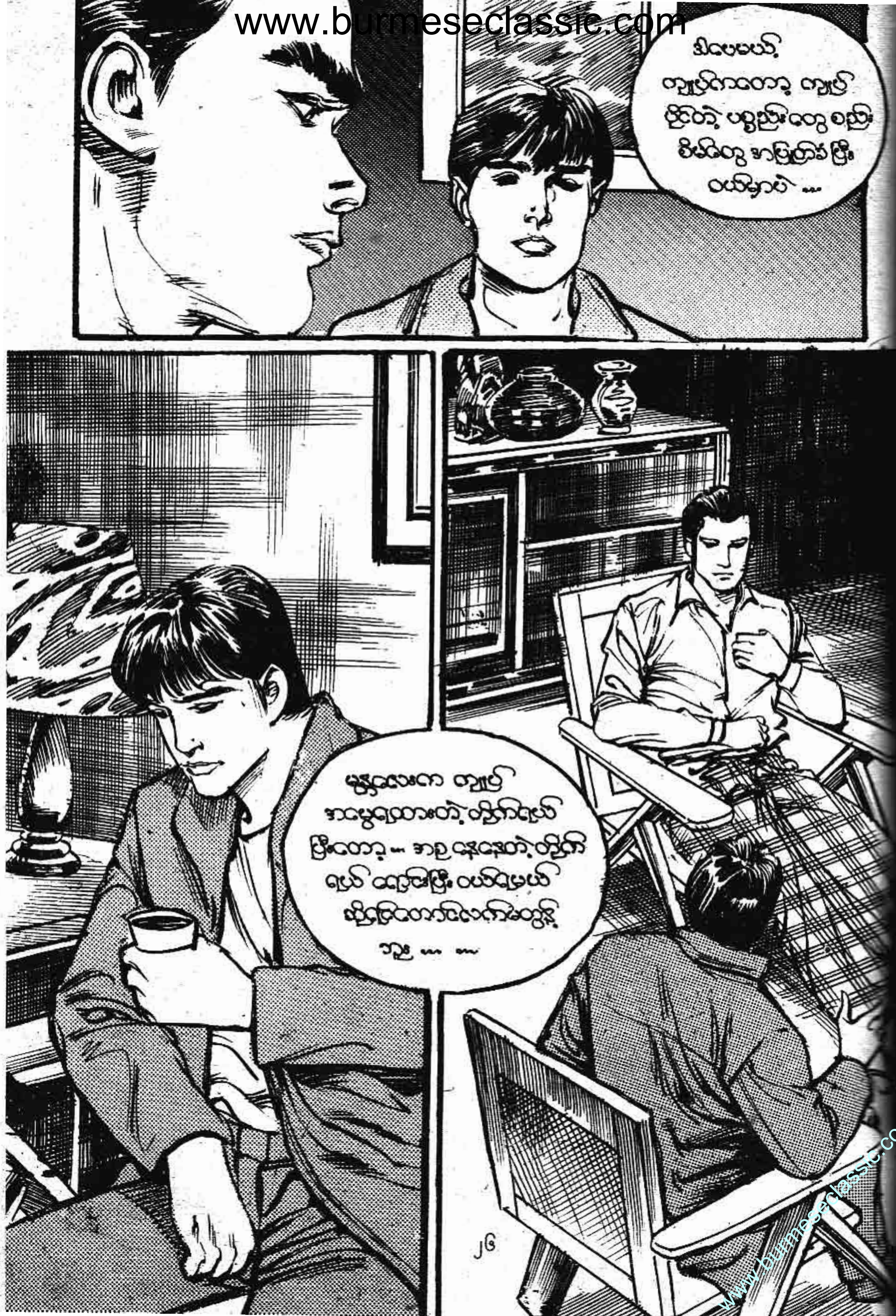
ဒါပေမယ့်
ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်
ပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ စည်း
စိမ်တွေ [illegible] ပြီး
ဝယ်မှာပဲ ...
မန္တလေးက ကျုပ်
အမွေရထားတဲ့ တိုက်ကြီးပေါ့
ပြီးတော့ ... အခု နေနေတဲ့ တိုက်ကြီး
ရော ရောင်းပြီး ဝယ်ရမယ်
ဆိုရင်တော့ပါလောက်မတွက်နဲ့
ဘဲ့ ... ...

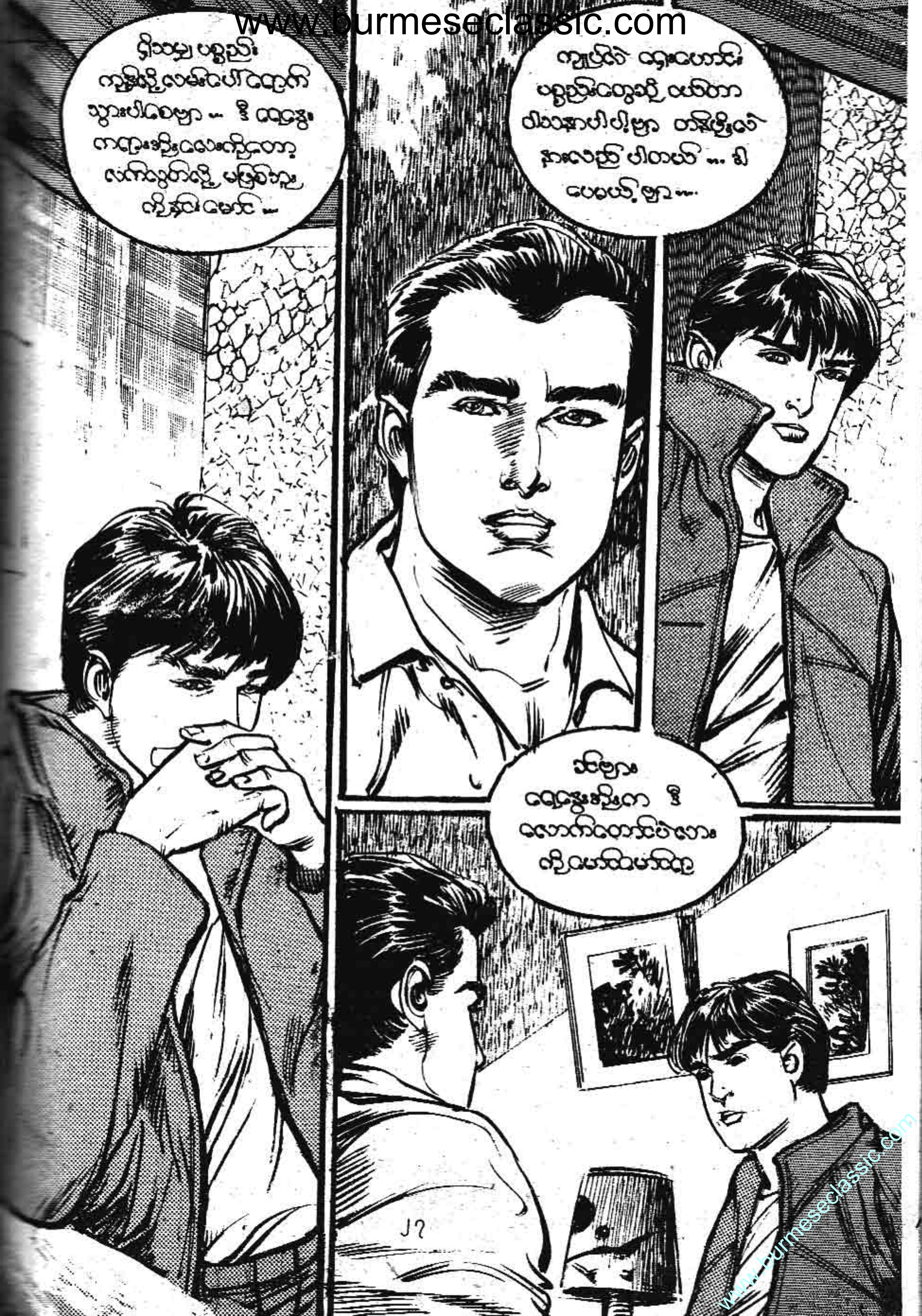
ဒီသတ္တုပစ္စည်း
ကျွန်တို့လမ်းပေါ်ရောက်
သွားပါစေဗျာ ... ဒီ ရှေး
ကရားအိုးလေးကြောင့်တော့
လက်လွှတ်လို့ မဖြစ်ဘူး
ကိုနိုင်မောင် ...
ကျုပ်လဲ ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်းတွေဆို ယစ်တာ
ဝါသနာပါပါ့ဗျာ တန်ဖိုးလဲ
နားလည်ပါတယ် ... ဒီ
ပေးမယ့်ဗျာ ...
ဒီဗျား
ရှေးအိုးက ဒီ
သောက်တော်ပဲလား
ကိုယ်မောင်ထိမ်းသိရ

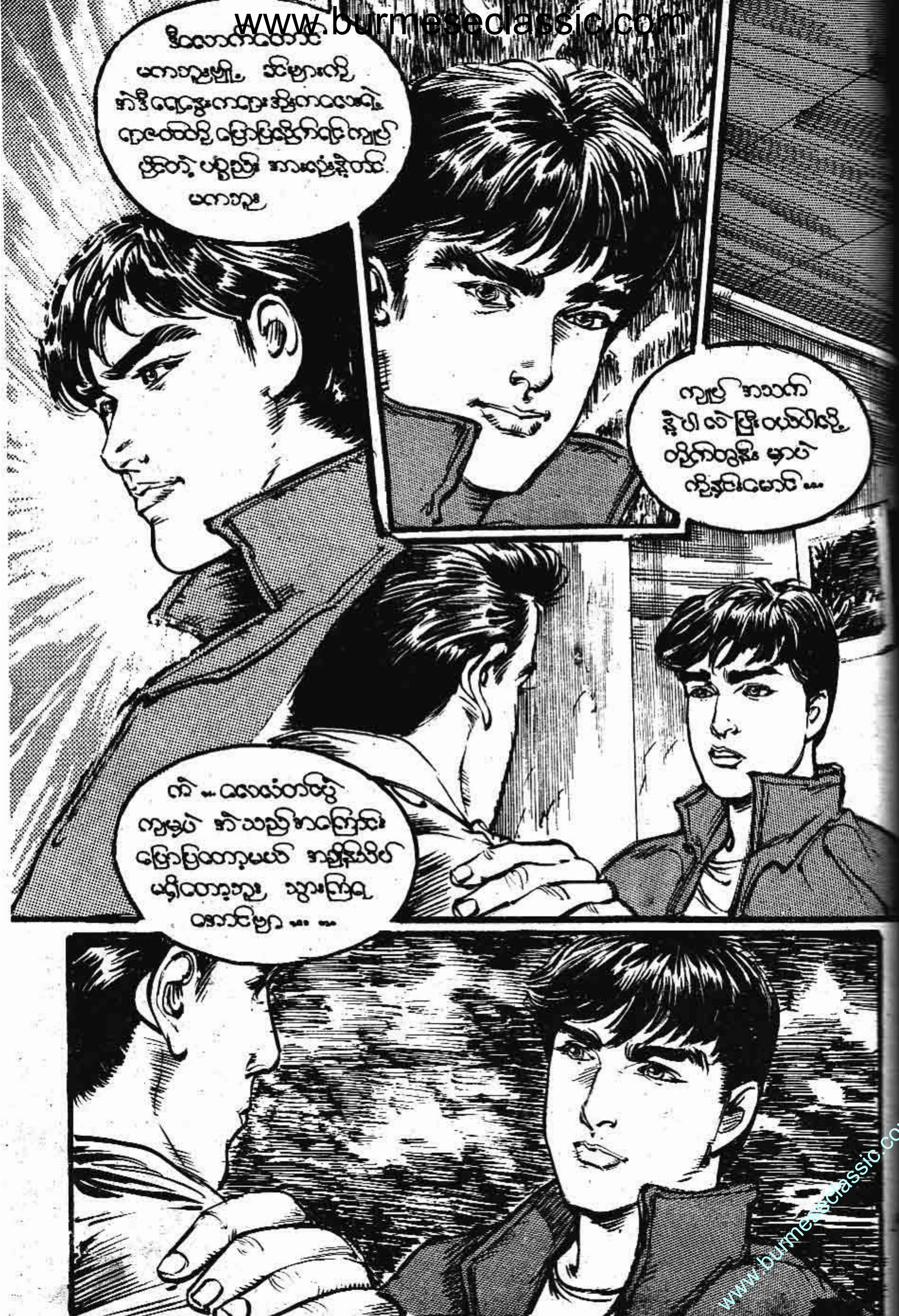
ဒီလောက်တောင် မဟောဘူးဗျို့ ။ ခင်ဗျားကို အဲဒီ ရွှေနှင်းကလျာ အိမ်ကလေးမှာ ရှေ့ဇာတ်တို့ ပြောပြနိုင်ကြောင်း ကျုပ် ပြီတော့ ပရိုညီး အားလုံးနိုင်တယ် မဟောဘူး
ကျုပ် အသာက နှိပ်လဲ ပြီးတယ်ပါလို့ တိုက်တွန်း မှာပဲ ကြိုးစားပါမောင် ...
ကဲ ... လေးလံတာပြု ကျုပ်ရဲ့ အဲသည်းစာကြောင်း ပြောပြတော့မယ် အချိန်သိပ် မရှိတော့ဘူး သွားကြရ အောင်ဗျာ ... ...

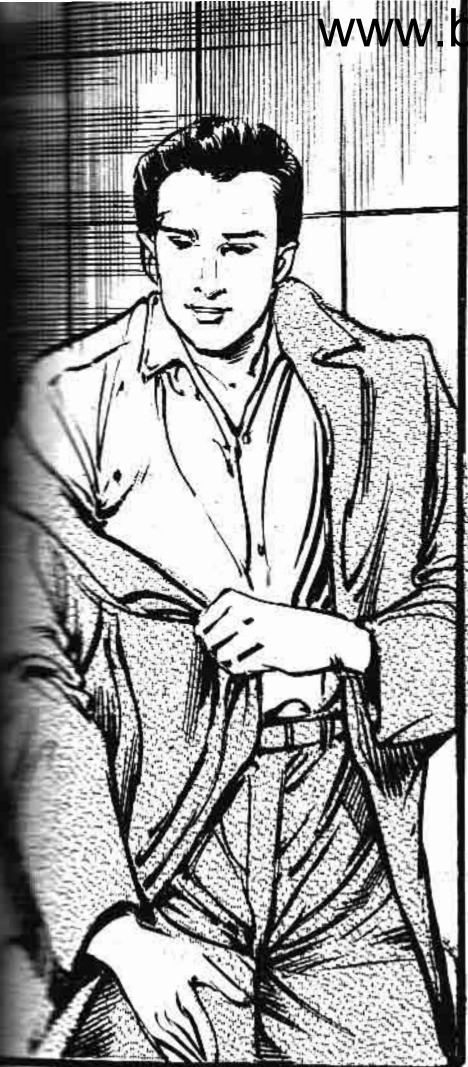

ထိုအခါ [illegible]
နှင်းမောင် လည်း ကိုမောင်ပေါင် ဆိုသော
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း ဝါသနာ ဦးကြီးနှင့် အတူ
လေလံပွဲသို့ မဆိုင်းမတွ လိုက်ပါသွားတော့သည်

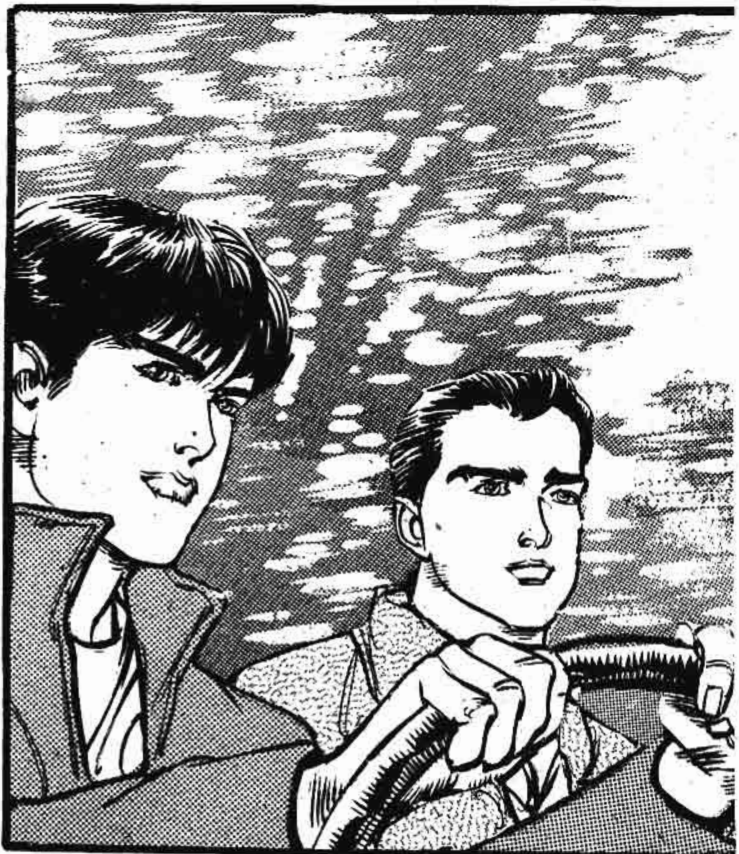

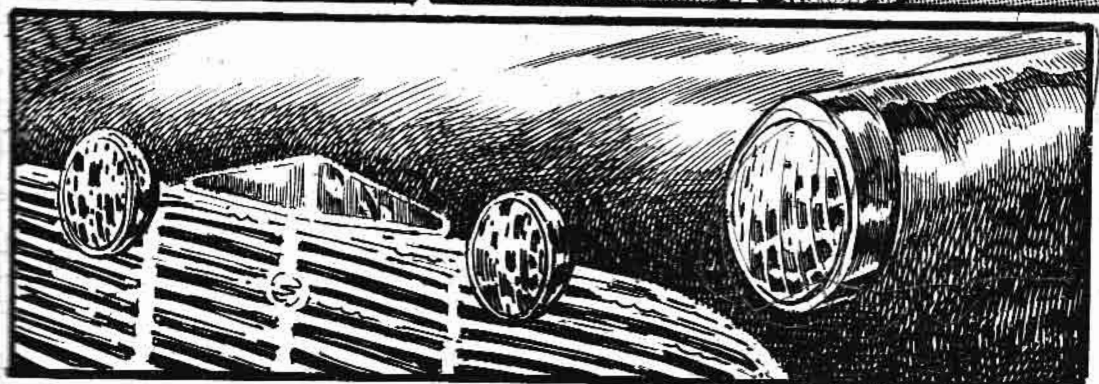

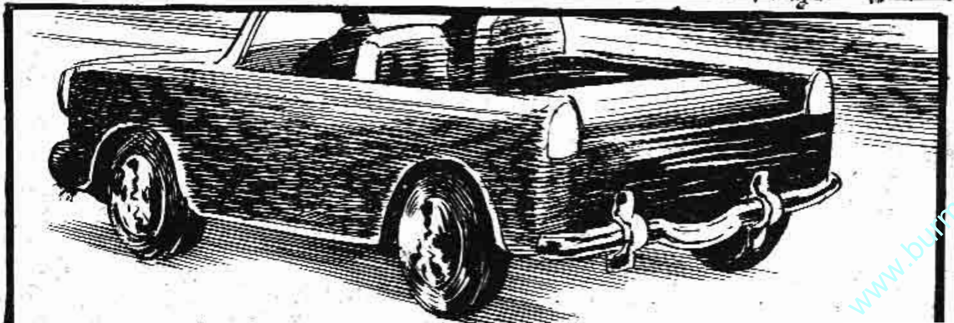

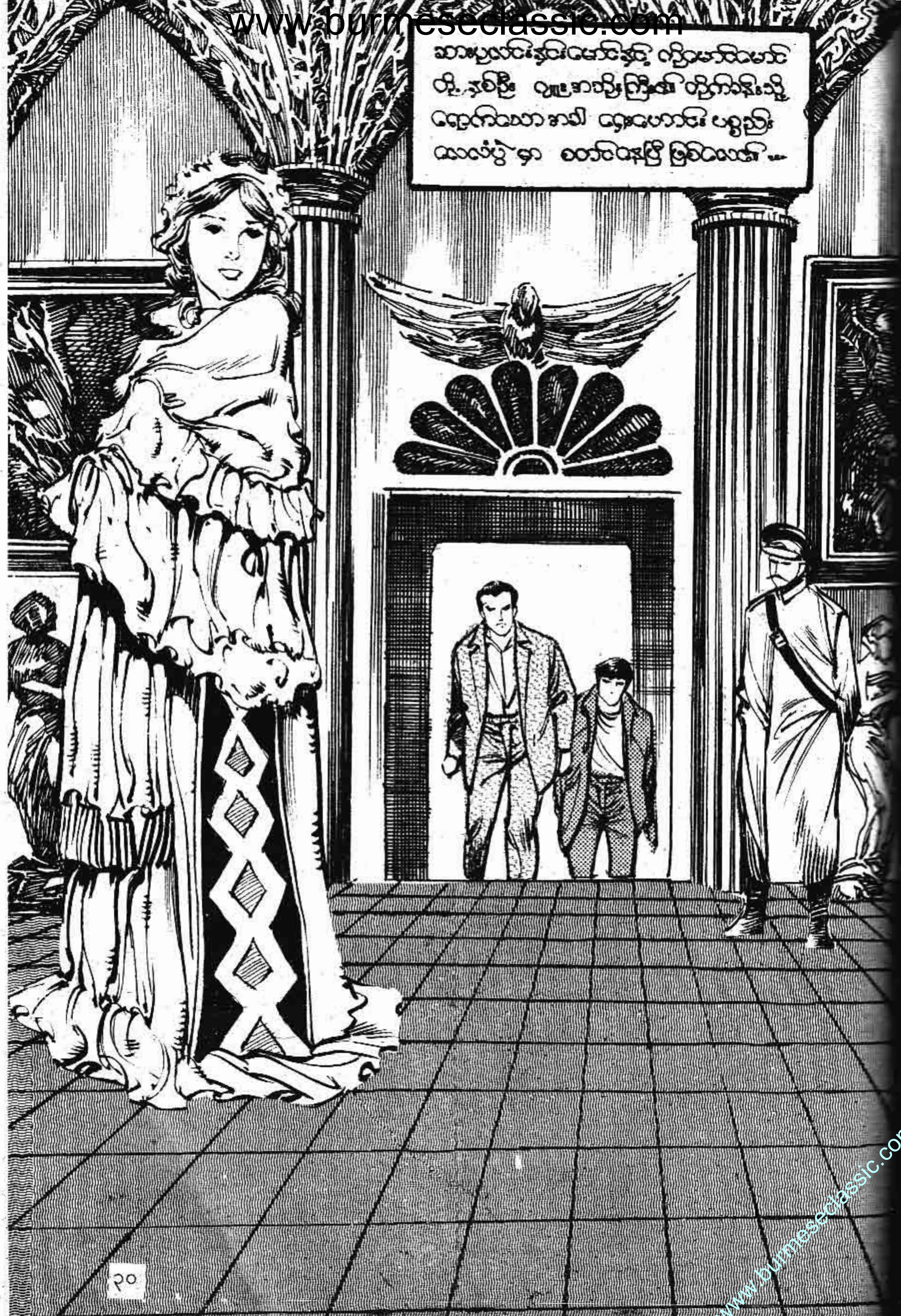
သာမှုလင်းနှင်းမောင်နှင့် ကျော်မောင်မောင်
တို့ နှစ်ဦး ဂျူးအသင်းကြီး၏ တိုက်ခန်းသို့
ရောက်သောအခါ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း
ပြသပွဲမှာ စတင်နေပြီ ဖြစ်လေသည်…

ဧည့်ပွဲသို့ ရောက်လာကြသူ
အများစုမှာ ဘိလပ်မှ မျက်နှာ
ဖြူ အရာရှိကြီး များနှင့်
တရုတ်ကုန်သည်ကြီးများ
ဖြစ်ပေသည် ... ...

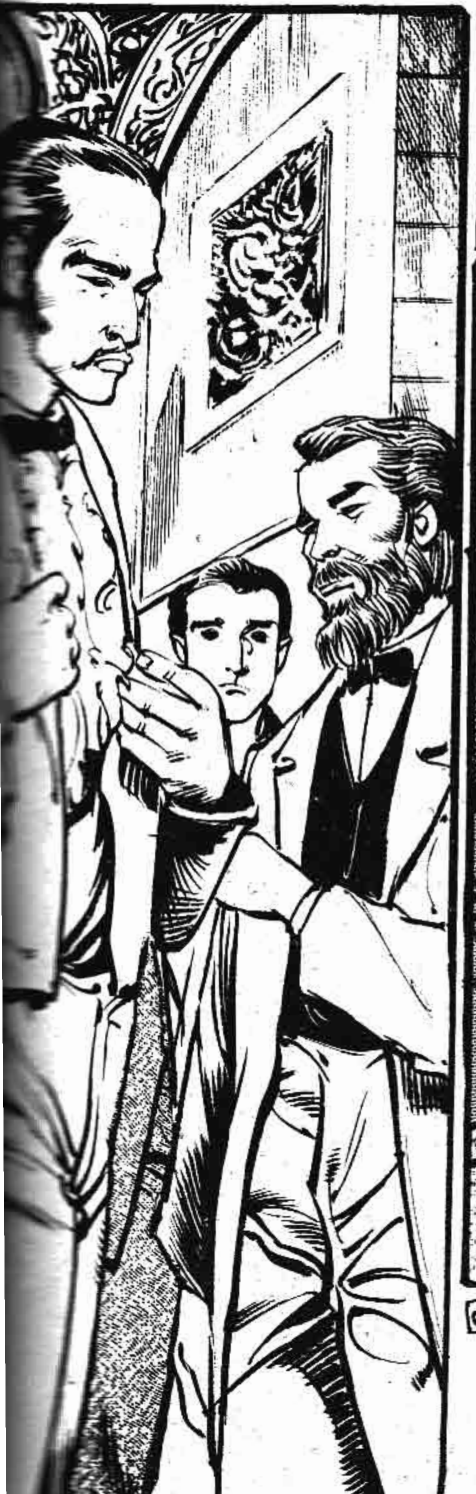

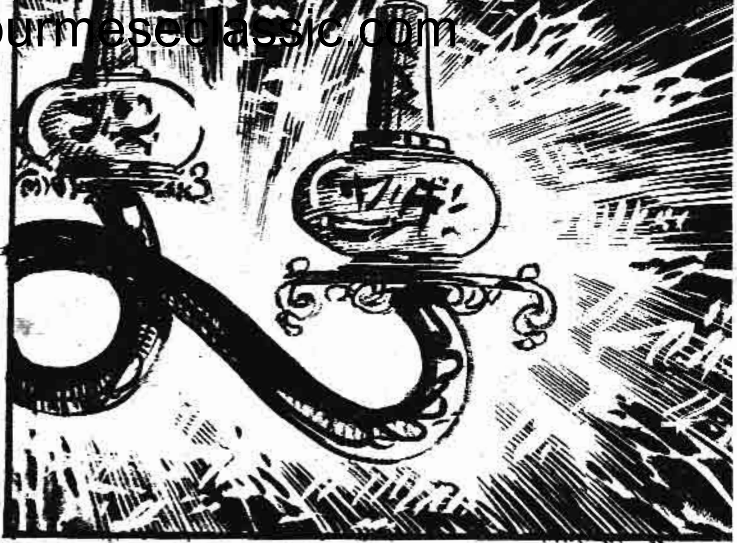

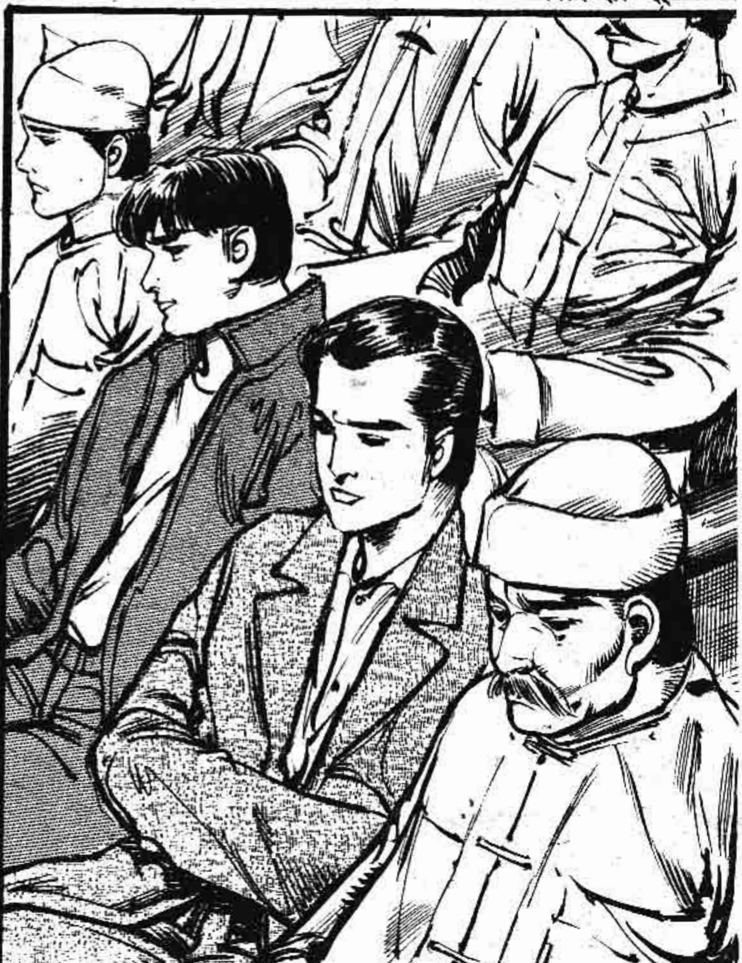

မြန်မာလူမျိုး အချို့ လေး ငါး ယောက်သာ ရှိလေ၏

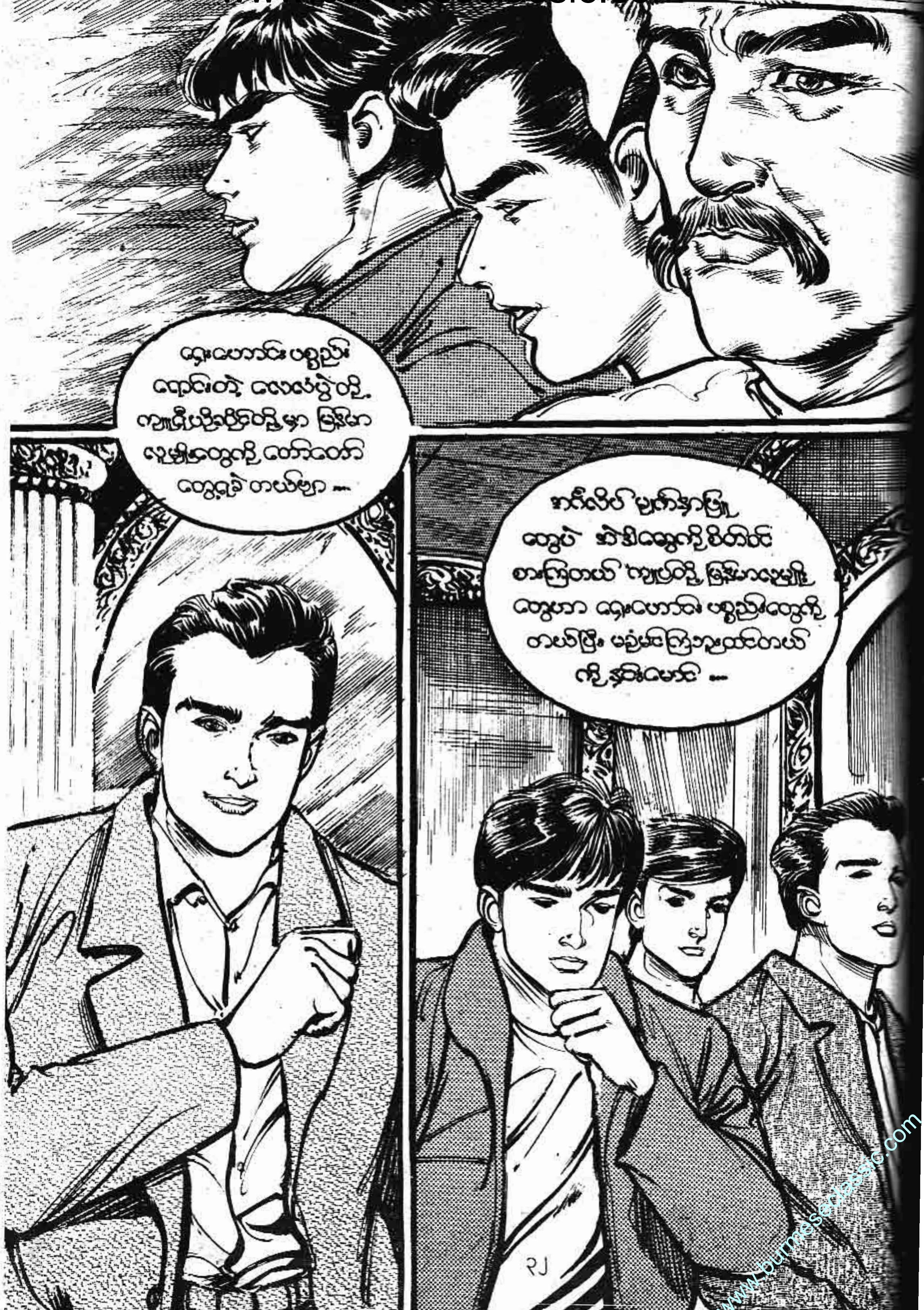
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း
ရောင်းတဲ့ လေလံပွဲတို့
ကျူရီယိုပြပွဲတို့မှာ မြန်မာ
လူမျိုးတွေကို တော်တော်
တွေ့ရခဲ့တယ်ဗျာ ...
အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူ
တွေပဲ အဲဒါတွေကို စိတ်ဝင်
စားကြတယ် ကျုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုး
တွေဟာ ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းတွေကို
တယ်ပြီး မခုံမင်ကြဘူးထင်တယ်
ကိုနွဲ့မောင် ...

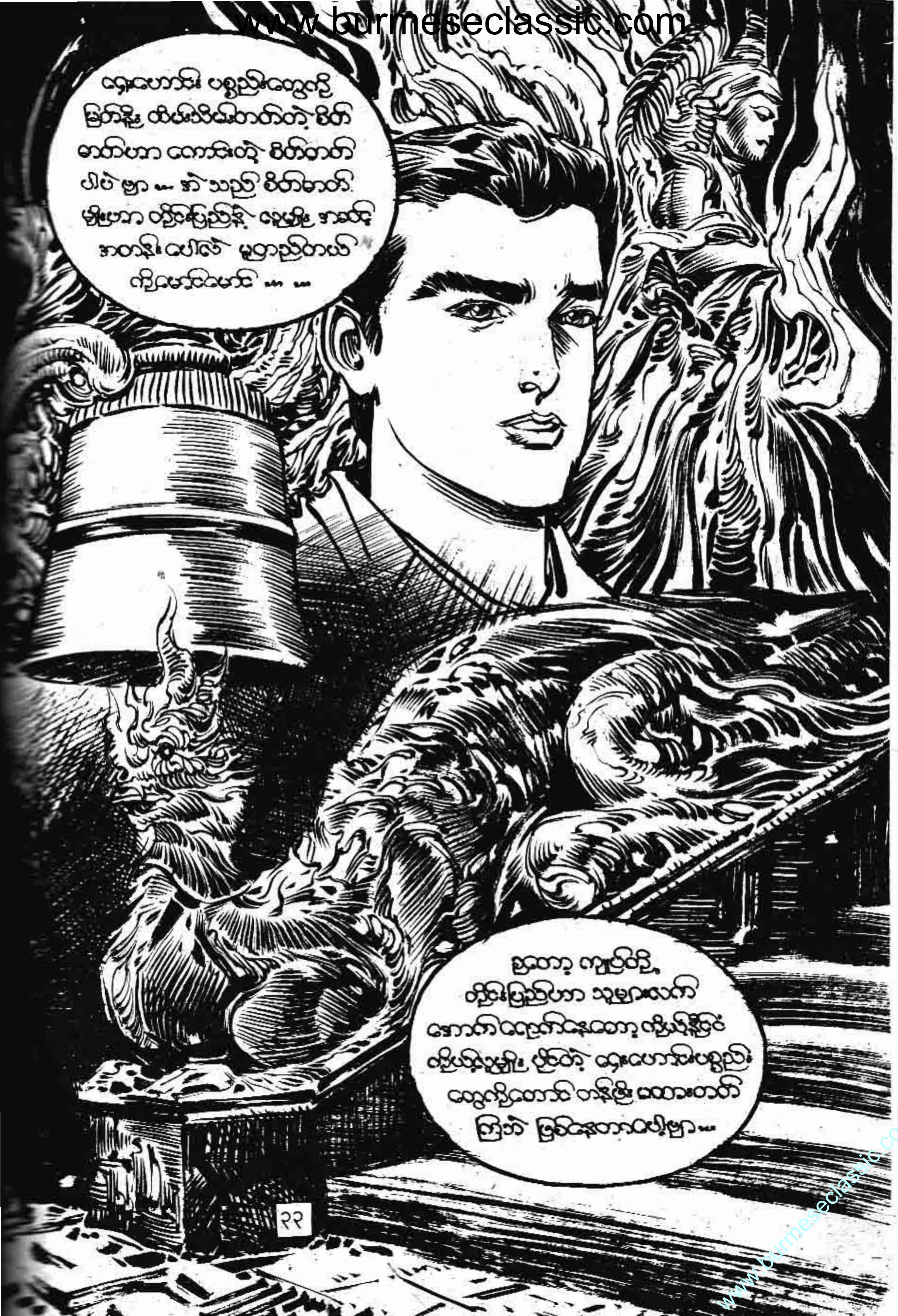
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းတွေကို
မြတ်နိုး ထိန်းသိမ်းထားတတ်တဲ့ စိတ်
ဓာတ်ဟာ ကောင်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်
ပါပဲ ဗျာ … ဒါ့ သည့် စိတ်ဓာတ်
မျိုးဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ရှေးမှု အဆင့်
အတန်းပေါ်လဲ မူတည်တယ်
ကိုမောင်မောင် … …
ဒါတော့ ကျုပ်တို့
တိုင်းပြည်ဟာ သူများလက်
အောက် ရောက်နေတော့ ကိုယ်ပိုင်
ကိုယ့်လူမျိုး ပိုင်တဲ့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း
တွေကိုတောင် တန်ဖိုး မထားတတ်
ကြဘဲ ဖြစ်နေတာပေါ့ဗျာ …

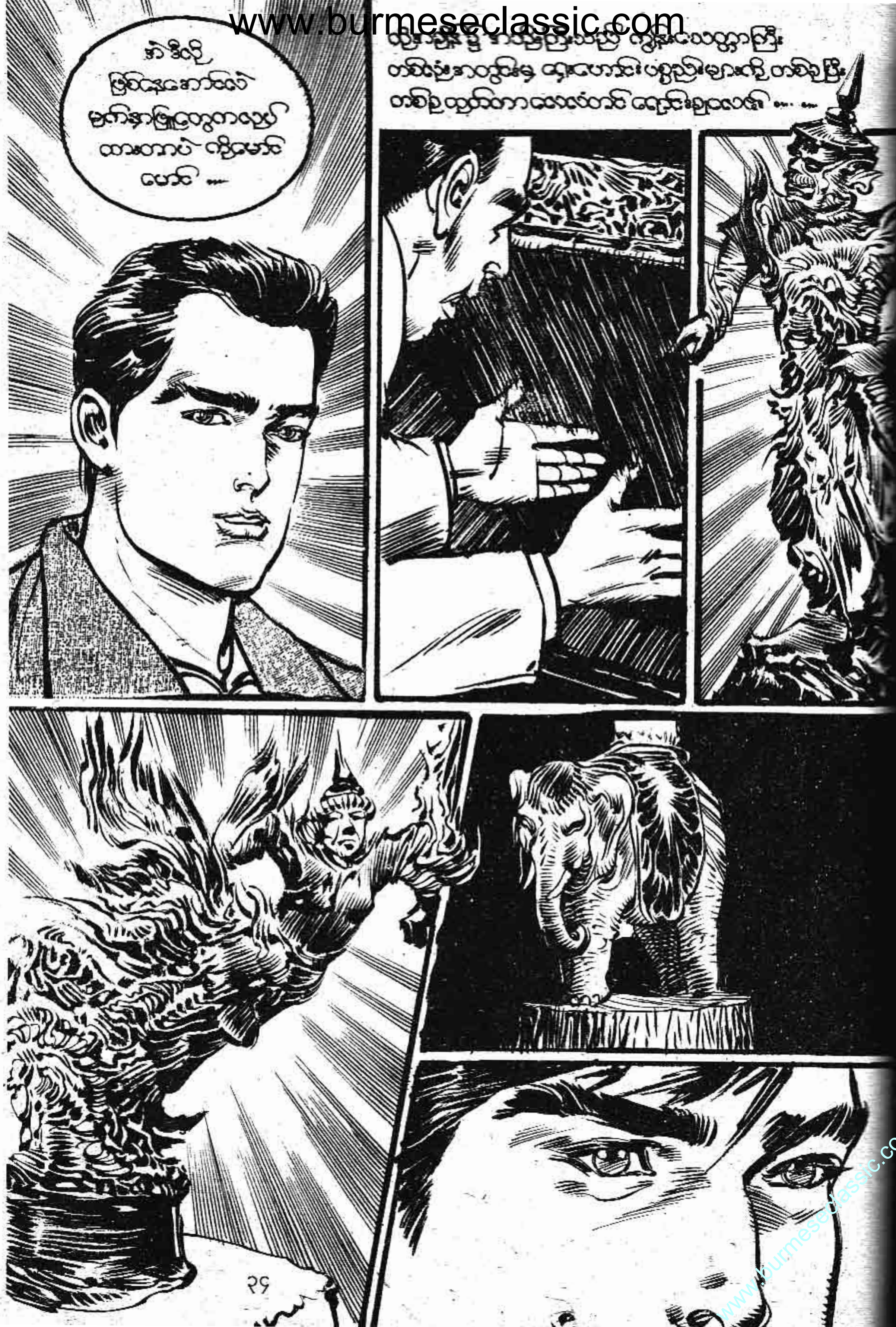
အဲဒီလို
ဖြစ်နေတော့လေ
မင်းကြားနာမြို့တွေကလျှော့
ထားတော့ပဲ ကျိုးမောင်း
မောင်း ...
ထိုအခန်းမှ ကြီးမားသည့် ကျွန်းသေတ္တာကြီး
တစ်လုံးအတွင်းမှ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို တစ်ခုပြီး
တစ်ခု ထုတ်ယူကာ လေလံတင် ရောင်းချလေသည် ... ...

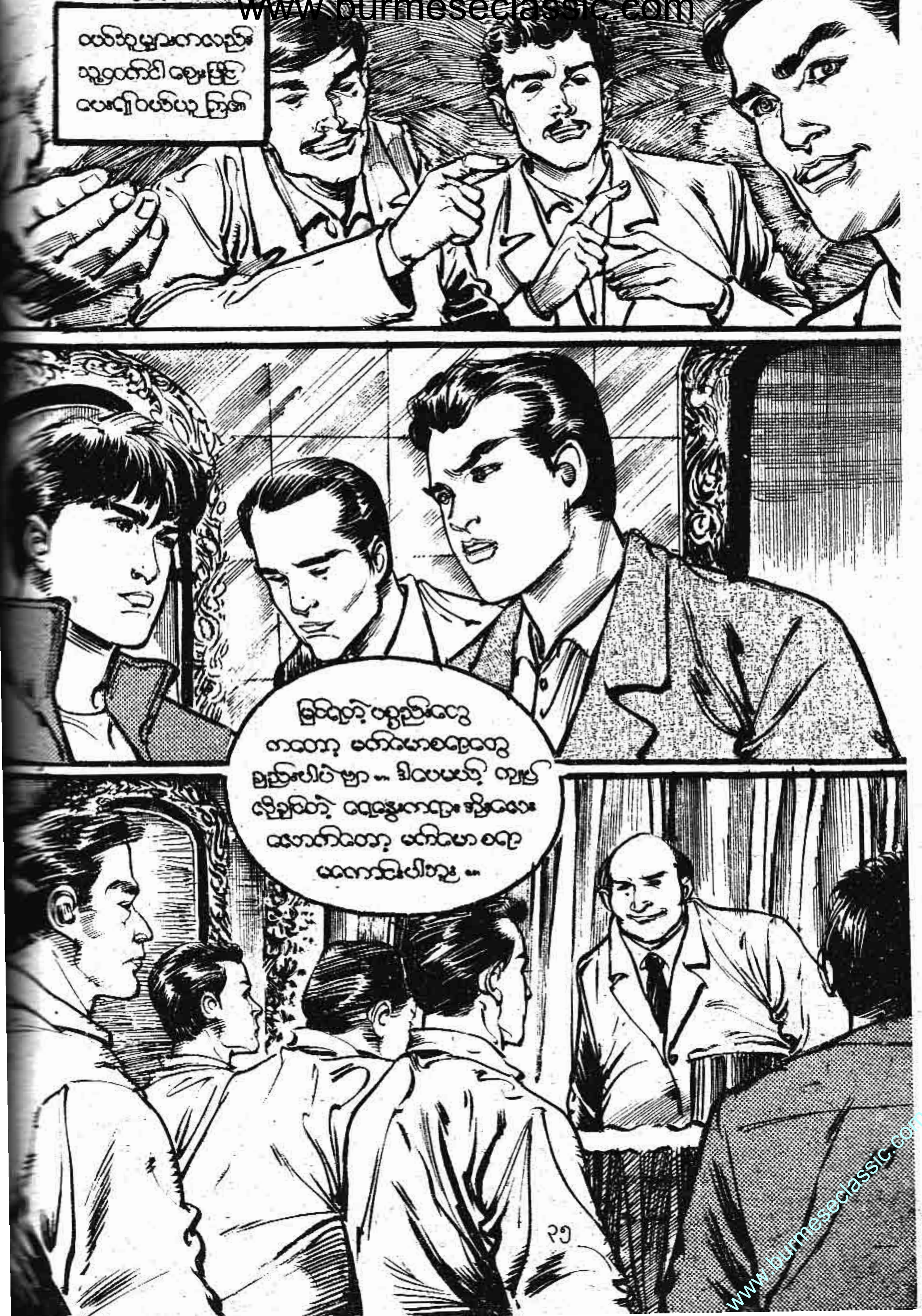
ထိုသို့မှာကြားလေသည်
သူ့ထက်ငါ ဈေးပြိုင်
ပေး၍ဝယ်ယူကြ၏
မြင်ရတဲ့ ပစ္စည်းတွေ
ဟာတော့ မင်္ဂလာစရာတွေ
ချည်းပါပဲဗျာ ... ဒါပေမယ့် ကျုပ်
ဝယ်ယူခဲ့တဲ့ ရေနွေးကရားအိုလေး
သောက်တော့ မင်္ဂလာစရာ
မကောင်းပါဘူး ...

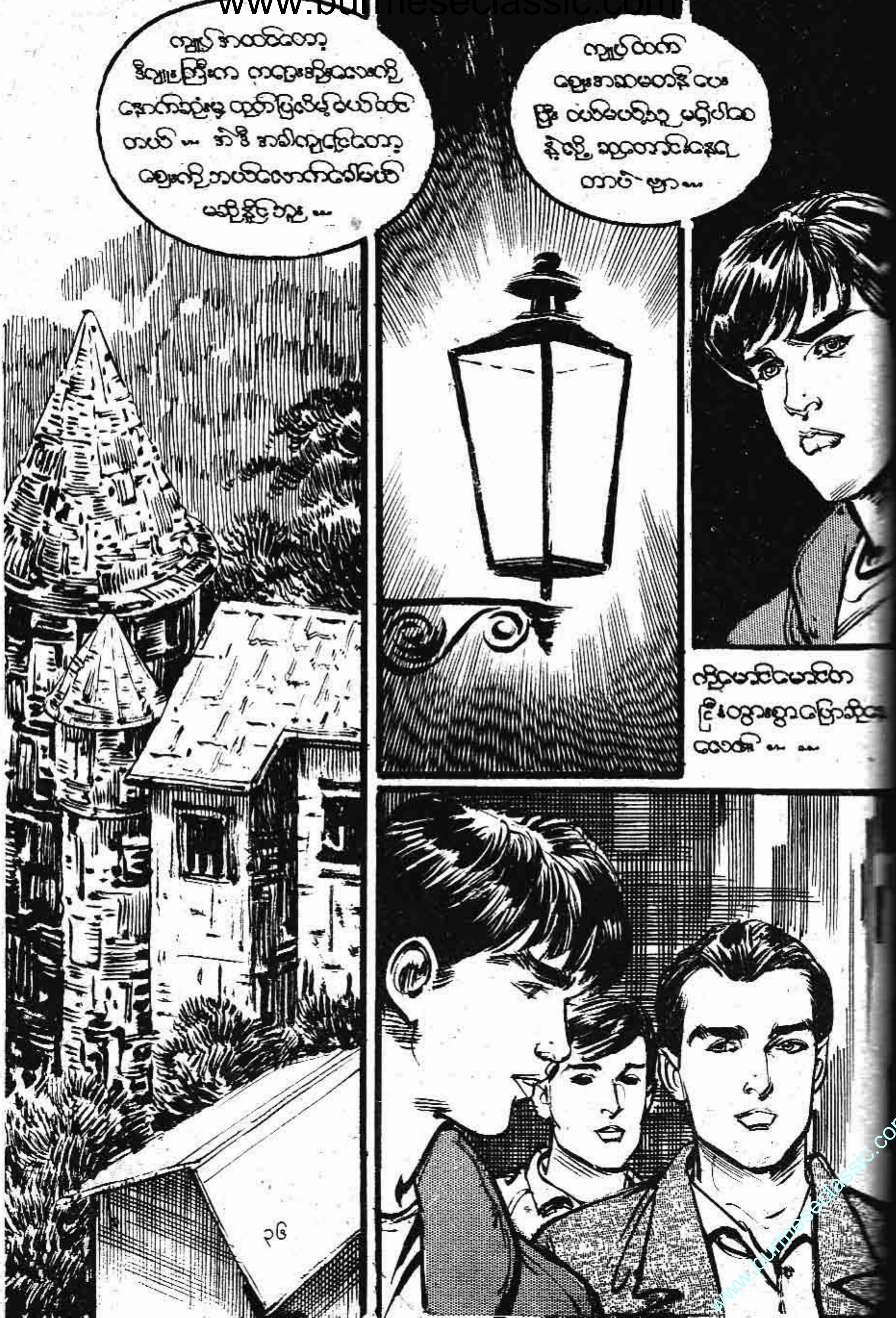
ကျုပ် အာလင်ဖေါ့
ဒီလူကြီးက ကရွေးဗျိုရလေးကို
နောက်ဆုံးမှ ထွက်ပြူလိုမှ ဝယ်ပါဝင်
တယ် ... အဲဒီ အခါကျရင်တော့
ဈေးကို ဘယ်လောက်ပေါက်မယ်
မသိနိုင်ဘူး ...
ကျုပ်ထင်တာ
ဈေးအသေမတန်ပေ
ပြီး ဝယ်ချင်သူ မရှိပါဘဲ
နဲ့လို့ သူ့ထားခဲ့နေရ
တာပဲ ဗျာ ...
ကျွှမ်းမောင်မောင်တ
ဦးသွားစွာပြောဆို
လေ၏ ... ...

သားပုလဲပါး [illegible]
ပြည်မကြော်ဘဲ ရွှေဘောင်းစီးကာရုတ်
ကျိုသာ ဖွာရှိကြပြီး … …

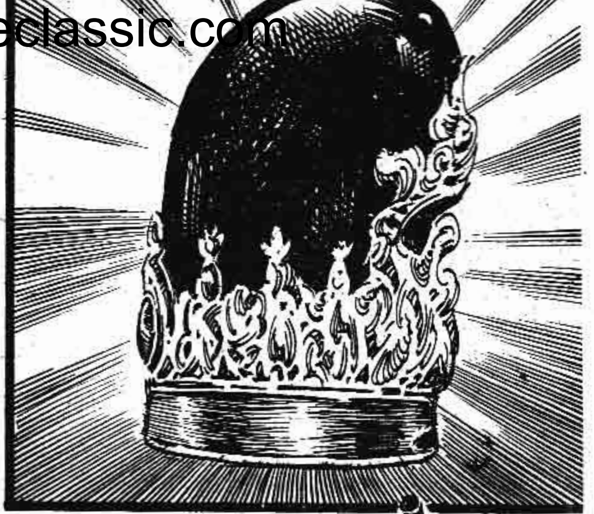

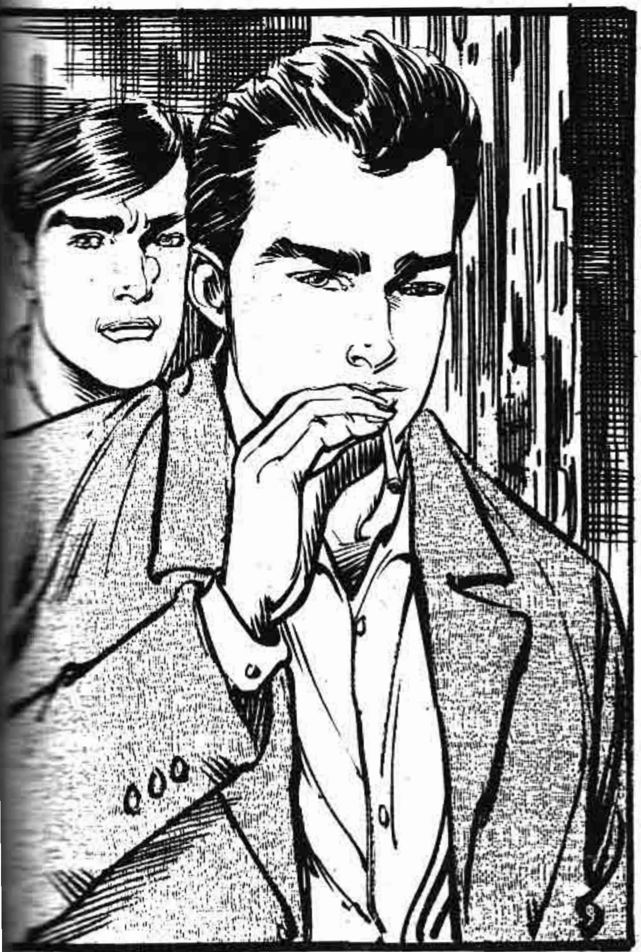

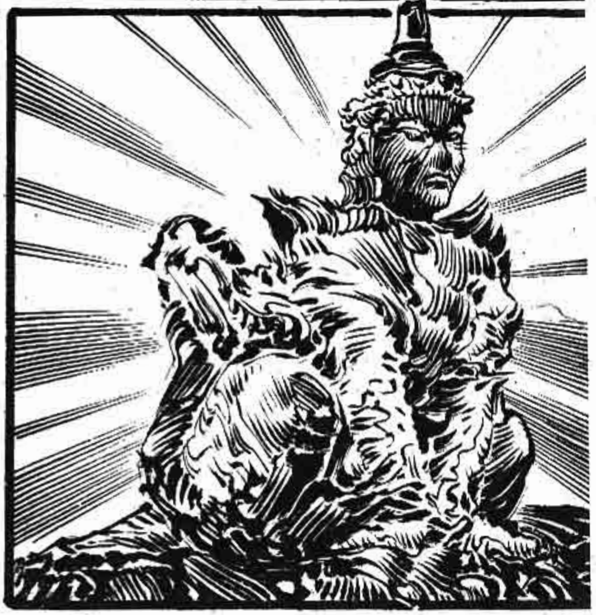

ရှေးဖြိုင်ဝေါ်ကျ ပေါ်ငြင်းချနေသော ဓလေ့ ပစ္စည်းများကို စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့်
ကြည့်ရှုနေလေ၏ … …

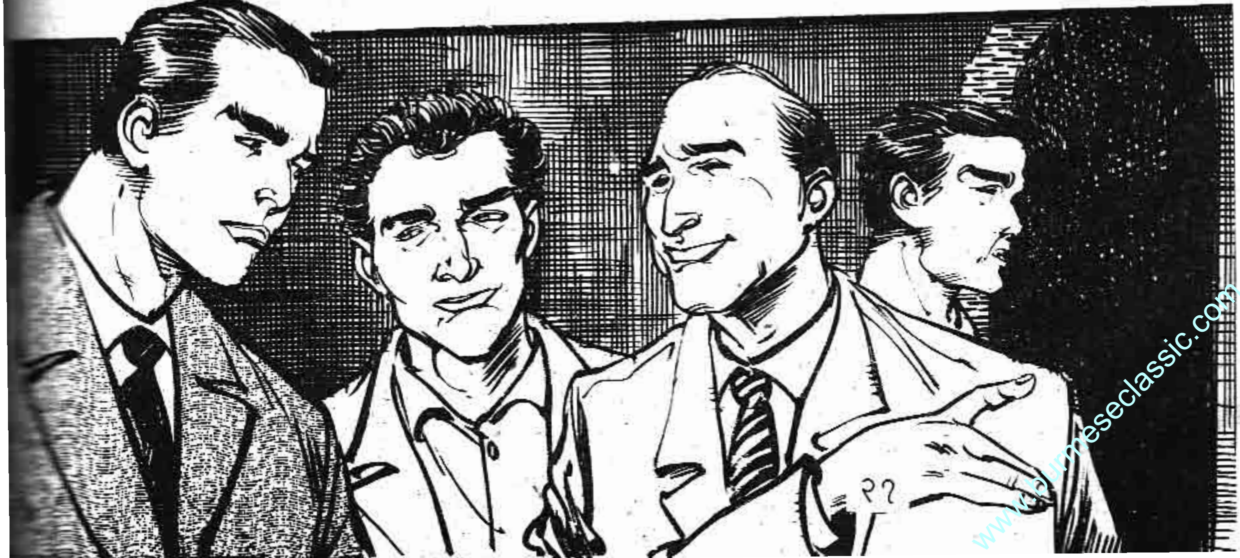

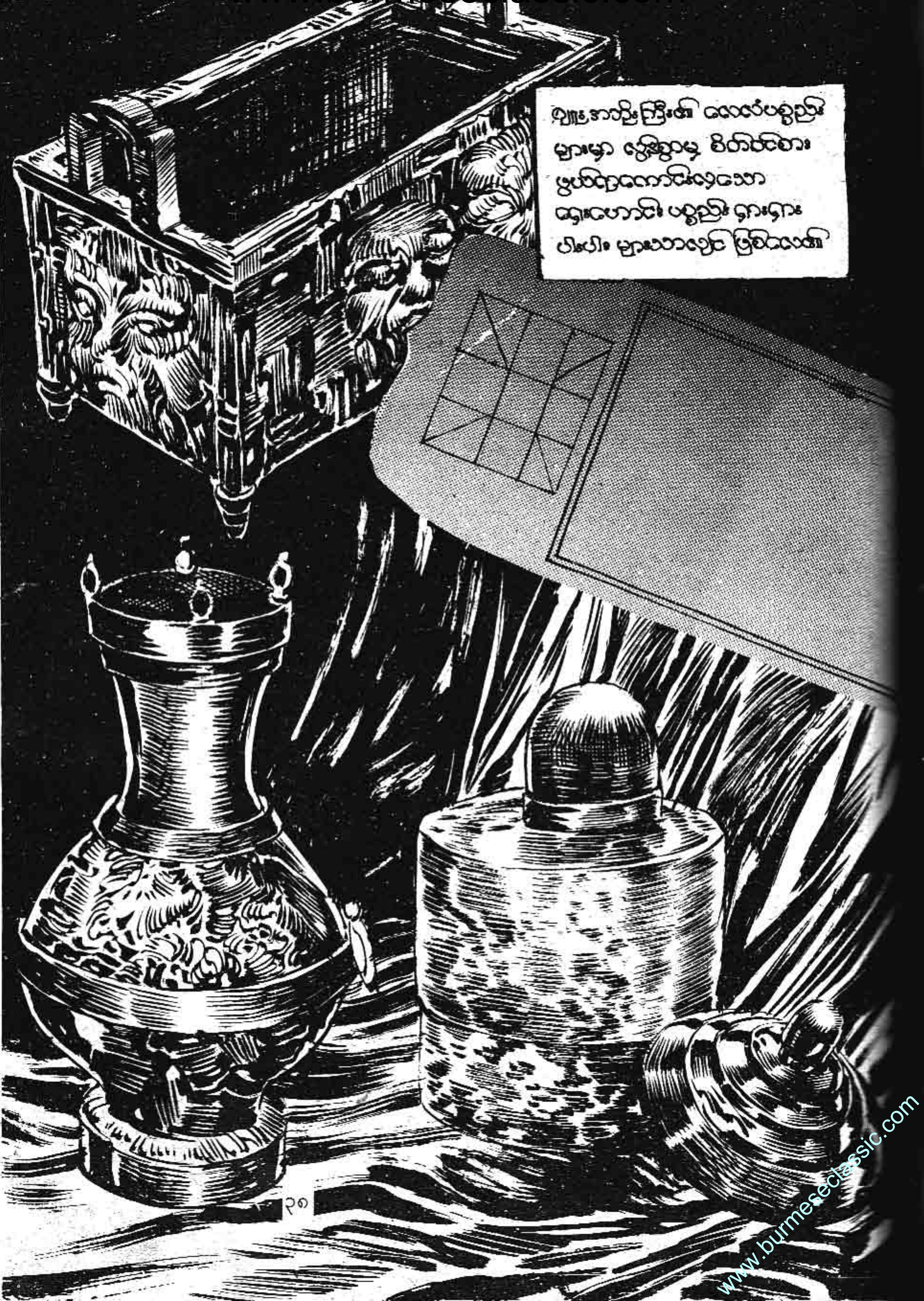

ဂျူးအာဘွိုးကြီး၏ လေလံပစ္စည်း
များမှာ ရှေးဦးစွာမှ စိတ်ဝင်စား
ဖွယ်ရာကောင်းလှသော
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း ရှားရှား
ပါးပါး များသာလျှင် ဖြစ်လေသည်။

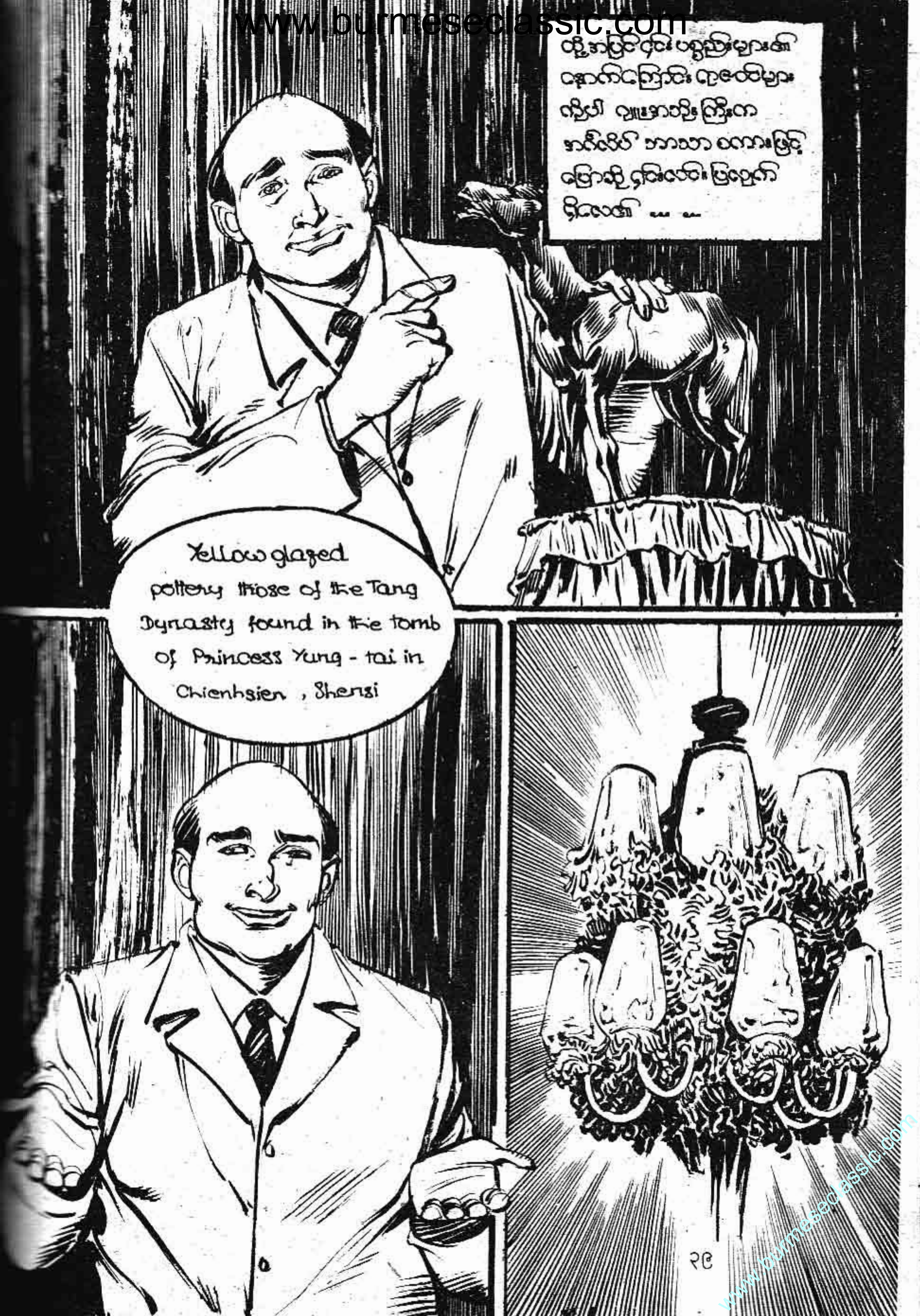
ထို့အပြင် ၎င်း ပစ္စည်းများအား
နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်များ
ကိုပါ ယူးအဘိုးကြီးက
အင်္ဂလိပ် ဘာသာ စကားဖြင့်
ပြောဆို ရှင်းလင်း ပြလေ့
ရှိလေ၏ ... ...
Yellow glazed pottery those of the Tang Dynasty found in the tomb of Princess Yung-tai in Chienhsien, Shensi

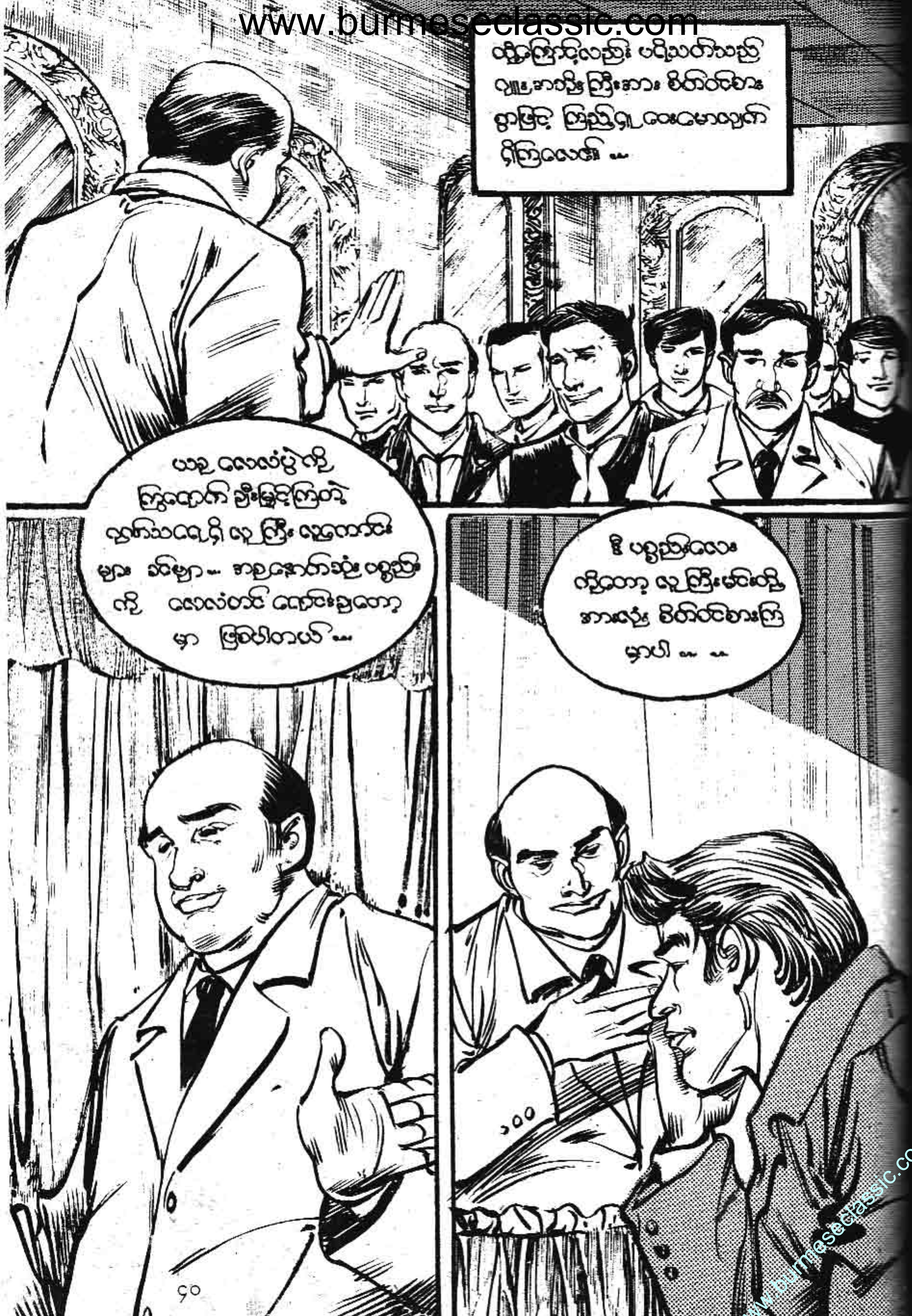
ထို့ကြောင့်လည်း ပရိသတ်သည် လူ့အသိုက်ကြီးအား စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် ကြည့်ရှုငေးမောလျက် ရှိကြလေ၏ ...
ယခု ဖျော်ပွဲကို ကြွရောက် ချီးမြှင့်ကြတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ ခင်ဗျာ ... အခု နောက်ဆုံး ပွဲစဉ်ကို ဖော်တင် ပြောင်းပြတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ် ...
ဒီ ပစ္စည်းလေးကိုတော့ လူကြီးမင်းတို့ အားလုံး စိတ်ဝင်စားကြမှာပါ .. ..
၁၀၀

ဟူး အသံပြီး [illegible] သေးမှာ
ပြီးမှ လျှပ်စစ်ရှော့ ရှားရှား ဖြစ်သွားလေတော့သည် ... ...

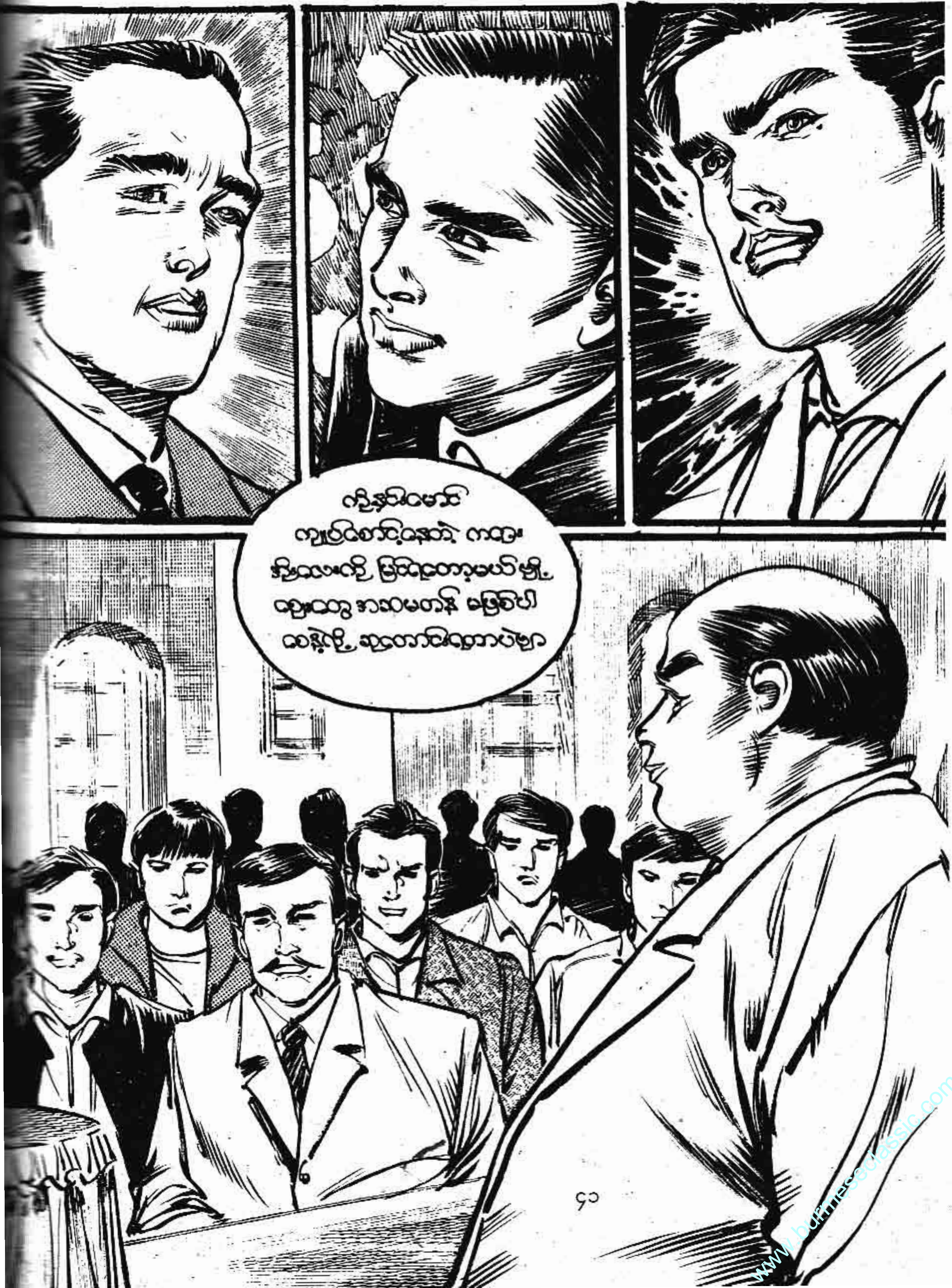
ကျွန်တော်ပိုမောင်
ကျူပင်စောင့်နေတဲ့ ဂဏေး
အိုးလေးကို မြင်ရတော့မယ်ဗျို့
လူ့အသွား အသတ်မတန် မဖြစ်ပါ
စေနိုင်ဖို့ သတ္တိရှိရောပဲဗျာ

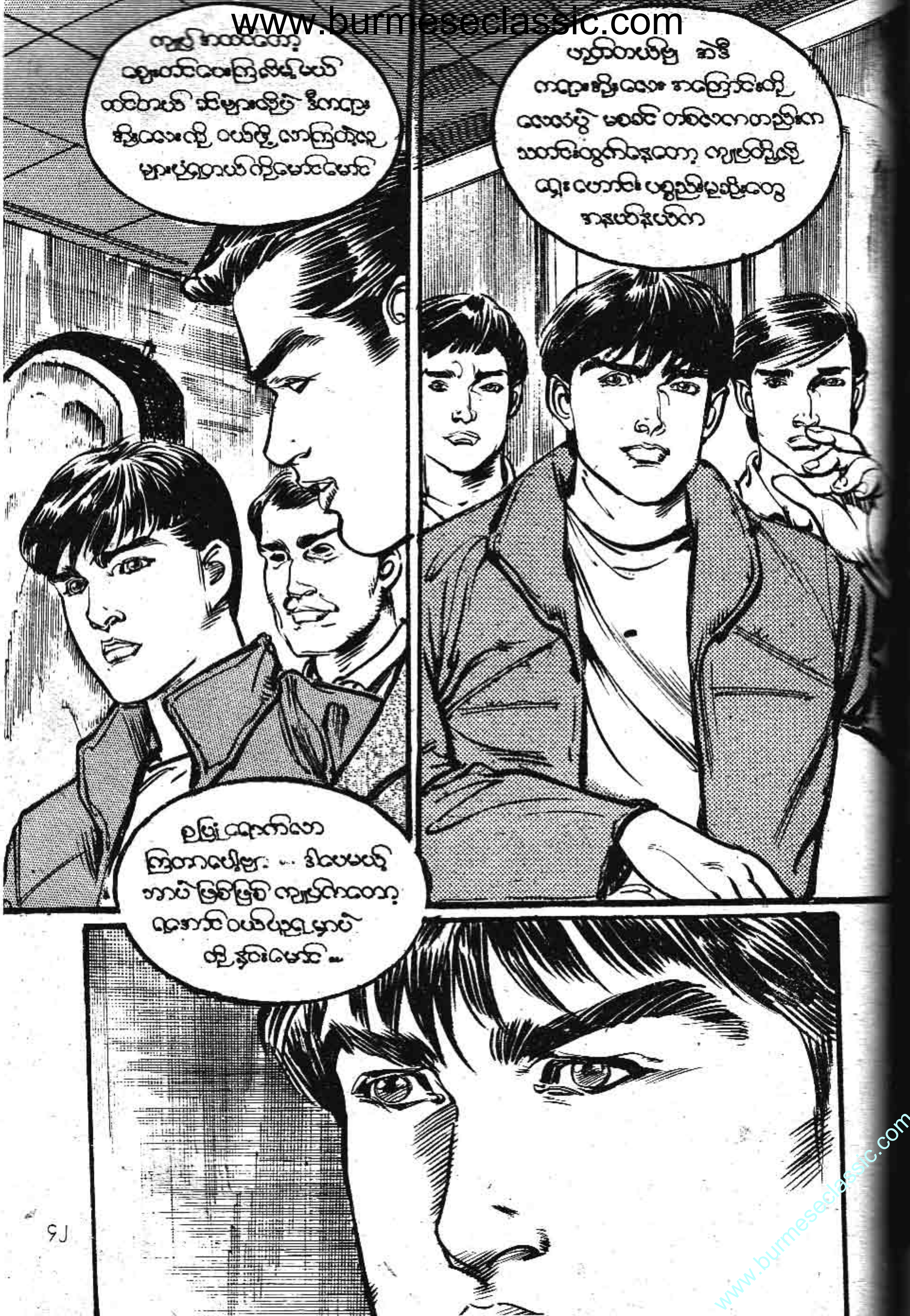
ကျွန်ုပ်အထင်တော့ ကျောင်းတက်နေကြလိမ့်မယ် ထင်တယ် ခင်ဗျားတို့ပဲ ဒီကျောင်း ဆိုးလေးကို ဝယ်ဖို့ လာကြတဲ့လူ များပုံရတယ်ကိုမောင်မောင်
ဟုတ်ပါတယ်ဗျ ဆဒီ ကျောင်းဆိုးလေး အကြောင်းကို လေလံပွဲ မစခင် တစ်လကတည်းက သတင်းထွက်နေတော့ ကျုပ်တို့လို ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းမှုဆိုးတွေ အနံ့ခံနေကြ
ပြုံးရောက်ပါလာ ကြတာပေါ့ဗျာ ... ဒါပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ကတော့ ရအောင်ဝယ်ယူရမှာပါ ကိုနွမ်းမောင် ။

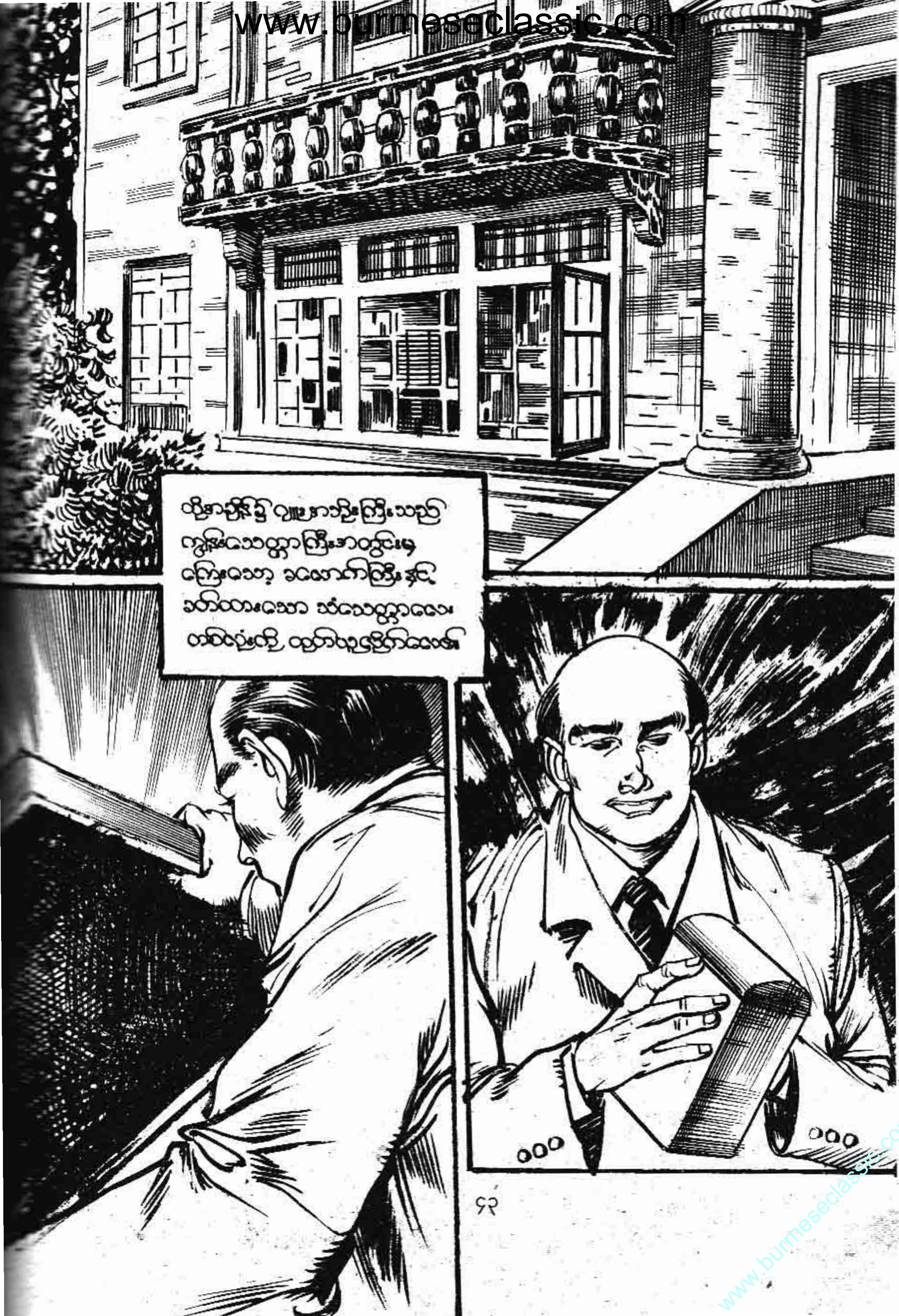
ထိုအချိန်၌ ဂျူးအဘိုးကြီးသည်
ကျွန်းသေတ္တာကြီးအတွင်းမှ
ကြေးသော့ခလောက်ကြီးနှင့်
ခတ်ထားသော သံသေတ္တာလေး
တစ်လုံးကို ထုတ်ယူလိုက်လေ၏
၀၀၀
၀၀၀

ထို့နောက် [illegible]
စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်လေသည်

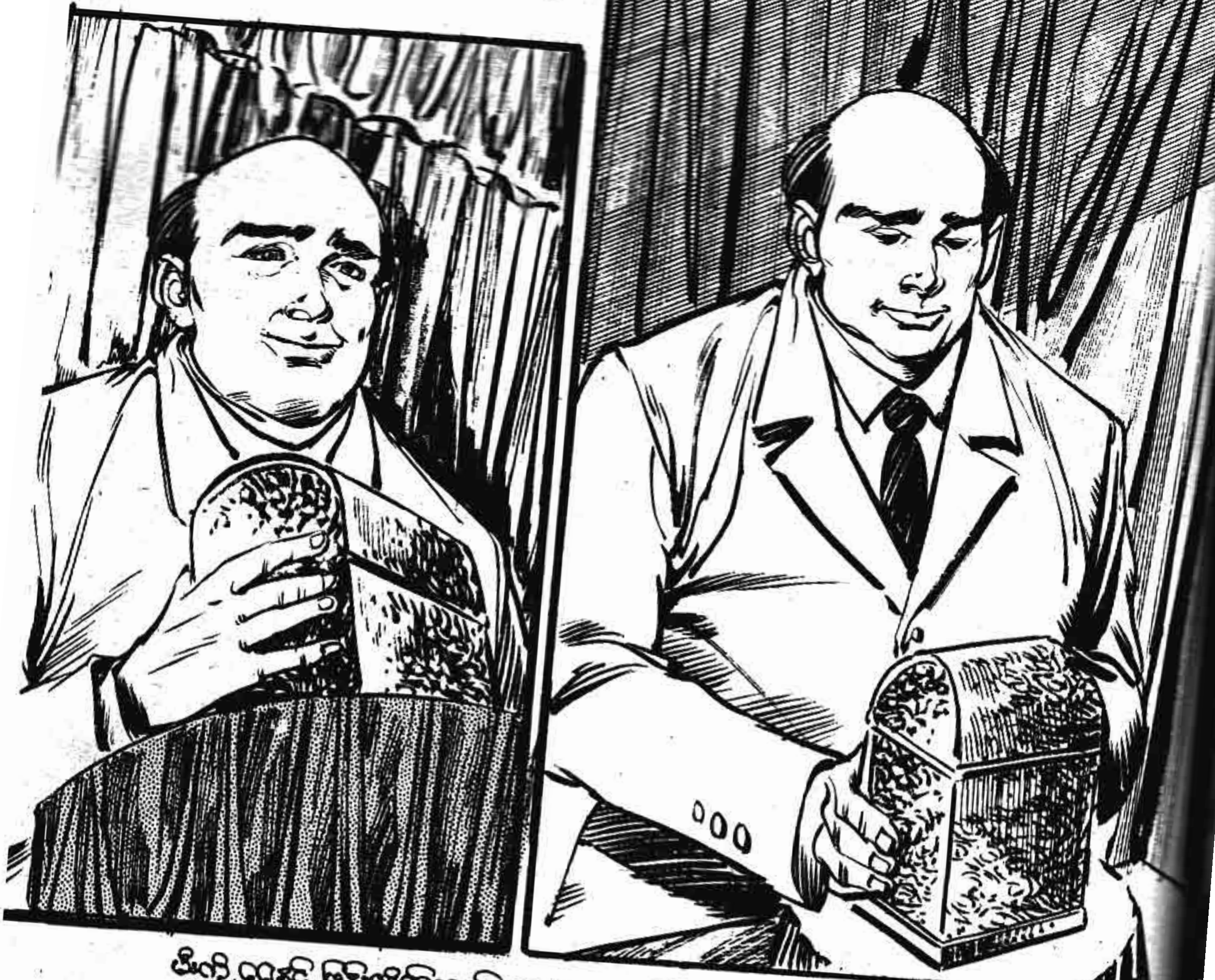

ဤကဲ့ ငွေနှင့် ပြိုင်ကြသည့် အသား ဆူပြိုင်ပြိုင်ရှားရှား ဖြစ်နေကြသူများမှာ
ရုတ်တရက် ငြိမ်သက် သွားတော့၏ ... ...

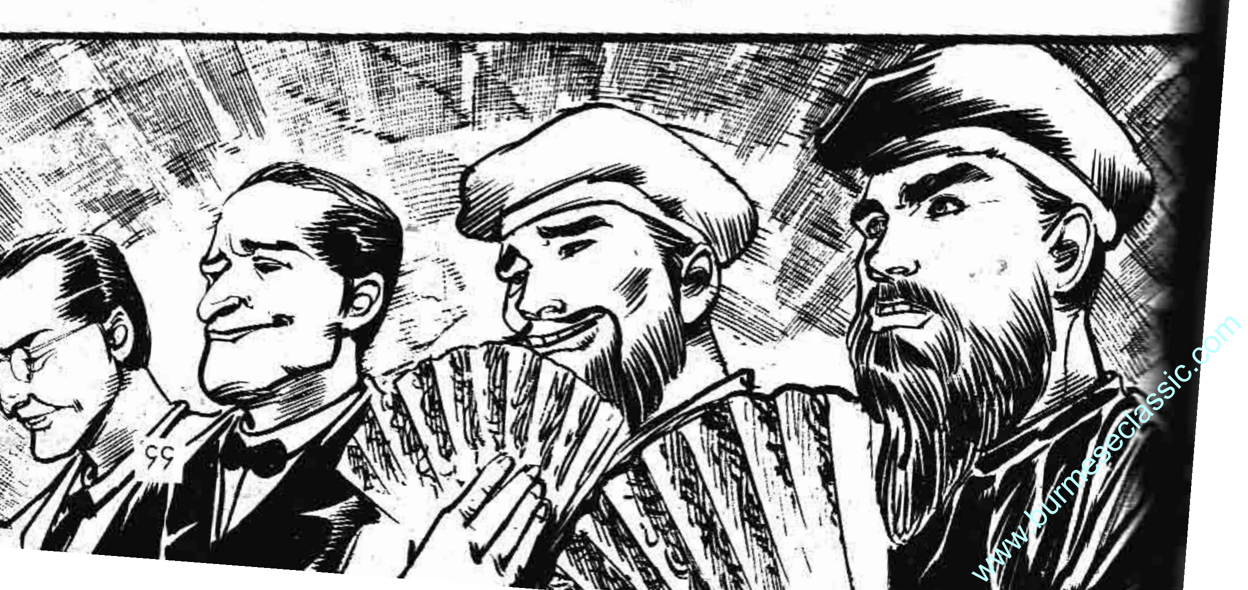

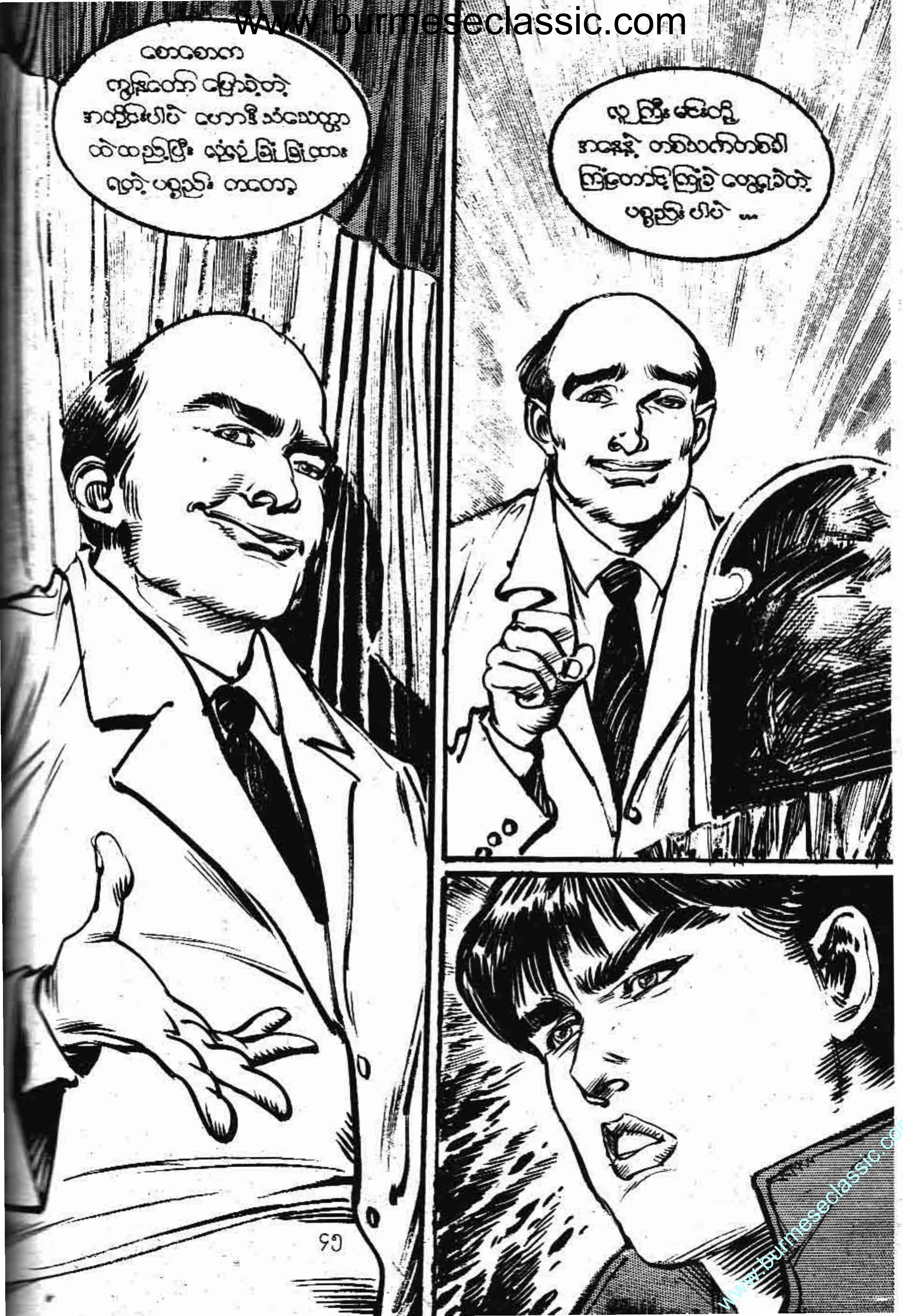
စောစောက ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်းပါပဲ ဟောဒီ သံသေတ္တာ ထဲထည့်ပြီး သော့ခတ် မြဲမြဲထား ရှိတဲ့ ပစ္စည်း ကတော့
လူကြီးမင်းတို့ အနေနဲ့ တစ်သက်တာမှာ ကြားတောင် ကြားခဲ့ တွေ့ရခဲ့တဲ့ ပစ္စည်း ပါပဲ ...

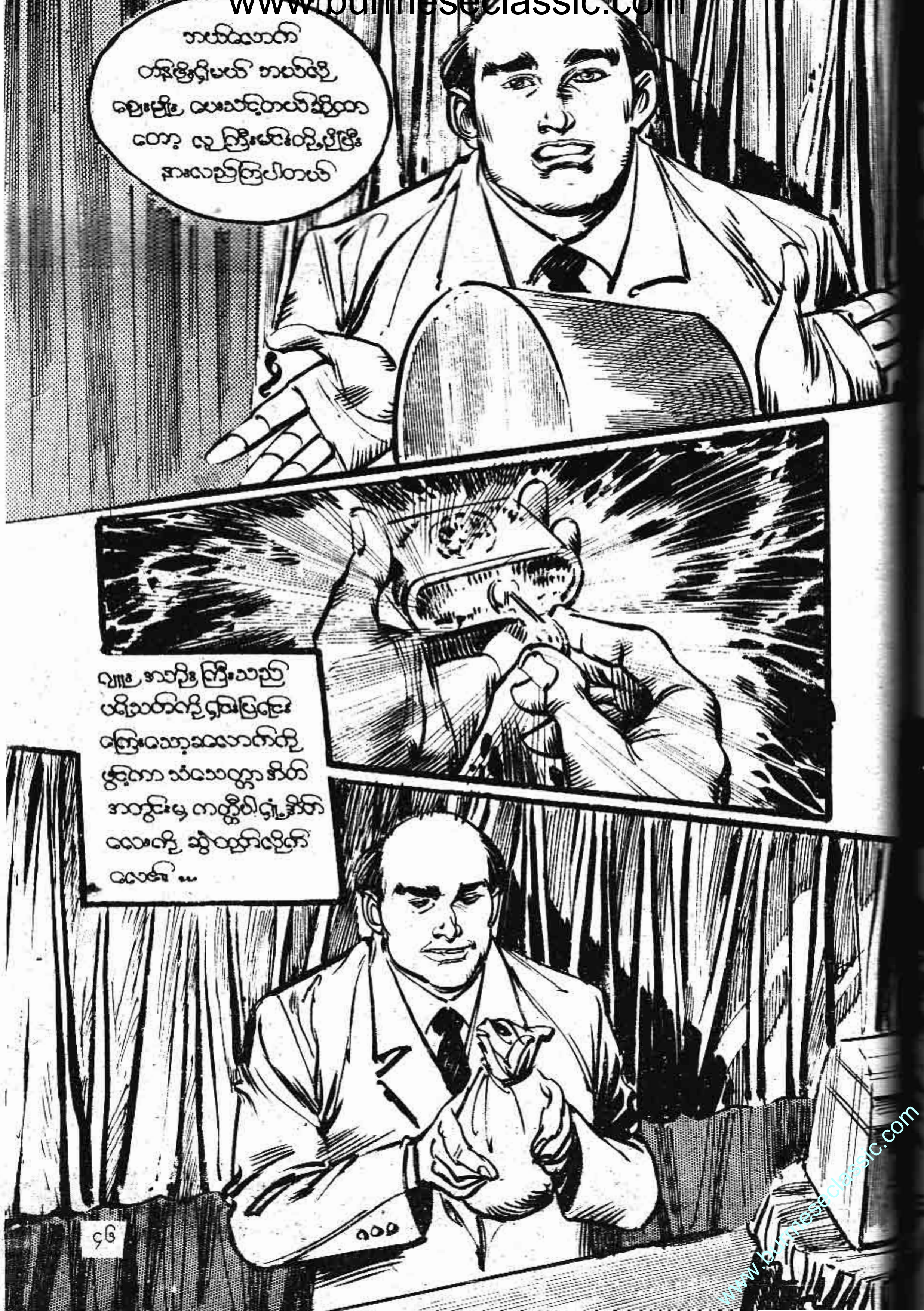
ဘယ်လောက်
တန်ဖိုးရှိမယ် ဘယ်လို
ဈေးဖြတ် ပေးသင့်တယ်ဆိုတာ
တော့ လူကြီးမင်းတို့ ပိုပြီး
နားလည်ကြပါတယ်
ဗျူး ဘာဗိုး ကြီးသည်
ပရိသတ်ကို ရှိခိုးပြုပြီး
ကြေးသော့ခလောက်ကို
ဖွင့်ကာ သံသေတ္တာ အိတ်
အတွင်းမှ ကတ္တီပါရှုံ့အိတ်
လေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်
လေ၏ ..
၁၀၀

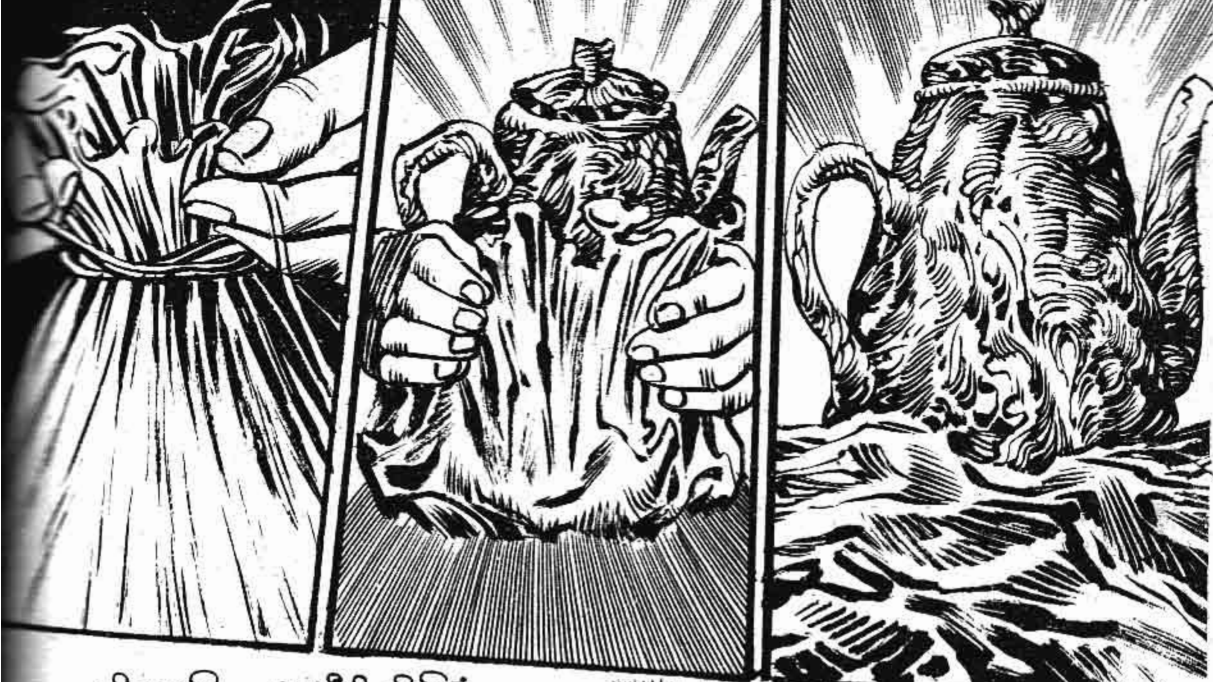

ထို့နောက် ... ကတ္တီပါ အိတ်ရှုံ့
ကလေး အတွင်းမှ ကြေးကရား
အိုးကလေး တစ်လုံးကို ထုတ်ချ
စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်လေသည် ...

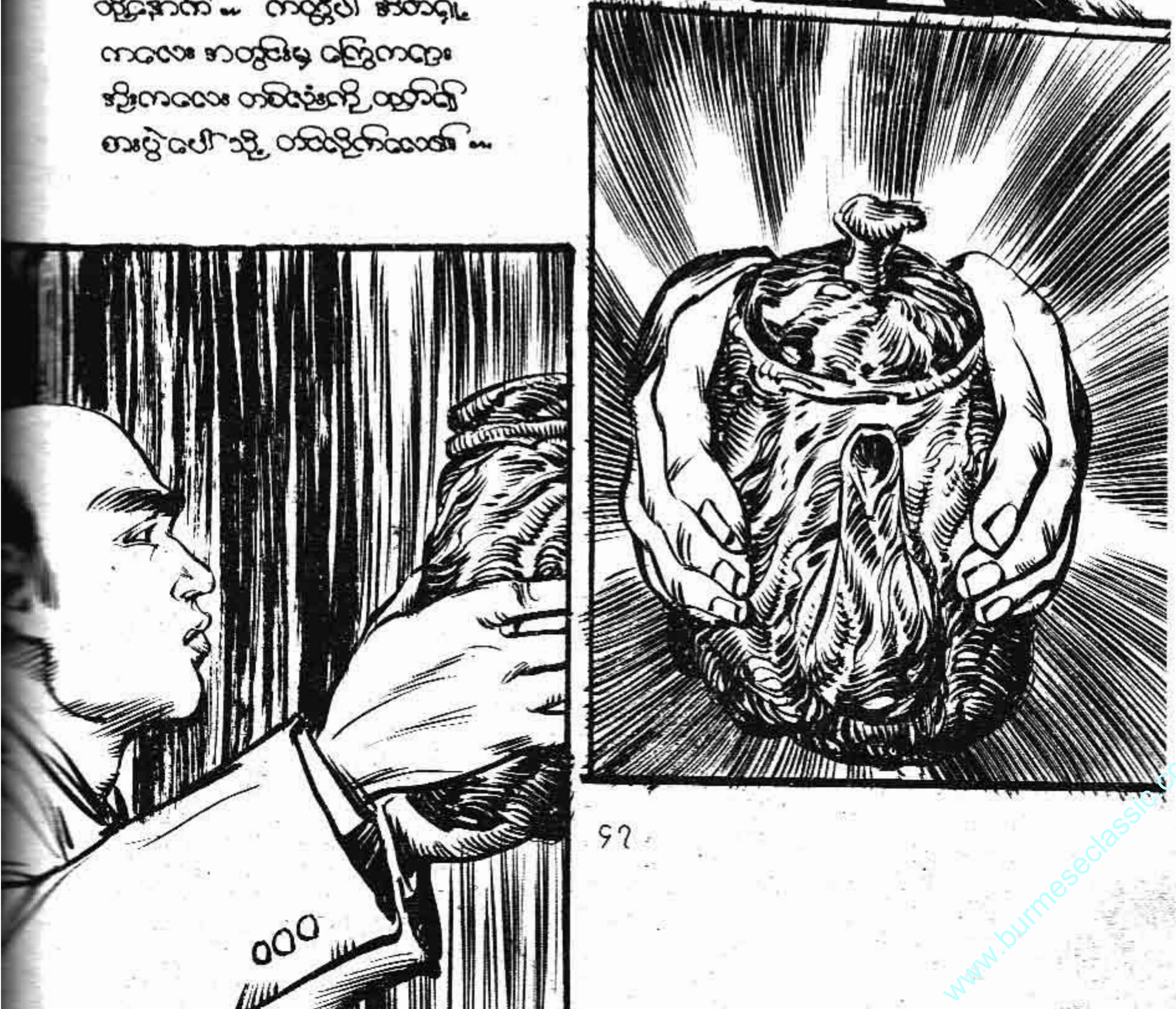

ထို့အခါ အခန်းတွင်းရှိ လူများမှာ
ဆူဆူညံညံ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်ကြ သွားပြန်လေတော့၏ ... ...

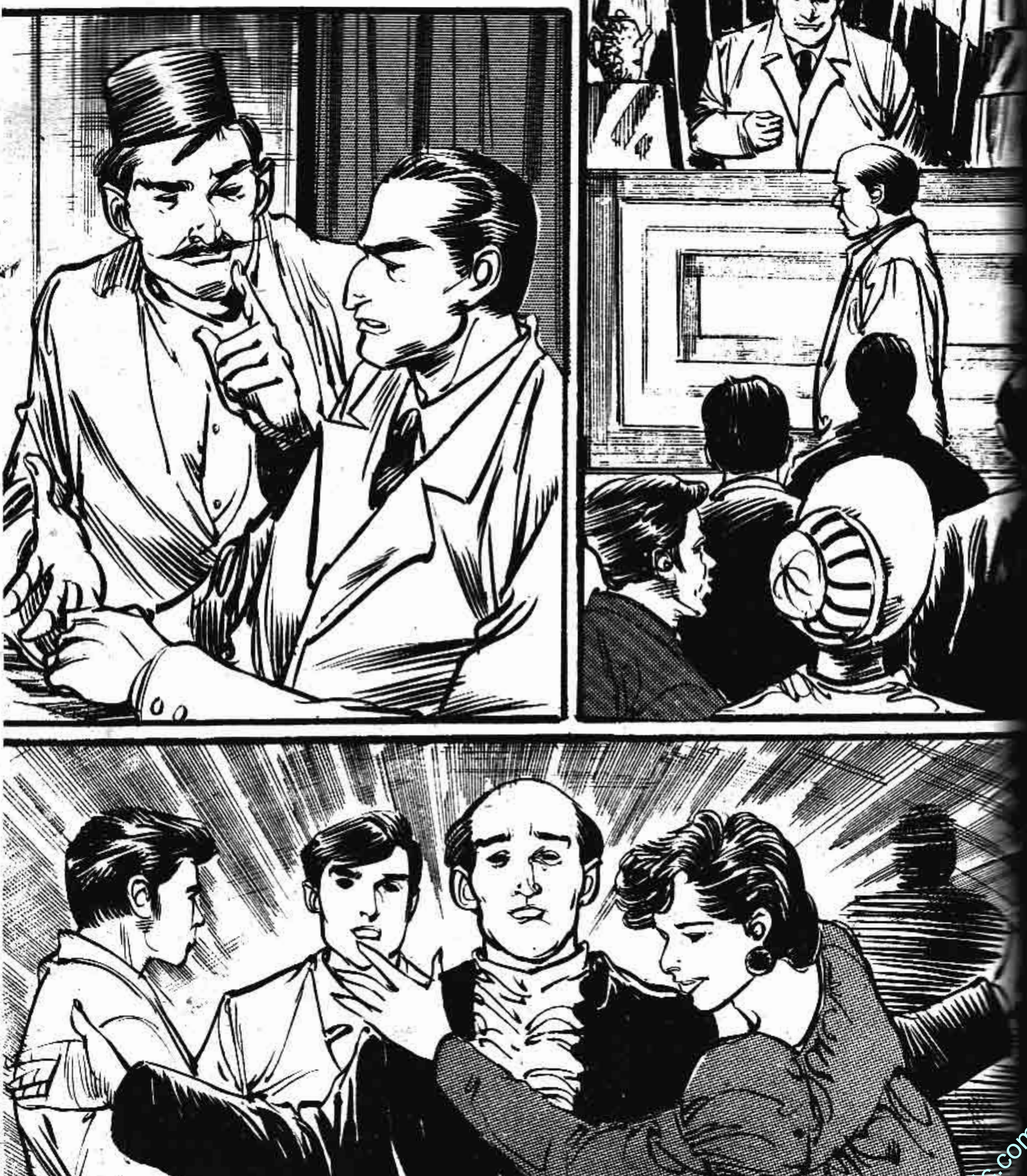

မိမိတို့ အချင်းချင်း ပြောဆိုငြင်းခုံနေသော စကားသံများမှာ တစ်ခန်းလုံး ဆူညံကြ နေလေတော့၏ ... ...

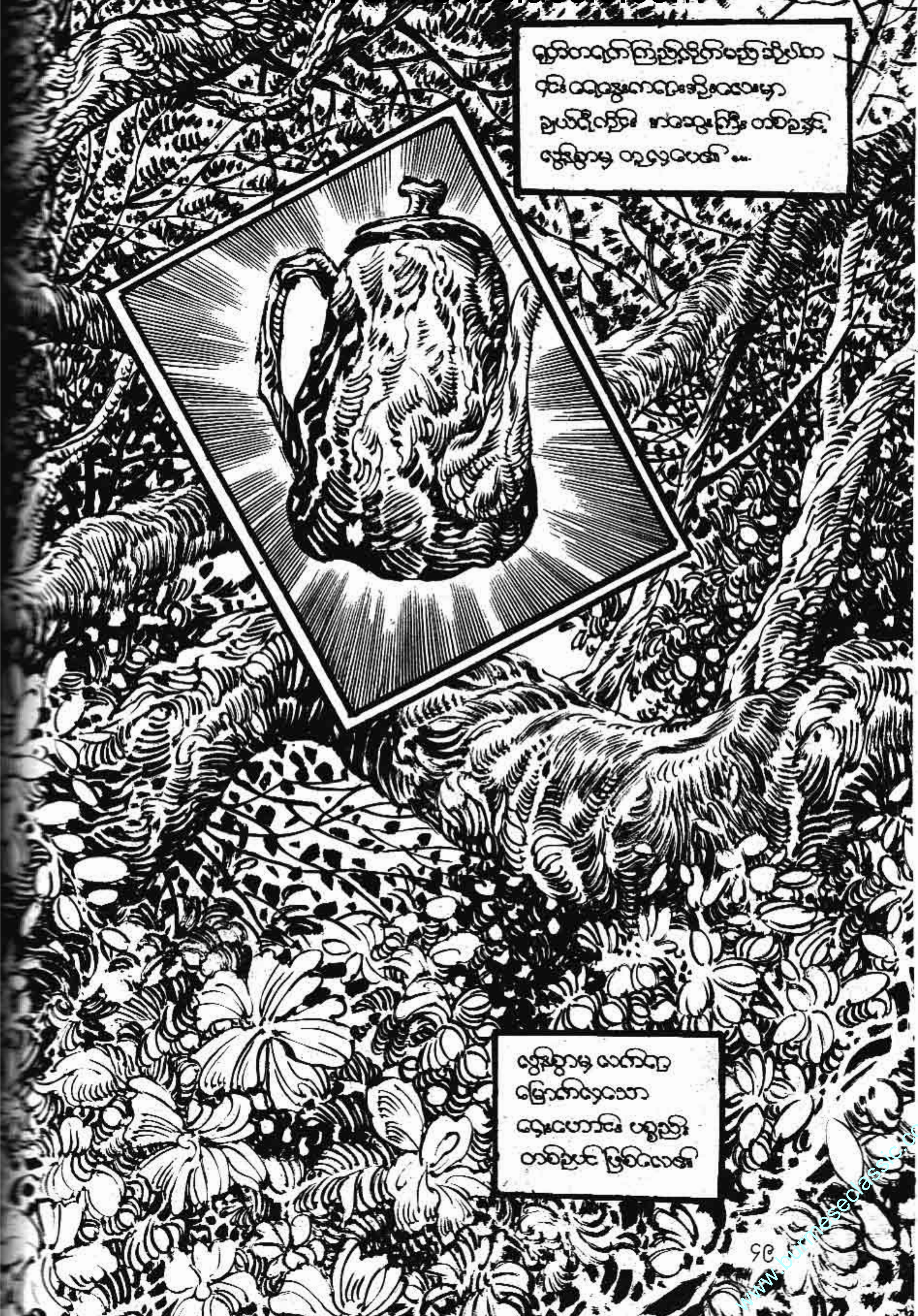
ရုတ်တရက်ကြီး ညို့မှိုင်းမည်းသိုင်ပါတ
ငုံး ရေနွေးကရားအိုးလေးမှာ
ချယ်ရီကြိုင်း မာသွေးကြီး တစ်ခုနှင့်
ငွေဗွာမှ တဖျပ်ဖျပ်ပေ၏ ...
ငွေဗွာမှ သေကာရေ
မြောက်ကလျှောသော
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း
တစ်ခုပင် ဖြစ်လေ၏

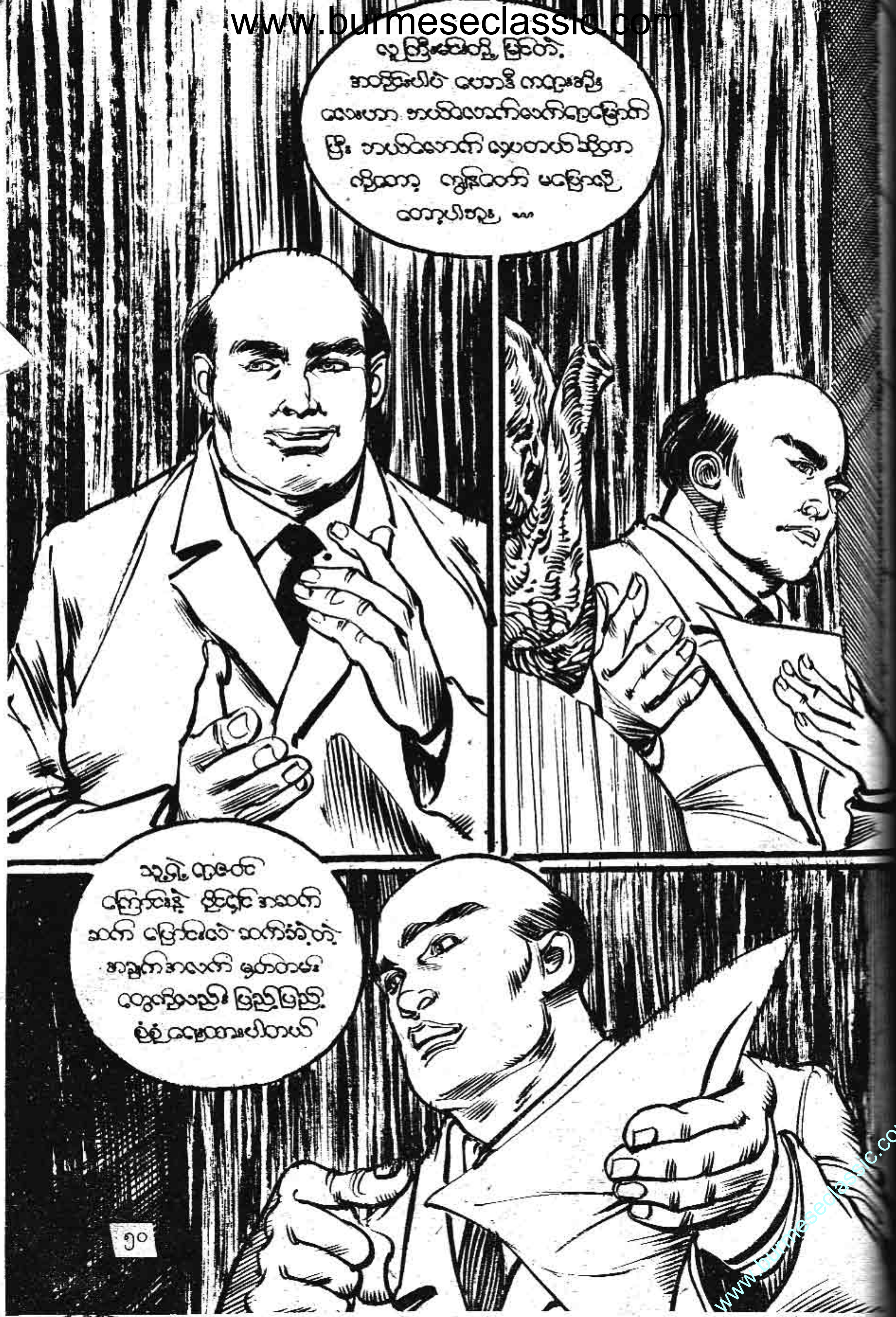
လူကြီးမင်းတို့ မြင်တဲ့
အတိုင်းပါပဲ ဟောဒီ ကရူးချို့
လေးဟာ ဘယ်ဝိလောက်လက်ရာမြောက်
ပြီး ဘယ်ဝိလောက် လှပတယ်ဆိုတာ
ကျိုသော့ ကျွန်တော် မပြောလို
တော့ပါဘူး ...
သူ့ရဲ့ ရာဇဝင်
ကြောင်းနဲ့ ပိုင်ရှင် အဆက်
ဆက် ပြောင်းလဲ ဆက်ခံခဲ့တဲ့
အချက်အလက် မှတ်တမ်း
တွေကိုလည်း ပြည့်ပြည့်
စုံစုံ ရေးထားပါတယ်

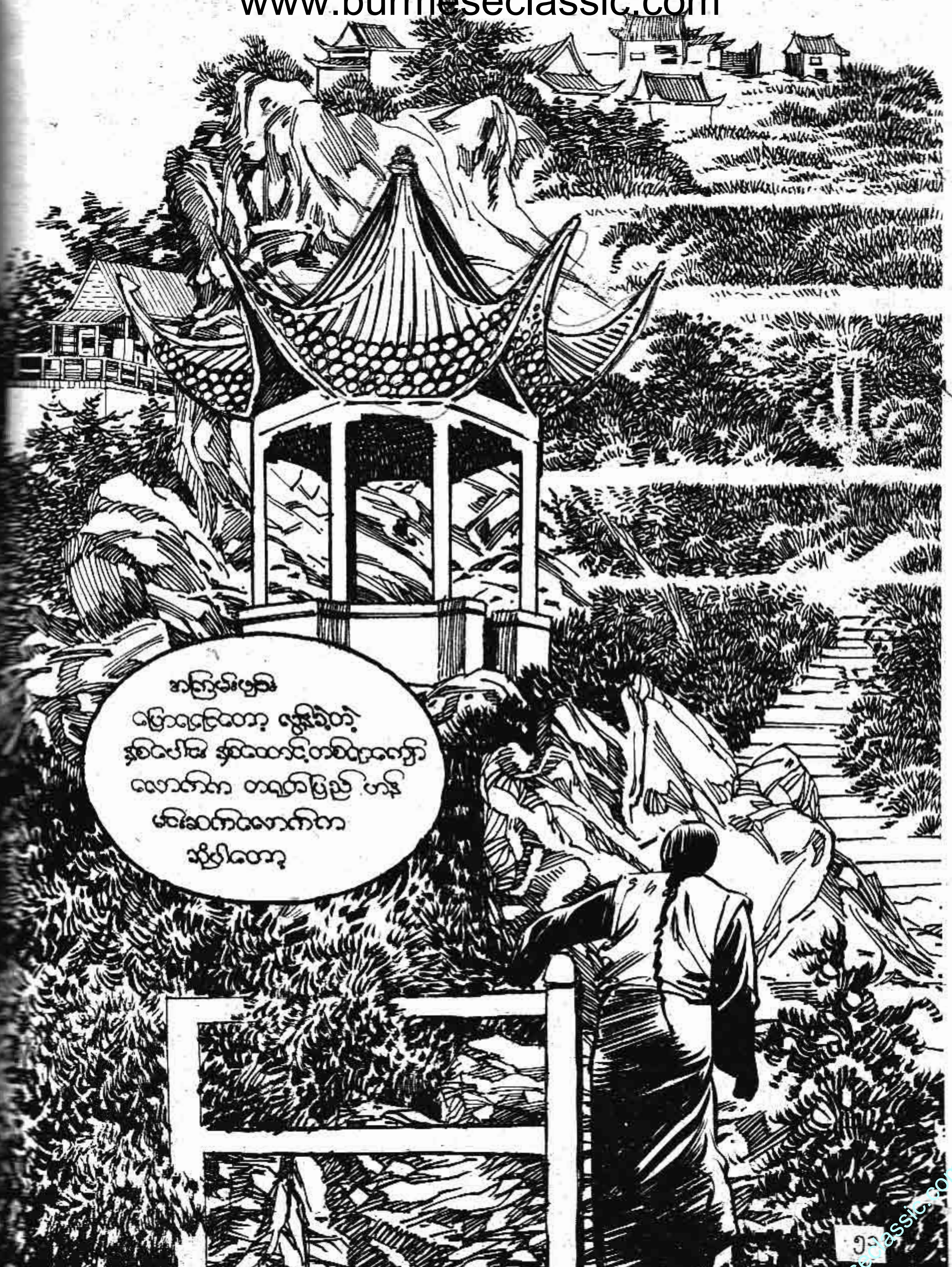
အကြမ်းဖျင်း
ပြောရရင်တော့ လွန်ခဲ့တဲ့
နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်တစ်ရာကျော်
လောက်က တရုတ်ပြည် ဟန်
မင်းဆက်လောက်က
ဆိုပါတော့

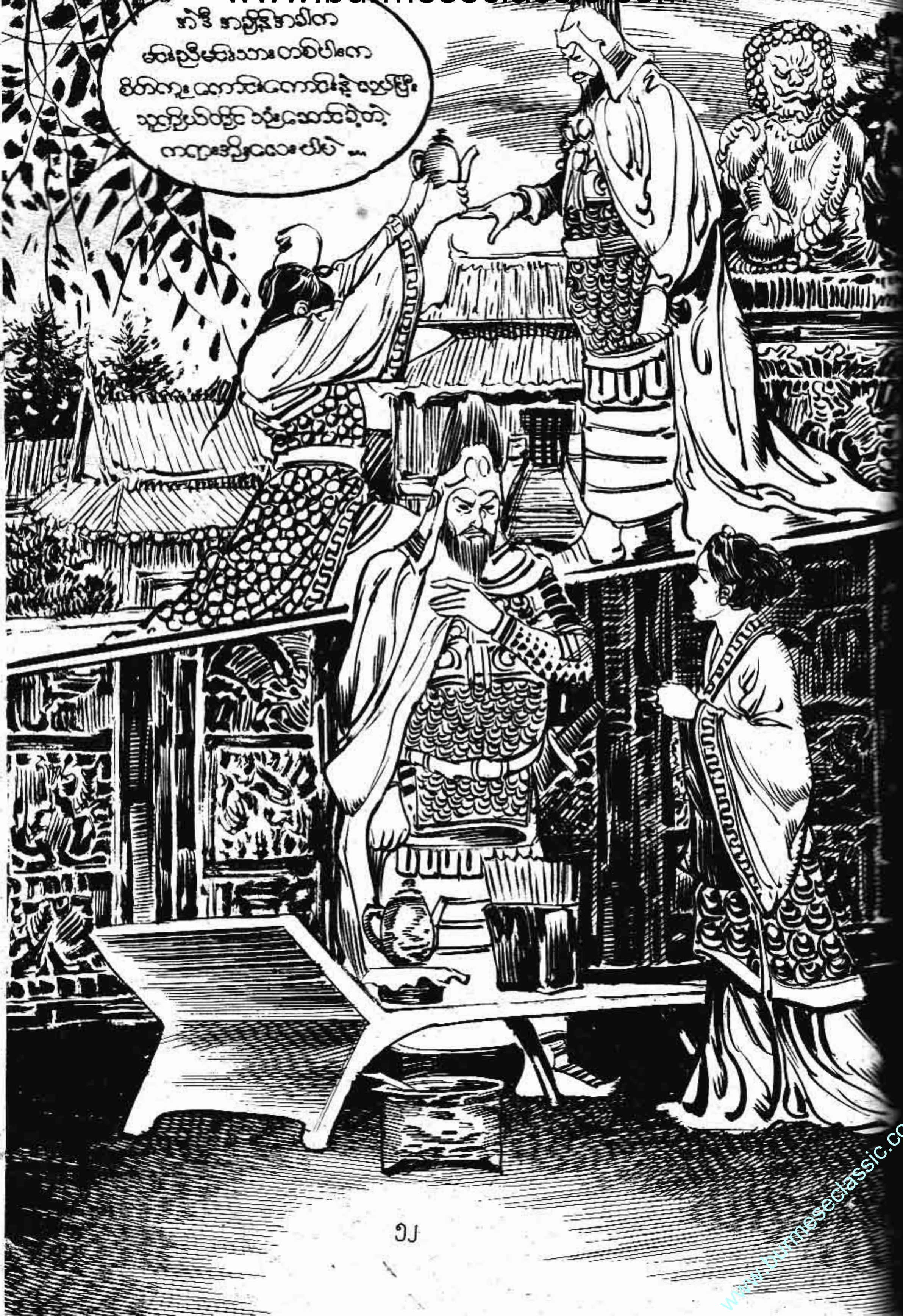
ဟဲ့ဒီ အချိန်အခါက မင်းညီမင်းသားတစ်ပါးက စိတ်ကူးကောင်းကောင်းနဲ့ လုပ်ပြီး သူကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ခဲ့တဲ့ တရူးဒျှိလေးပါပဲ ...

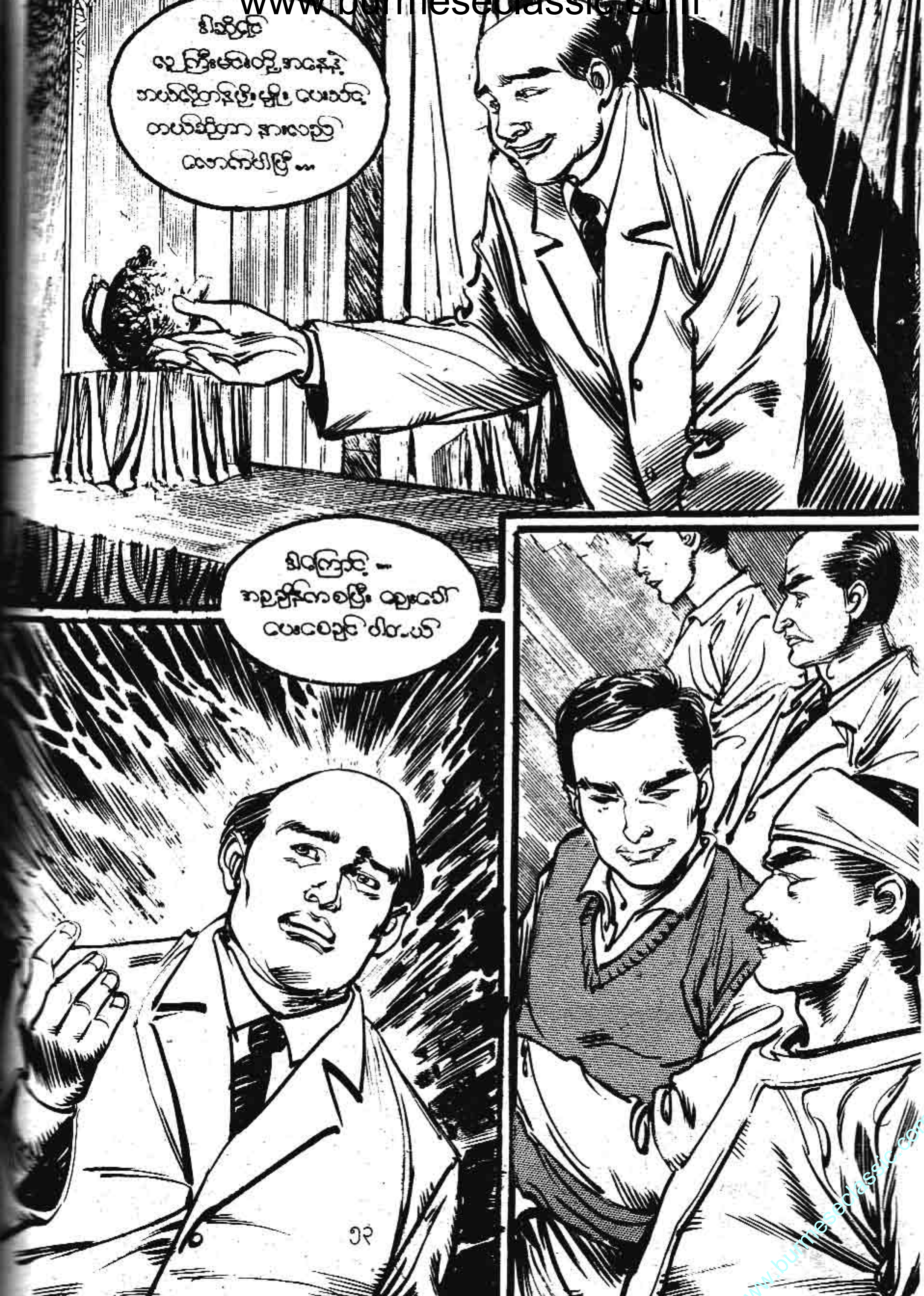
ဒါဆိုရင်
လူကြီးမင်းတို့အနေနဲ့
ဘယ်ဆိုတာနဲ့ဖြီး မှုံး ပေးသင့်
တယ်ဆိုတာ နားလည်
လောက်ပါပြီ …
ဒါကြောင့် —
အခုချိန်ကစပြီး ချူးငေါ်
ပေးစေချင်ပါတယ်

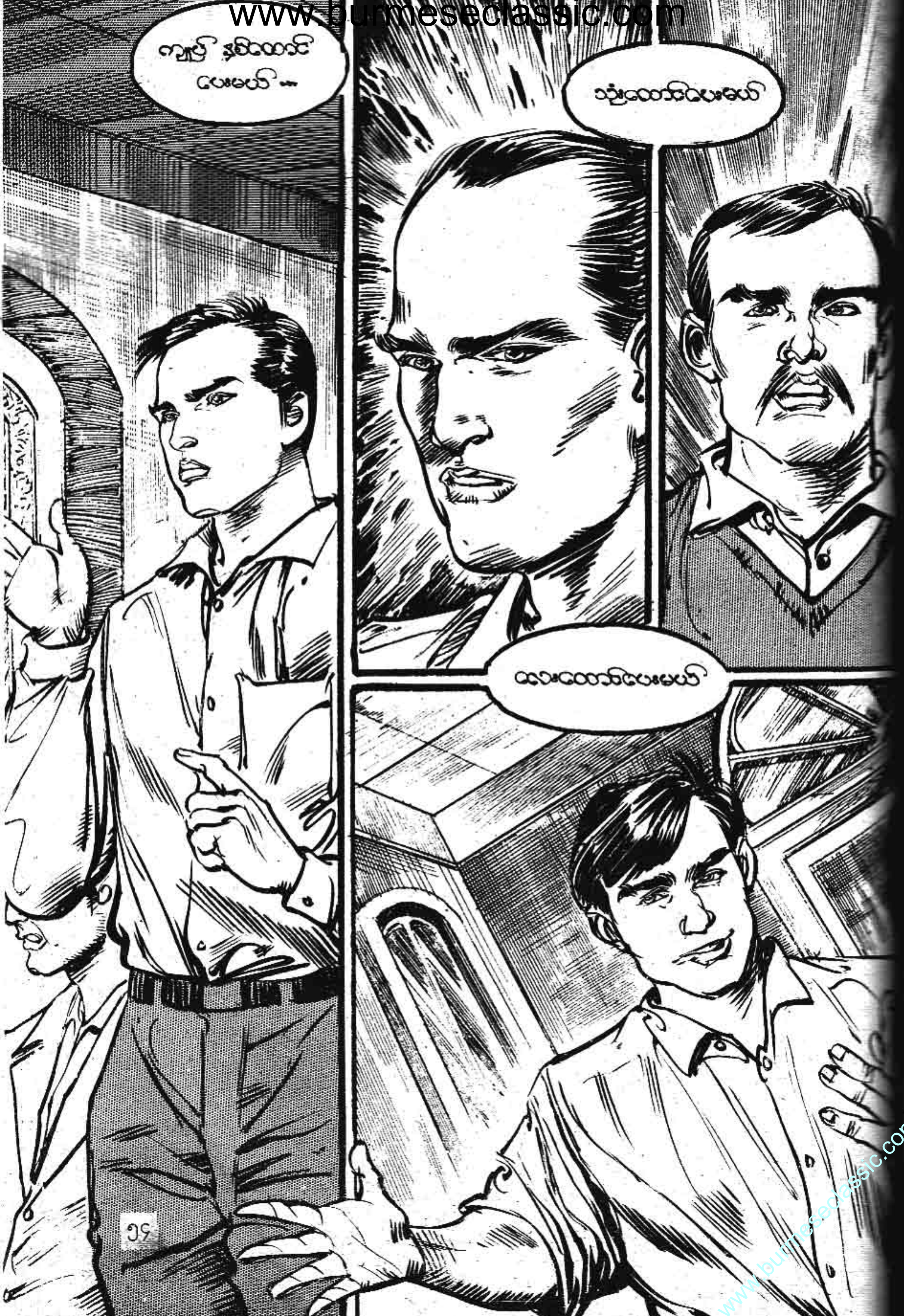
ကျပ် နှစ်သောင်း ပေးမယ် —
သုံးသောင်းပေးမယ်
လေးသောင်းပေးမယ်

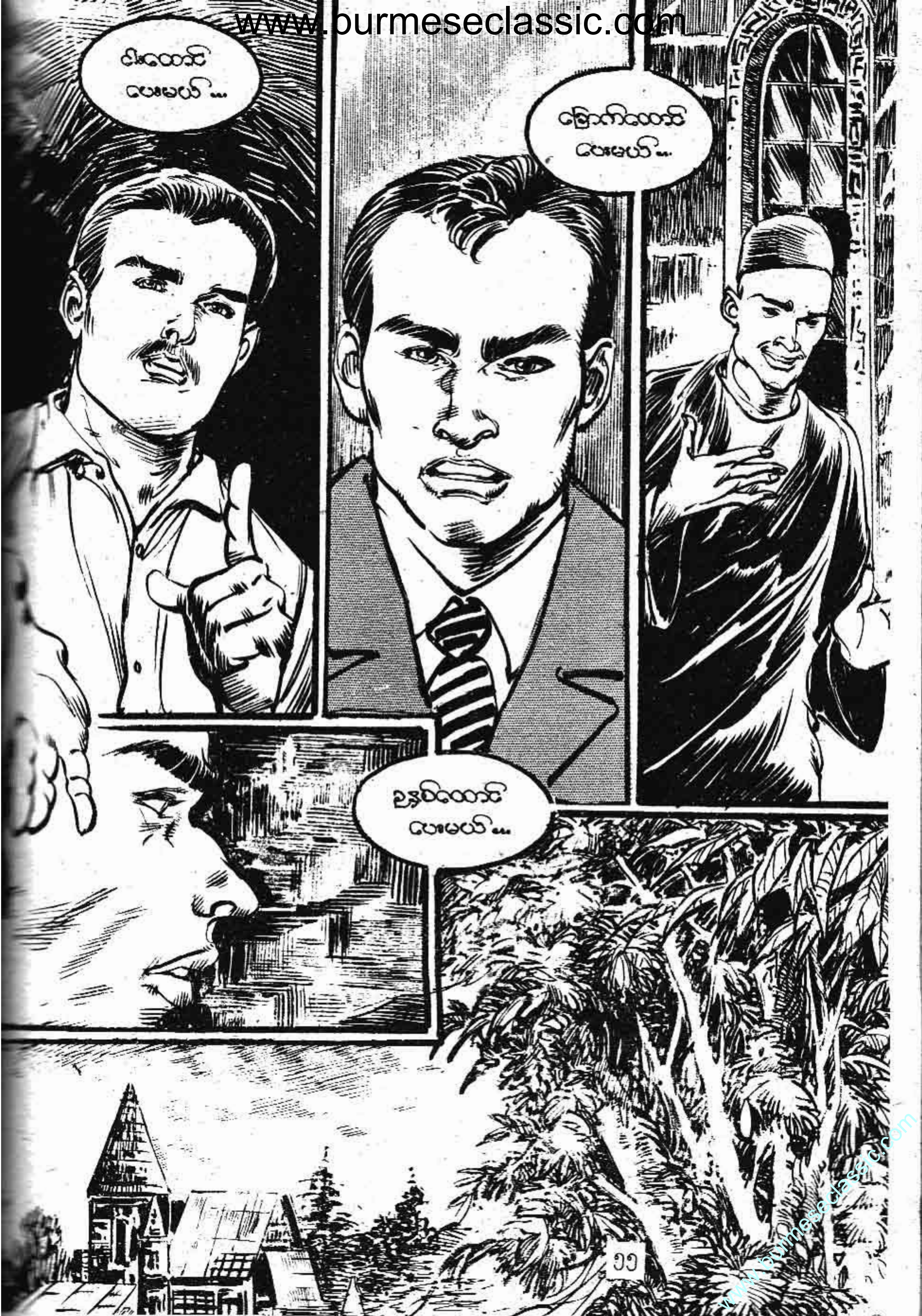
ငါးထောင်
ပေးမယ်...
ခြောက်ထောင်
ပေးမယ်...
ခုနစ်ထောင်
ပေးမယ်...

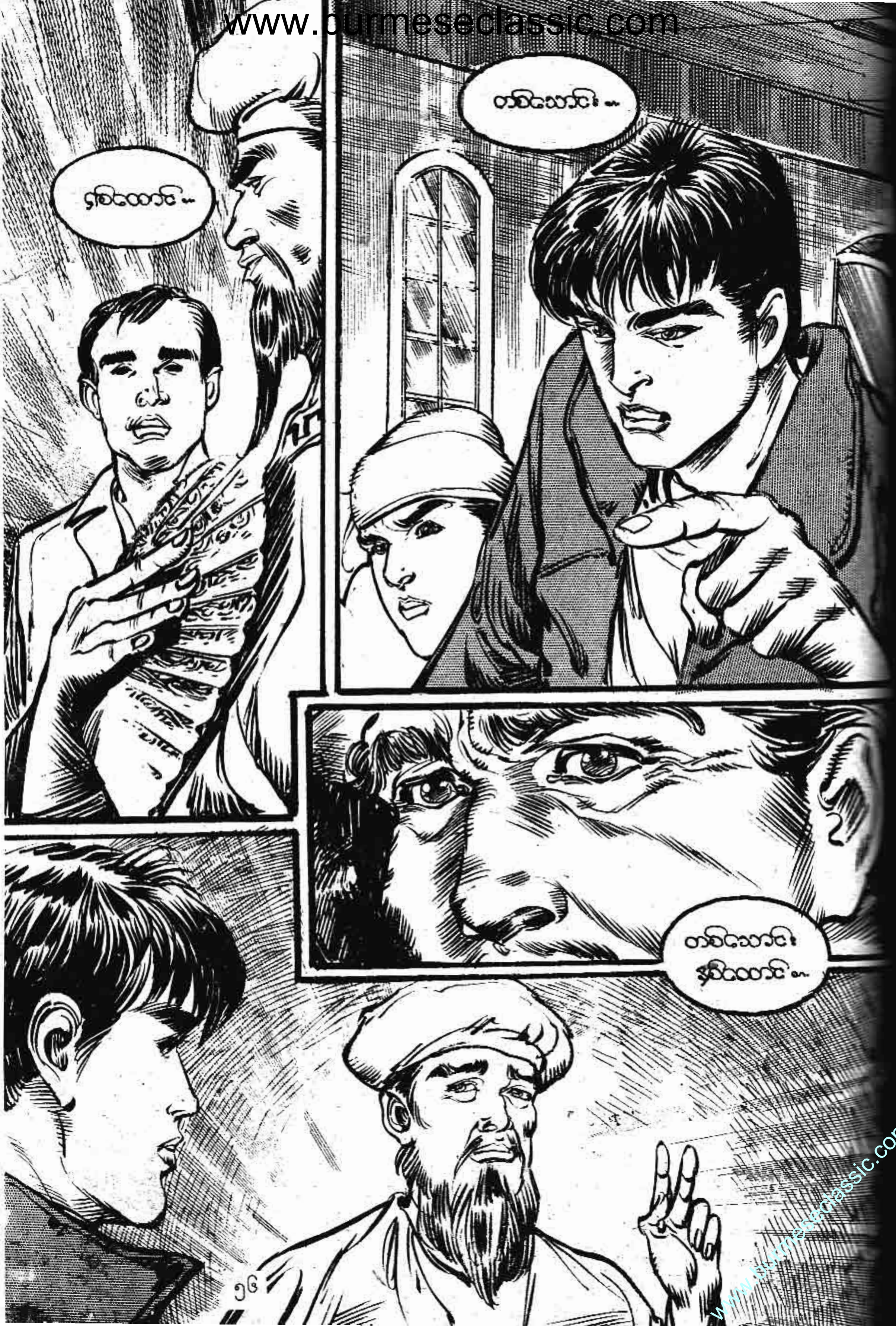

ငါးချောင်း…
တစ်ချောင်း…
တစ်ချောင်း
နှစ်ချောင်း…

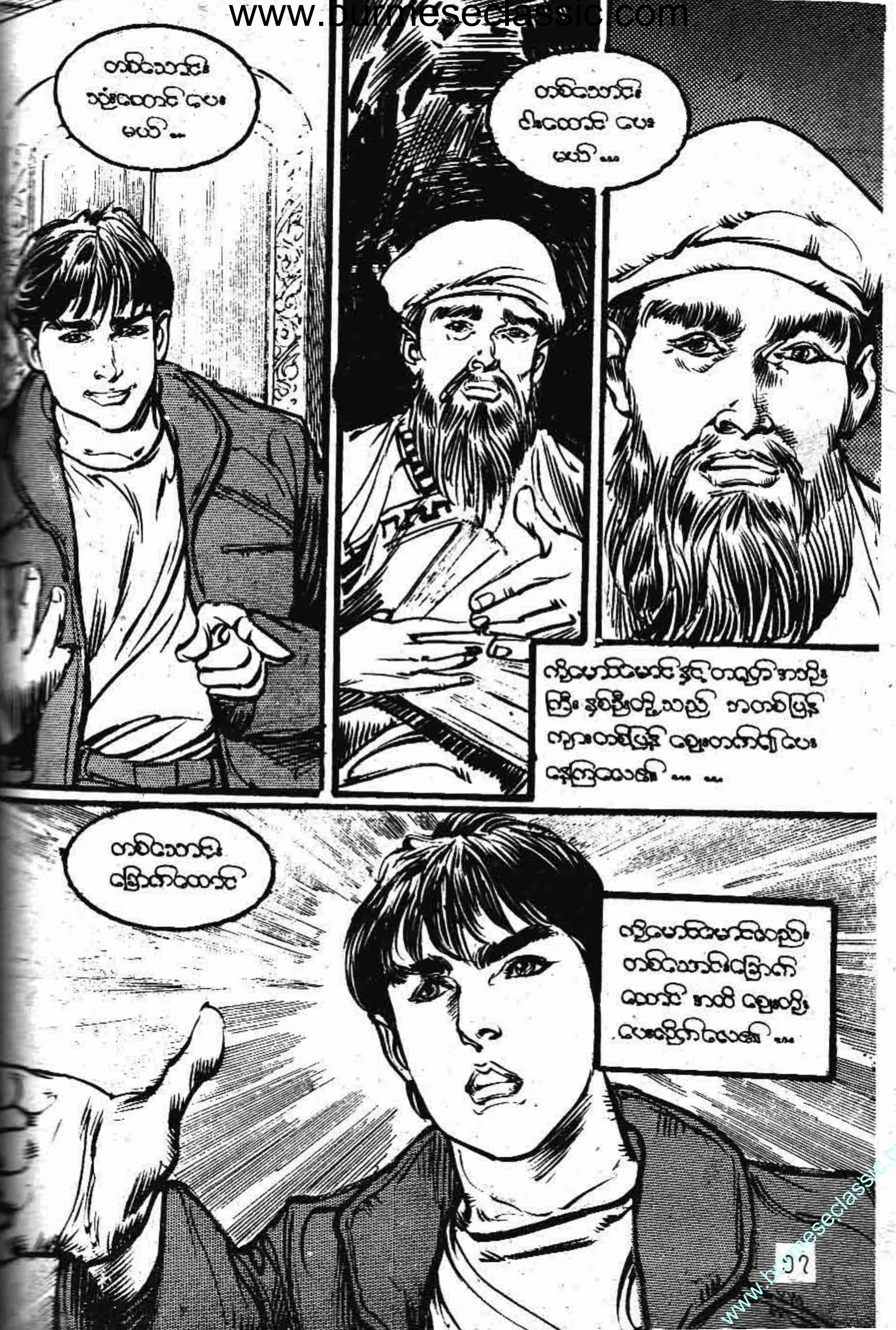
တစ်သောင်း
သုံးထောင် ပေး
မယ်...
တစ်သောင်း
ငါးထောင် ပေး
မယ်...
ကိုမောင်မောင်နှင့် တရုတ်အဘိုး
ကြီး နှစ်ဦးတို့သည် ဘတစ်ပြိုင်
ကျားတစ်ပြိုင် ဈေးတက်ပြိုင်ပေး
နေကြလေ၏... ...
တစ်သောင်း
ခြောက်ထောင်
ကိုမောင်မောင်သည်
တစ်သောင်းခြောက်
ထောင် အထိ ဈေးတိုး
ပေးလိုက်လေ၏...

ထိုအခါ မှူး[illegible]
ထပ်မံ၍ ဈေးတိုး မပေးနိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍
တိုးတိုး တိုးတိုးနှင့် ပြောဆိုတိုင်ပင်၍ နေကြလေတော့၏

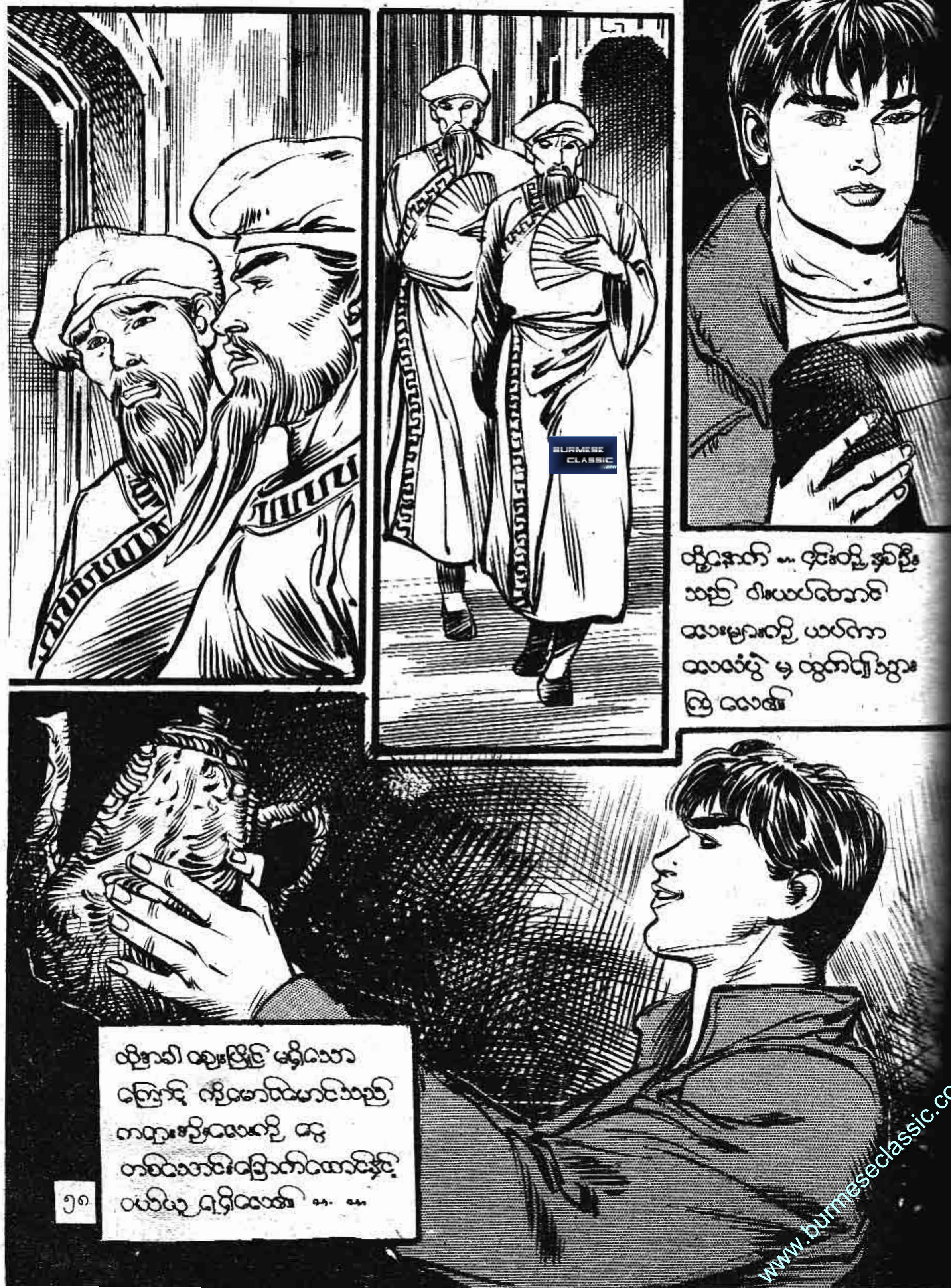

ထို့နောက် ... ၎င်းတို့ နှစ်ဦး
သည် ဝါးယပ်တောင်
လေးများကို ယပ်ခတ်ကာ
လေလံပွဲ မှ ထွက်ခွာသွား
ကြ လေ၏

ထိုအခါ ဈေးပြိုင် မရှိသော
ကြောင့် ကိုမောင်ဘမောင်သည်
ကရားအိုးလေးကို ငွေ
တစ်သောင်းခြောက်ထောင်ဖြင့်
ပေါက်ဈေး ရရှိလေ၏ ... ...

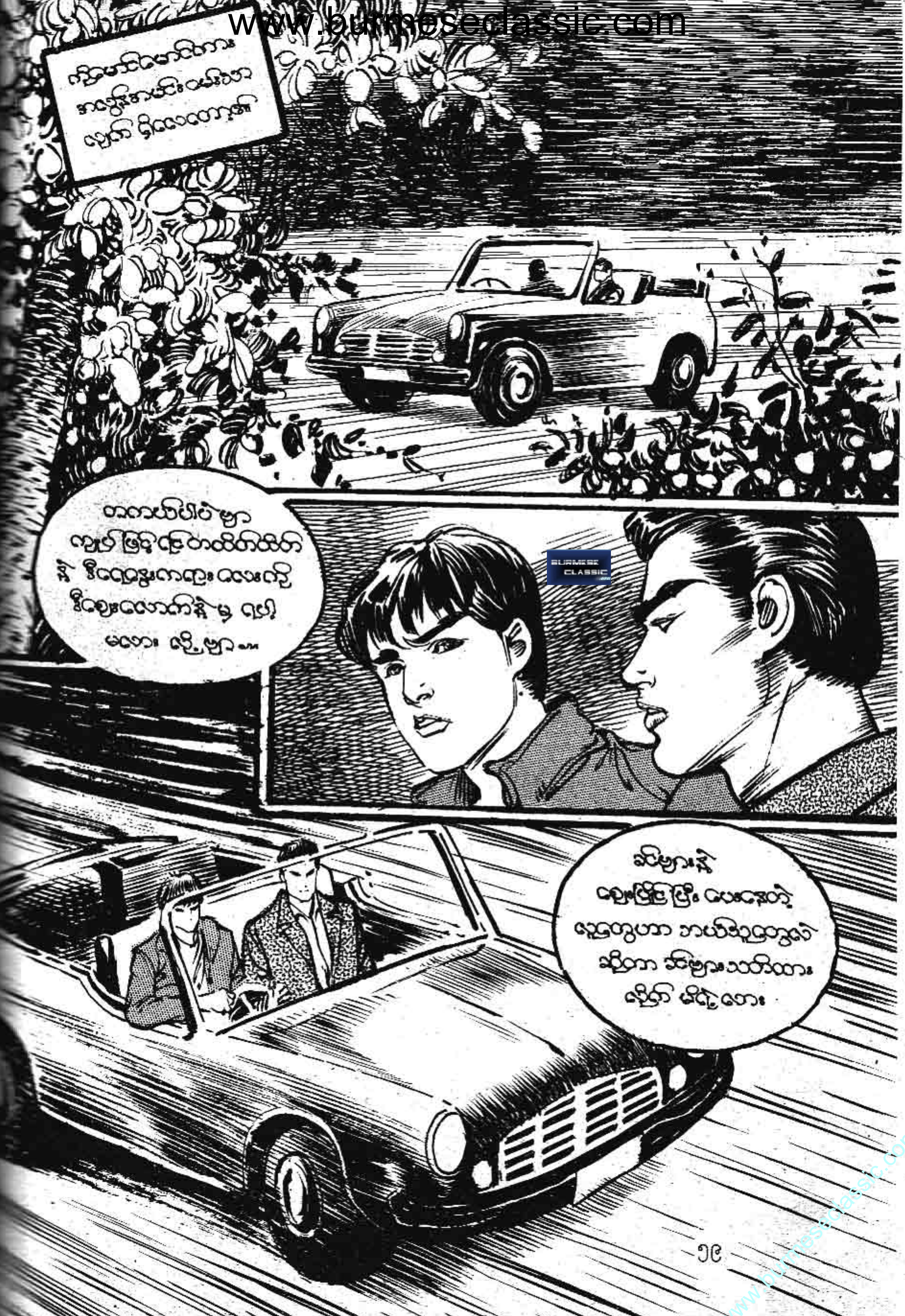
ကိုမောင်မောင်တိုး
အလွန်အမင်းလေးစားသော
လူကြီး ရှိလေသတည်း
တကယ်ပါပဲဗျာ
ကျုပ်ဖြင့် ရင်တထိတ်ထိတ်
နဲ့ ဒီရှေ့ရွာကျေးလေးကို
မိုးချုပ်လောက်နဲ့မှ ရပါ့
မလား လို့ဗျာ...
ခင်ဗျားနဲ့
ချောင်းမြောင်းပြီး လိုက်နေတဲ့
လူတွေဟာ ဘယ်သူတွေလဲ
ဆိုတာ ခင်ဗျားသတိထား
မိလိုက် မိရဲ့လား

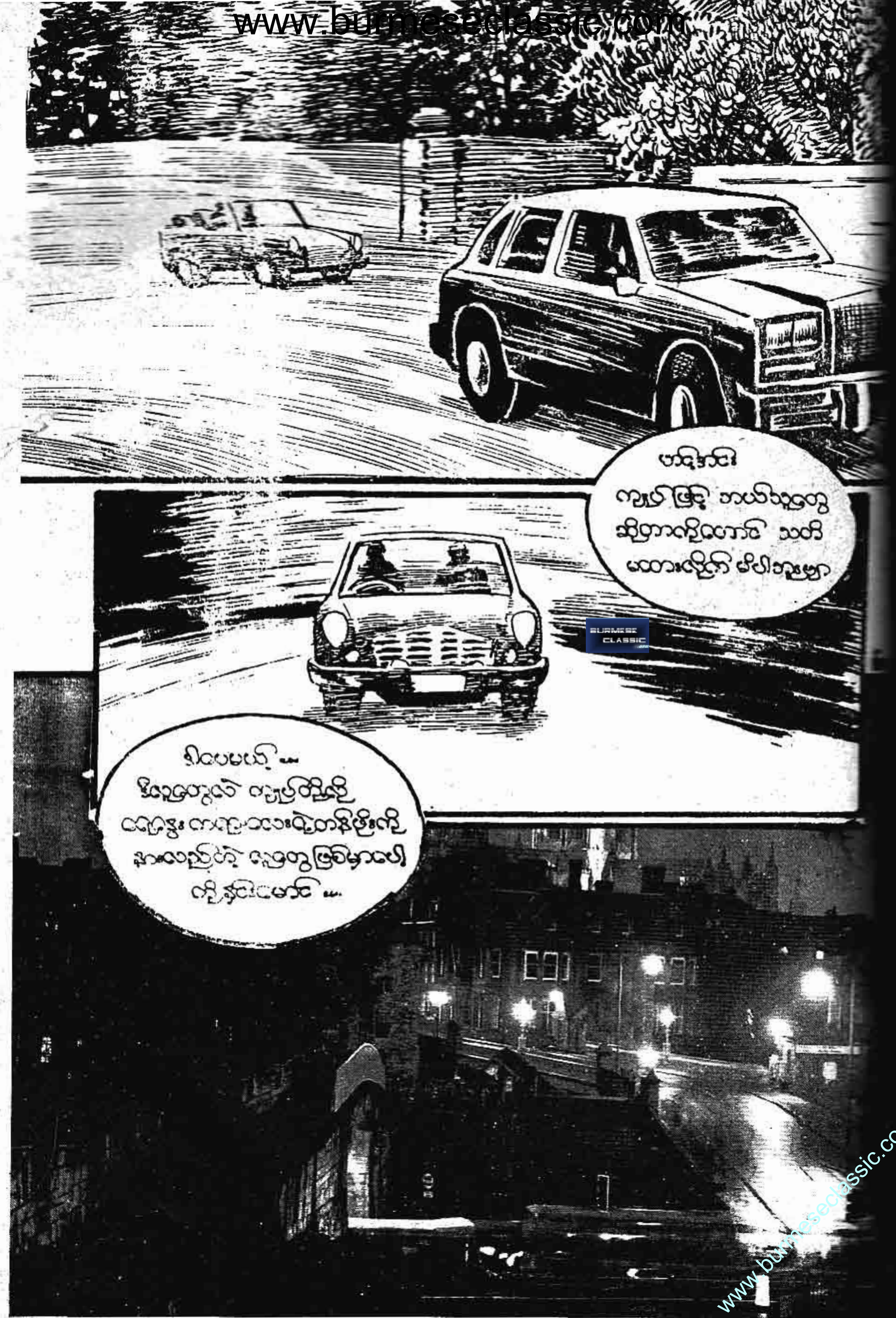
ဟဒ္ဒါငါး
ကျုပ်ဖြင့် ဘယ်သူ့မှတွေ
ဆိုတာကိုတောင် သတိ
မထားလိုက် မိပါဘူးဗျာ
ဒါပေမယ့် ...
မိုးရွာတုန်းလဲ ဂျော့ဗ်တိုက်ရှိ
ဂေါ်ဒွန်း ကာလျှသေးရဲ့တန်ဖိုးကို
နားလည်တဲ့ ဒေဗွတွေ ဖြစ်မှာပေါ့
ကိုနိုင်မောင် ...

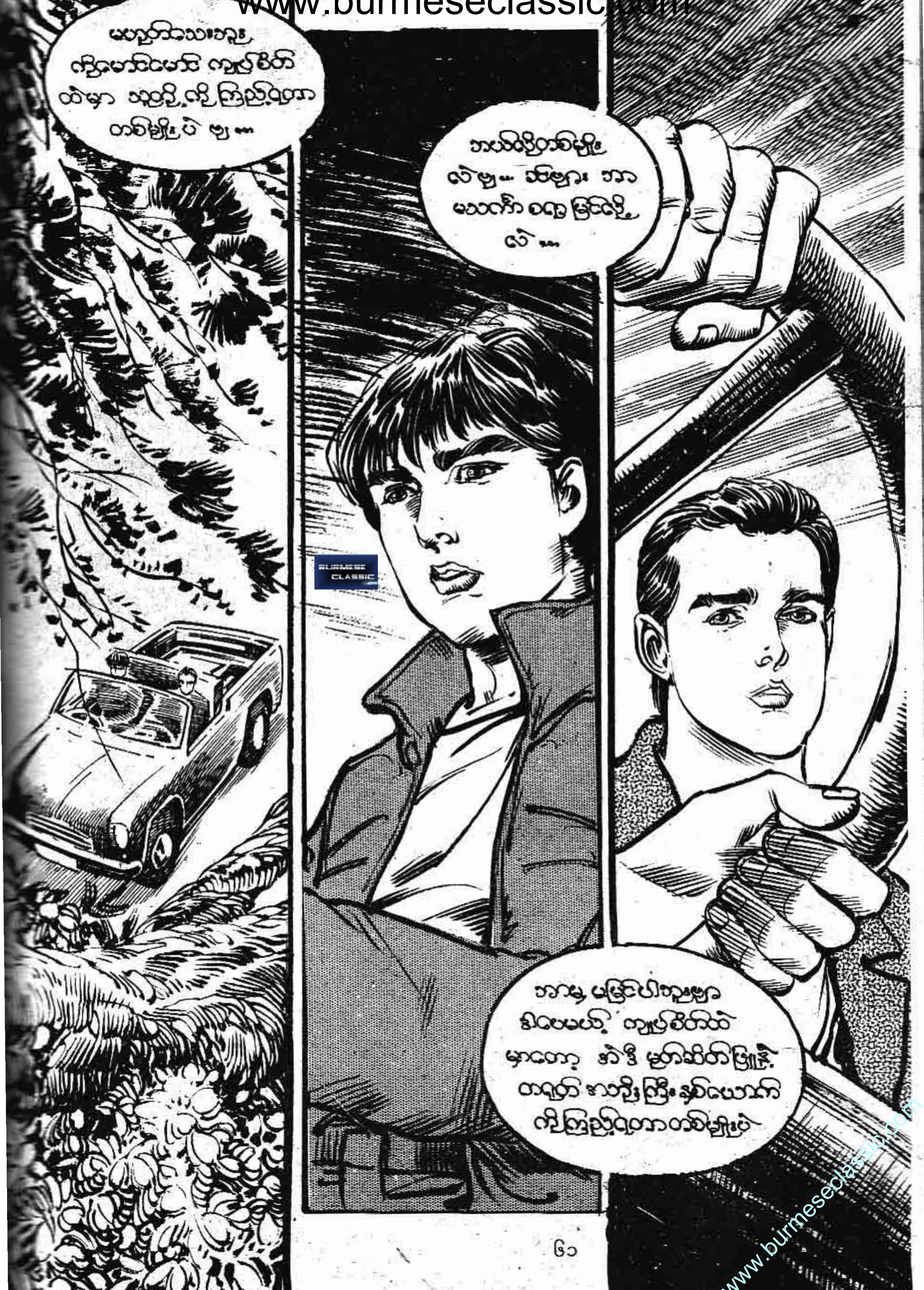
မဟုတ်သေးဘူး ကိုမောင်မောင် ကျုပ်စိတ် ထဲမှာ သူတို့ကို ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ ဗျ…
ဘာဖြစ်လို့တစ်မျိုး လဲဗျ… ခင်ဗျား ဘာ မသင်္ကာစရာ မြင်လို့ လဲ…
ဘာမှ မမြင်ပါဘူးဗျာ ဒါပေမယ့် ကျုပ်စိတ်ထဲ မှာတော့ အဲဒီ မုတ်ဆိတ်ဖြူဦး တရုတ် အဘိုးကြီးနှစ်ယောက် ကိုကြည့်ရတာတစ်မျိုးပဲ

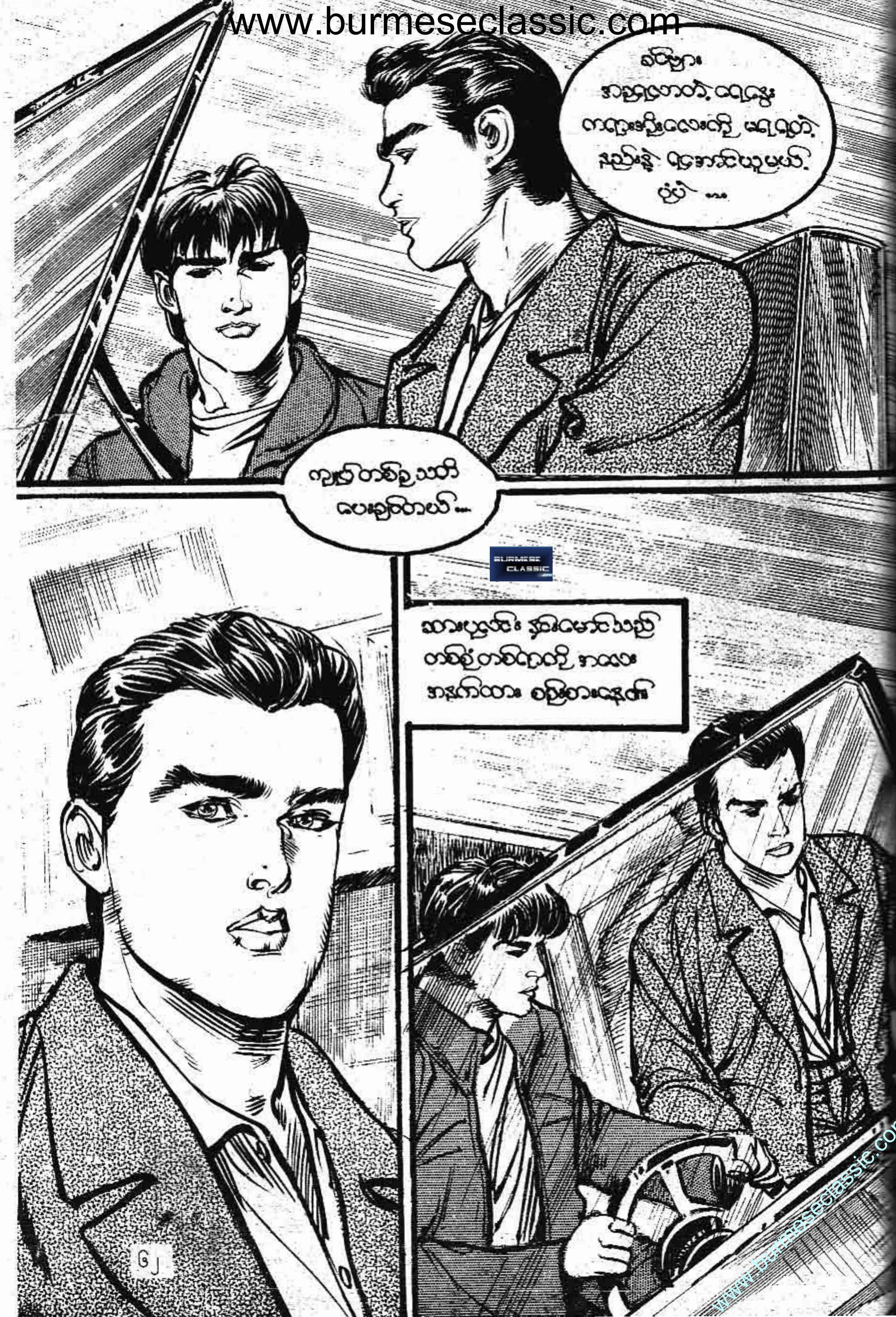
ခင်ဗျား
အလှရှာတဲ့ ရေမွှေး
ကညာမျိုးလေးကို မရရှိတဲ့
နည်းနဲ့ ရှာဖွေပေးမယ်.
ဗျာ ...
ကျုပ်တစ်ခု သတိ
ပေးချင်တယ်...
သားပုလင်း နှင်းမောင်သည်
တစ်စုံတစ်ရာကို အလေး
အနက်ထား စဉ်းစားနေ၏

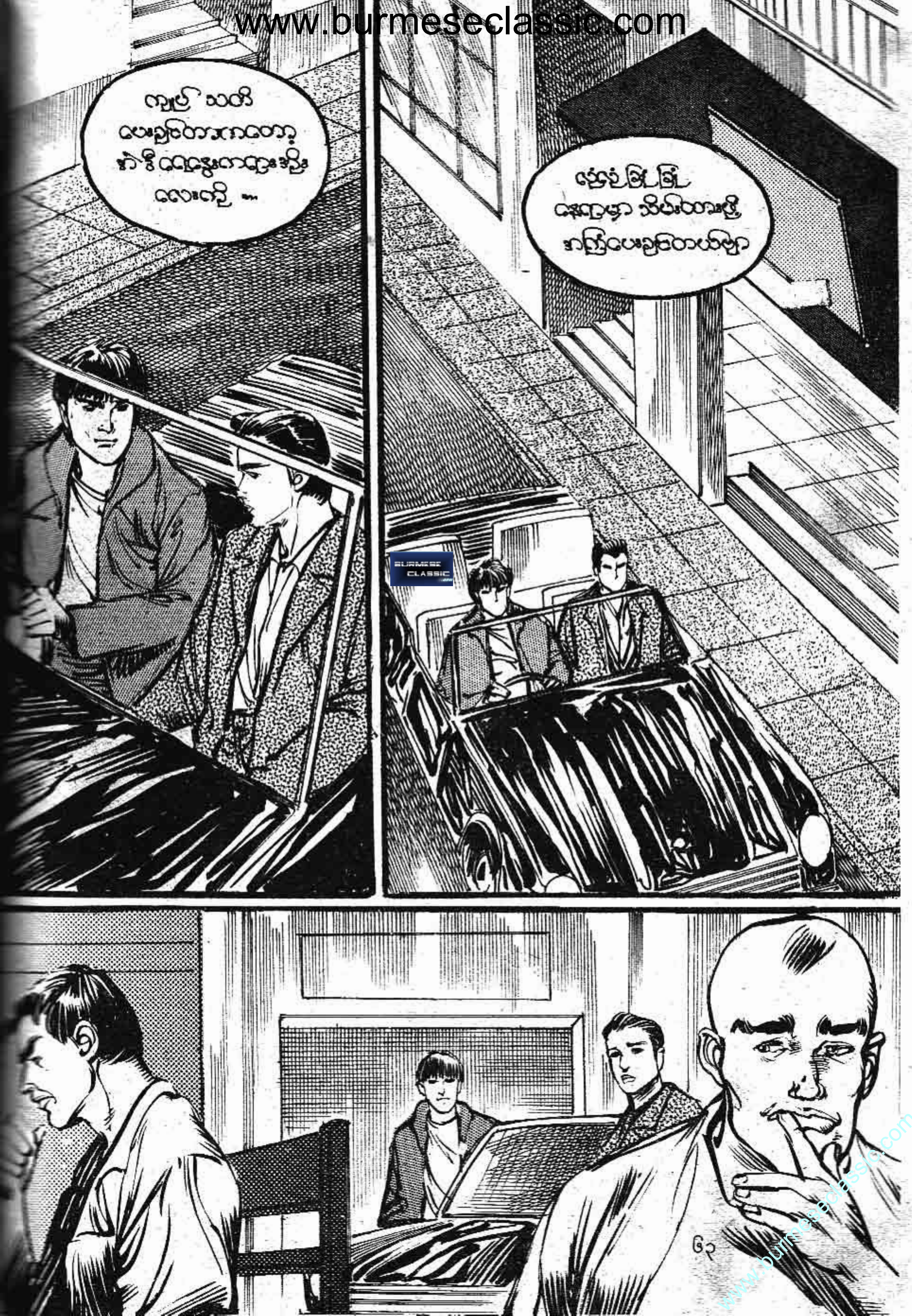
ကျုပ် သတိ
ပေးချင်တာကတော့
အဲဒီ ရေနွေးကရားအိုး
လေးကို ...
လုံခြုံခြုံ
နေရာမှာ သိမ်းထားဖို့
အကြံပေးချင်တာပါဗျာ

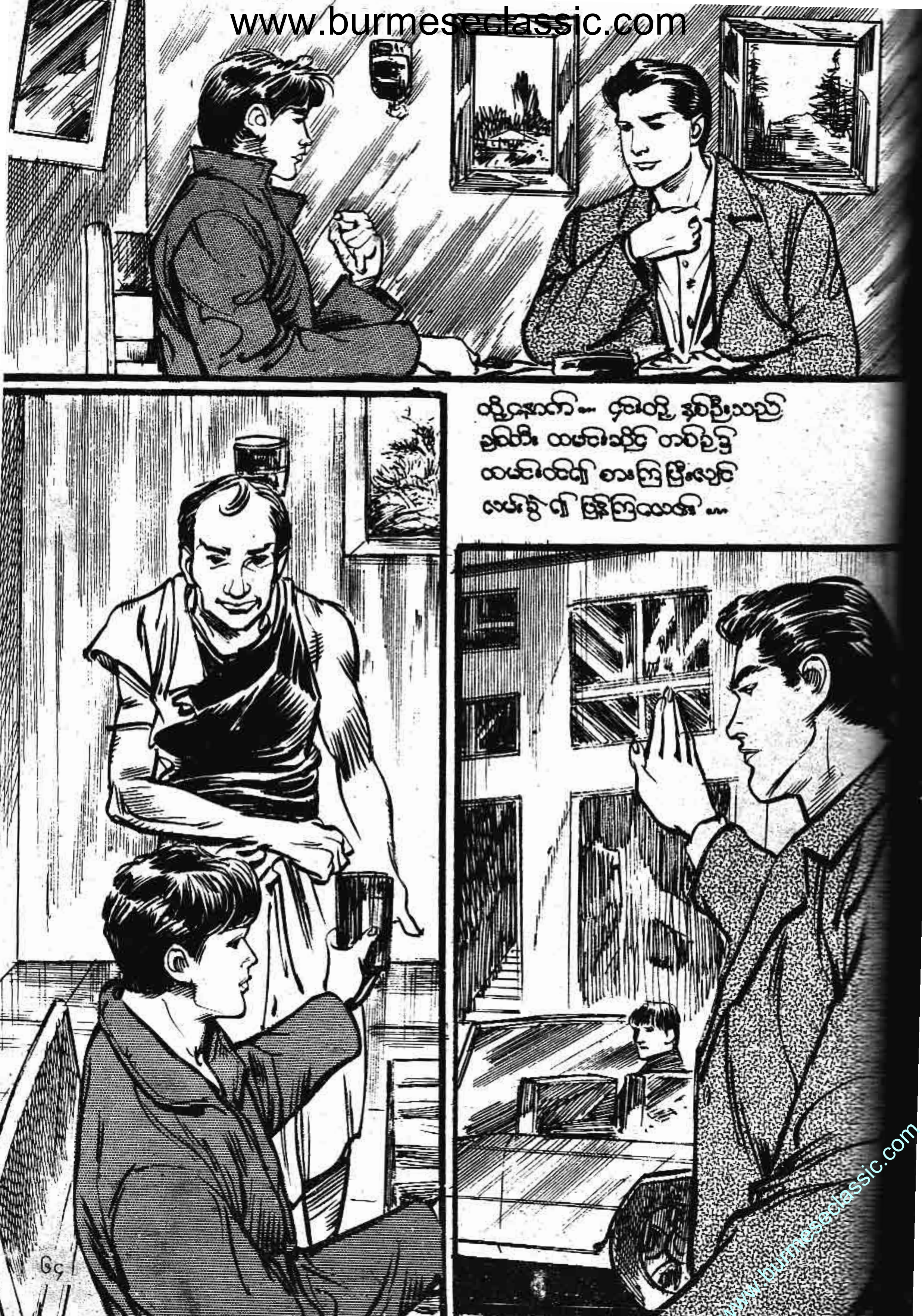
ထို့နောက်... ဌေးဝင့် နှစ်ဦးသည်
ချစ်တီး ထမင်းဆိုင် တစ်ခုမှ
ထမင်းဝဝချ စားကြပြီးနောက်
လမ်းခွဲ၍ ပြန်ကြလေသည်...

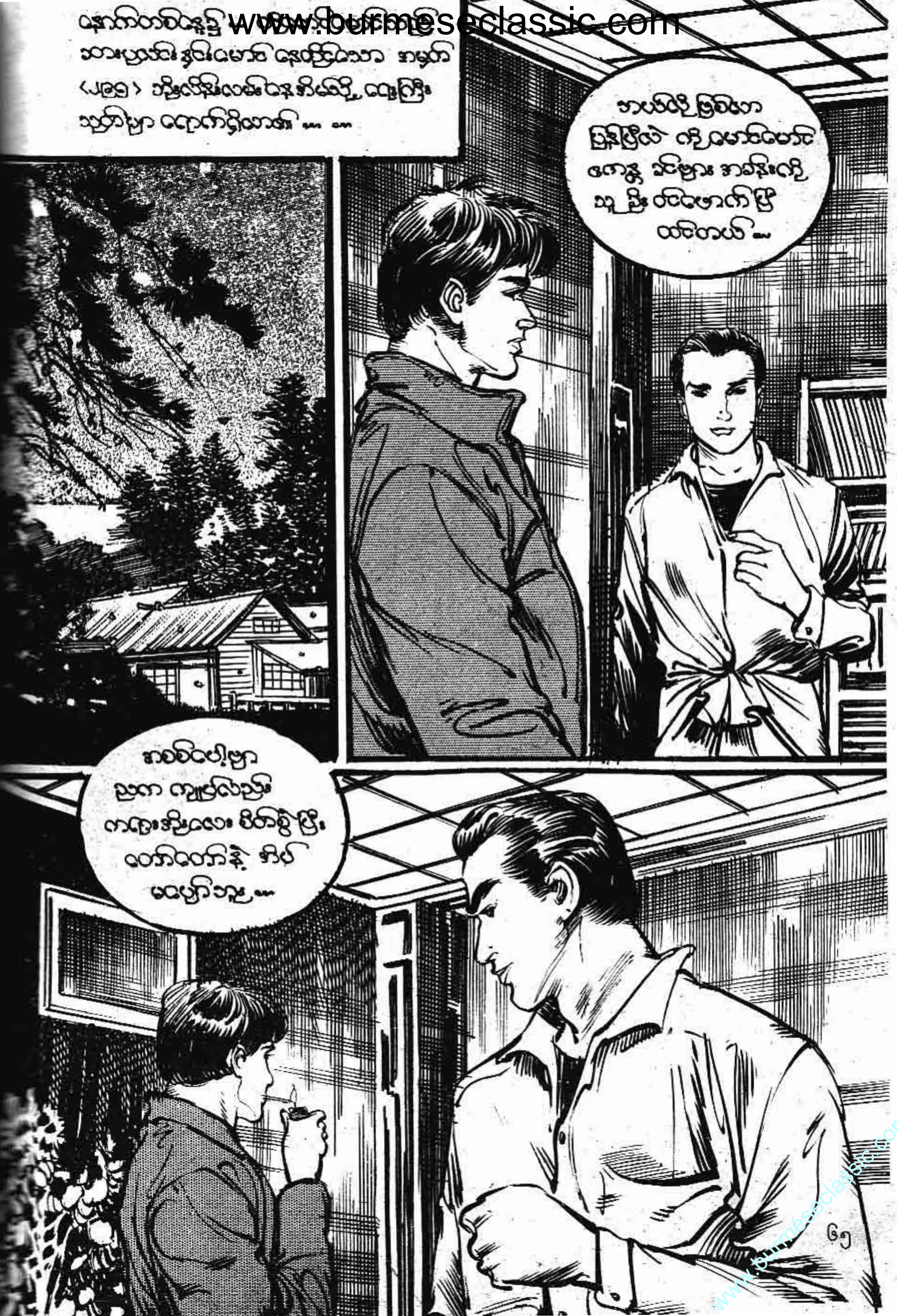
နောက်တစ်နေ့၌ [illegible]
သားပျသင်း နှင်းမောင် နေထိုင်သော အမှတ်
<၂၈၉> ဘိုလီနိုလမ်းရှိ နေအိမ်သို့ ဗျေကြီး
သူ့တပည့်မှာ ရောက်ရှိလာသည် … …
ဘယ်လိုဖြစ်လာ ပြန်ပြီလဲ ကိုမောင်မောင် တော့ ဒင်မွှား အခန်းကို သူခိုး ဝင်ဖောက်ပြီ ထင်တယ် …
အစစ်ပေါ့ဗျာ ညက ကျုပ်လည်း ကာရွေးဒိုလေး စိတ်စွဲပြီး တော်တော်နဲ့ အိပ် မပျော်ဘူး …

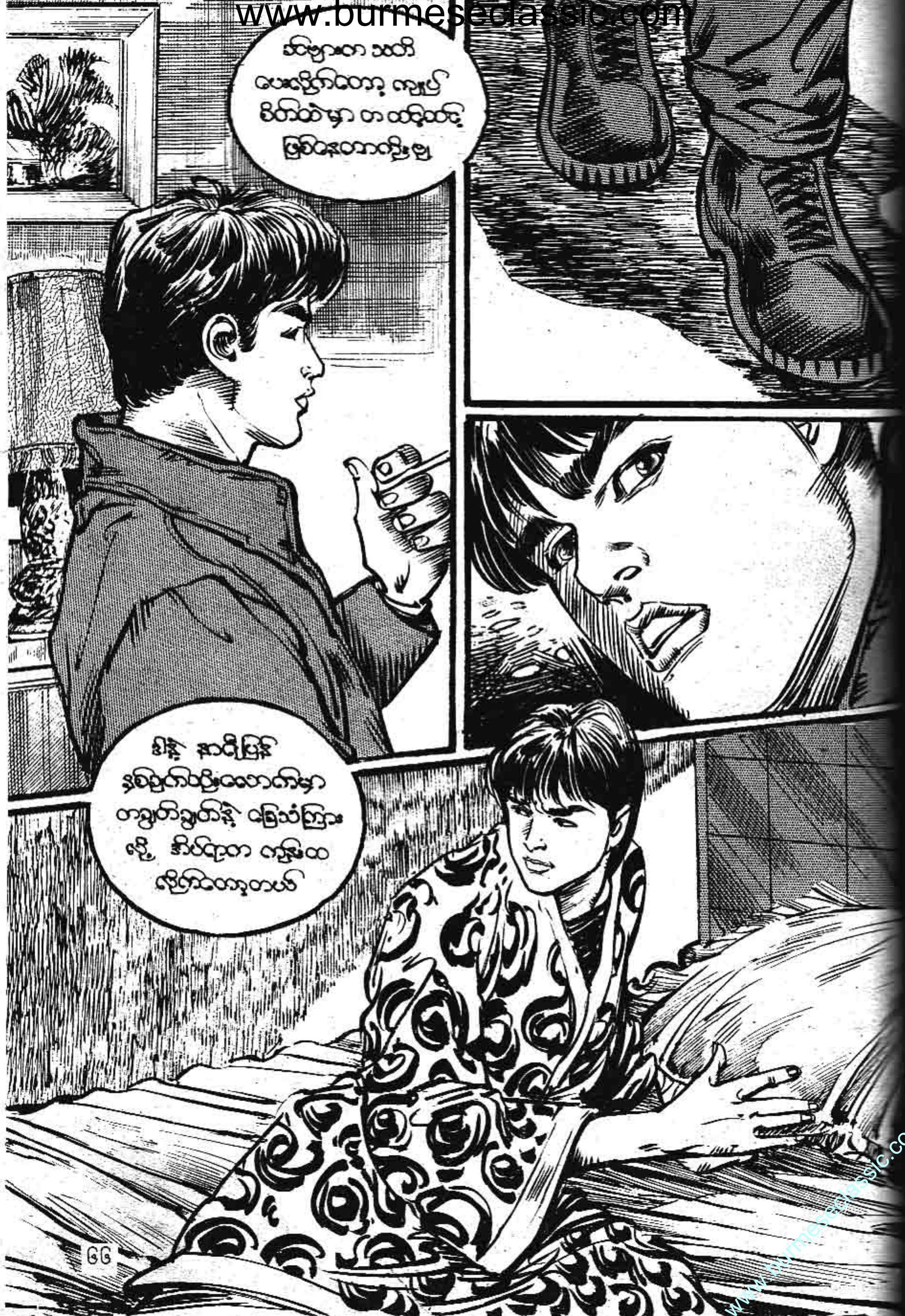
ခင်ဗျားက သတိ
ပေးလိုက်တော့ ကျုပ်
စိတ်ထဲမှာ တ ထင့်ထင့်
ဖြစ်နေတာကြီးဗျ
ဒါနဲ့ နာဂျီဖြန်
နှစ်ချက်ကပ်ပြီးသောကာမှာ
တချက်ချက်နဲ့ ခြေသံကြား
လို့ အိပ်ရာက ကျုပ်ထ
လိုက်တော့တယ်

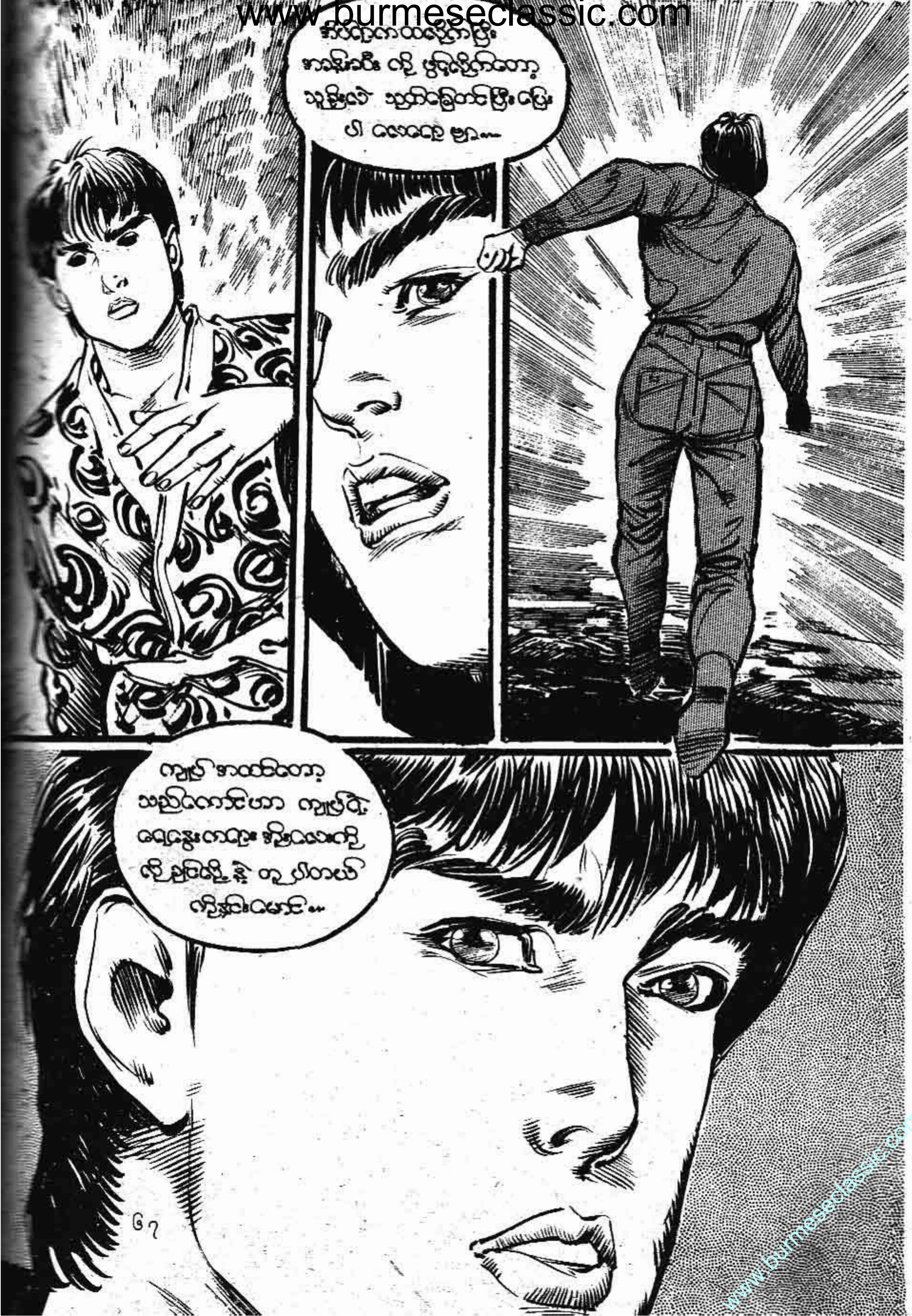
ဒီပုဂ္ဂလလောကကြီး
ဘာသိဝါး ကို ပြုမိုက်ကြတော့
သူ့ပြီးလဲ သူ့ဘက်ခြမ်းတင်ပြီးပြေး
ပါ လေရော ဗျာ...
ကျုပ် အထင်တော့
သညိကောင်ဟာ ကျုပ်ရဲ့
ရေနွေးကရား ခိုးလေးကို
လိုချင်လို့ နဲ့ တူပါတယ်
ကိုသွင်းမောင်...

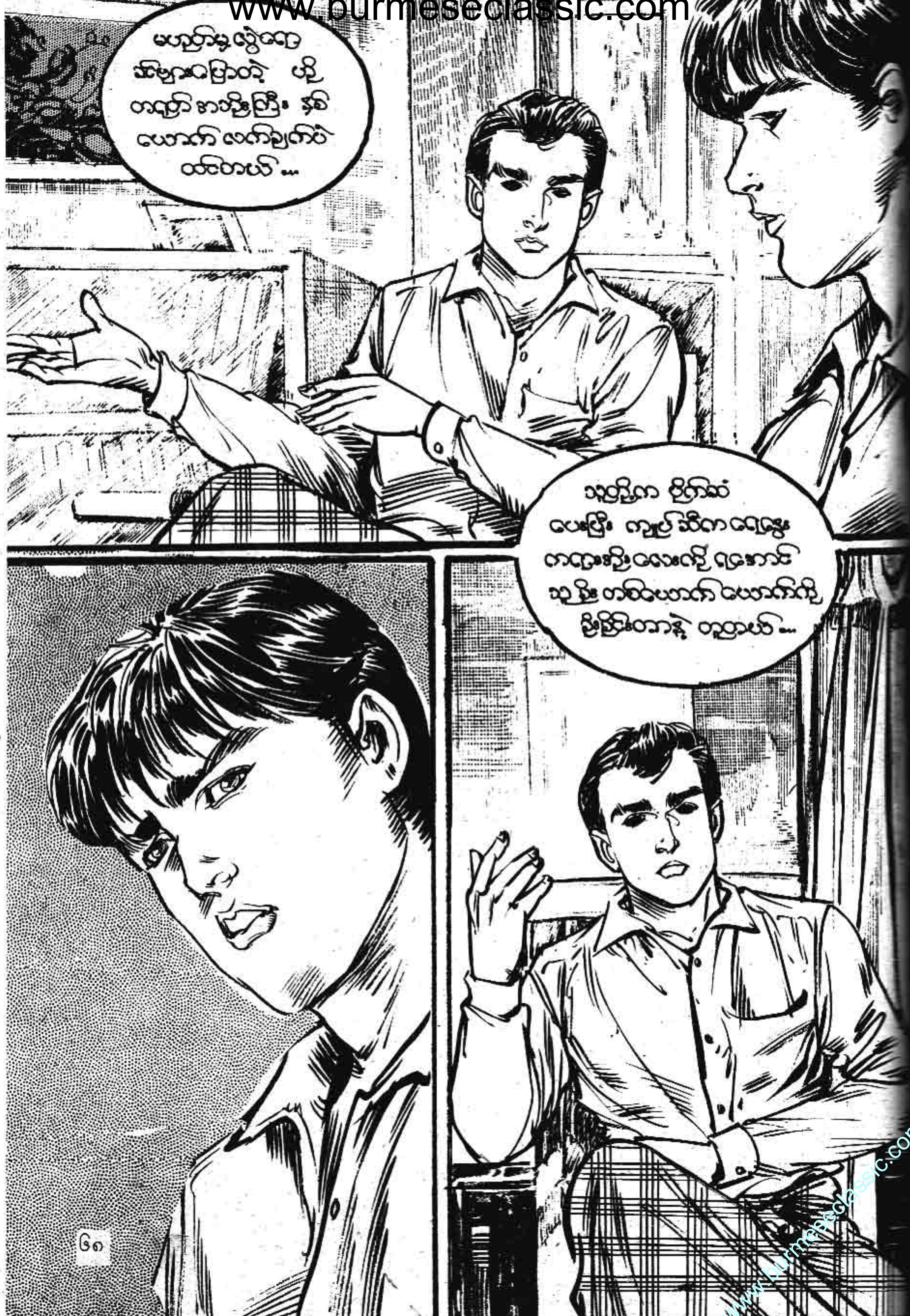
မဟုတ်မှ လွဲရော
ဆိမှူးပြောတဲ့ ဟို
တရုတ် အဘိုးကြီး နှစ်
ယောက် လက်ချက်ပဲ
ထင်တယ်...
သူတို့က ပိုက်ဆံ
ပေးပြီး ကျုပ်သိကာ ရေရွှေ
ကလေးချို့လေးကို ရှာအောင်
သူခိုး တစ်ယောက် ယောက်ကို
ငှားခိုင်းတာနဲ့ တူတယ်...

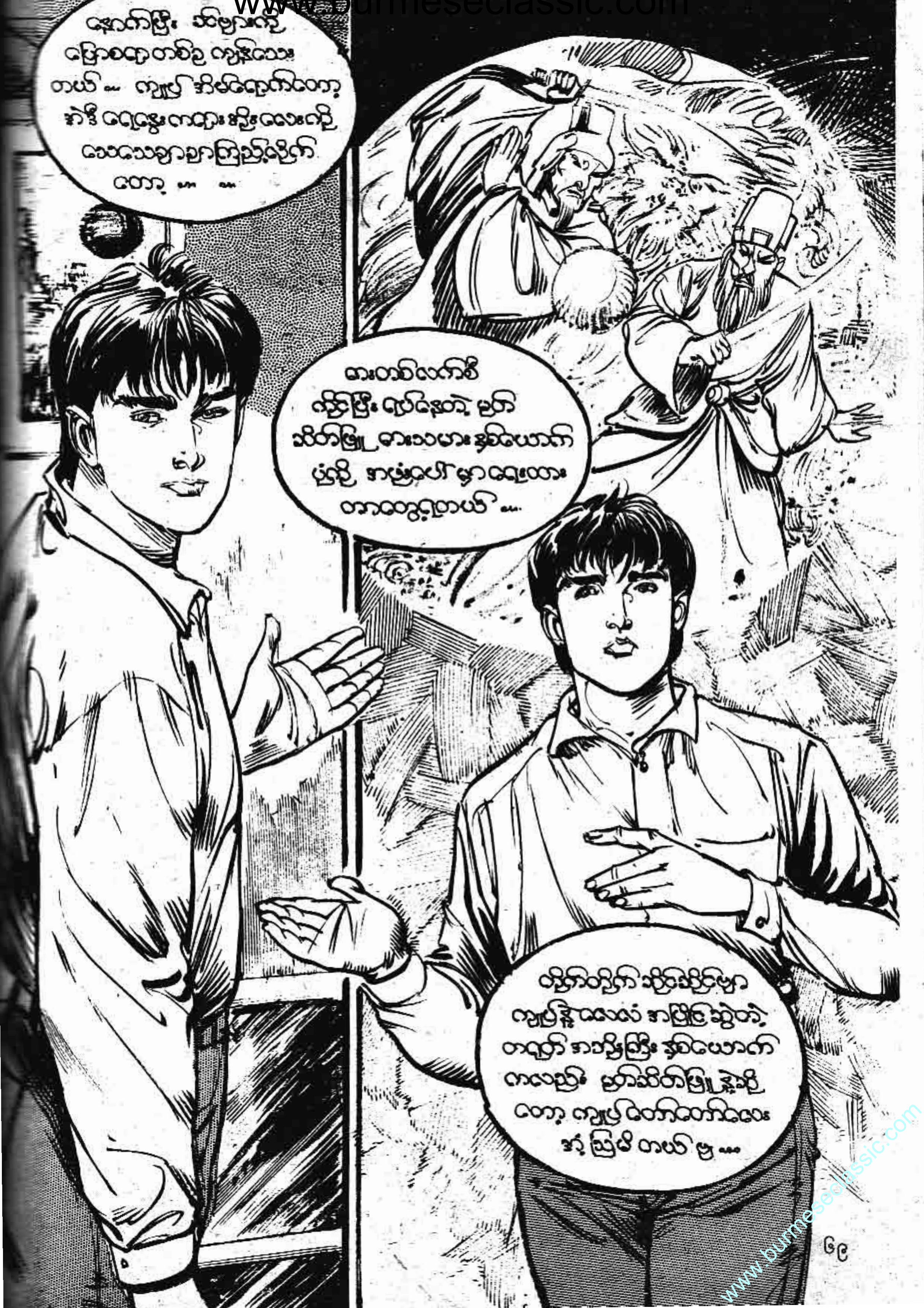
နောက်ပြီး ခင်ဗျားကို ပြောစရာတစ်ခု ကျန်သေး တယ် ... ကျုပ် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အဲဒီ ရှေးဟောင်း ကားချပ်လေးကို သေသေချာချာကြည့်လိုက် တော့ ... ...
ဓားတစ်လက်စီ ကိုင်ပြီး ရပ်နေတဲ့ ဗုတ် သိကြီးမြို့ ဓားသမား နှစ်ယောက် ပုံကို အဖုံးပေါ် မှာ ရေးထား တာတွေ့ရတယ် ...
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဗျာ ကျုပ်နဲ့ လေလံ အပြိုင်ဆွဲတဲ့ တရုတ် အဘိုးကြီး နှစ်ယောက် ကလည်း ဗုတ်သိကြီးမြို့နဲ့ဆို တော့ ကျုပ် တော်တော်လေး အံ့ဩမိ တယ် ဗျ ...

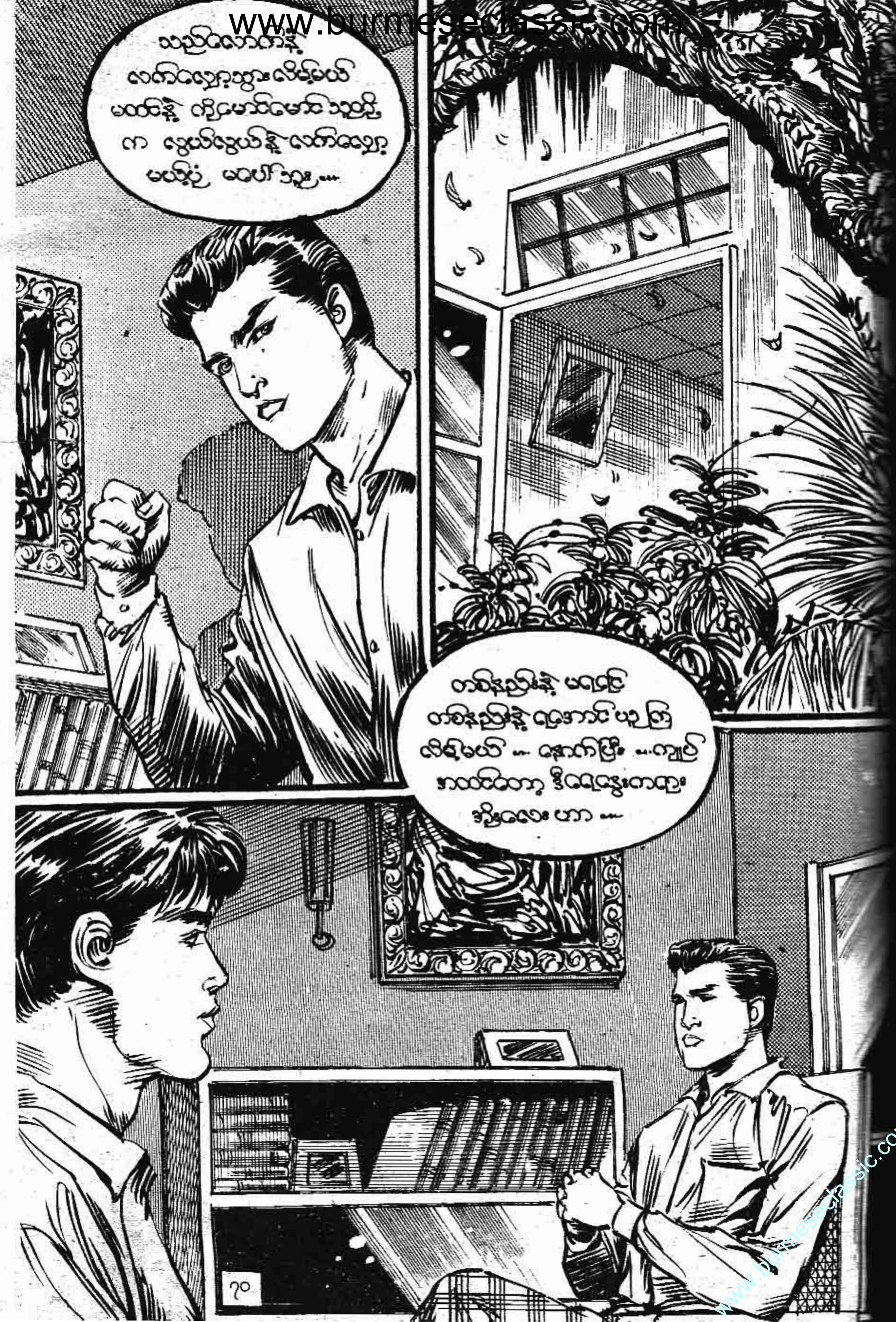
သည်လောက်နဲ့ လက်လျှော့သွားလိမ့်မယ် မထင်နဲ့ ကျုပ်မောင်မောင်သည့် က လွယ်လွယ်နဲ့ လက်လျှော့မယ့်ပုံ မပေါ်ဘူး...
တစ်နည်းနဲ့ မရရင် တစ်နည်းနဲ့ ရအောင်ယူကြ လိမ့်မယ် ... နောက်ပြီး ...ကျုပ် အသင်တော့ ဒီရေငွေးတကျော် ဗိုလ်လေး ဟာ ...

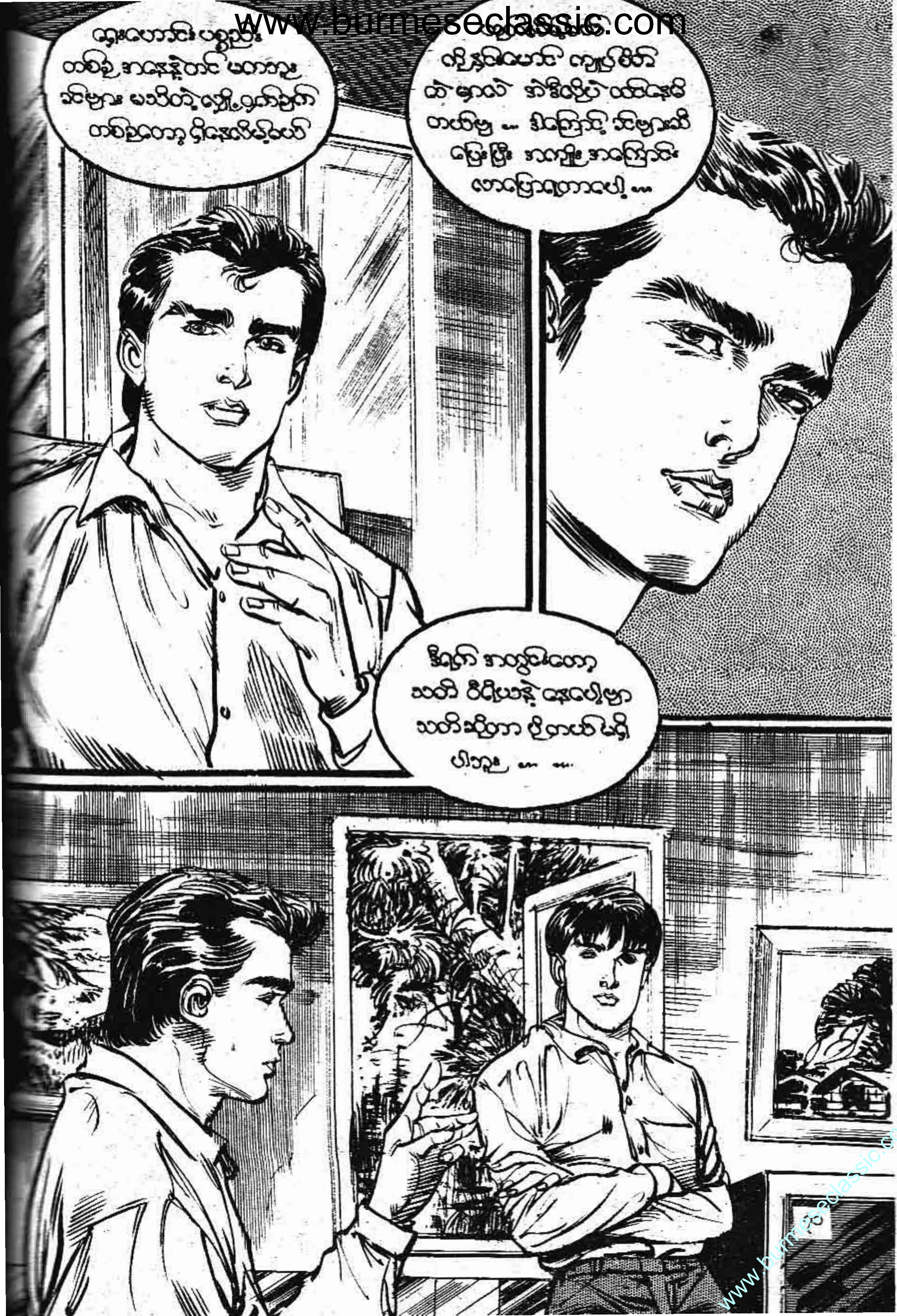
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း တစ်ခု အနေနဲ့တင် မကဘူး ခင်ဗျား မသိတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် တစ်ခုတော့ ရှိနေလိမ့်မယ်
[illegible] ထိုနည်းလည်းကောင်း ကျုပ်စိတ် ထဲမှာလဲ အဲဒီလိုပဲ ထင်နေမိ တယ်ဗျ ... ဒါကြောင့် ခင်ဗျားဆီ ပြေးပြီး အကျိုးအကြောင်း လာပြောရတာပေါ့ ...
ဒီရုပ်က အထူးဆန်းတော့ သတိ ဝီရိယနဲ့ နေပေါ့ဗျာ သတိဆိုတာ ပိုတယ်မရှိ ပါဘူး ... ...

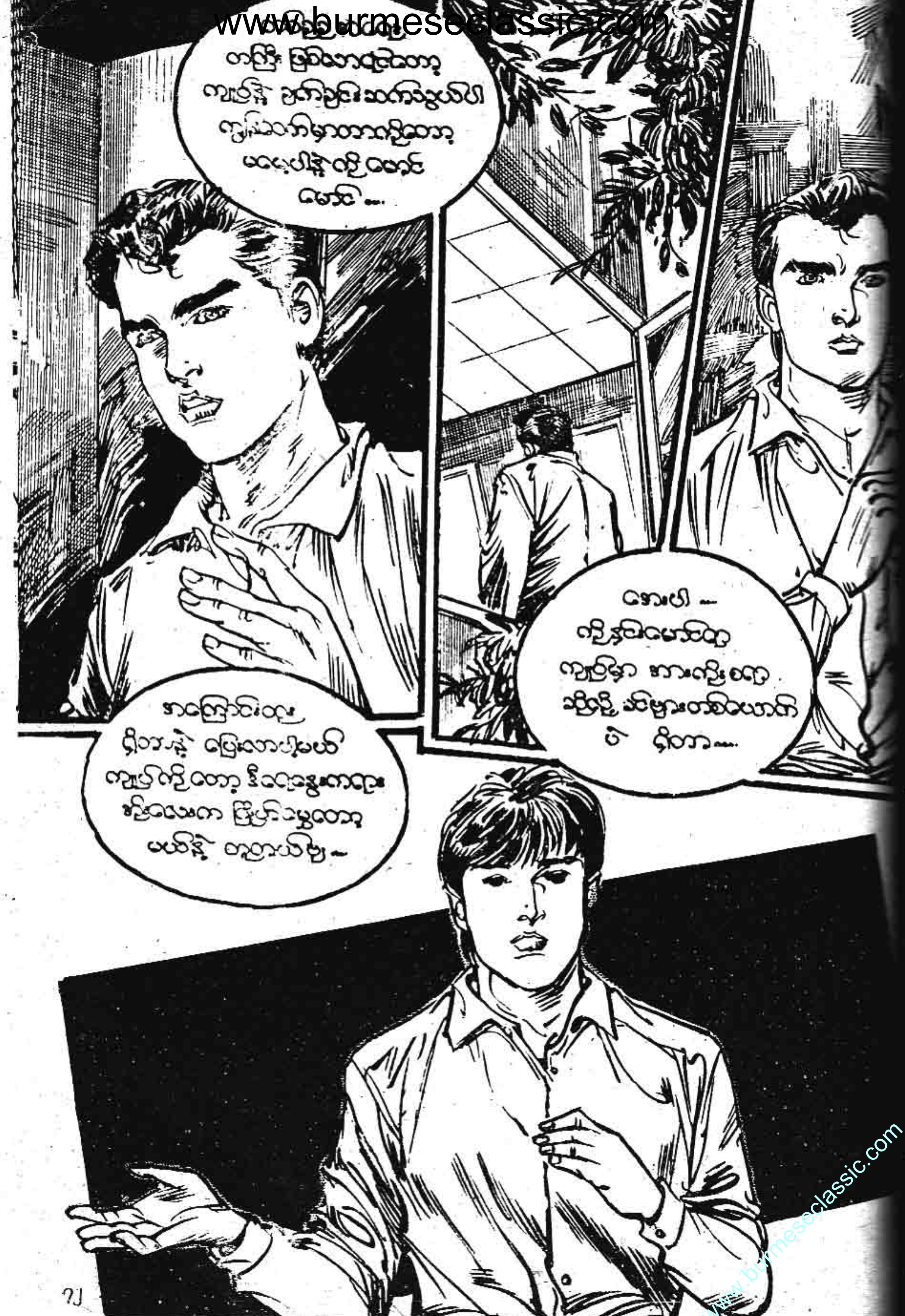
[illegible]
တကြိမ်ဖြစ်သွားရင်တော့
ကျုပ်ကို ဖုန်းဆက်သွယ်ပါ
ကျုပ်သက်မှာတာကျိုးတော့
မမေ့ပါနဲ့လို့ ဆောင်
ပေါ် ...
အေးပါ —
ကိုနုမောင်ရဲ့
ကျုပ်မှာ အားကိုးစရာ
သိကိုဖို့ ဆမ္မားတစ်ယောက်
ပဲ ရှိတာ....
အကြောင်းတွေ
ရှိတာနဲ့ ပြောလာပုံမယ်
ကျုပ်ကိုတော့ ဒီလောဘစ္စတာရှား
ဗိုလ်လေးက ဖြစ်ပျက်မှုတော့
မသိနဲ့ တည်ဌာပါဗျ —

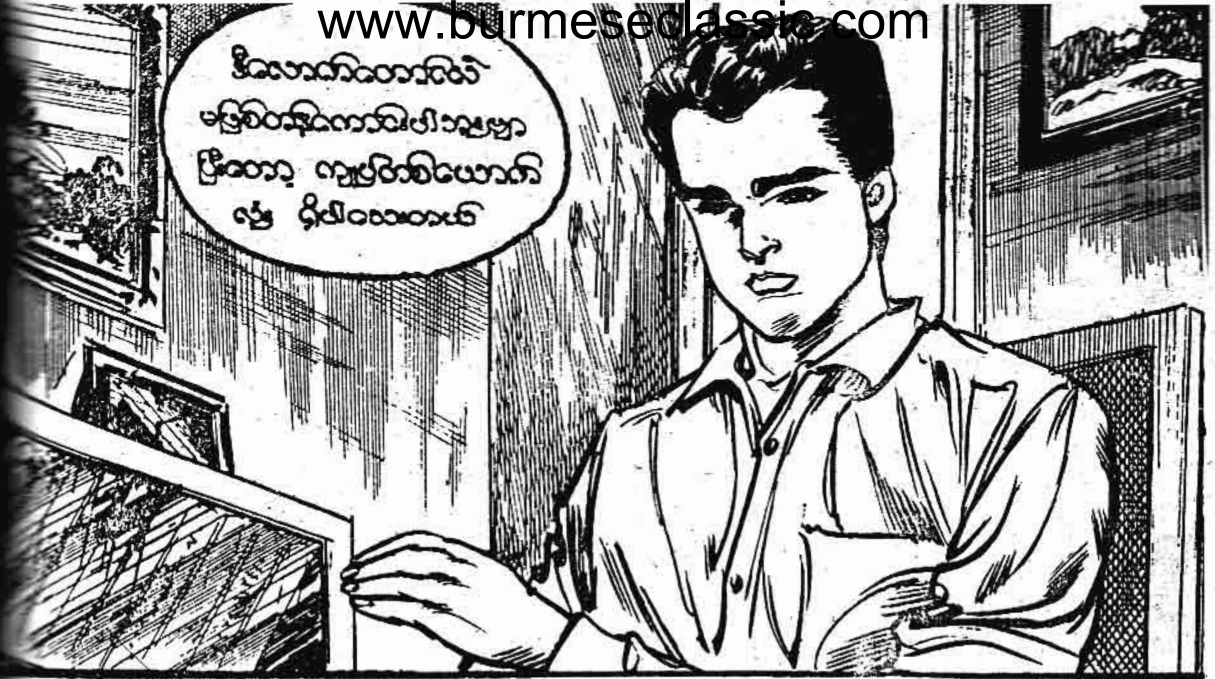
ဒီလောက်တောင်ပါ
မဖြစ်နိုင်ကောင်းပါဘူးလား
ပြီးတော့ ကျုပ်တစ်ယောက်
လဲ ရှိပါသေးတယ်

ထားမှူးလင်း အိမ်မောင်သည် ကျိုမောင်မောင်အား
ဗွေသိမ်းမှ ပြောလို့ ပြီးနောက် ရှေ့ပတောင် စီးကရက်ကို
ထုတ်လိုက်သောကြောင့် ... ...

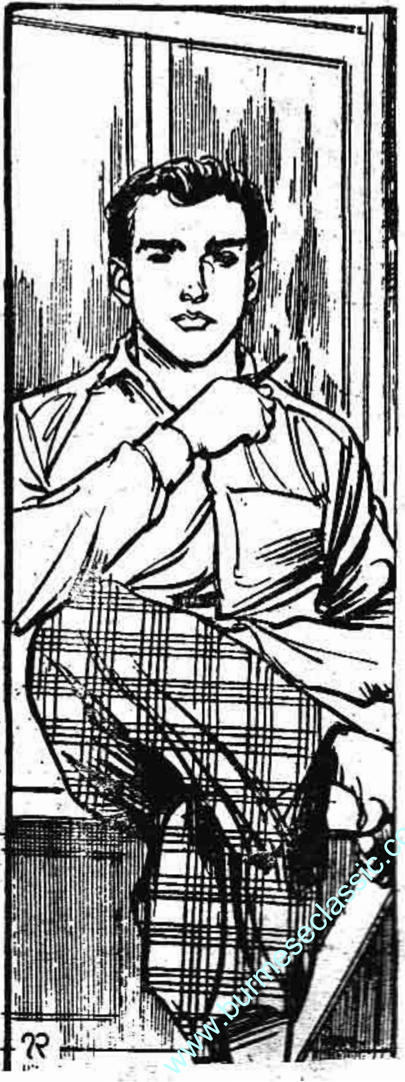

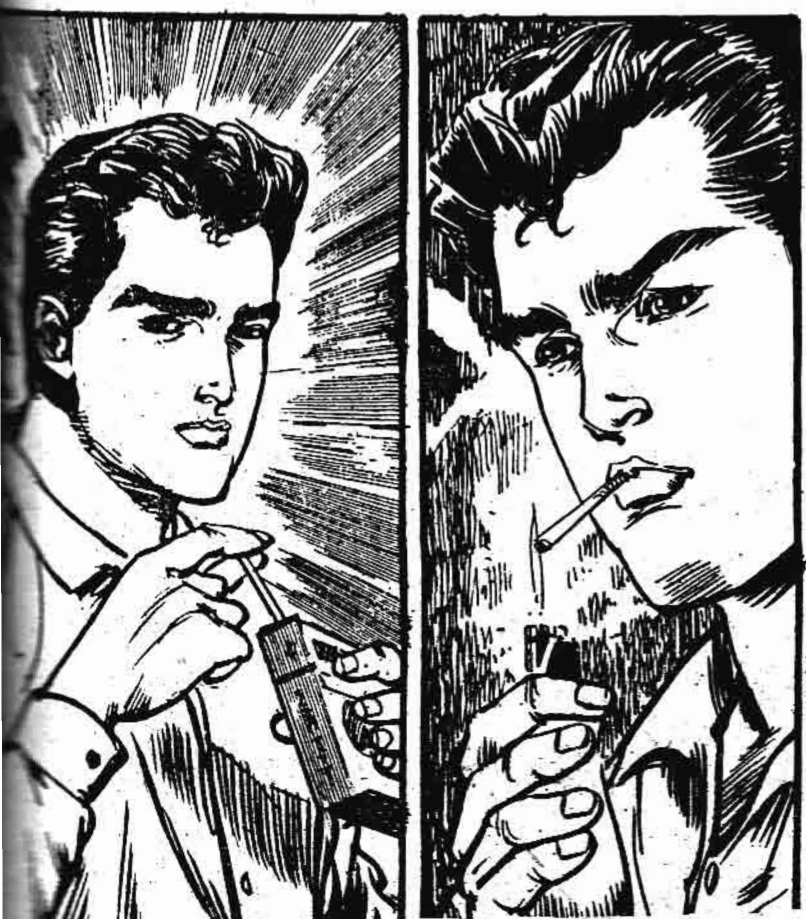

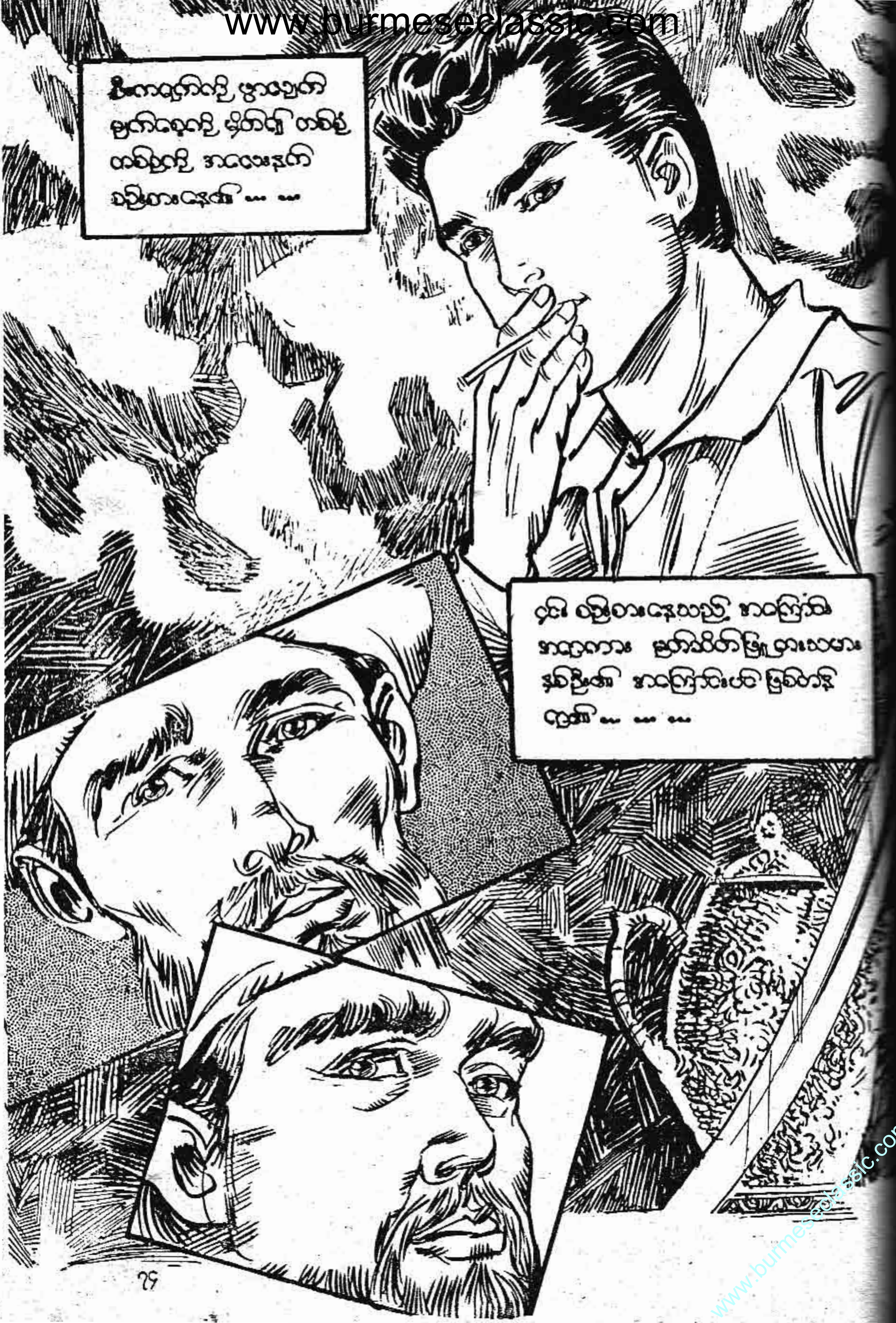
စီးကရက်ကို ဖွာလျက်
မျက်စေ့ကို မှိတ်လျက် တစ်စုံ
တစ်ခုကို အလေးနက်
စဉ်းစားနေတယ် ... ...
၎င်း စဉ်းစားနေသည်မှာ အကြောင်း
အလောကား မှတ်သိတော်မြို့စားသမား
နှင့်ဦး၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါ၍
လေ၏ ... ...

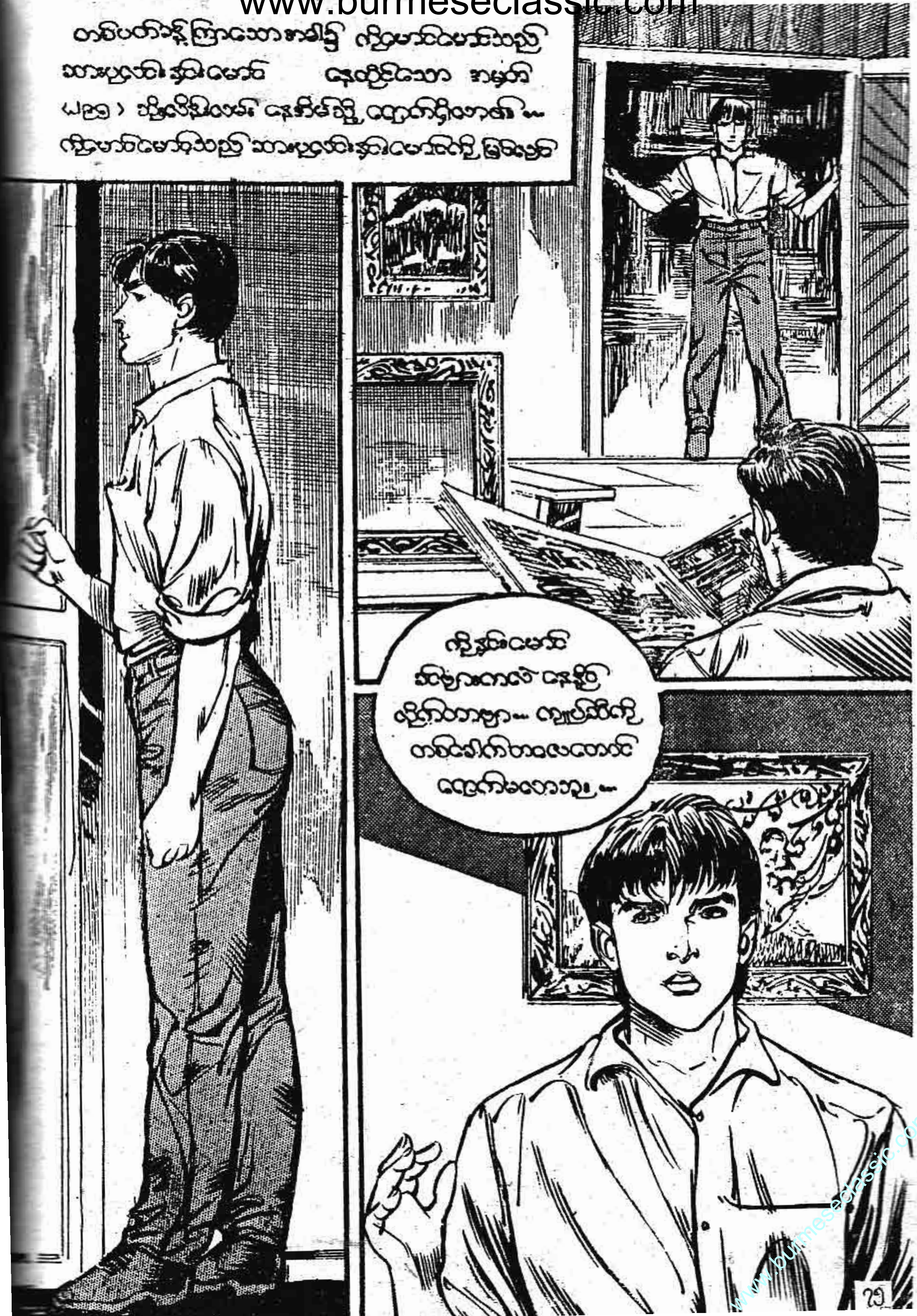
တစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ၌ ကိုမာန်မောင်သည် သားပုလတ်နှင်းမောင် နေထိုင်သော အမှတ် ၂၃၁) ဘိုးလိမ်မိလမ်း နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏ ... ကိုမာန်မောင်သည် သားပုလတ်နှင်းမောင်ကို မြင်ရ၏
ကိုနှင်းမောင် အလုပ်ရှာကောလဲ နေမှာပါ ဟိုက်ကသာဗျာ... ကျွန်ုပ်ကို တစ်ခေါက်ကတောင်လာလည်တောင် ရောက်မလာဘူး...

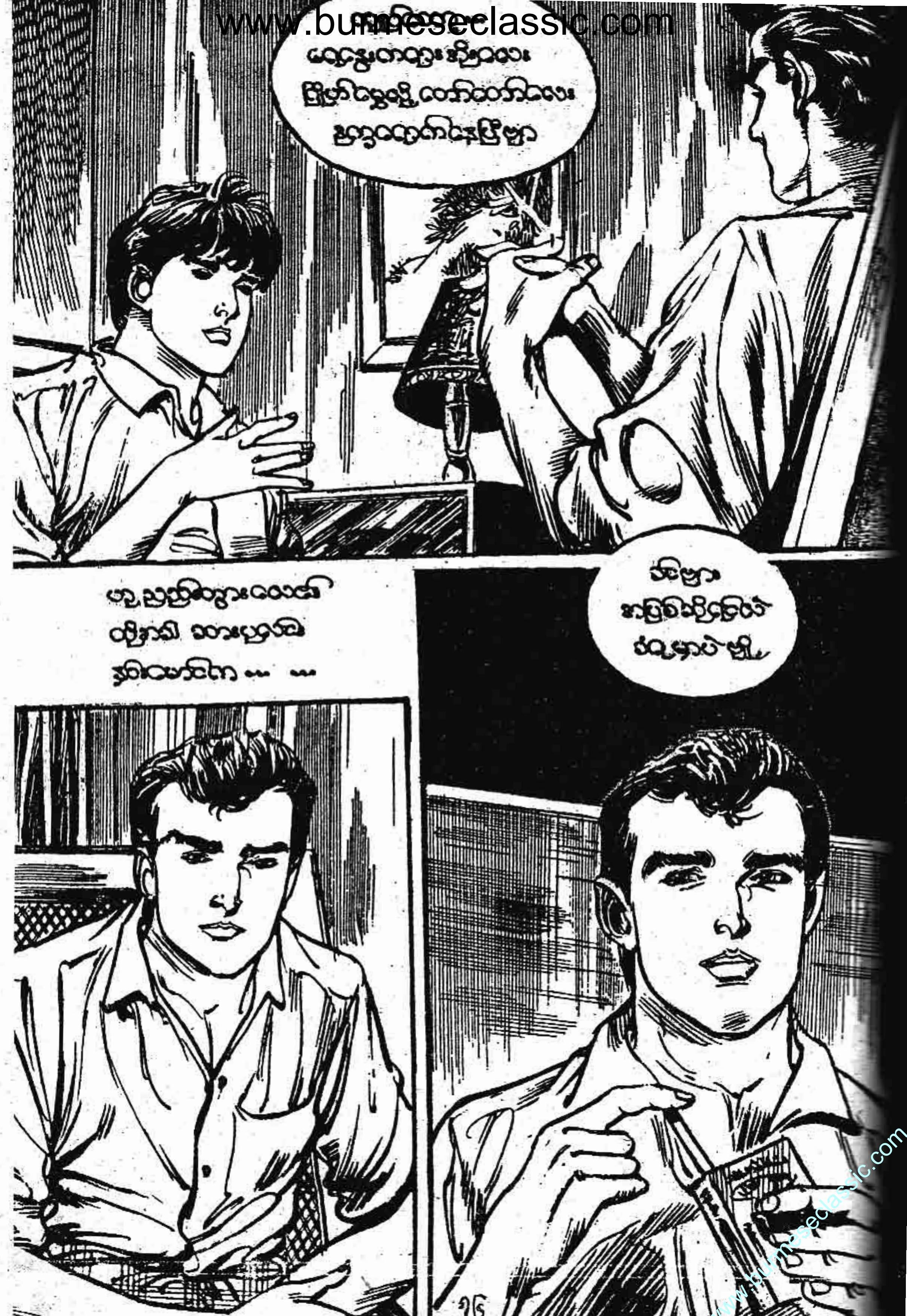
ရေနွေးကရားအိုးလေး
ပြိုက်ငွေလို့ တော်တော်လေး
မှုန်ကျောက်နေပြီဗျာ
ဟု ညည်းတွားလေ၏
ထို့နောက် သားမူဝါ
နှုတ်ဆက်ကြ ... ...
ဒီမှာ
အပြစ်မဲ့ပြုပြင်ပေါ်
ဝယ်မှာပဲဗျို့

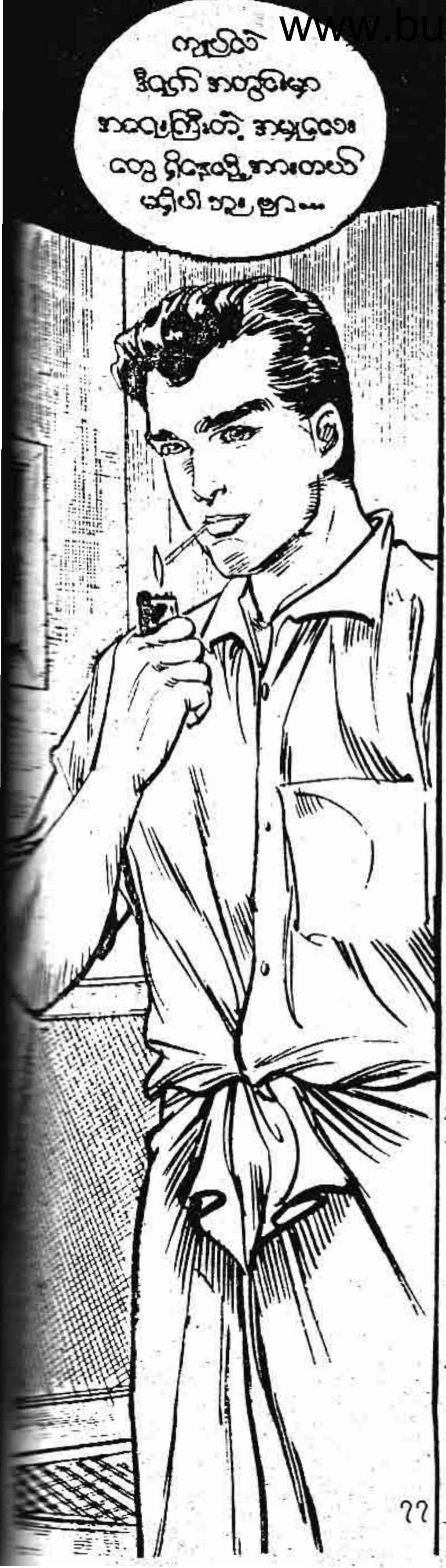
ကျုပ်လဲ
ဒီရက် အတွင်းမှာ
အလေးကြီးတဲ့ အမှုလေး
တွေ ရှိနေလို့ အားတယ်
မရှိပါ ဘူး ဗျာ ...

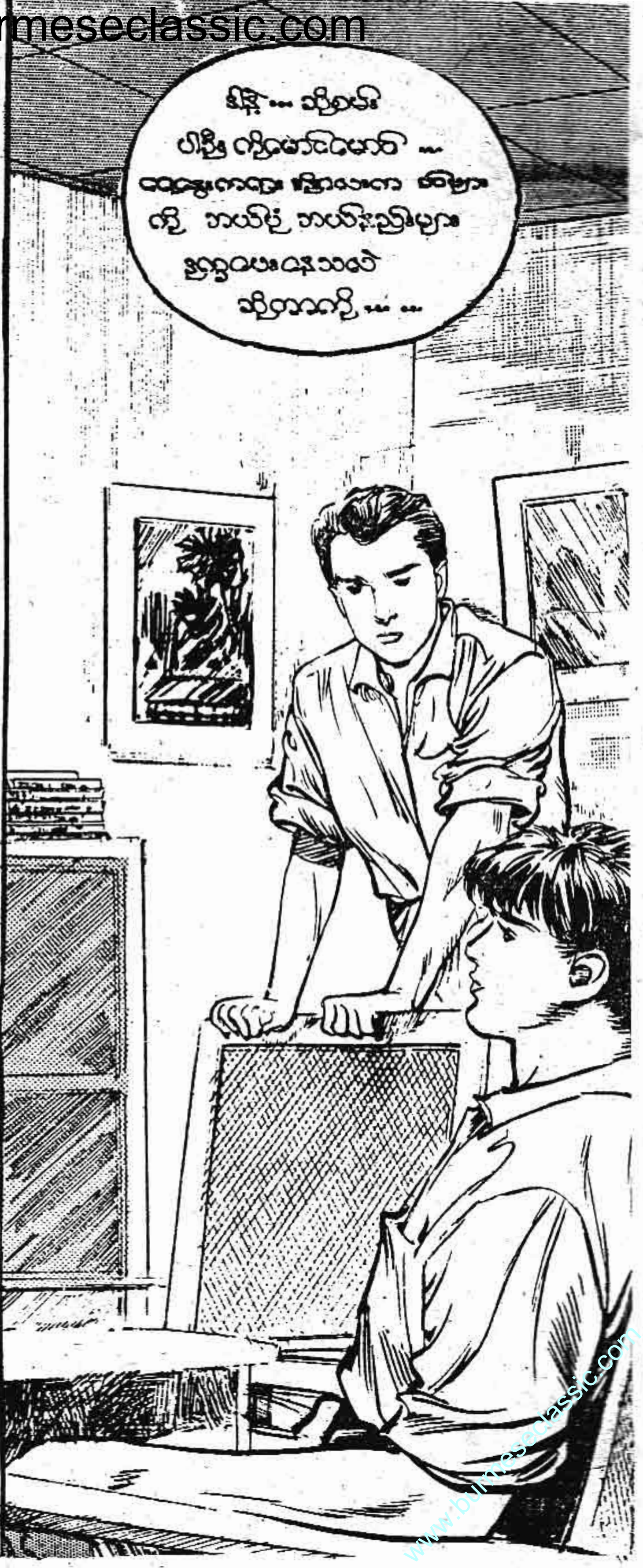
နို့ ... သို့စပါး
ပါဦး ကိုမောင်မောင် ...
ရေကွေးကရွာ ကျိုးဝေးတော ဓါးမြှား
ကို ဘယ်ပို့ ဘယ်နှီးညှိများ
ဖွဲ့လေးနေသလဲ
ဆိုတာကို ... ...

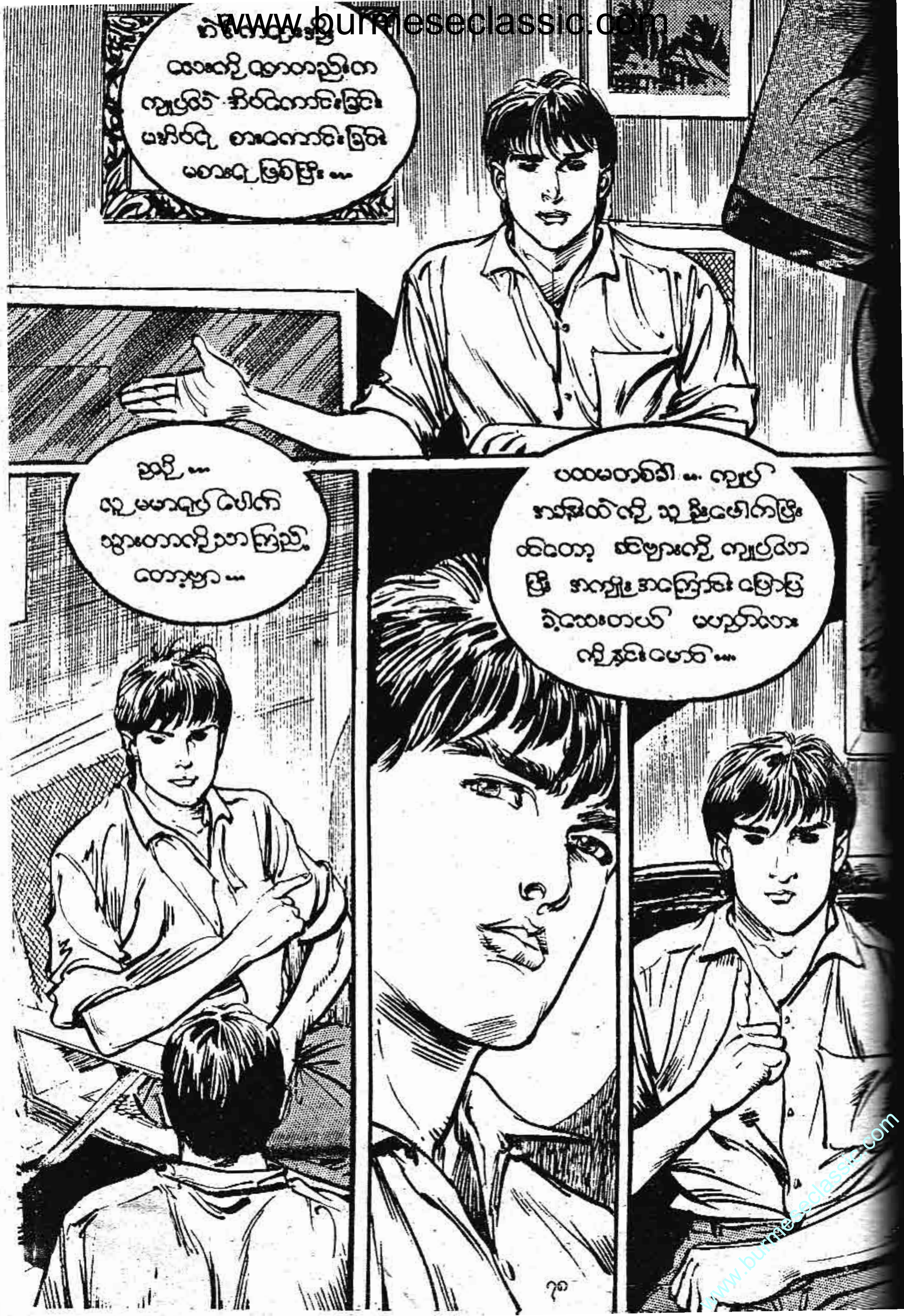
[illegible]
သေးကို ရှာတာညီးက
ကျုပ်ပဲ အိပ်ဝင်ကောင်းပြီး
မနိုင်ရင် စားကောင်းပြီး
မစားရဲ ဖြစ်ပြီး ...
ဘာလို့ ...
လူ မမာရှင် ပေါက်ကြ
သွားတာကိုသာ ကြည့်
တော့ဗျာ ...
ပထမတစ်ခါ ... ကျုပ်
အသိုင်းထဲကို သူ ဆွဲခေါ်ကပြီး
ထိုင်တော့ ဆေးများကို ကျုပ်လာ
ပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ
ခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား
ကိုသွင်းမောင် ...

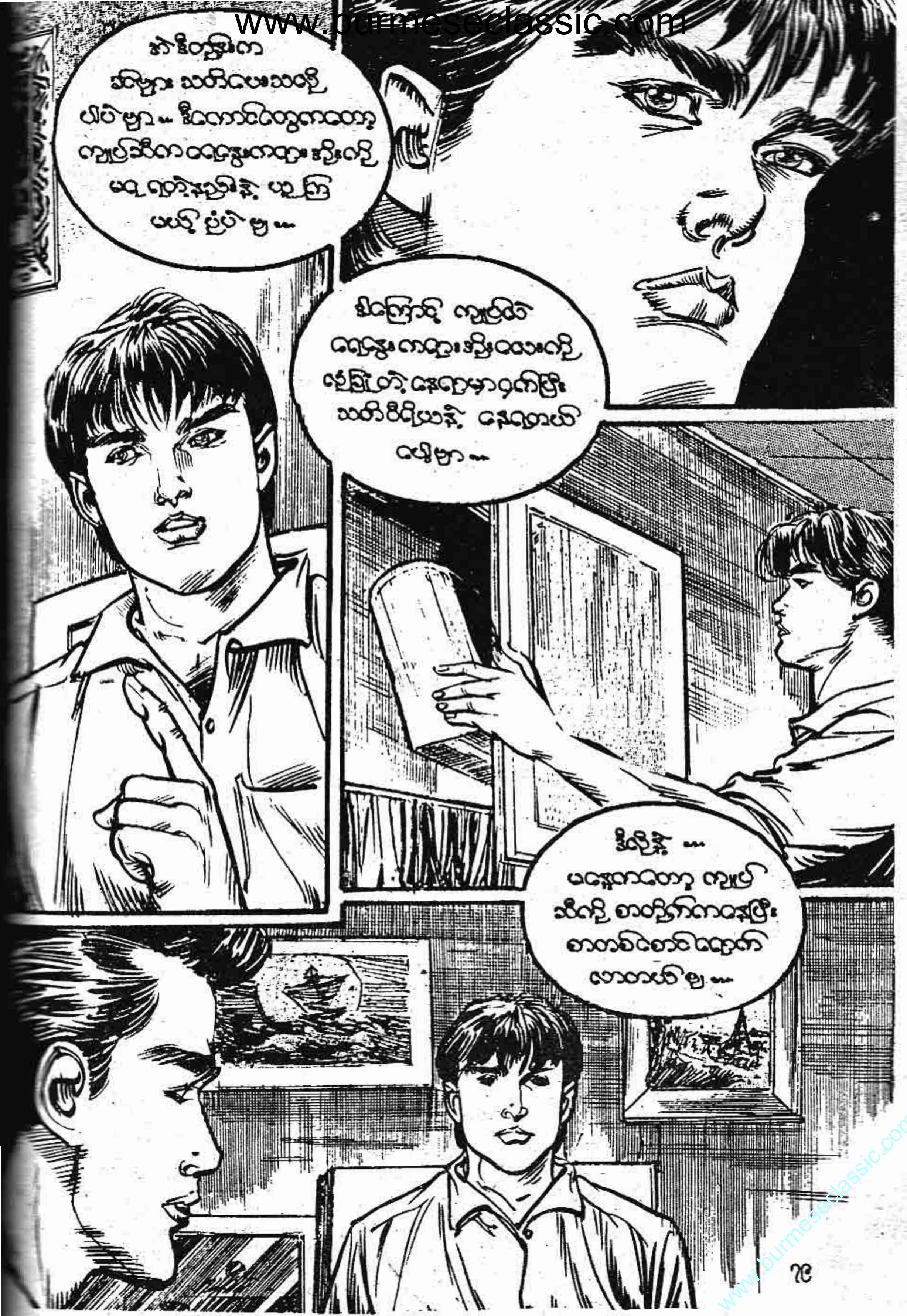
ဟဲ့ ဒီတစ်ခါက
အမှား သတိပေးသလို
ပါပဲ ဗျာ… ဒီကောင်တွေကတော့
ကျုပ်အိမ်က ရှေးကျောက်အိုးကို
မရ ရတဲ့နည်းနဲ့ ယူကြ
မယ်လို့ ပုံပဲ ဗျ…
ဒါကြောင့် ကျုပ်ဟာ
ရှေးကျောက်အိုးလေးကို
ပုံပါတဲ့ နေရာမှာ ဝှက်ပြီး
သတိဝီရိယနဲ့ နေရတယ်
လေဗျာ…
ဒီလိုနဲ့ …
မနေ့ကတော့ ကျုပ်
အိမ်ကို စာတိုက်ကနေပြီး
စာတစ်စောင် ရောက်
လာတယ် ဗျ…

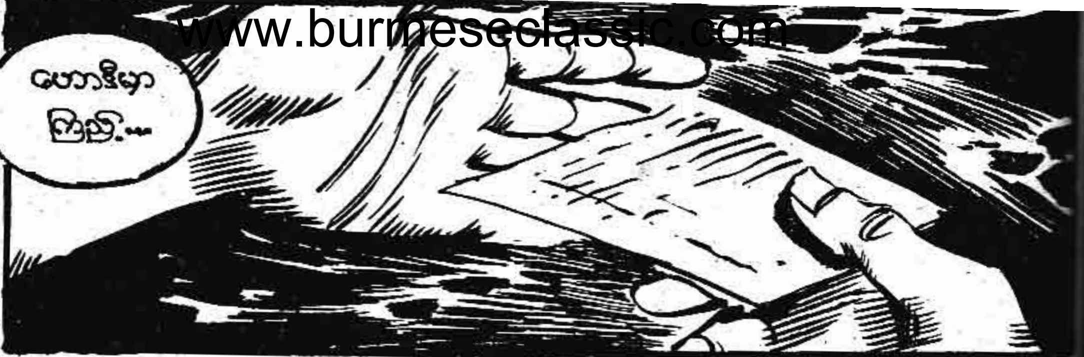

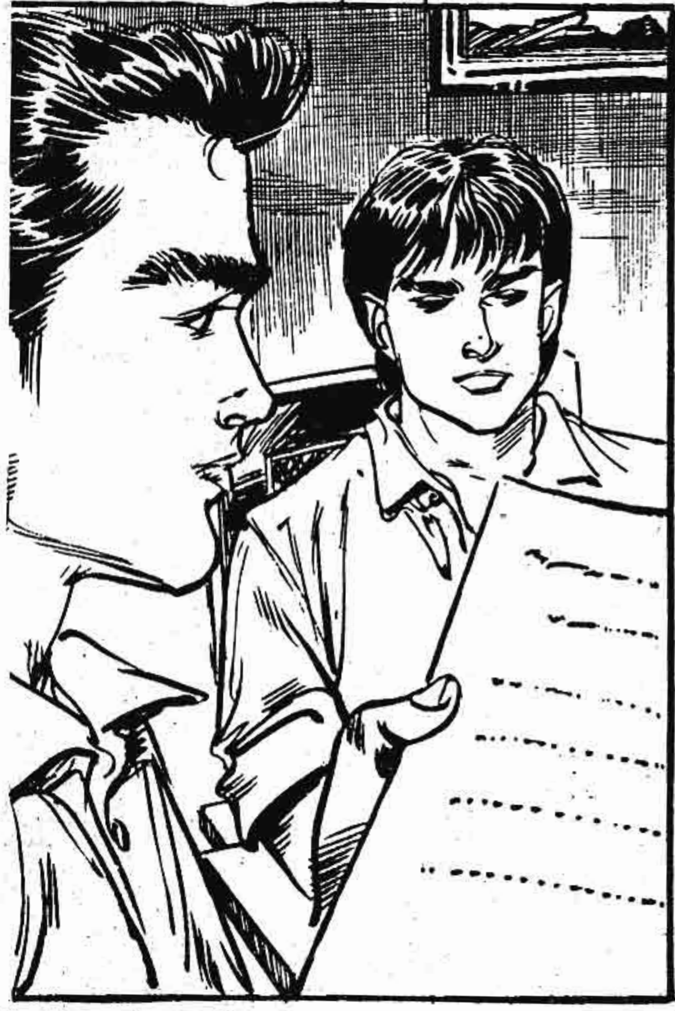

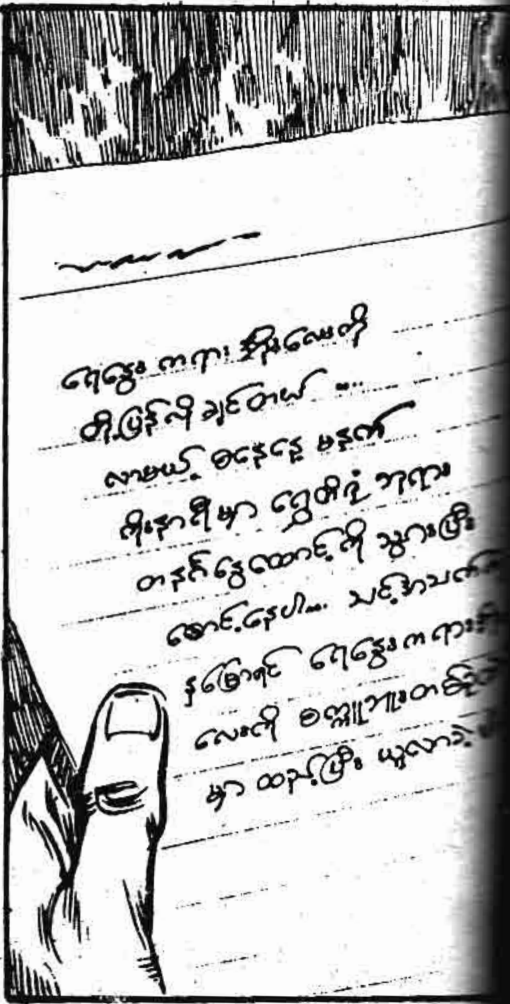

ရေစွေး ကကြား နှင်းလေးကို
ကို့ဖြိုးလို ချစ်တယ် ...
လာမယ့် စနေနေ့ မနက်
ကိုးနာရီမှာ ရွှေတိဂုံ ဘုရား
တနင်္ဂနွေထောင့်ကို သွားပြီး
စောင့်နေပါ... သင့်ဘဝက
နှမြောရင် ရေစွေးကကြား
လေးကို စက္ကူဘူးတစ်ခု
မှာ ထည့်ပြီး ယူလာခဲ့

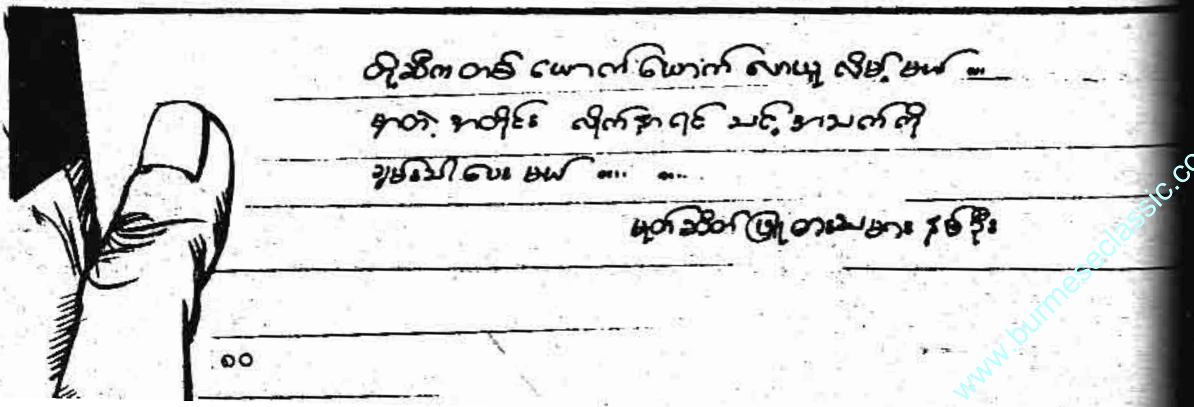

တို့ဆီက တစ်ယောက်ယောက် လာယူ လိမ့်မယ် ...
မှာတဲ့ အတိုင်း လိုက်နာရင် သင့်ဘဝကို
ချမ်းသာပေး မယ် ... ...

မုတ်ဆိတ်ဖြူ တပည့်များ နှစ်ဦး

သားမှုလှမ်း နှင်းမေ

စာကို ဖတ်ပြီးနောက် ...

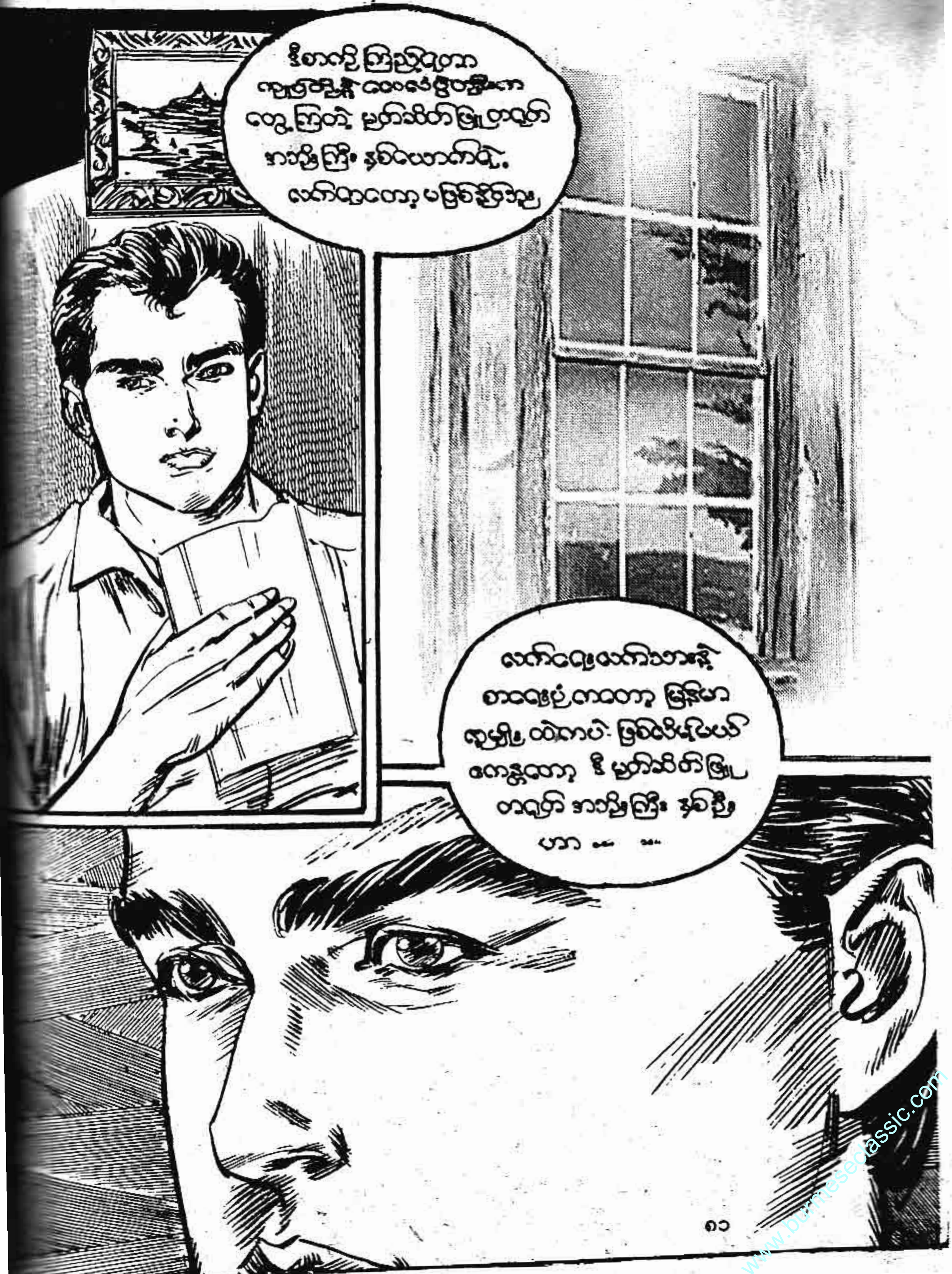
ဒီစာကို ကြည့်ရတာ
ကျွန်ုပ်ကို ဝေးဝေးပြုသွားသော
တွေ့ကြတဲ့ မှတ်သိတ်ဖြူတာရှုတ်
အသွင်ကြီး နှစ်ယောက်ရဲ့
လက်ရေးတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး
လက်ရေးသောစာအရ
စာရေးပုံကတော့ မြန်မာ
လူမျိုး ထဲကပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်
တော့တော့ ဒီ မှတ်သိတ်ဖြူ
တရုတ် အသွင်ကြီး နှစ်ဦး
ဟာ ... ...

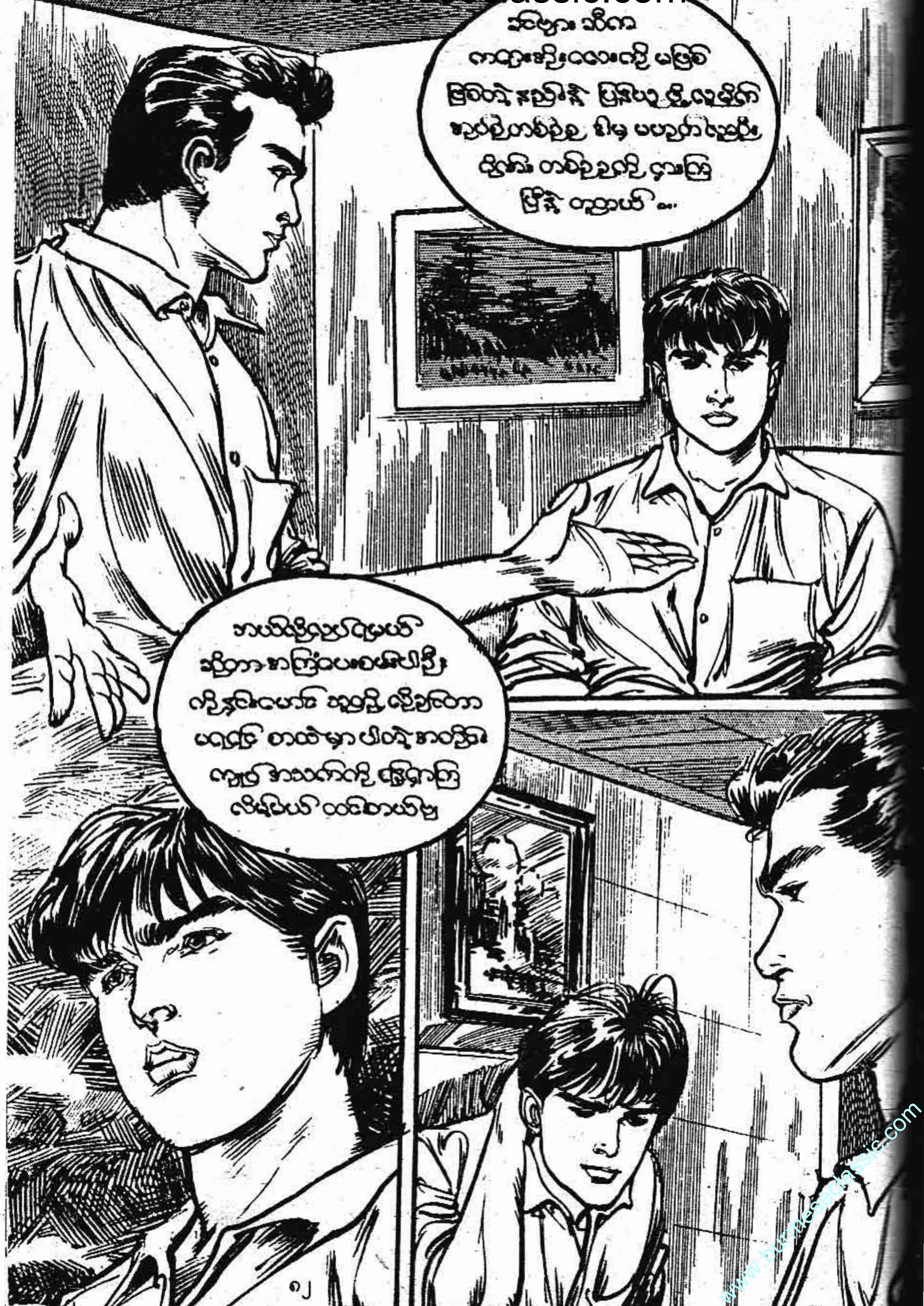
ခင်ဗျား သိက
ကလေးချို့လေးကို မမြင်
မြင်တဲ့နည်းနဲ့ ပြန်ပြောဦးလေမိုက်
နောက်ပြီးတစ်ခု ဒါမှ မဟုတ်ရင်ပြီး
ထိုင်ခုံ တစ်ခုခုကို ထုံးကြ
ပြီးနဲ့ တူညာယ်…
ဘယ်လိုရှုပ်ပြမယ်
ဆိုတာ အကြံပေးစမ်းပါဦး
ကိုနိုင်းမောင် အရှုပ် လေ့လာတော့
မရှင်း တထဲမှာ ပါတဲ့ အတွင်း
ကျွတ် အသေကောင်ကို ဆွဲရှာကြ
လိမ့်မယ် ထင်တာပဲဗျ

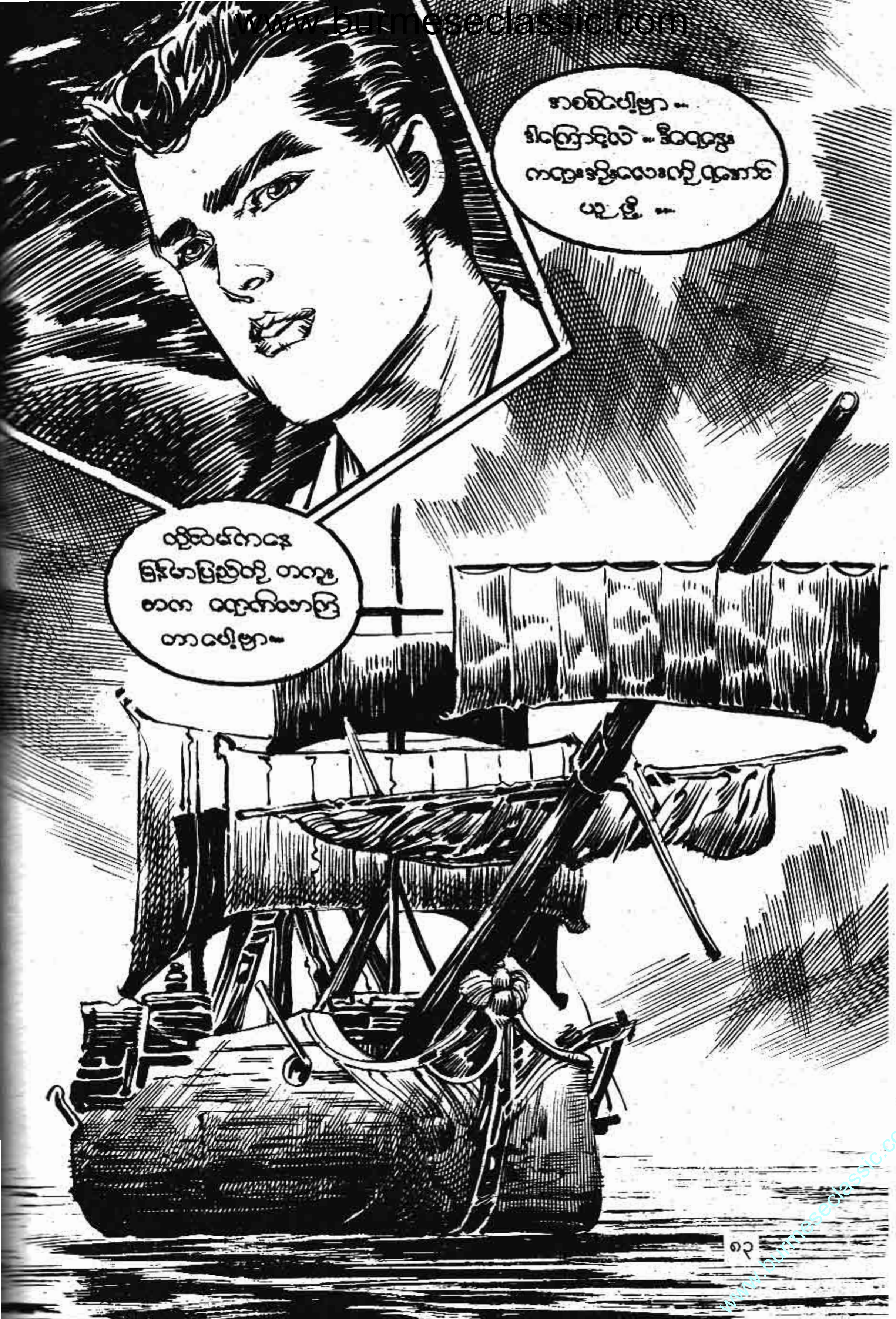
အစပဲပေါ့ဗျာ …
ဒါကြောင့်ပဲ … ဒီငရွေး
ကျွန်းစုလေးကို ရှာဖောင်
ယူဦး …
ထိုင်ဝမ်ကနေ
မြန်မာပြည်ကို တကူး
တက ရောက်လာကြ
တာပေါ့ဗျာ…

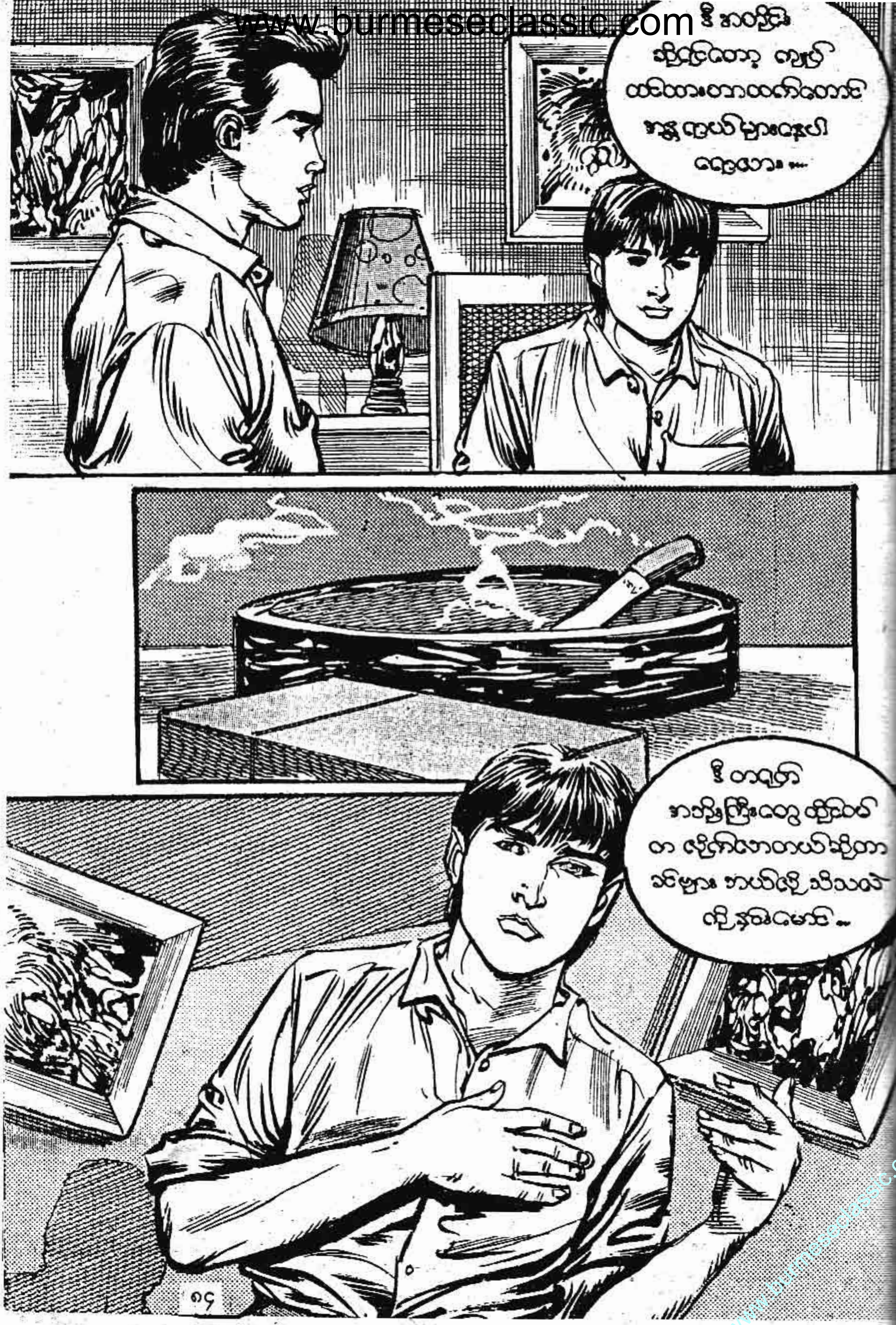
ဒီ ဓားကြီး
ဆိုပြီတော့ ကျုပ်
ထင်ထားတာထက်တောင်
အန္တရာယ်များနေပါ
ရောလား ...
ဒီ တရုတ်
အဘိုးကြီးတွေ ထိုးခဲ့ပ်
က လိုက်လာတယ်ဆိုတာ
ခင်ဗျား ဘယ်လို သိသလဲ
ကိုနိုင်မောင် ...

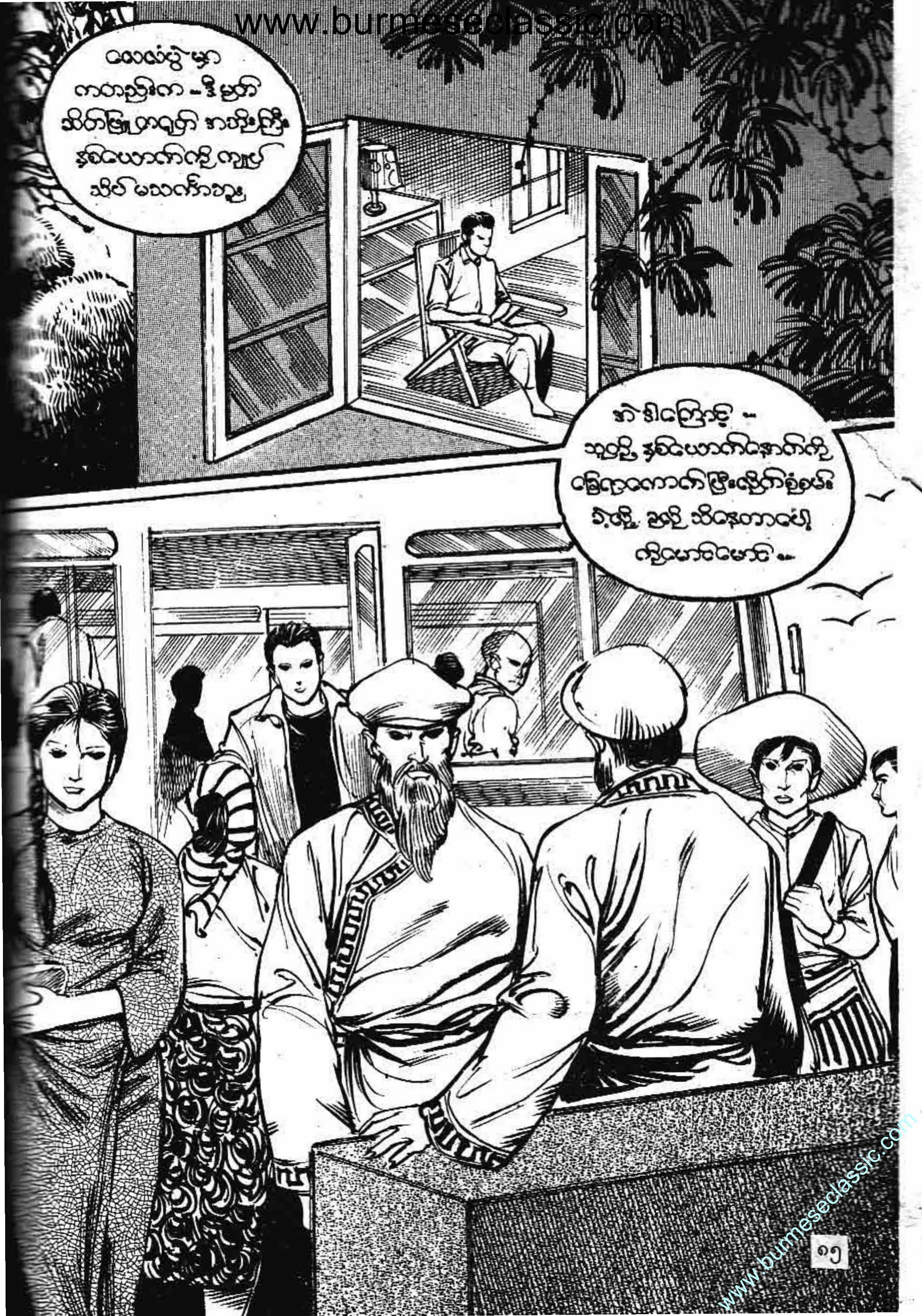
လေလံပွဲမှာ
ကတည်းက – ဒီမုတ်
ဆိတ်ဖြူ တရုတ် အဘိုးကြီး
နှစ်ယောက်ကို ကျုပ်
သိပ်မသင်္ကာဘူး

အဲဒါကြောင့် –
သူတို့ နှစ်ယောက်နောက်ကို
ခြေရာကောက်ပြီး လိုက်စုံစမ်း
ခဲ့လို့ အခု သိနေတာပေါ့
ကိုမောင်မောင် –

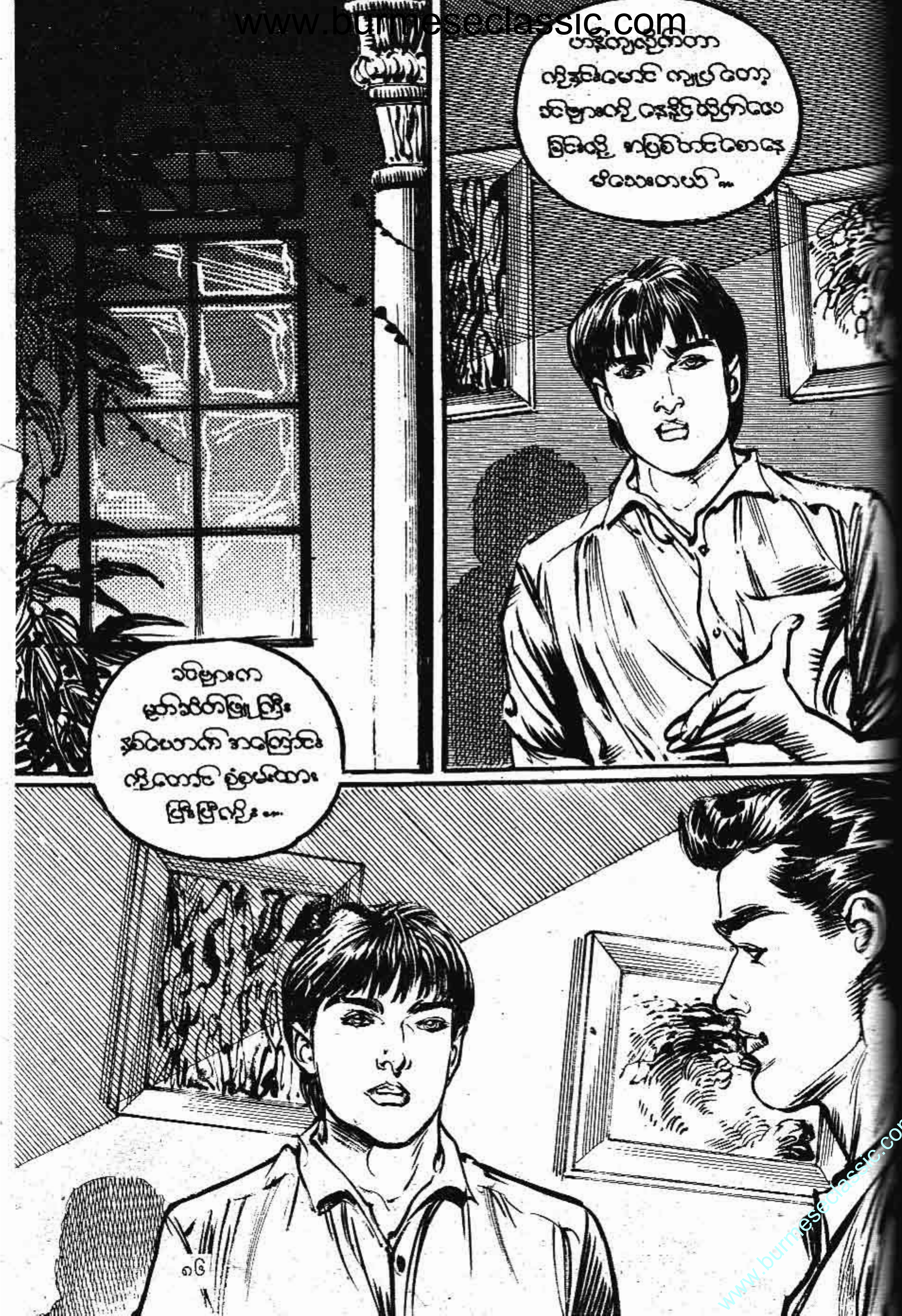
ဟန်ကျလှချည်ကတာ
ကိုယ့်ဒုံးမှောင် ကျပ်တော့
ခင်ဗျားကို နှိုင်းယှဉ်ကြလေ
မြင်ဖို့ ဓါတ်ပုံဘောင်စောနေ
မိသေးတယ်...
ခင်ဗျားက
မှတ်ဉာဏ်တော်ပြီး
နိုင်ငံပေါက် အကြောင်း
ကိုတော် စုံစမ်းထား
ပြီးပြီလို့...

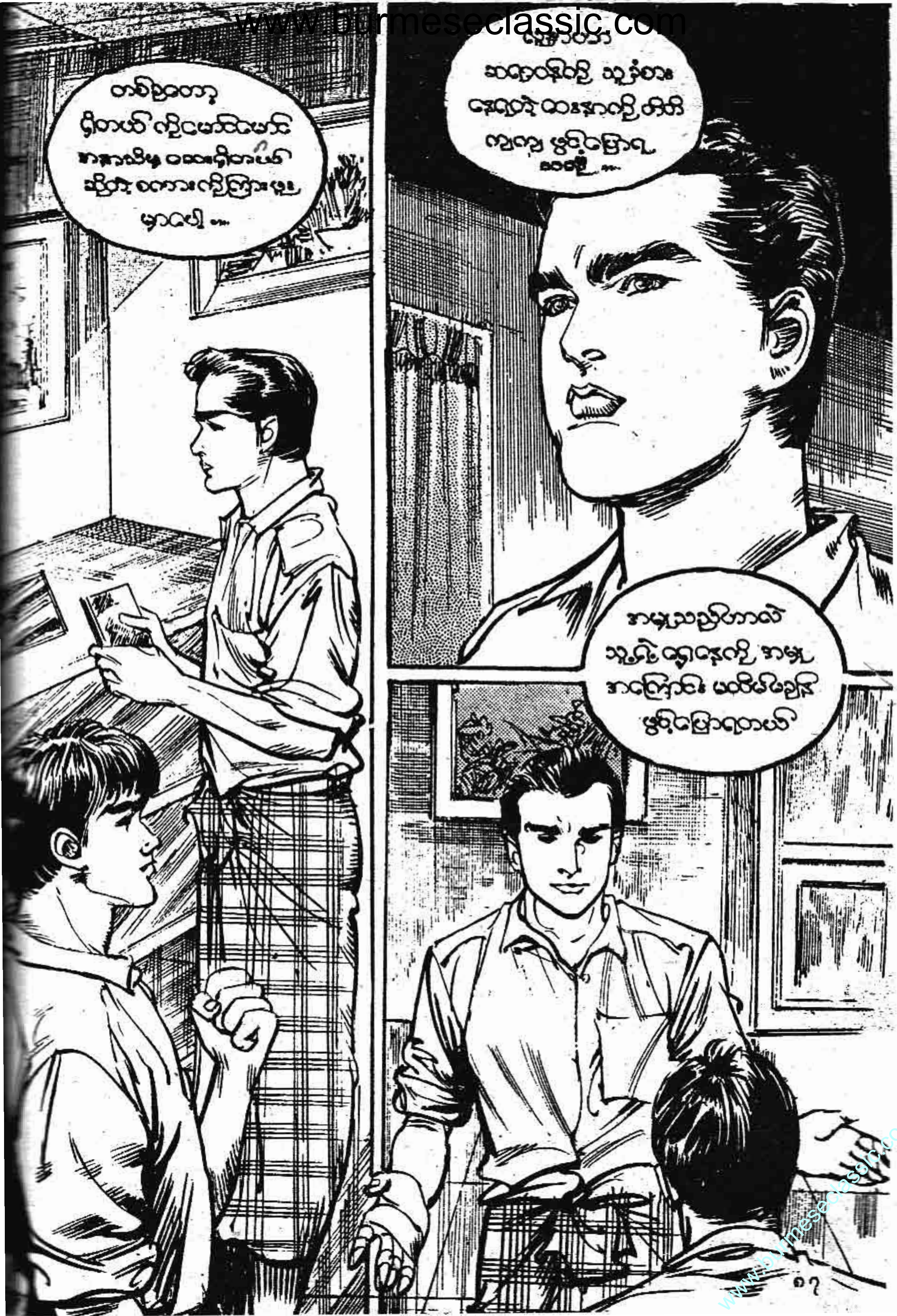
တစ်ခုတော့
ရှိတယ် ကျွန်တော်ထင်
အနားသိမှ ဝေးလေရှိတယ်
ဆိုတဲ့ စကားကိုကြားဖူး
မှာပေါ့ ...
[illegible]
သဘောဝနိုင်ဖို့ သုံးစား
နေရတဲ့ ထေနာကို တိတိ
ကျကျ ဖွင့်ပြောရ
မယ်လေ ...
အမှုသည်ဟာလေ
သူ့ရဲ့ ရှေ့နေကို အမှု
အကြောင်း မထိမ်မချန်
ဖွင့်ပြောရတယ်

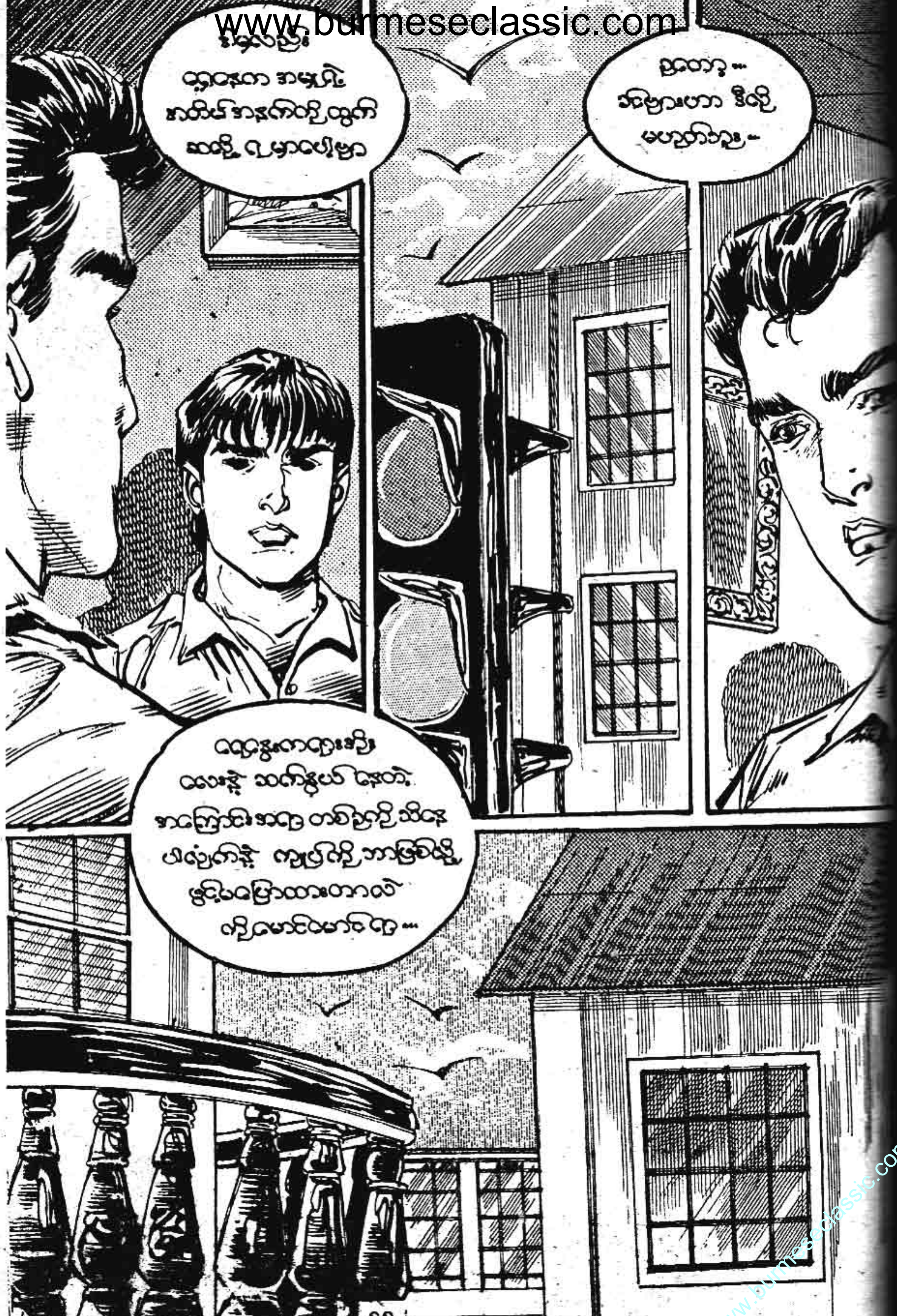
ဒါမှလည်း
ရှာနေတဲ့ အမှုရဲ့
အဓိပ္ပါယ်အနက်ကိုဖွင့်
ဆိုလို့ ရမှာပေါ့ဗျာ
ဗုတော့…
သင်္ချားဟာ ဒီလို
မဟုတ်ဘူး…
ရေငွေ့ကောရှေးချို
လေးနဲ့ သင်္ကေတပုံ နေတဲ့
အကြောင်းအရာ တစ်ခုခုကို သိနေ
ပလုံ့ကြီးနဲ့ ကျုပ်ကို အာမြစ်ပြီး
ဖွင့်မပြောထားတာလဲ
ကိုမောင်ဝင်းမောင်ရေ…

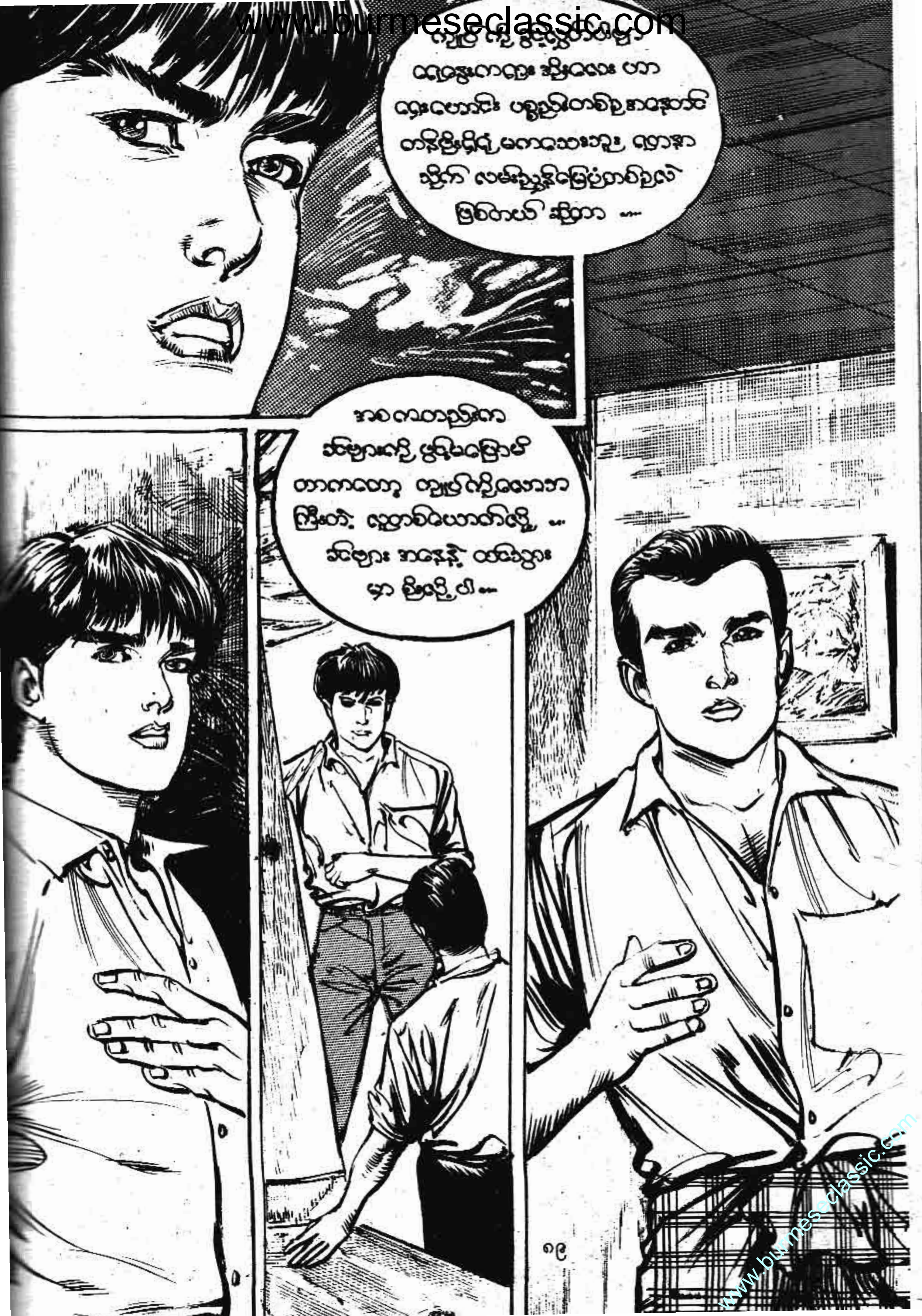
ကျုပ် ကို [illegible]
ရေမွှေးကရှေး အိုးလေး ဟာ
ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းတစ်ခု အနေနဲ့
တန်ဖိုးရှိရုံ မကသေးဘူး၊ ဗျာနာ
သိုက် လမ်းညွှန်မြေပုံတစ်ခုလဲ
ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ...
အခုကလာတည်းက
ခင်ဗျားကို ဖွင့်မပြောမိ
တာကတော့ ကျုပ်ကို့ဆောဒါ
ကြီးတဲ့ လျှာစစ်ပေးတက်လို့ ...
ခင်ဗျား အနေနဲ့ ထင်သွား
မှာ စိုးလို့ပါ ...

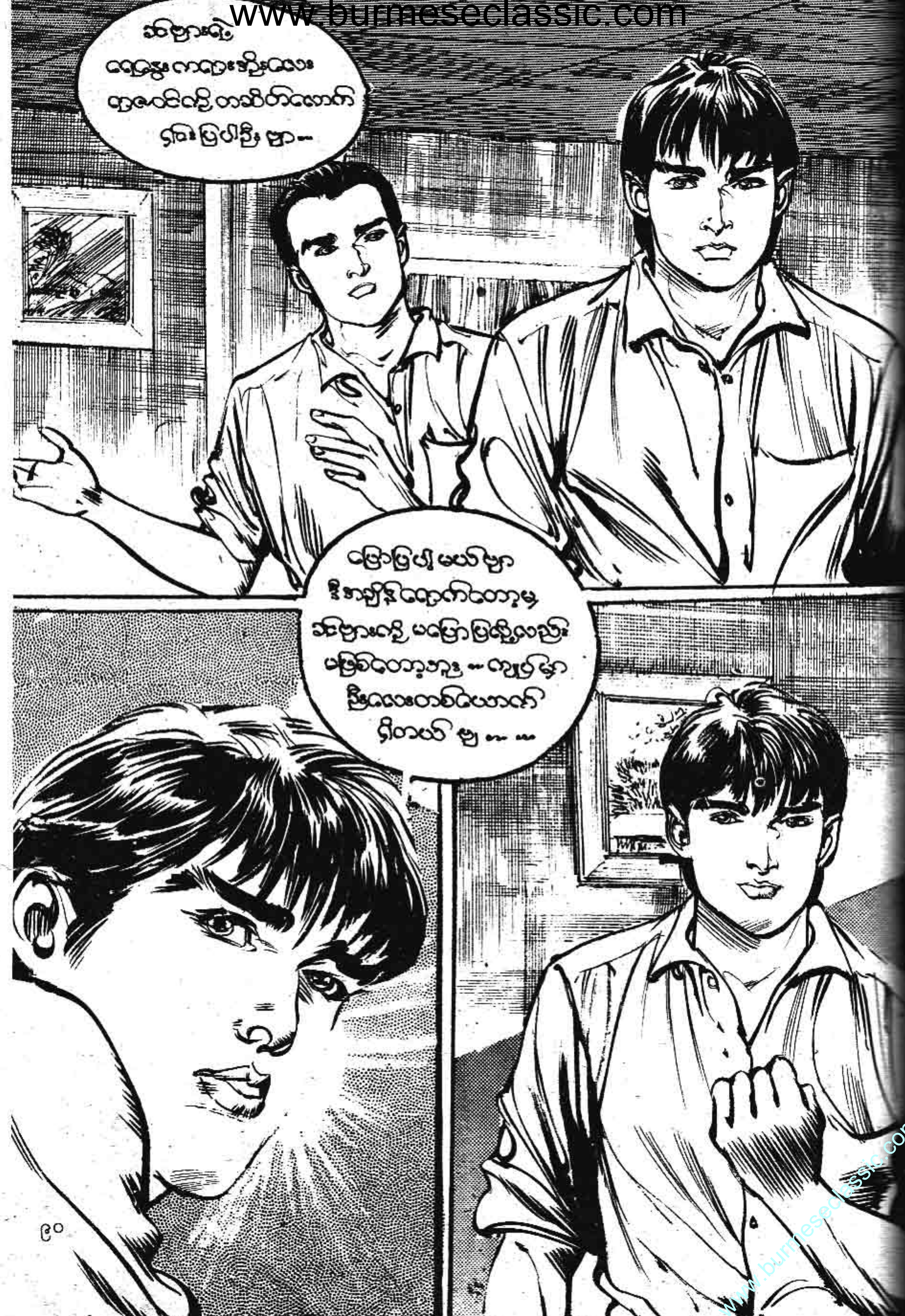
ခင်ဗျားရဲ့ ရေနွေးကရားအိုးလေး ရာဇဝင်ကို တဆိတ်လောက် ရှင်းပြပါဦး ဗျာ...
ပြောပြပါ့မယ်ဗျာ ဒီအချိန်ရောက်တော့မှ ခင်ဗျားကို မပြောပြလို့လည်း မဖြစ်တော့ဘူး... ကျုပ်မှာ ဦးလေးတစ်ယောက် ရှိတယ် ဗျ... ...

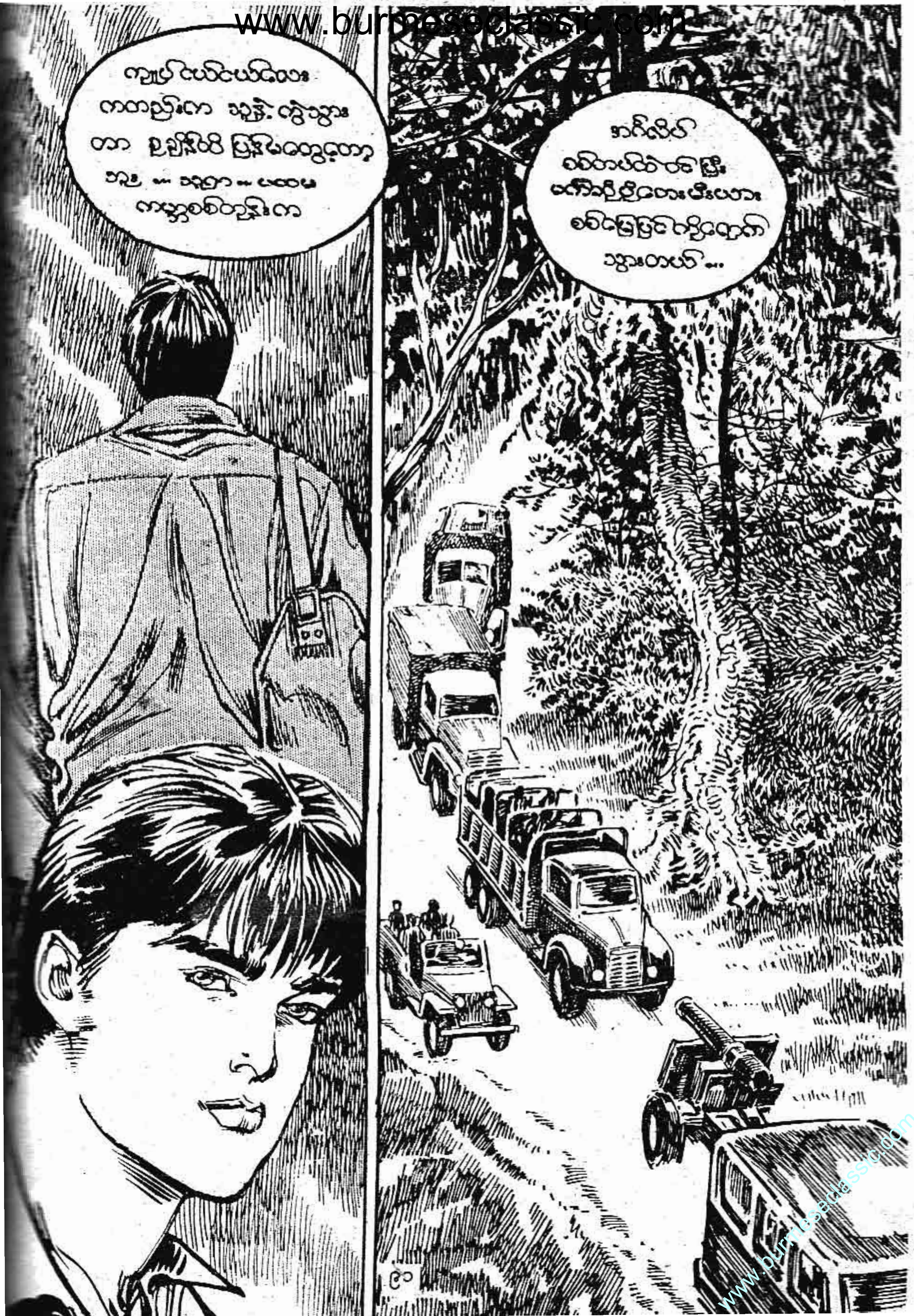
ကျုပ်ငယ်ငယ်ကလေး
ကတည်းက သူနဲ့ကွဲသွား
တာ ဒီနေ့ထိ ပြန်မတွေ့တော့
ဘူး ... သူဟာ ... ပထမ
ကမ္ဘာစစ်တုန်းက
အင်္ဂလိပ်
စစ်တပ်ထဲဝင်ပြီး
ကော်ပိုရယ်လေးမီးယသား
စစ်မြေပြင်ကိုရောက်
သွားတယ် ...

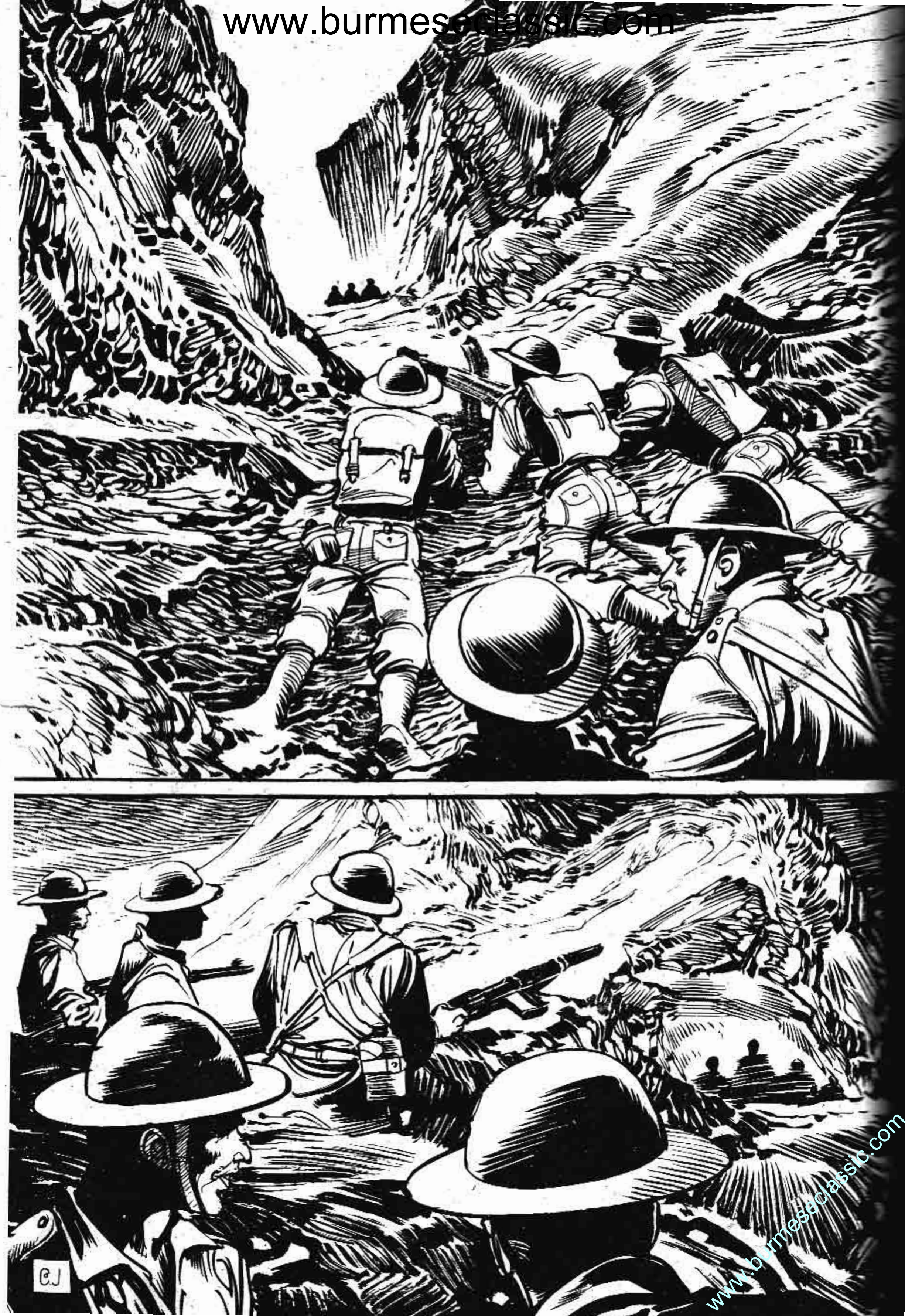
CJ

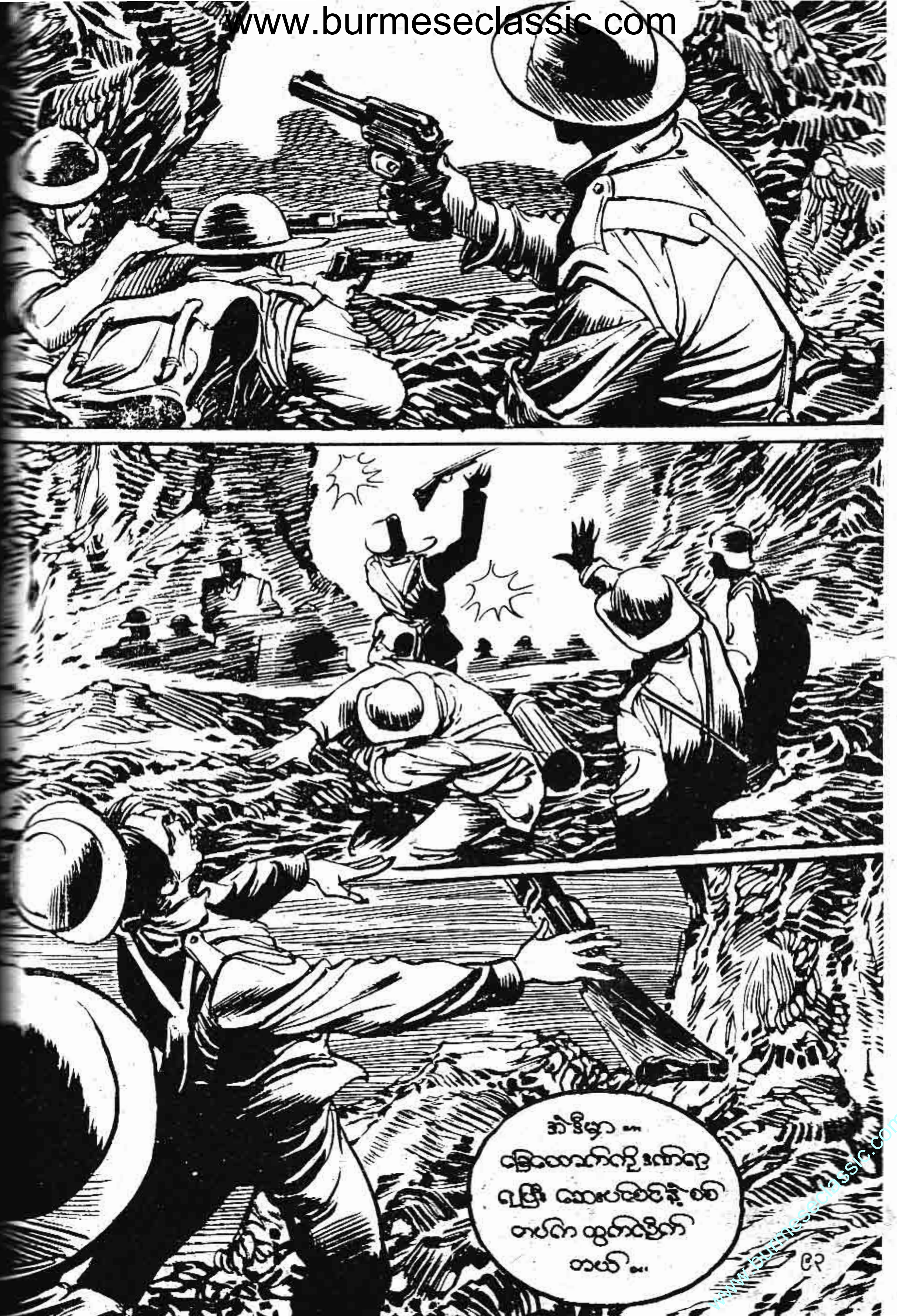
အဲဒီမှာ …
ခြေထောက်ကို ဒဏ်ရာ
ရပြီး ဆေးပင်စင်နဲ့ စစ်
တပ်က ထွက်ခဲ့ရ
တယ် …

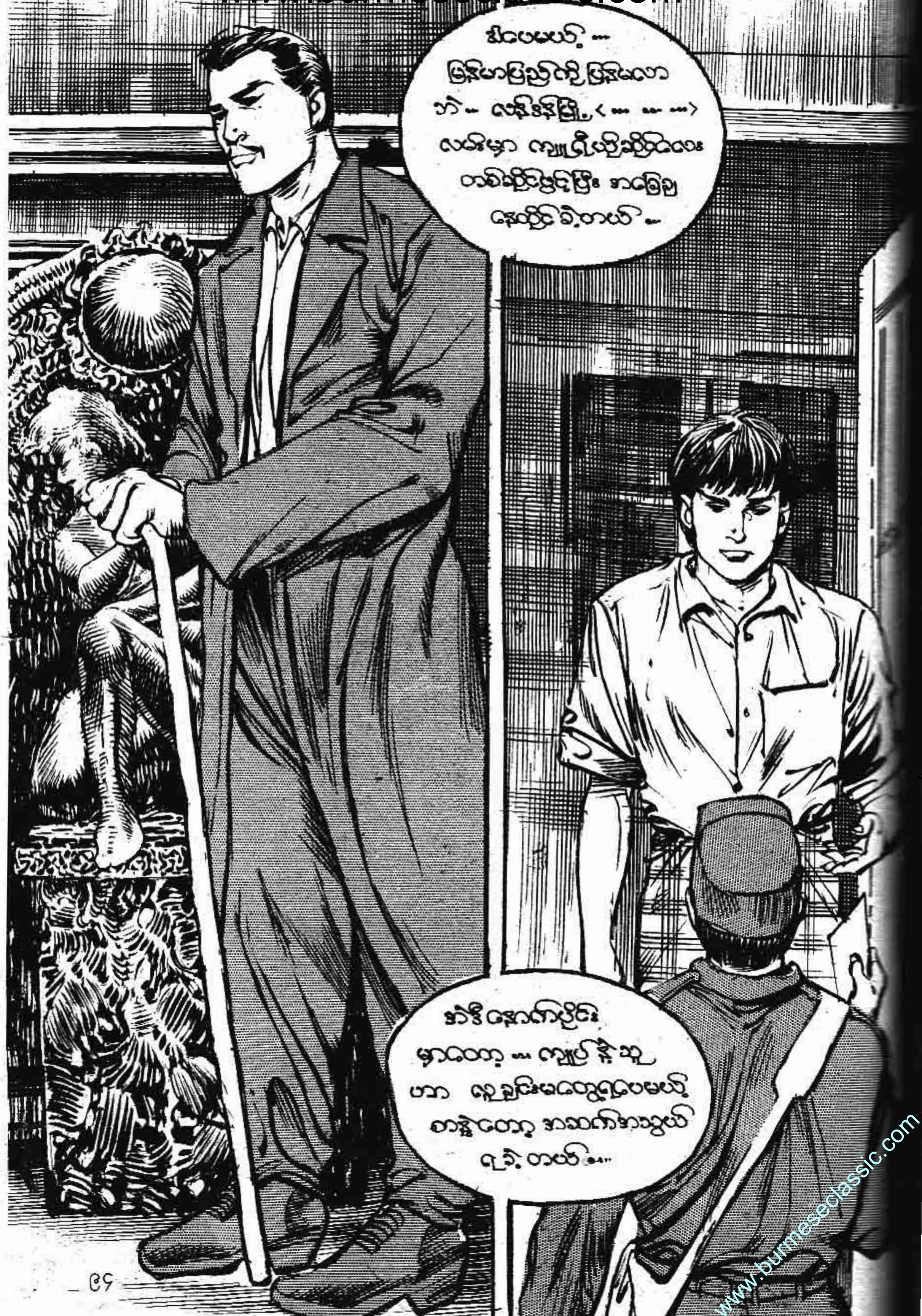
ဒါပေမယ့် ...
မြန်မာပြည်ကို ပြန်မလာ
ဘဲ ... လန်ဒန်မြို့ ‹ ... ... ›
လမ်းမှာ ကျူရီယိုဆိုင်လေး
တစ်ဆိုင်ဖွင့်ပြီး အခြေချ
နေထိုင်ခဲ့တယ် ...
အဲဒီနောက်ပိုင်း
မှာတော့ ... ကျုပ်နဲ့ သူ
ဟာ လူချင်းမတွေ့ရပေမယ့်
စာနဲ့တော့ အဆက်အသွယ်
ရှိခဲ့တယ် ...

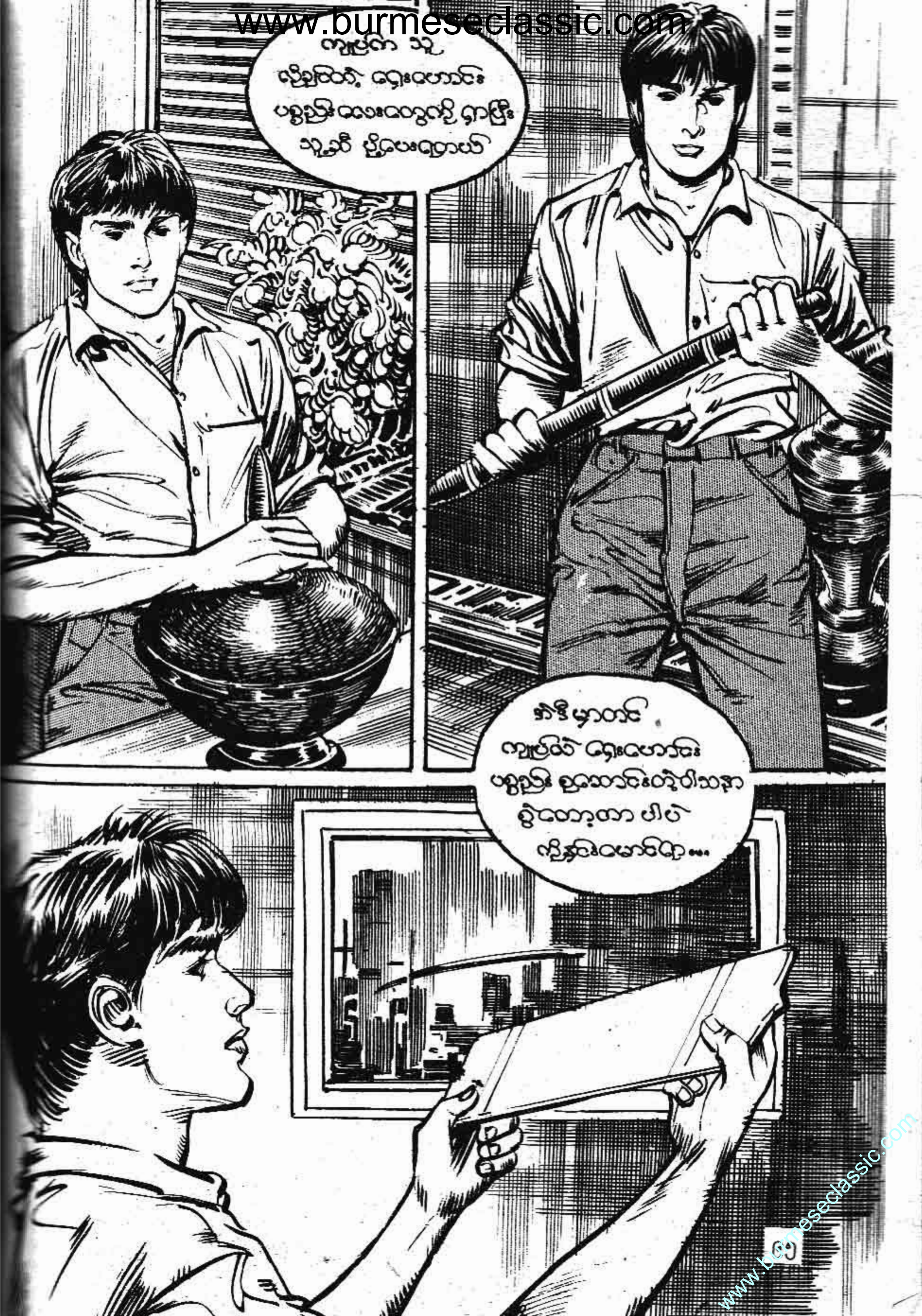
ကျုပ်က သူ
မိန်းမရဲ့ ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်းလေးတွေကို ရှာပြီး
သူ့ဆီ ပို့ပေးရတယ်
အဲဒီ မှာတင်
ကျုပ်လဲ ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်း စုဆောင်းတဲ့ဝါသနာ
စွဲတော့တာ ပါပဲ
ကိုရွှင်းမောင်ရေ…

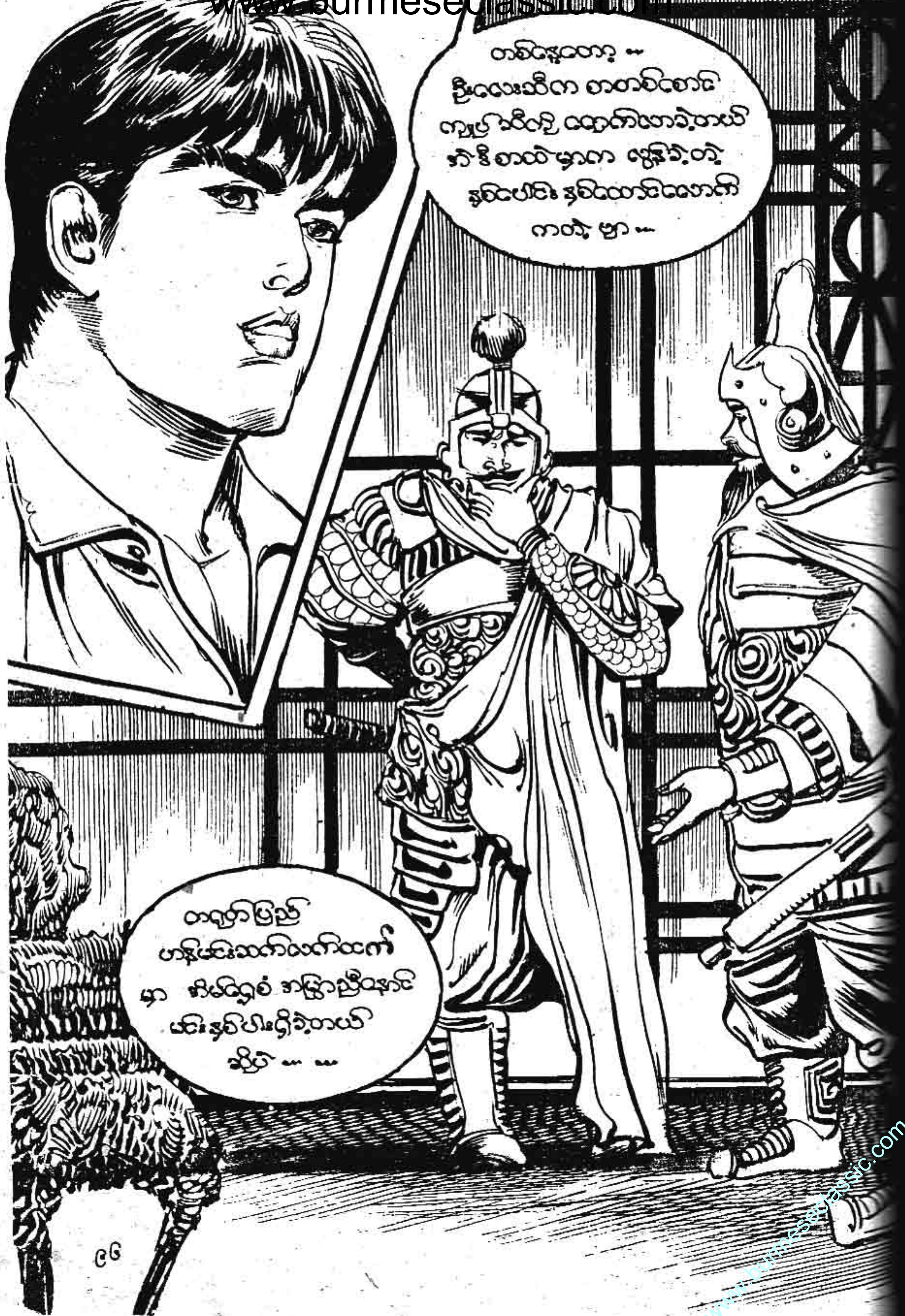
တစ်နေ့တော့ ...
ဦးလေးသိက တတစ်တောင်
ကျုပ်ဒီကို့ လျှောက်လာခဲ့တယ်
အဲဒီ တောထဲမှာက ပြေးခဲ့တဲ့
နွားပေါင်း နွားလောင်ထောက်
ကတဲ့ ဗျာ ...
တရုတ်ပြည်
ဟန်နိုင်းသကါလကါတက်
မှာ ဖိုမရှစ် အမြွာညီနောင်
မင်းနှစ်ပါးရှိခဲ့တယ်
ဆိုပါ ... ...

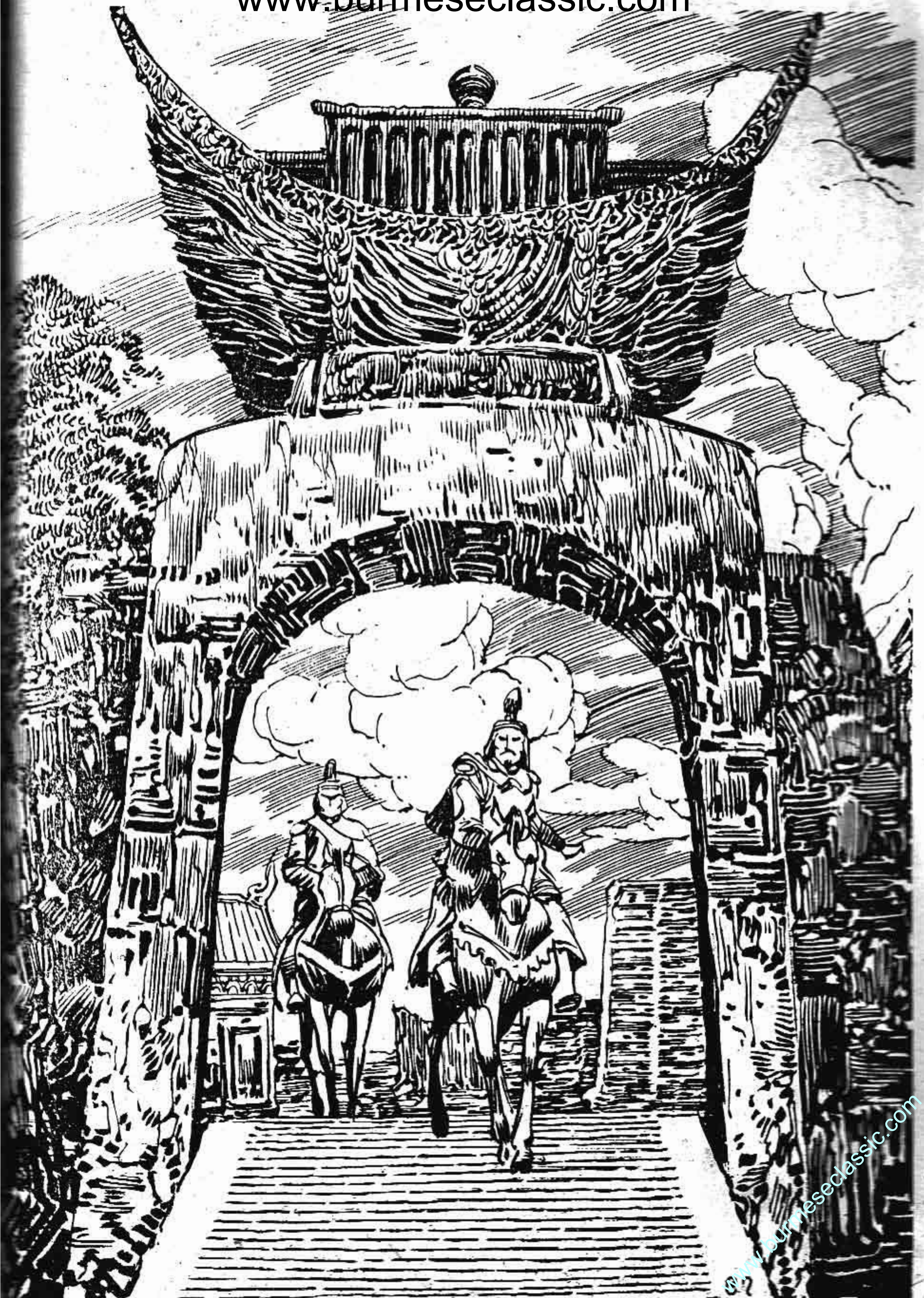

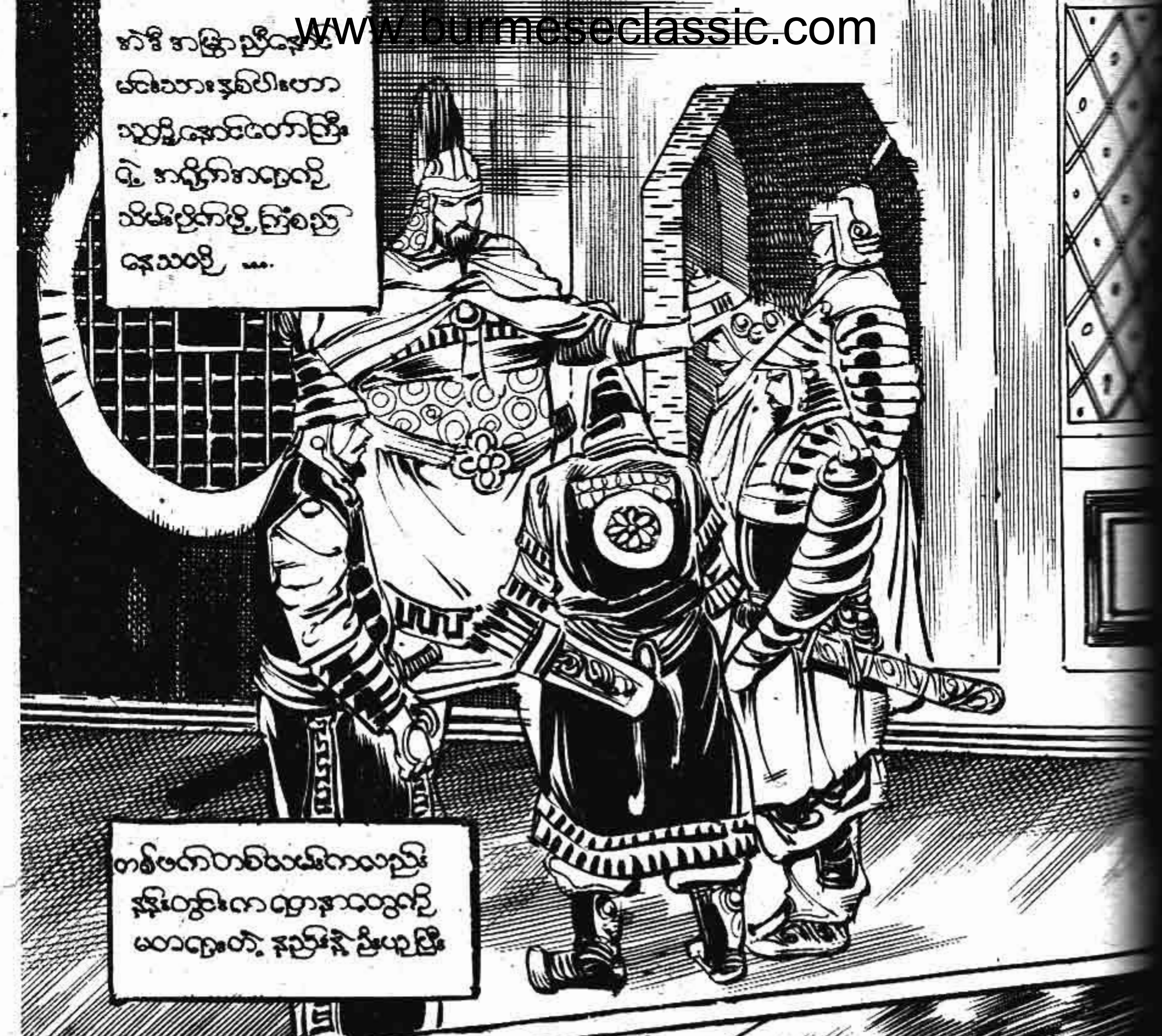
ဟဲ့ဒီ အမြွှာညီနောင်
မင်းသားနှစ်ပါးဟာ
သူတို့ခေါင်ဖေါက်ကြီး
ရဲ့ အရိုက်အရာကို
သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြံစည်
နေသလို ....
တစ်ဖက်ကတာစိသမီးကလည်း
နန်းတွင်းက ရှောနှာလေးကို
မတရားတဲ့ နည်းနဲ့ ခိုးယူပြီး

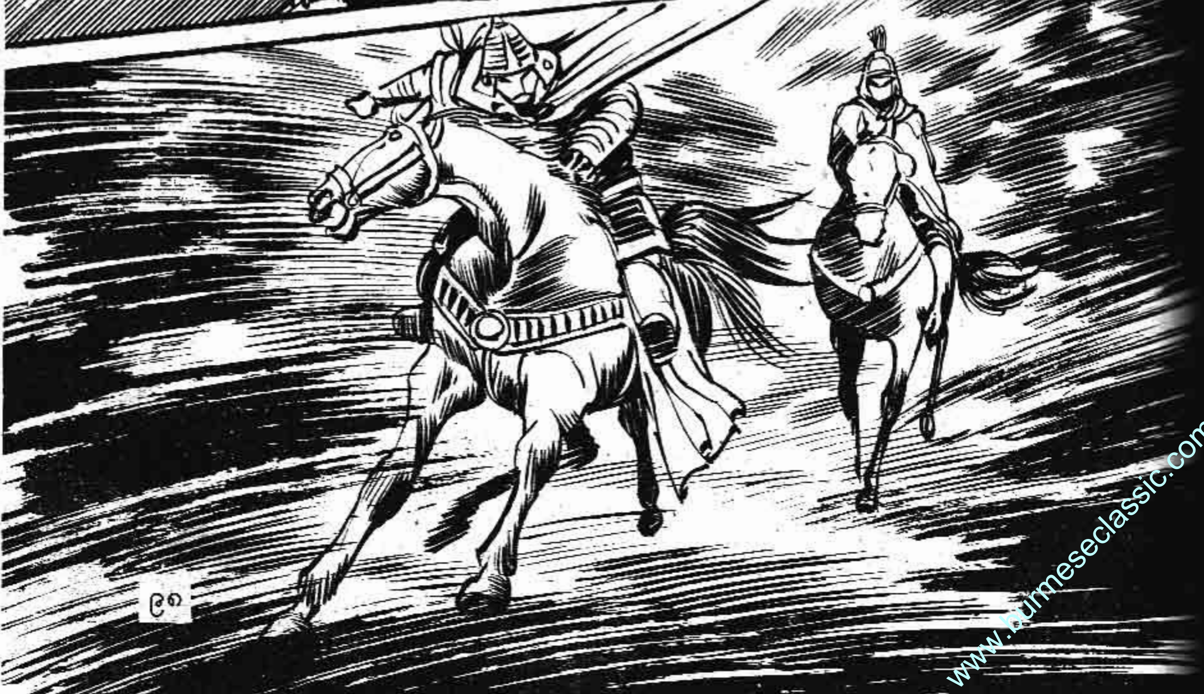

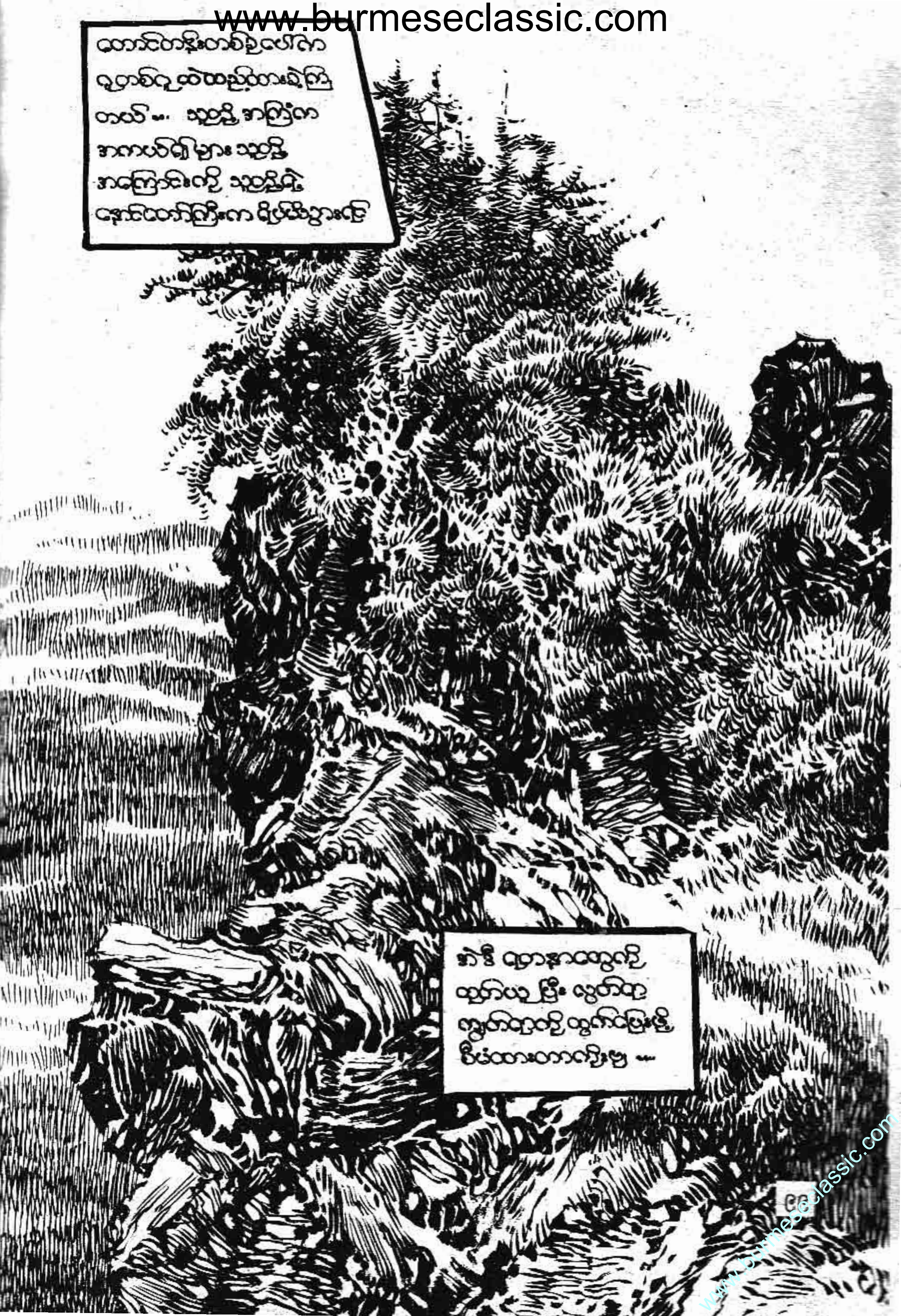

တောင်တန်းတစ်ခုပေါ်က
ရဟာစင်ဂူထဲ ထည့်ထားခဲ့ကြ
တယ် … သူတို့ အကြံက
အဘာယပ်ချိုများ သူတို့
အကြောင်းကို သူတို့ရဲ့
နောင်တော်ကြီးက ရိပ်မိသွားပြီ

အဲဒီ ရတနာတွေကို
ထုတ်ယူပြီး လွတ်ရာ
ကျွတ်ရာကို ထွက်ပြေးဖို့
စီမံထားတာကိုးဗျ …

စီလပယ်ပ် … [illegible] နောင်တော်ကြီးက ဖမ်းမိသွားလို့ ကွပ်မျက်တာကို ခံလိုက်ရတယ် …

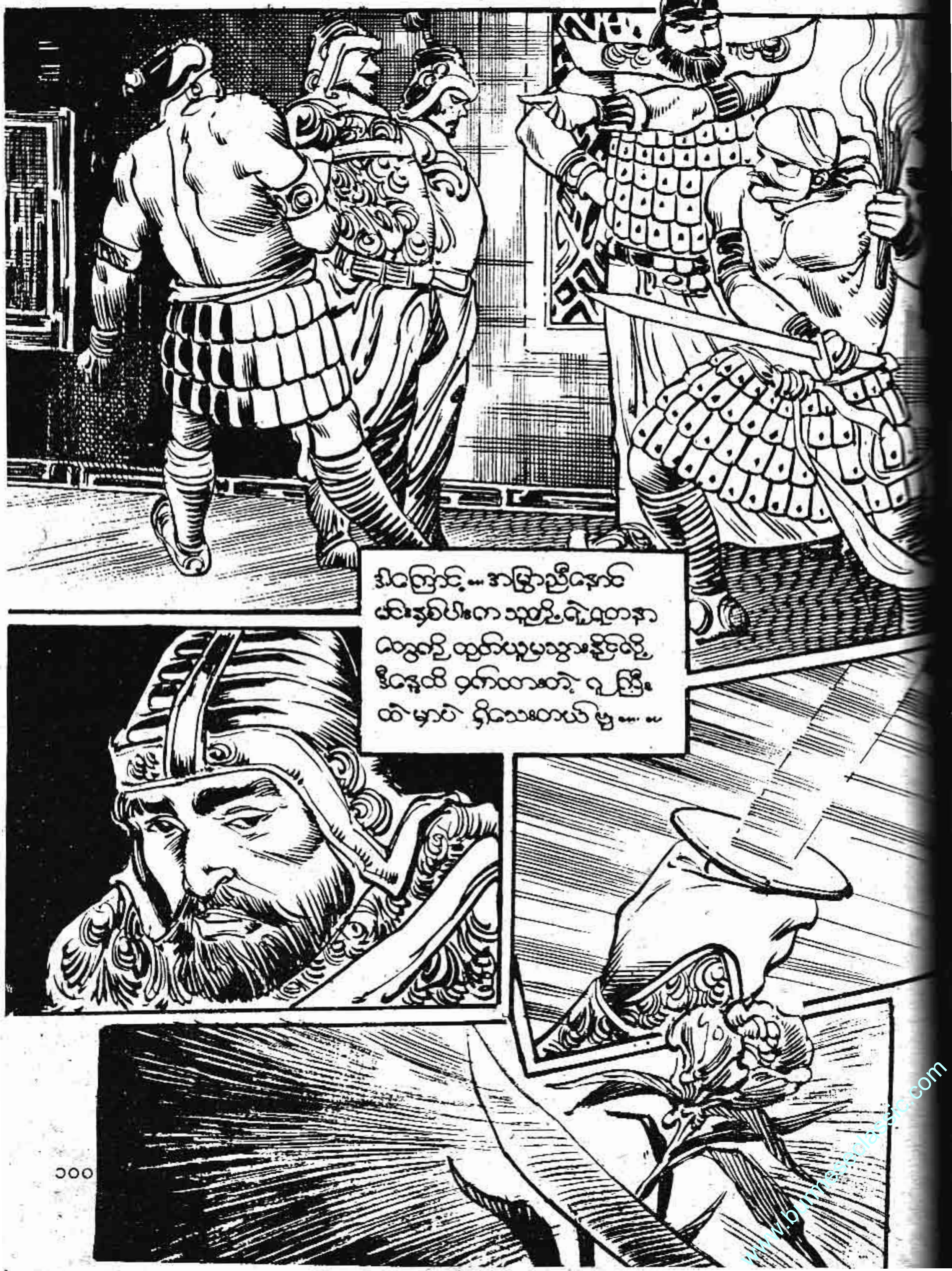
ဒါကြောင့် … အမြွာညီနောင် ယင်းနှစ်ပါးက သူတို့ရဲ့ရတနာ တွေကို ထုတ်ယူမသွားနိုင်လို့ ဒီနေ့ထိ ဝှက်ထားတဲ့ ဂူကြီး ထဲမှာပဲ ရှိသေးတယ်ဗျ … ။

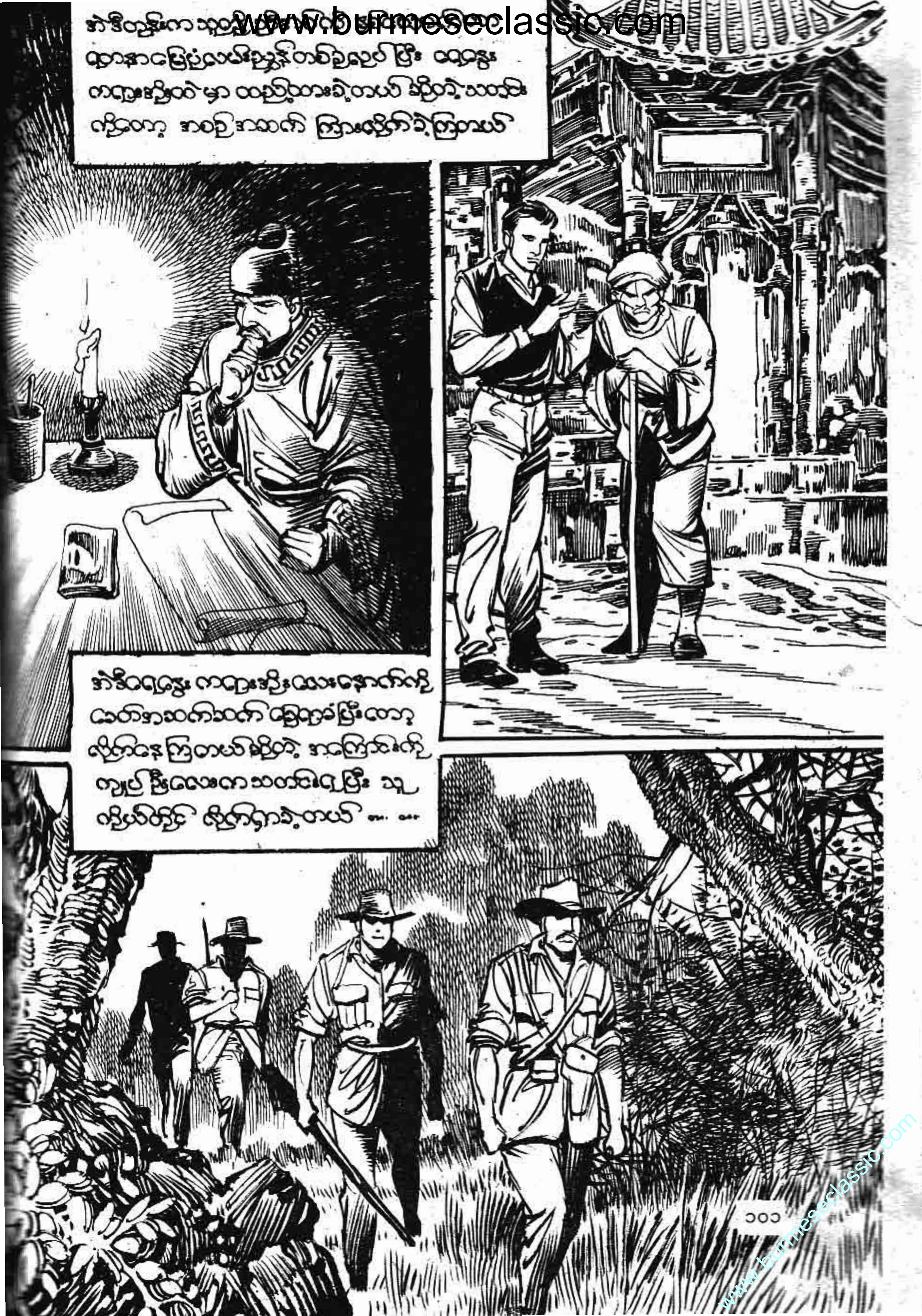

အဲဒီတုန်းက သူ့ဦး [illegible]
ရတနာမြေပုံလမ်းညွှန်တစ်ခုရေးပြီး ရှေးဟောင်း
ကျောင်းဆောင်ထဲမှာ ထည့်ထားခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ သတင်း
ကိုတော့ အစဉ်အဆက် ကြားလိုက်ခဲ့ကြတယ်

အဲဒီရှေးဟောင်း ကျောင်းအိုလေးနောက်ကို
လောဘသမားတွေ ခြေရာခံပြီးတော့
လိုက်နေကြတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို
ကျုပ်ဦးလေးက သတင်းရပြီး သူ
ကိုယ်တိုင် လိုက်ရှာခဲ့တယ် ... ...

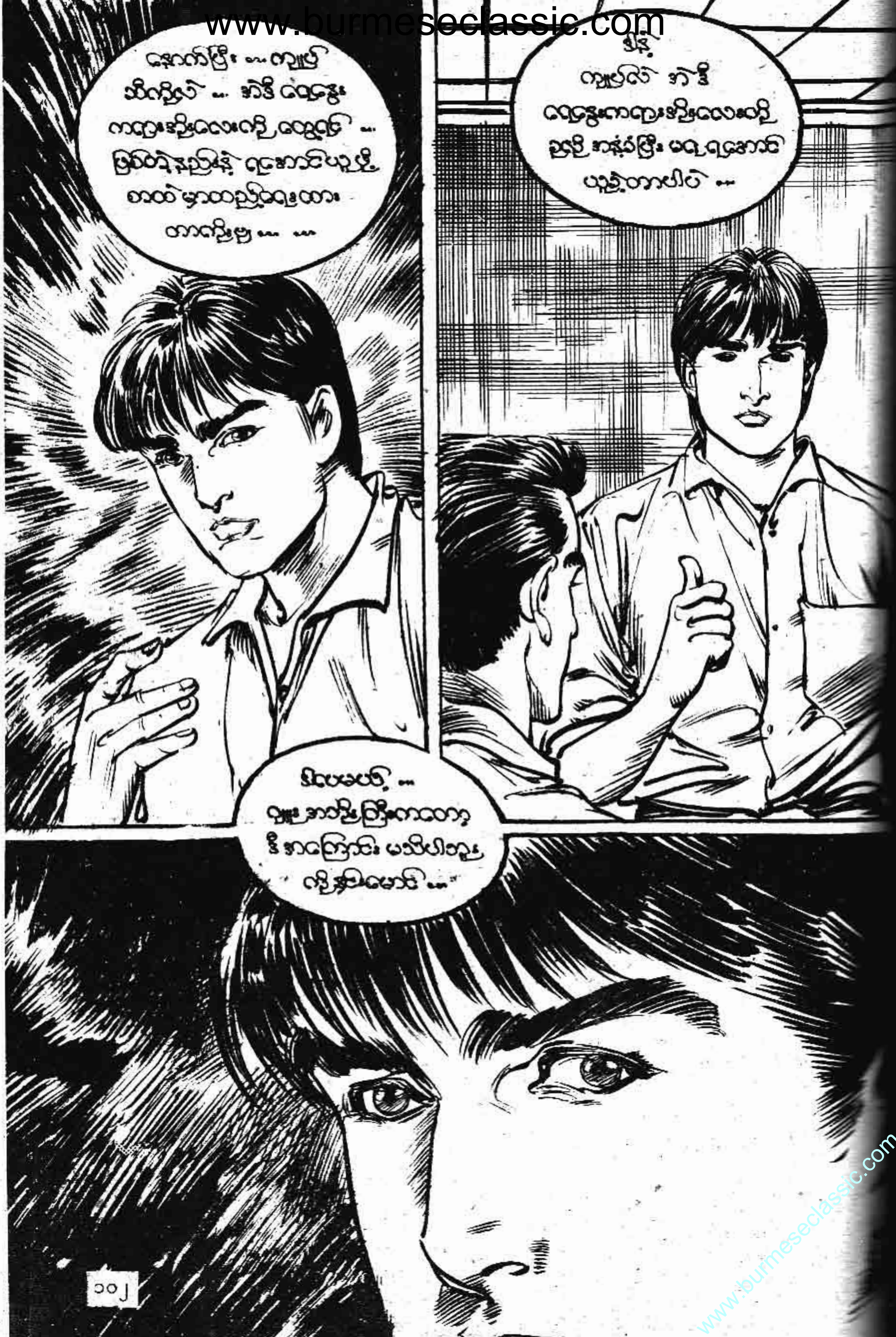
နောက်ပြီး ... ကျုပ်
သိလိုက်ရတဲ့ ... အဲဒီ ရေနွေး
ကရားအိုးလေးကို တွေ့ရင် ...
မြစ်ဝဲ့နည်းနဲ့ ရှောင်ပယ့်ဖို့
စာထဲ မှာထည့်ရေးထား
တာကိုးဗျ ... ...
ဖိုနီ့
ကျုပ်လဲ အဲဒီ
ရေနွေးကရားအိုးလေးတို့
ညှိပြီ အနံ့ခံပြီး မရရအောင်
ယူခဲ့တာပါပဲ ...
ဒါပေမယ့် ...
ဘိုး အဘိုးကြီးကတော့
ဒီ အကြောင်း မသိပါဘူး
လို့ထင်ပါမောင် ...

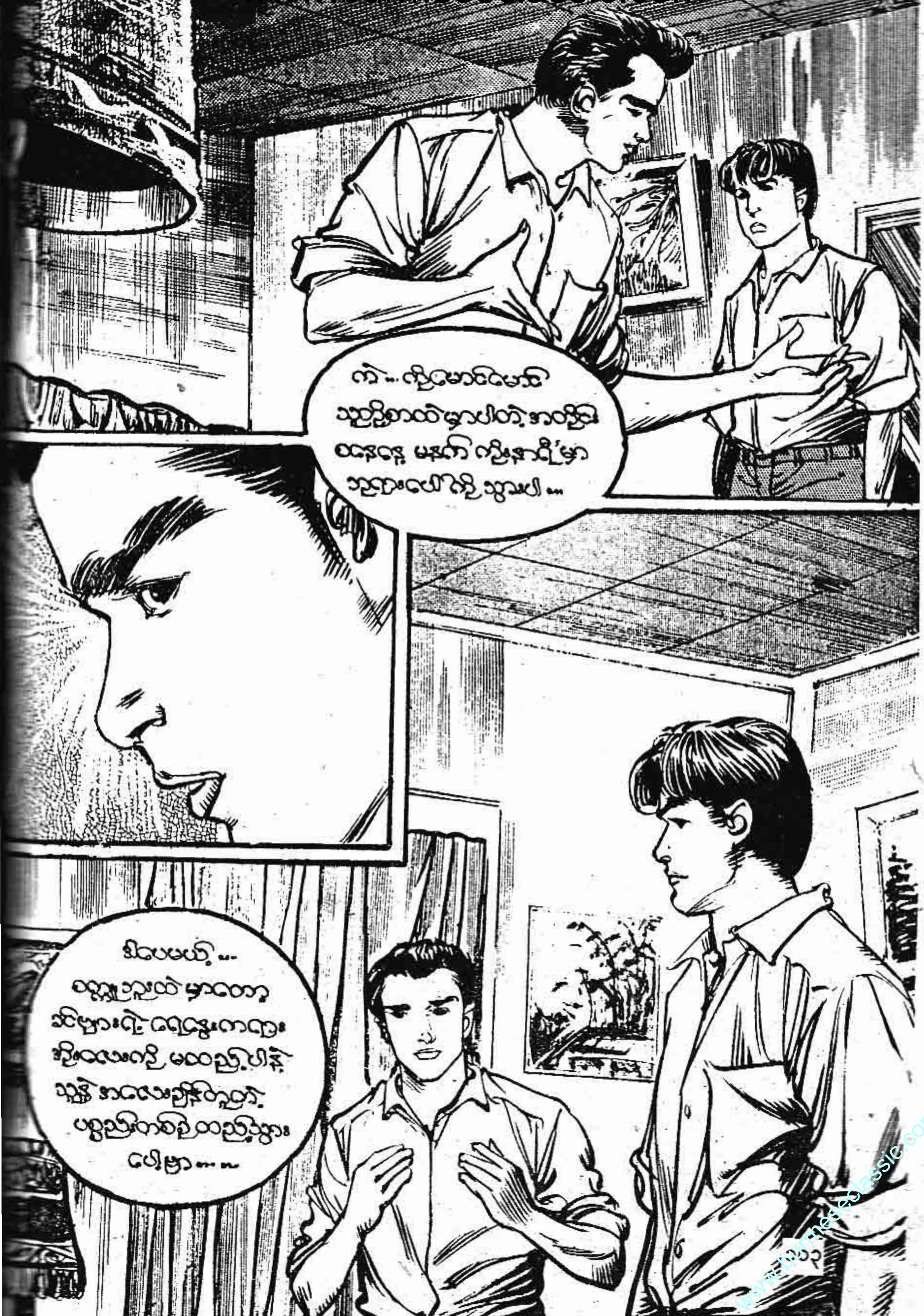
ကဲ … ကိုမောင်မောင်
သူ့ညွှန်စာထဲမှာပါတဲ့ အတိုင်း
စနေနေ့ မနက် ကိုးနာရီမှာ
ဘုရားပေါ်ကို သွားပါ …
ဒါပေမယ့် …
ဗုဒ္ဓဘုရားထဲမှာတော့
ဆင်များရဲ့ ရုပ်ထွေးကောင်း
ဒီလေးကောင် မထည့်ပါနဲ့
သူနဲ့ အလေးချိန်တူတာ
ပန်းချီကားဆွဲထည့်သွား
ပေါ့ကွာ … …

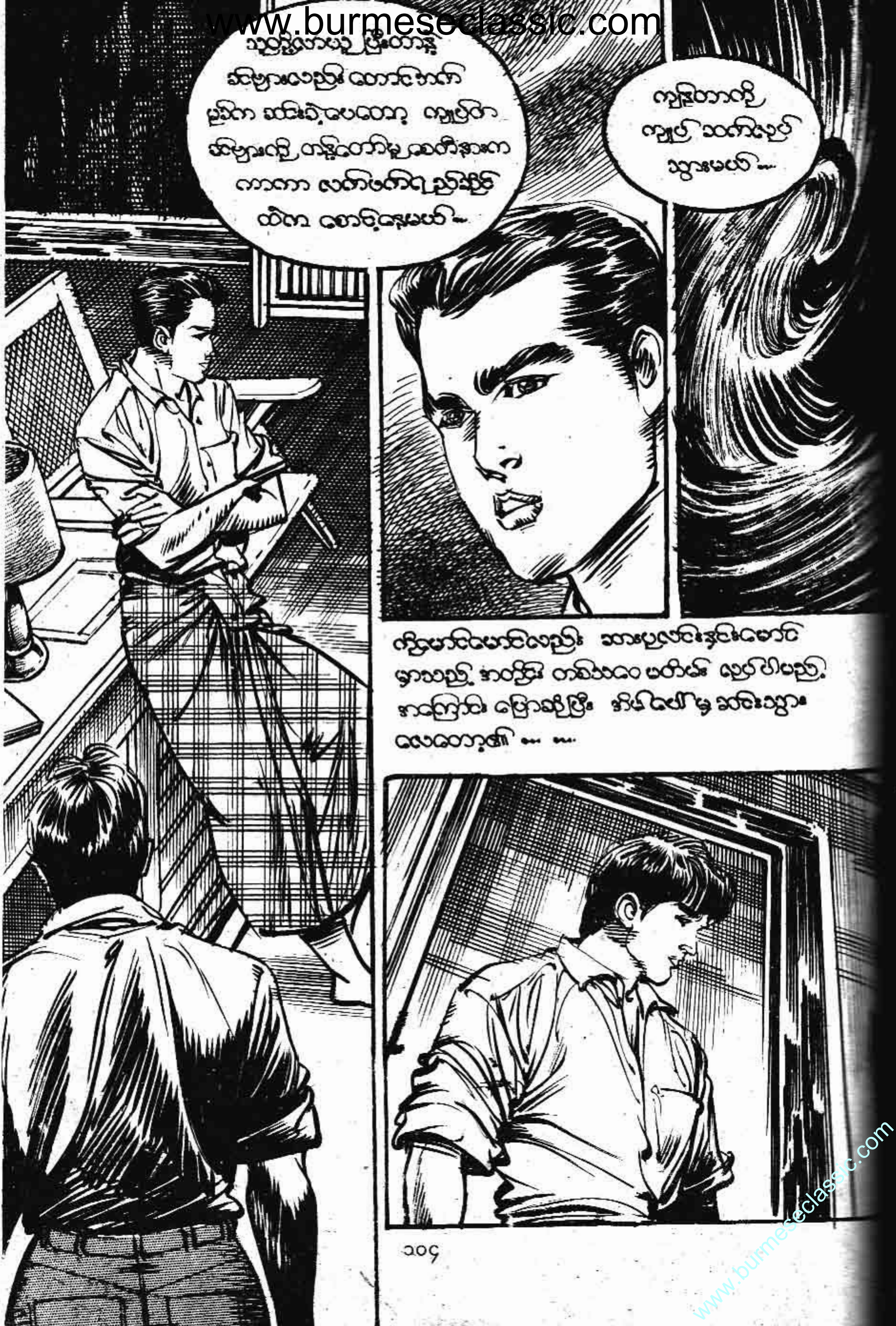
သူ့ညီလာမှ ပြီးတော့နဲ့ ခင်ဗျားလည်း တောင်ဘက် ပွဲက ဆင်းခဲ့ပေတော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ကန်တော်ကြီးနားက ကာကာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထဲက စောင့်နေမယ်...
ကျန်တာကို ကျုပ် ဆက်လုပ် သွားမယ်...
ကိုမောင်မောင်လည်း အားပုလင်းနှင်းမောင် မှာသည့် အတိုင်း တစ်ခွန်းမှ မတိမ်း လှုပ်ဟပြည့် အကြောင်း ပြောဆိုပြီး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွား လေတော့၏ ... ...

စနေဒေါင့်သို့ရောက်သော အခါ
ကိုမောင်မောင်သည် ဖော့ဘူး
အလွတ်တစ်ခု အတွင်း၌ တရုတ်တန်းမှ
ဝယ်ခဲ့သော တစ်မူးတန် ကရားအိုး
ကလေးတစ်ခုကို ထည့်ပြီးလျှင် ရွှေတိဂုံ
ဘုရားကုန်းပေါ်သို့ တက်ခဲ့လေ၏ ---

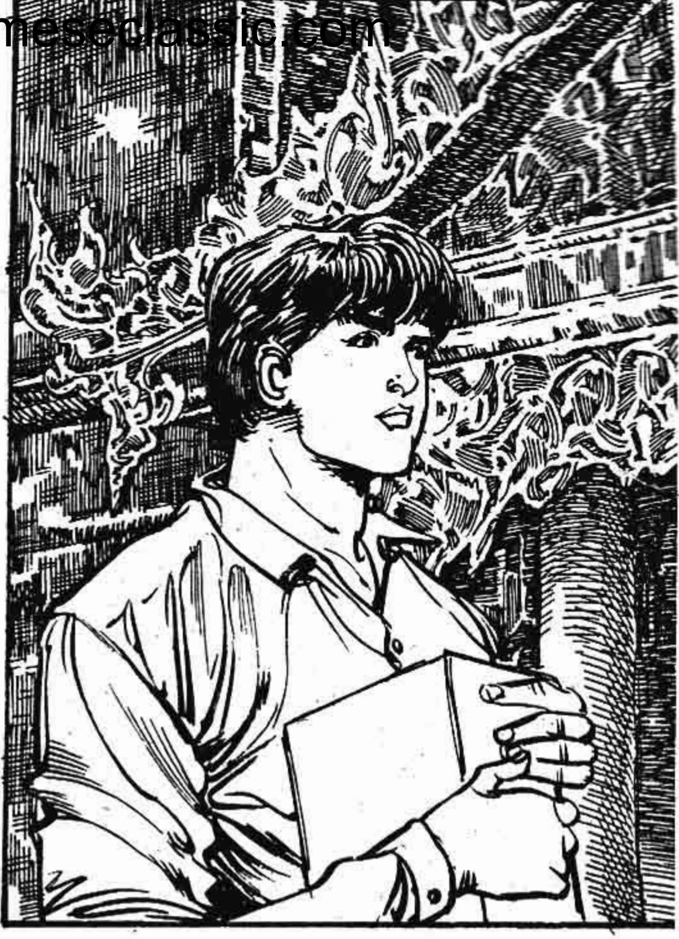

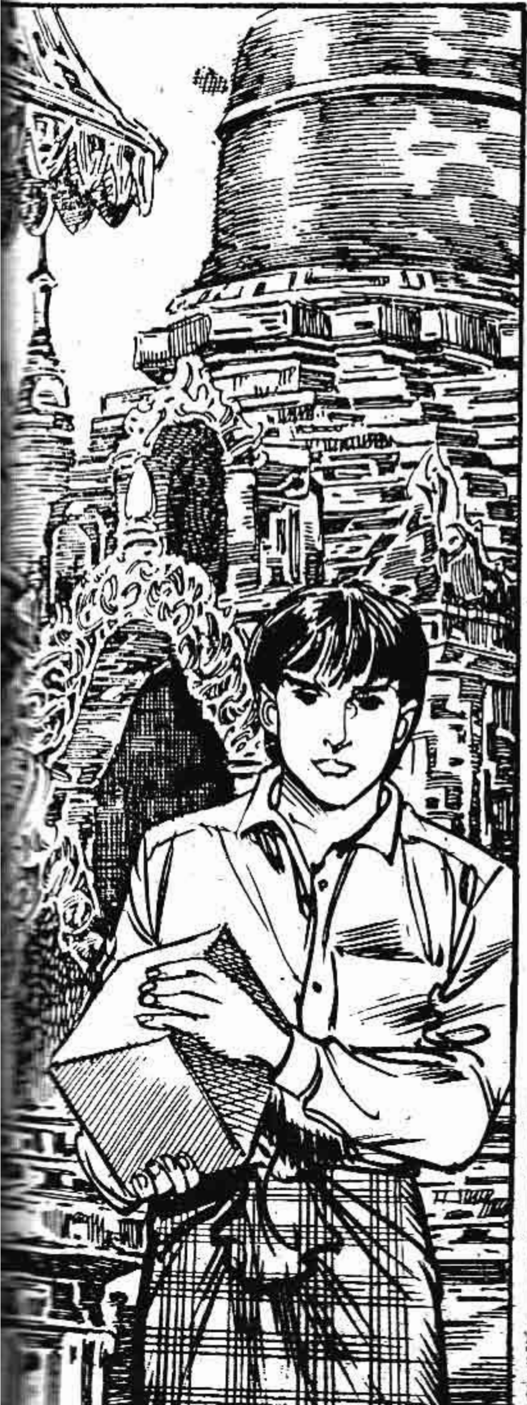

ကိုအောင်ဒို့ ပြောပါသည့် အထိ စိတ်တထင့်ထင့်နှင့်
စောင့်ကြိုနေစဉ် ရှာသူတစ်ပါးသည် ကိုမောင်
မောင် ရပ်နေသော နေရာသို့ တန်းတန်း မတ်မတ်
လျှောက်လာပြီးလျှင် အနီးသို့ ရောက်လာ၏ --- ---

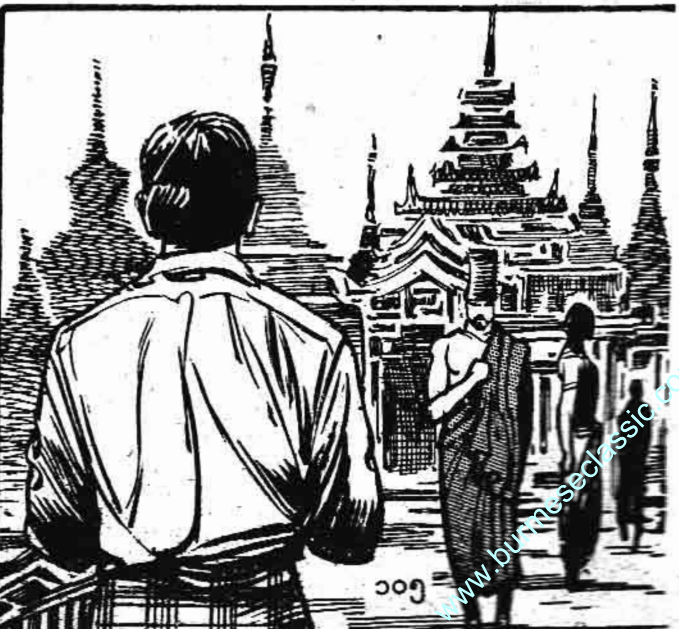

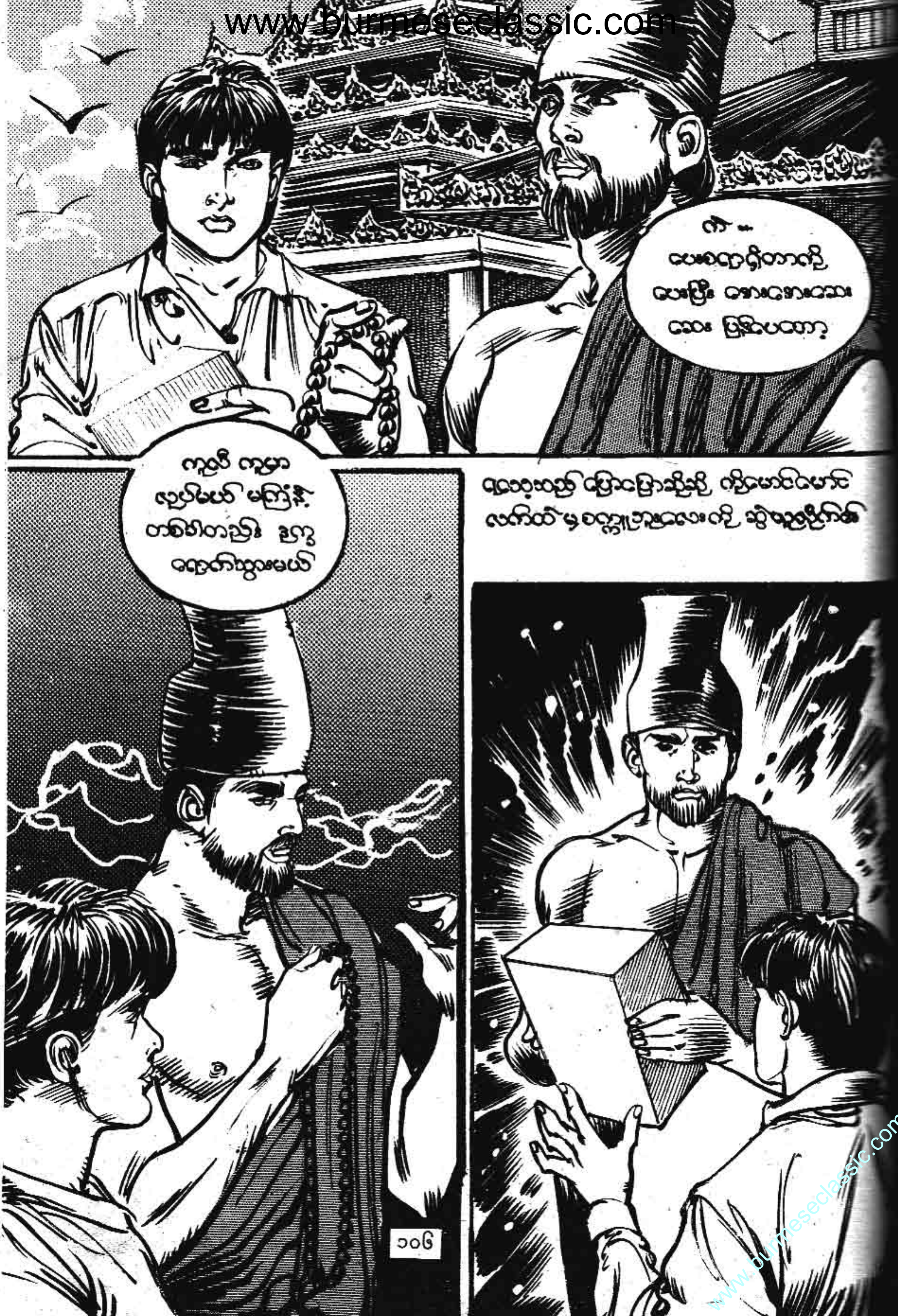
ကဲ —
ပေးစရာရှိတာကို
ပေးပြီး အေးအေးဆေး
ဆေး ပြန်ပေတော့
ကျုပ် ကျမှာ
လှုပ်မယ် မကြံနဲ့
တစ်ခါတည်း မြူ
ချေကော်သွားမယ်
ရသေ့သည် ပြောပြောဆိုဆို ကိုမောင်မောင်
လက်ထဲမှ စက္ကူဘူးလေးကို ဆွဲယူလိုက်၏

ထိုအခါကိုမောင်ယောင်လည်း
၎င်း၏ အိမ်မှ ထွက်ခွာခဲ့တော
ထွက်လာပြီးလျှင် ဘုရားပေါ်မှ
ဆင်းလျှောက် လာခဲ့လေ၏ ... ...

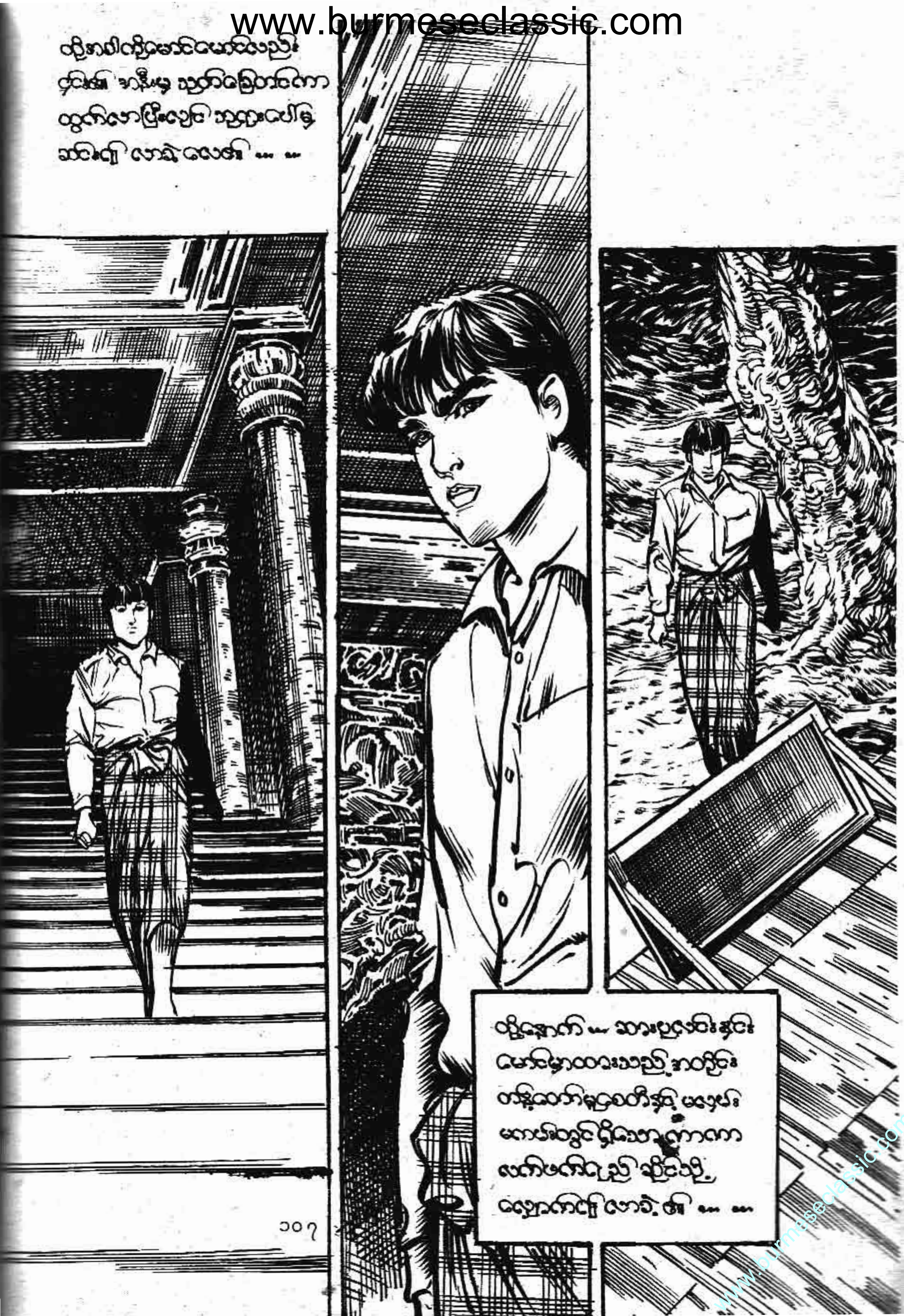

ထိုနောက် ... သားပွဲလမ်းနှင့်
မောင်မှာထားသည့် အတိုင်း
တံခါးပေါက်ရှေ့ဝင်နှင့် မဝေး
တောင်းတွင်ရှိသော ကျောက်ကော
လက်ဖက်ရည် ဆိုင်သို့
လျှောက်လာခဲ့၏ ... ...

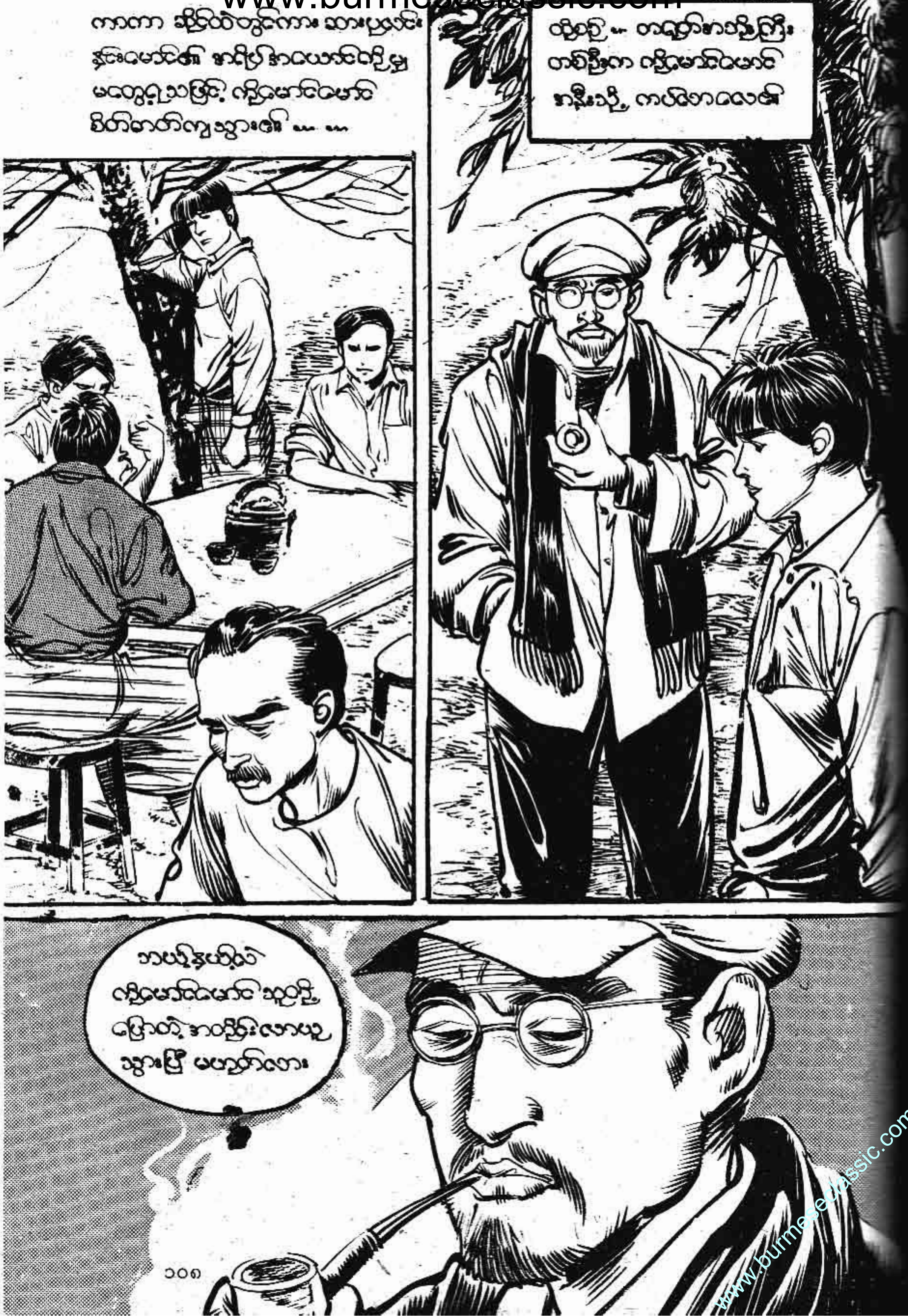
ကာကာ ဆိုင်ဝဲတွင်ကား သားပုလင်း
နှင်းမောင်၏ နာဂိုပ် ဒါလေယာင်တို့မှ
မတွေ့ရသဖြင့် ကျိုမောင်မောင်
စိတ်ဓာတ်ကျသွားပေါ့ ... ...
ထိုစဉ် ... တရုတ်မာသူကြီး
တစ်ဦးက ကျို့မောင်မောင်
အနီးသို့ ကပ်လာလေ၏
ဘယ့်နှယ်လဲ
ကျို့မောင်မောင် သူတို့
ပြောတဲ့ အထုပ်ကြီးလာယူ
သွားပြီ မဟုတ်လား

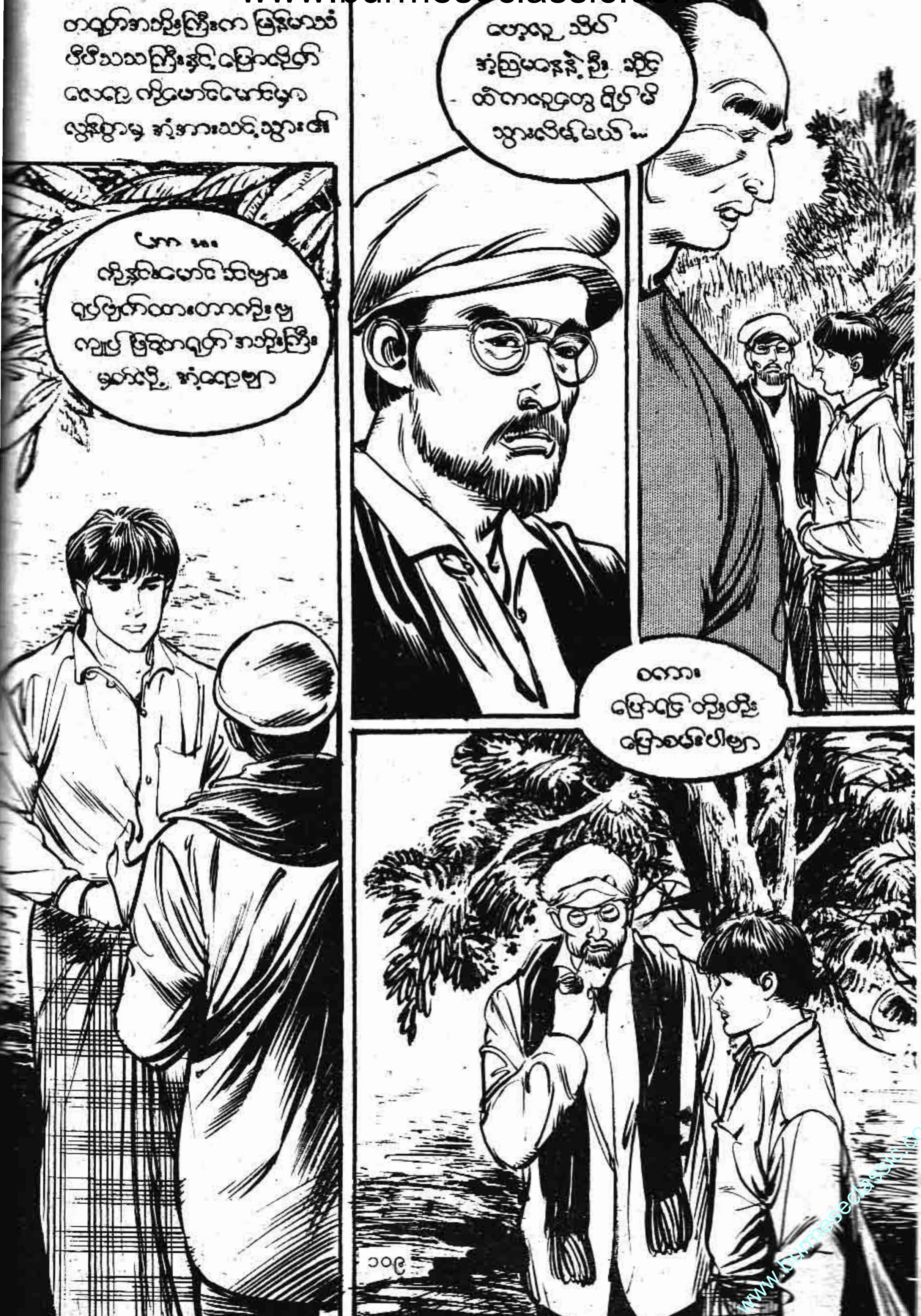
တရုတ်အဘိုးကြီးက မြန်မာသံ
ပီပီသသကြီးနှင့် ပြောလိုက်
လေရာ ကိုမောင်မောင်မှာ
လွန်စွာမှ အံ့အားသင့်သွား၏
ဟော့ရှူ သိပ်
အံ့ဩမနေနဲ့ ဦး ဆိုင်
ထဲကလူတွေ ရိပ်မိ
သွားလိမ့်မယ် ...
ဟာ ...
ကိုနှင်းမောင် သိမှား
ရုပ်ဖျက်ထားတာကျိုးမှ
ကျုပ် မြန်မာရုပ် အဘိုးကြီး
မှတ်လို့ အံ့ရော့ဗျာ
စကား
ပြောရင် တိုးတိုး
ပြောစမ်းပါဗျာ

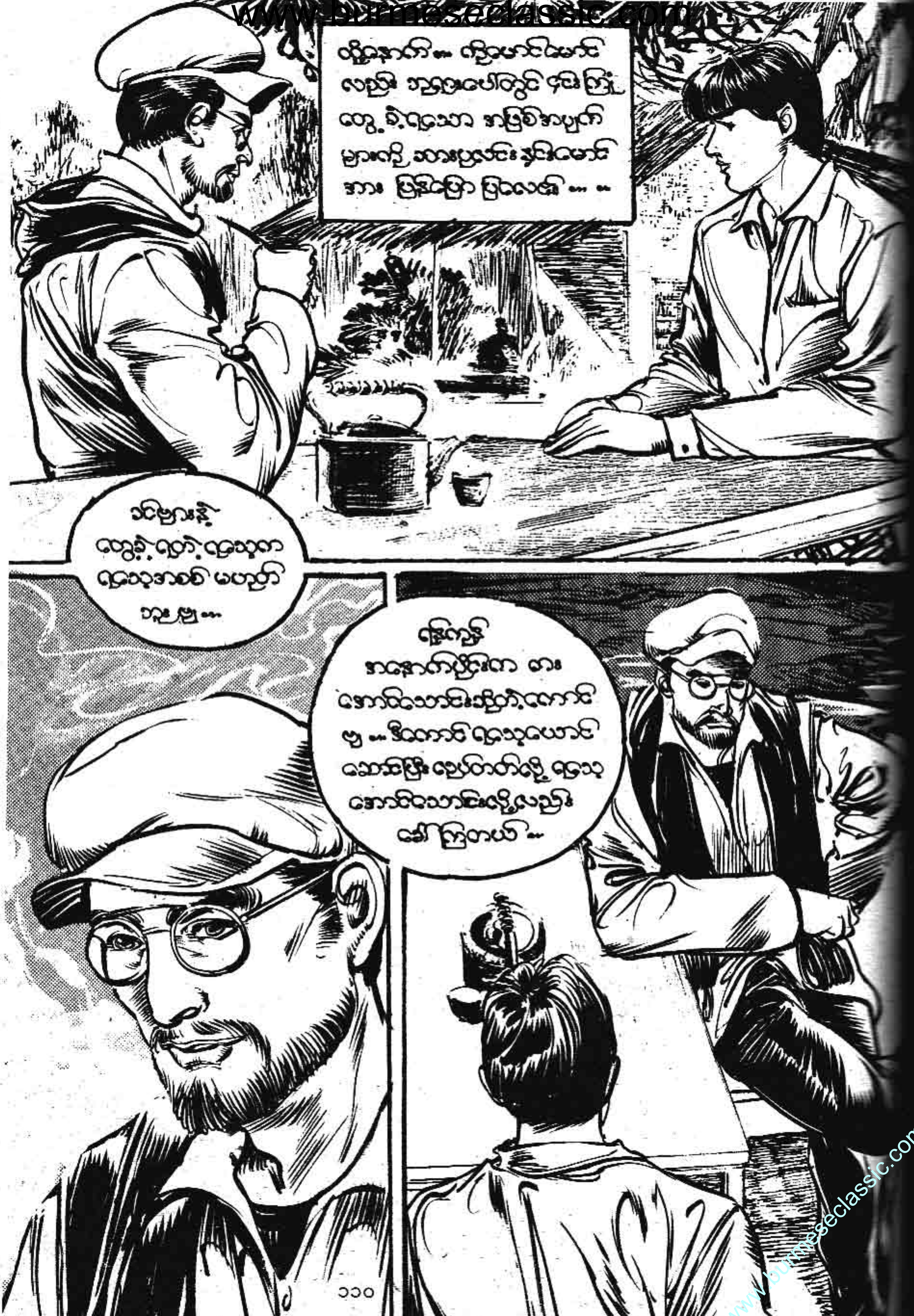
ထို့နောက်… ကျော်မောင်မောင်
လည်း ဘုရားပေါ်တွင် ဖိုးကြိုး
တွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်
များကို သားပုလင်းနှင့်မောင်
အား ပြန်ပြော ပြလေ၏ … ။
ခင်ဗျားနဲ့
တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ရသေ့က
ရသေ့အစစ် မဟုတ်
ဘူးဗျ…
ဒါကြောင့်
အနော်ရထာမင်းက ဆေး
အောင်ပြင်သားအတွက် ကောင်
မှ … ဒီကောင် ရသေ့ယောင်
ဆောင်ပြီး လှည့်ပတ်တာလို့ ရသေ့
အောင်ပြင်သားလို့လည်း
ခေါ်ကြတယ်…

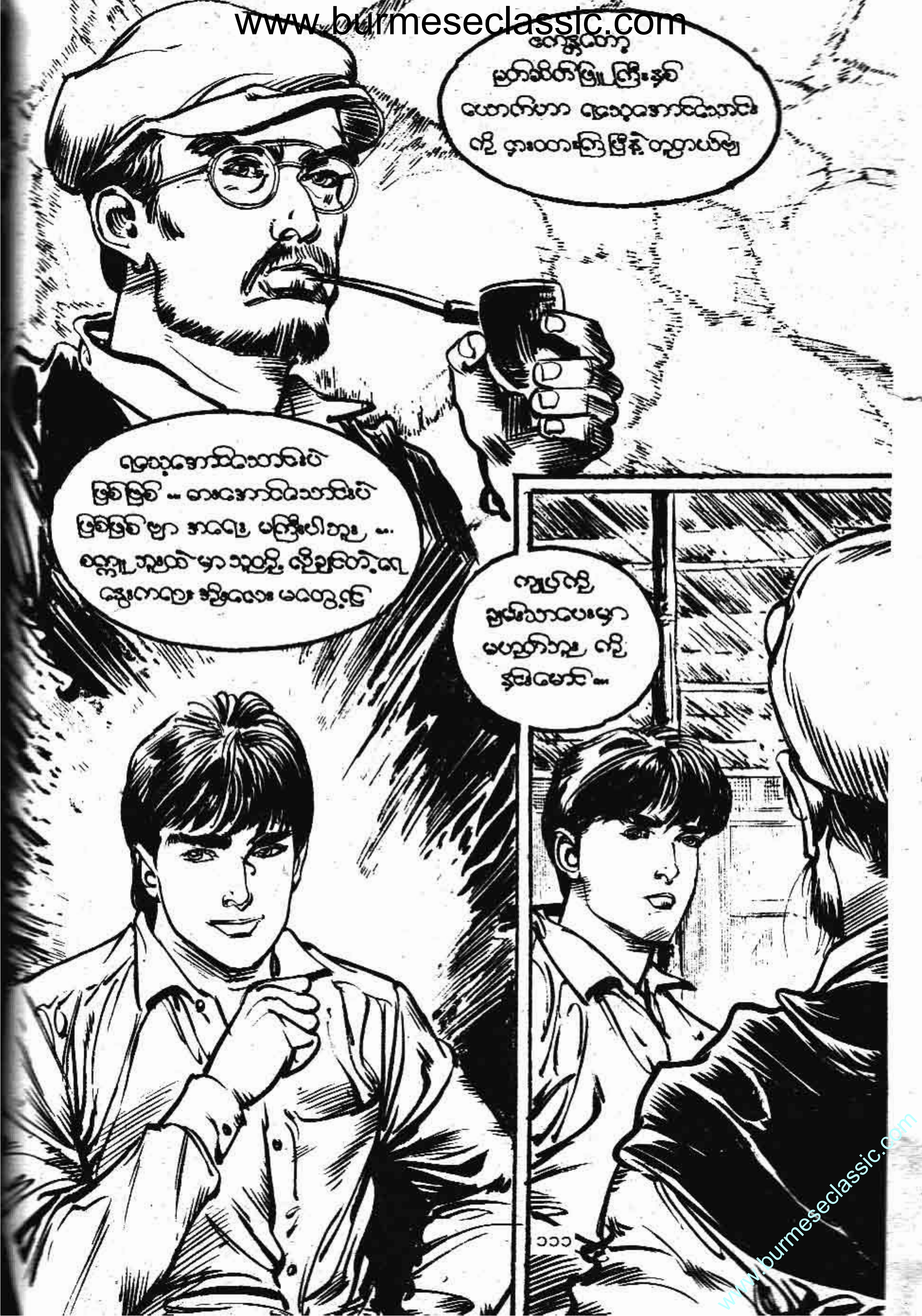
ဟော့ခ်တော့ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးနှစ်ယောက်ဟာ ရွှေသူဌေးအောင်ဝိုင်းသောင်း ကို ဖွားတေးကြ ဖြိုနဲ့ တူတာပဲဗျ
ရွှေသူဌေးအောင်ဝိုင်းသောင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ... တေးအောင်ဝိုင်းသောင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်မှာ အရေး မကြီးပါဘူး ... ဝက္ကာ့ ဘူးသီမှာ သူတို့ လိုချင်တဲ့ ရေ နွေးကာရေး အိမ်လေး မတွေ့ငြိ
ကျုပ်ကို ဗျူဟာပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး ကို နှိုင်းမောင် ...

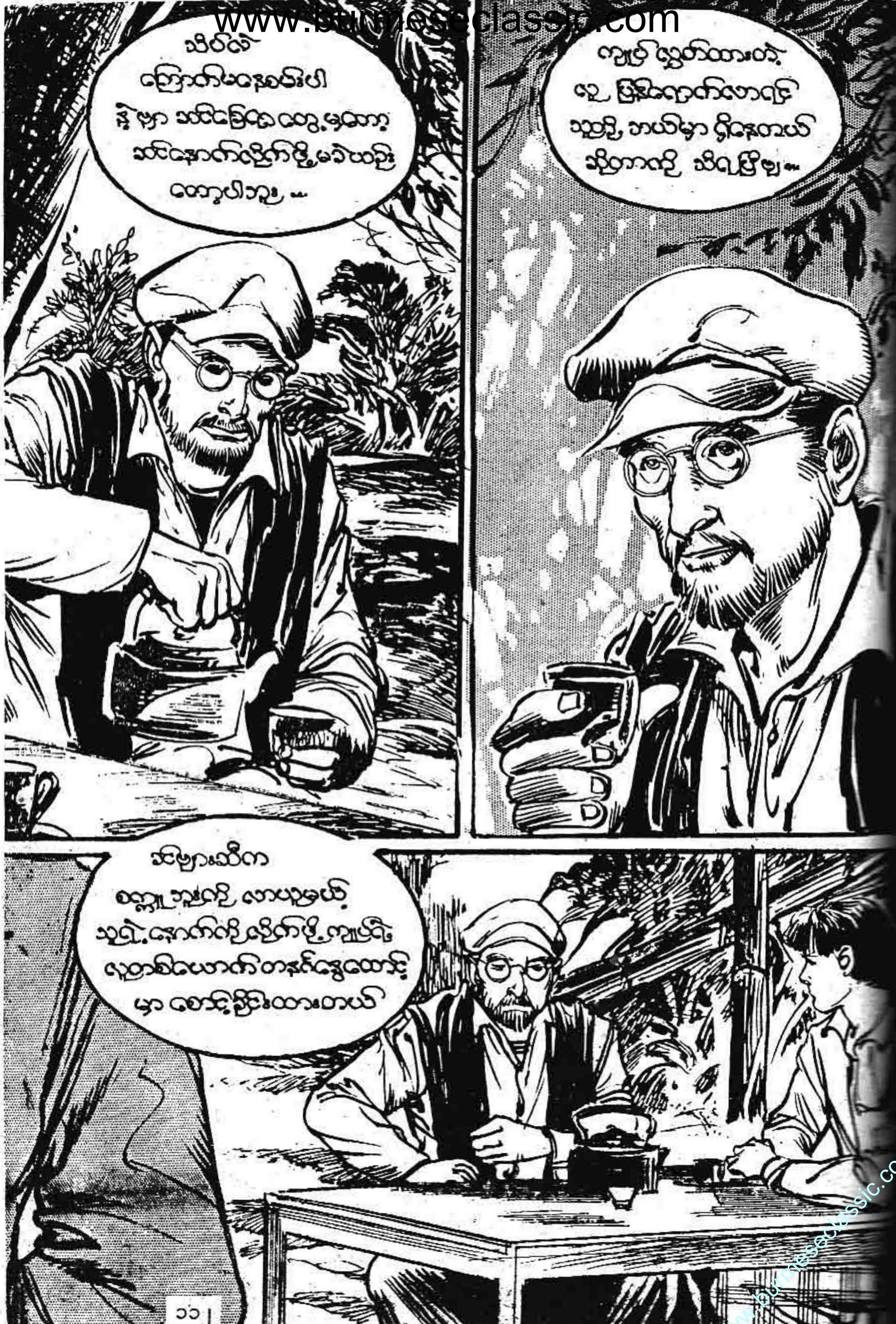
သိပ်လဲ ကြောက်မနေစမ်းပါ ဒီမှာ သင့်ခြေရာ တွေ့မှတော့ သင့်နောက်လိုက်ဖို့ မခဲယဉ်း တော့ပါဘူး ။
ကျုပ် ဖွက်ထားတဲ့ ရွှေ မြို့ရောက်လာရင် သူတို့ ဘယ်မှာ ရှိနေတယ် ဆိုတာကို သိရပြီဗျ ။
ခင်ဗျားဆီက စက္ကူဘူးကို လာယူမယ့် သူရဲ့ နောက်ကို လိုက်ဖို့ ကျုပ်ရဲ့ လူတစ်ယောက် တနင်္ဂနွေထောင့် မှာ စောင့်ခိုင်းထားတယ်

ထိုအချိန်မှ သယ်ပိုး [illegible] ရှိသေးသော ကုလားလေးတစ်ဦး ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏ … ထို့နောက် … ကုလားလေးက လက်ချောင်းလေးများကို ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုး ပြောင်းပြကာ ပြန်ထွက်သွားလေ၏ … …

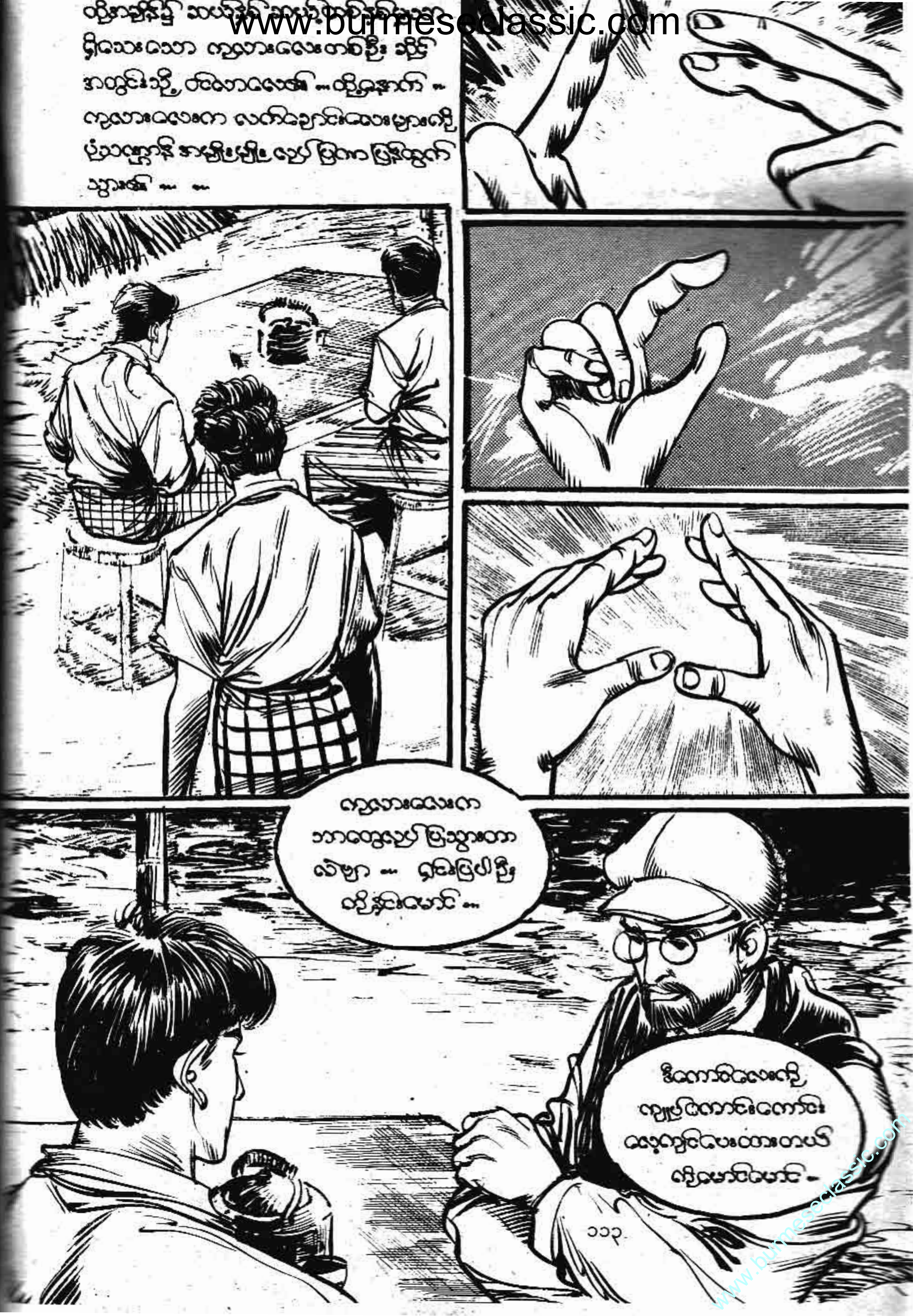
ကုလားလေးက
ဘာတွေလုပ်ပြသွားတာ
လဲဗျာ … ရှင်းပြပါဦး
ဆိုနွင်းမောင် …
ဒီကောင်လေးကို
ကျုပ်ကောင်းကောင်း
လေ့ကျင့်ပေးထားတယ်
ကိုမောင်မောင် –

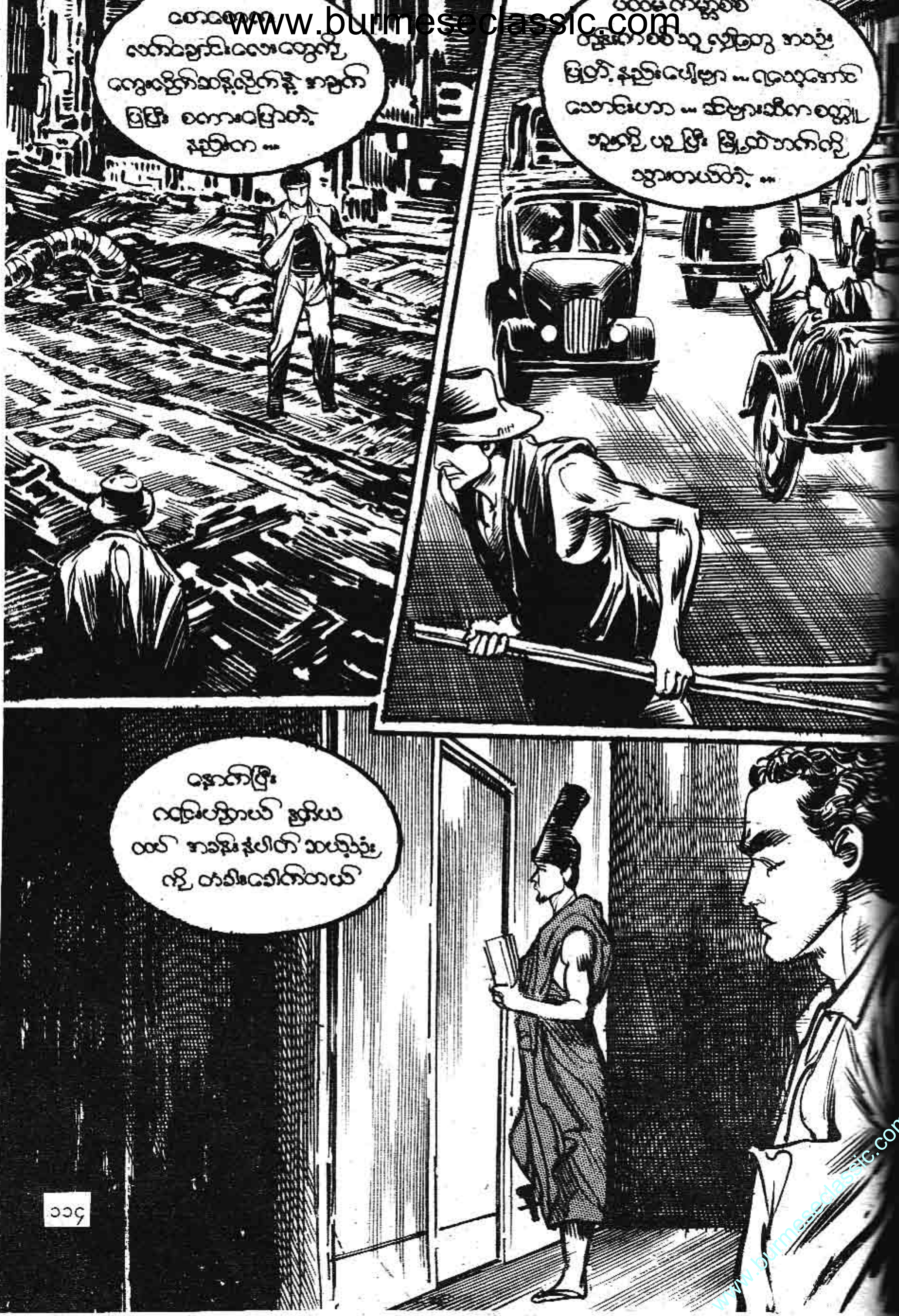
တောတော
လက်ချောင်းလေးတွေကို
ကွေးချိုက်ဆန့်လိုက်နဲ့ အချက်
ပြပြီး စကားပြောတဲ့
နည်းက ...
ယူးကောစီ သူလျှိုတွေ အသုံး
ပြုတဲ့ နည်းပေါ့ဗျာ ... ရှေ့သူအောင်
သောင်းပြား ... ဆိုဗျားဆီက စစ္ထ
ဌာနကို ယူပြီး မြို့ထဲဘက်ကို
သွားတယ်တဲ့ ...
နောက်ပြီး
ဂလေ့ပတ္တာယ် ဗွာဗီယာ
ဝယ် အခန်းနံပါတ် သုံးဆယ့်သုံး
ကို တံခါးခေါက်တယ်

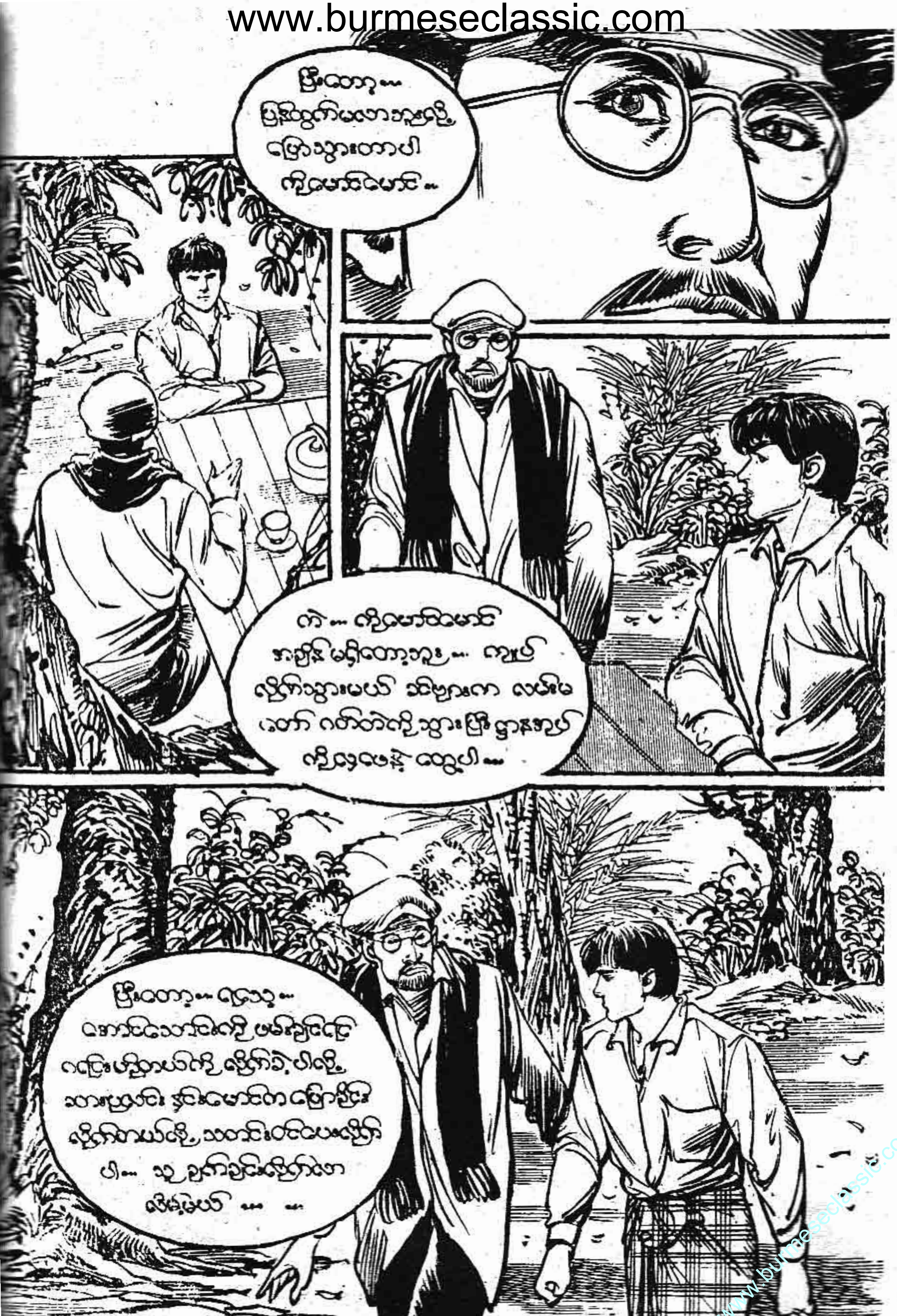
ပြီးတော့…
ပြန်လွတ်ကြမလာဘူးလို့
ပြောသွားတာပါ
ကိုမောင်ဖမောင်…
ကဲ… ကိုမောင်ဖမောင်
အချိန်မရှိတော့ဘူး… ကျုပ်
လိုက်သွားမယ် ခင်ဗျားက လမ်းမ
ပေါက် ဂိတ်တဲကို သွားပြီး ရှာနေအပ်
ကိုလှပေနဲ့ တွေ့ပါ…
ပြီးတော့… ရော့…
အောင်သောင်းကို ဖမ်းချင်ရင်
ဂျော်းဟသွားယာကို လိုက်ခဲ့ပါလို့
သားပုပ္ပါး နှင်းမောင်က ပြောပြီး
လိုက်လာမယ်လို့ သတင်းပေးလိုက်
ပါ… သူ ချက်ချင်းလိုက်လာ
လိမ့်မယ်… …

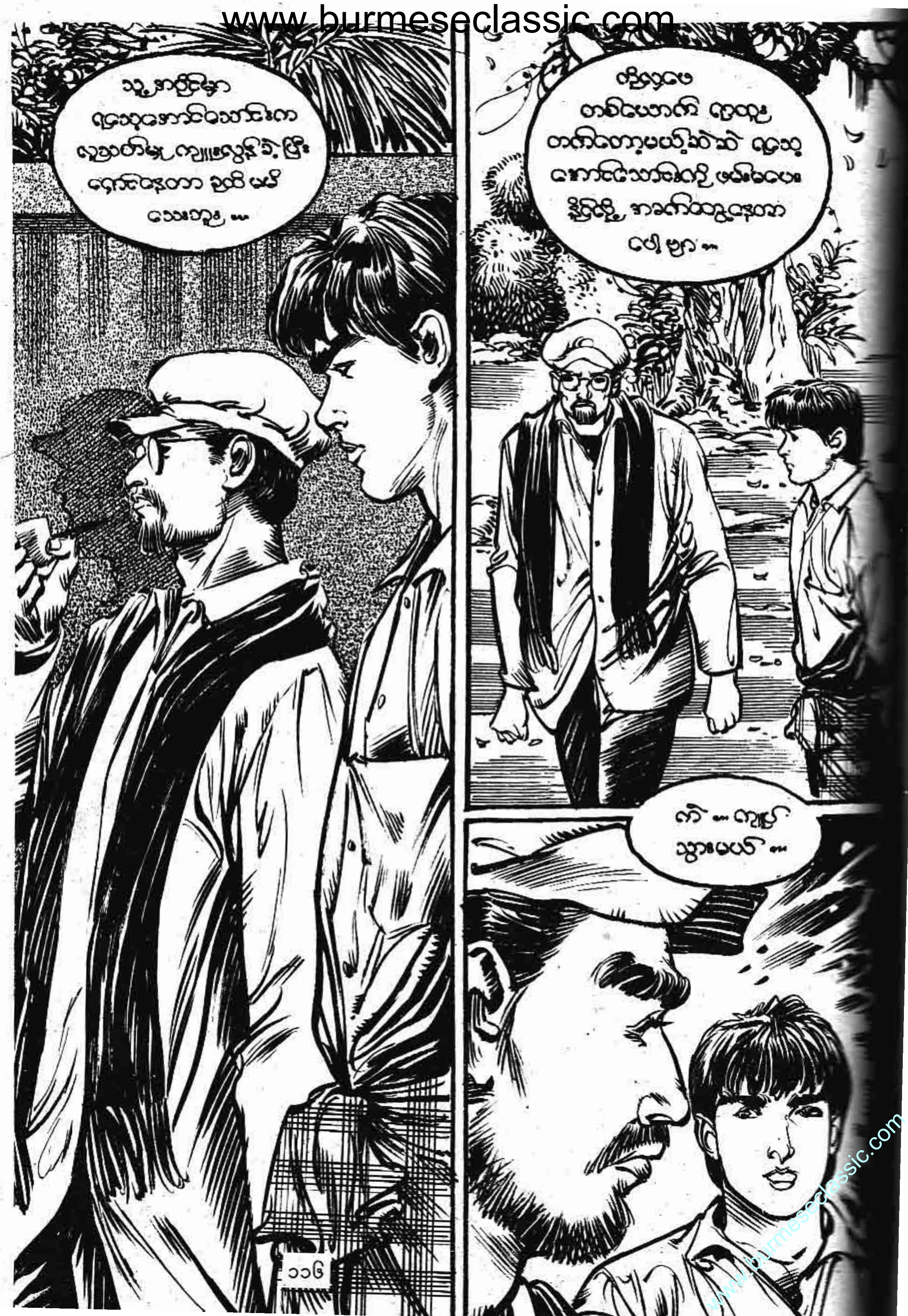
သူ့အပိုင်မှာ ရွာသူ့ဓေအောင်ဝေသောင်းက လူ့ဘာတ်မှု ကျော့ကွင်းမိခဲ့ပြီး ရောက်နေတာ ခုထိပဲ ဝေးသွင့် …
ကြည့်လေ တခါပေါ်ကြ ရှာတူး တက်ကြတော့မယ်ဆဲဆဲ ရှာသူ ကောင်မလေးတွေကို ဖမ်းပေး နိုင်လို့ အခက်တွေ့နေတာ ပေါ့ဗျာ …
ကဲ … ကျုပ် သွားမယ် …

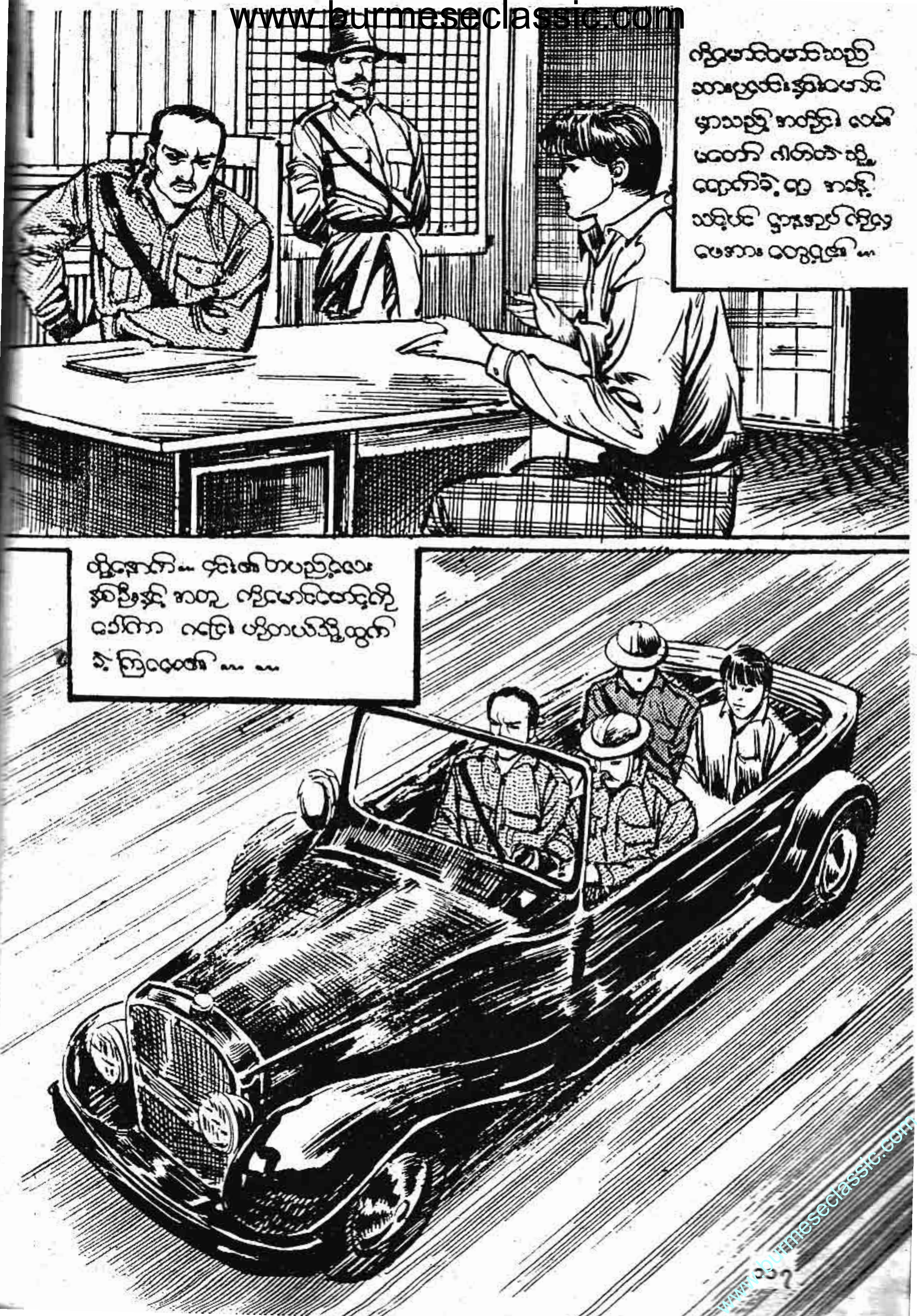
ကိုရှမောင်မောင်သည်
သားပုလင်းနှင့်ပေါင်
မှာသည့်အတိုင်း လမ်း
မပေါ်ဘဲ ဂါတ်သို့
ရောက်ခဲ့၍ အဆင့်
သင့်ပင် ထွက်ဆိုချက်
ဖြေဆား ပေးရပြီ ...
ထို့နောက်... ဗိုလ်ကြီး ဘာပညီလေး
နှင့်အိမ်နှင့် အတူ ကိုရှမောင်မောင်ကို
ခေါ်ကာ ဂျော်ပြ ပတ္တာယာသို့ထွက်
ခဲ့ကြလေတော့ ... ...

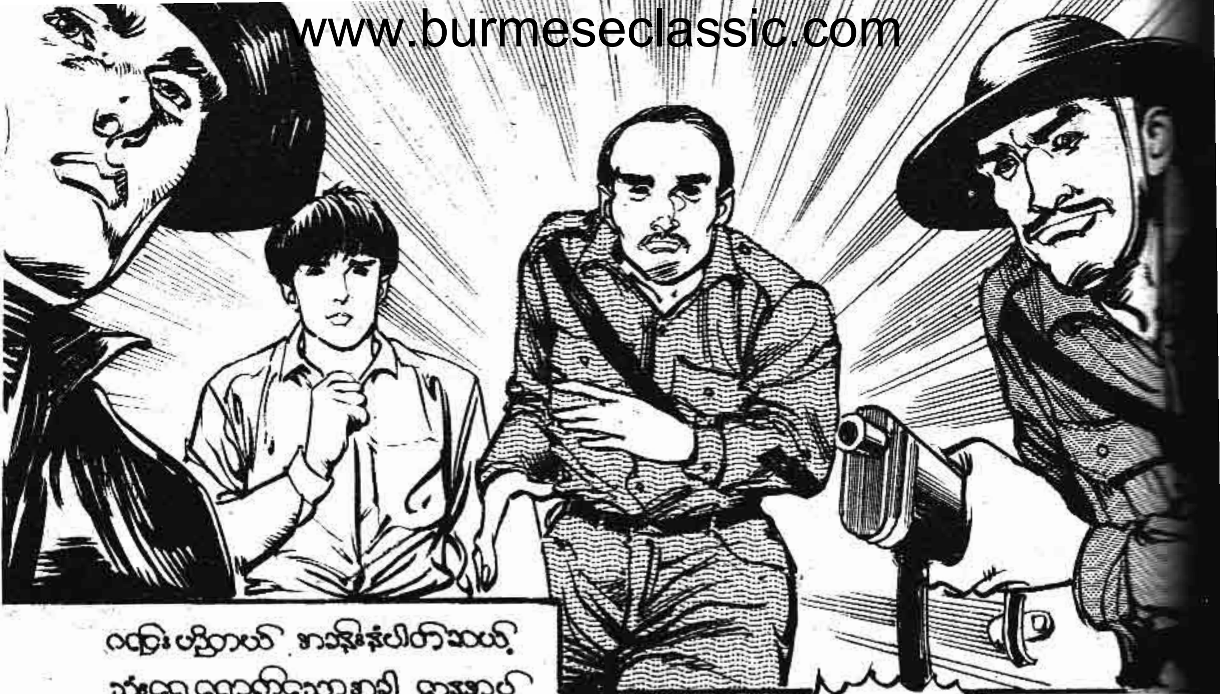

ဂရေး ပဋိဘာယ် အာသိုးနံ့ပါတဲ့သယ့်
သူ့ရှေ့ ရောက်သောအခါ မှာနအုပ်
ကျိုလှဖော်သည့် ဒင်း၏ ခါးကြားမှ
ခြောက်လုံးပြူး သေနတ်ကို ဆွဲ
ထုတ်ကာ … … တံခါးကို တအား
ကန်ဖွင့် လိုက်ပြီး … …

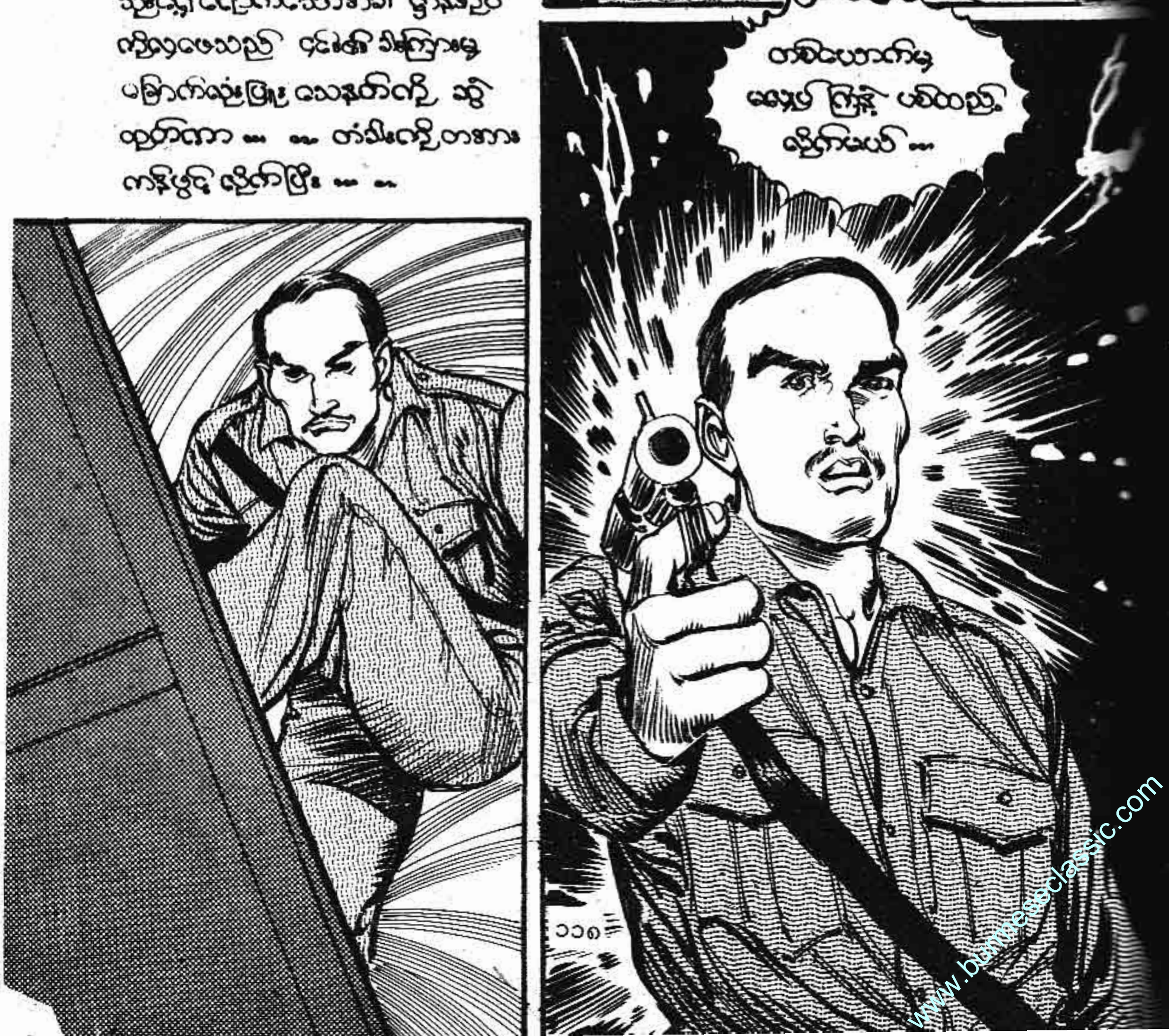
တစ်ပေယာက်မှ
မလှုပ် ကြနဲ့ ပစ်ထည့်
လိုက်မယ် …

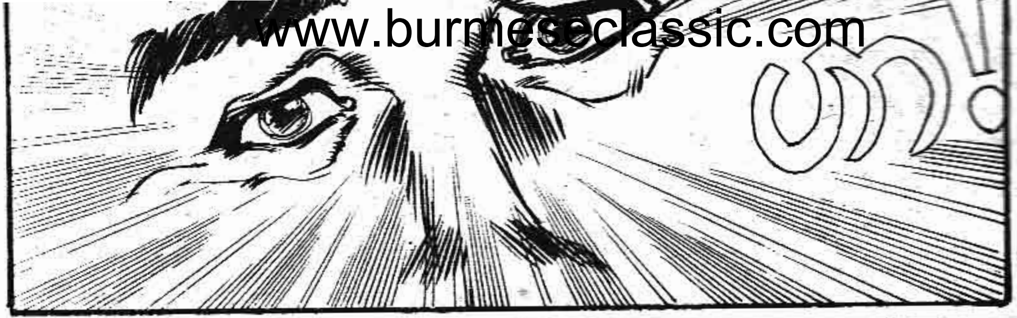

သို့ရာတွင် ... အခန်းထောင့်ရှိ ကုလားထိုင် တစ်လုံးပေါ်မှ ခြေထောက်ကို ချိတ်၍ ထိုင်နေသော တရုတ် အဘိုးကြီး တစ်ဦးသည် ရေခဲ တောင် စီးကရက်ကို သောက်ကာ ... ...

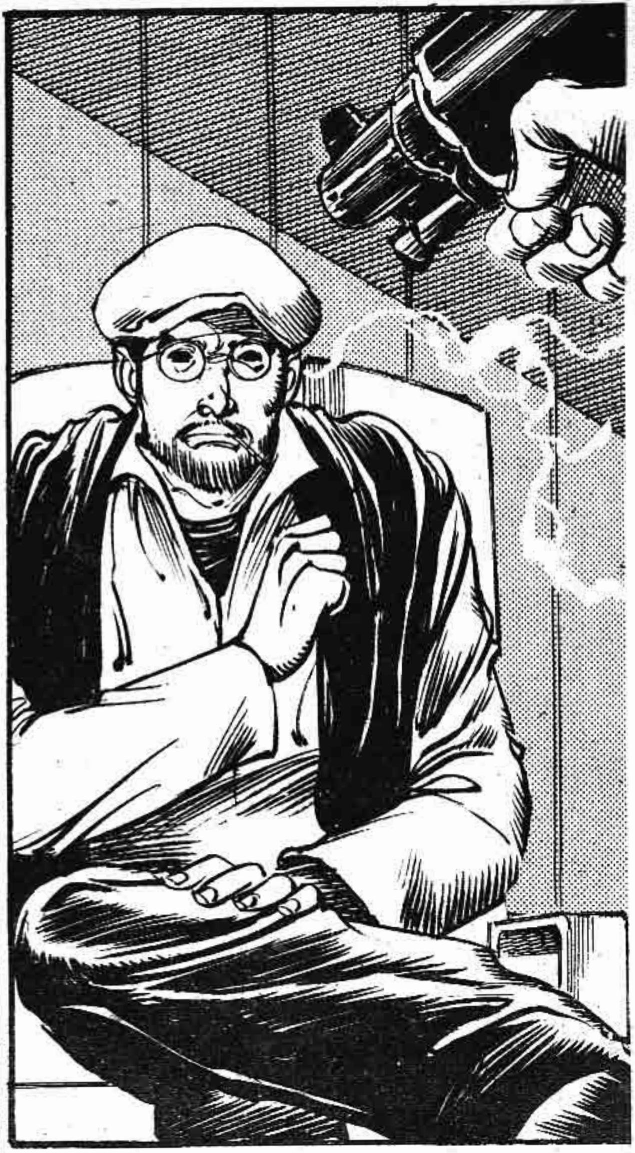

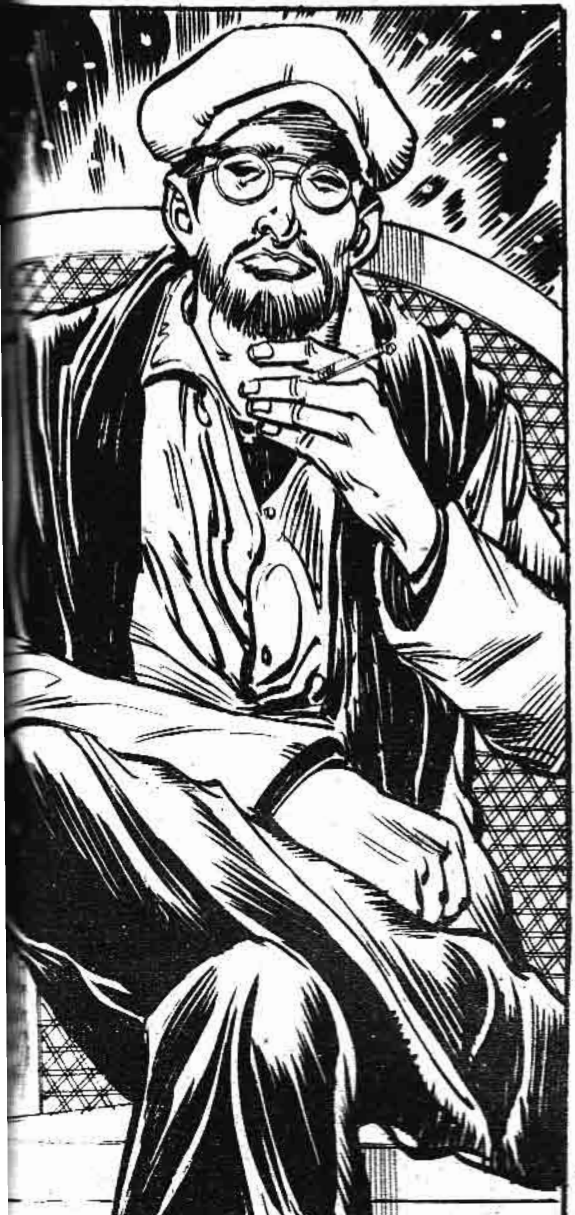

အခန်းတွင်းဆီသို့ ဘီရွေ့ဆိုင်းနှင့် ထိုးလာသော ဗွာနအချပ် လိုရွှေ့ဖေအား ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်နေလေ၏ ... ...

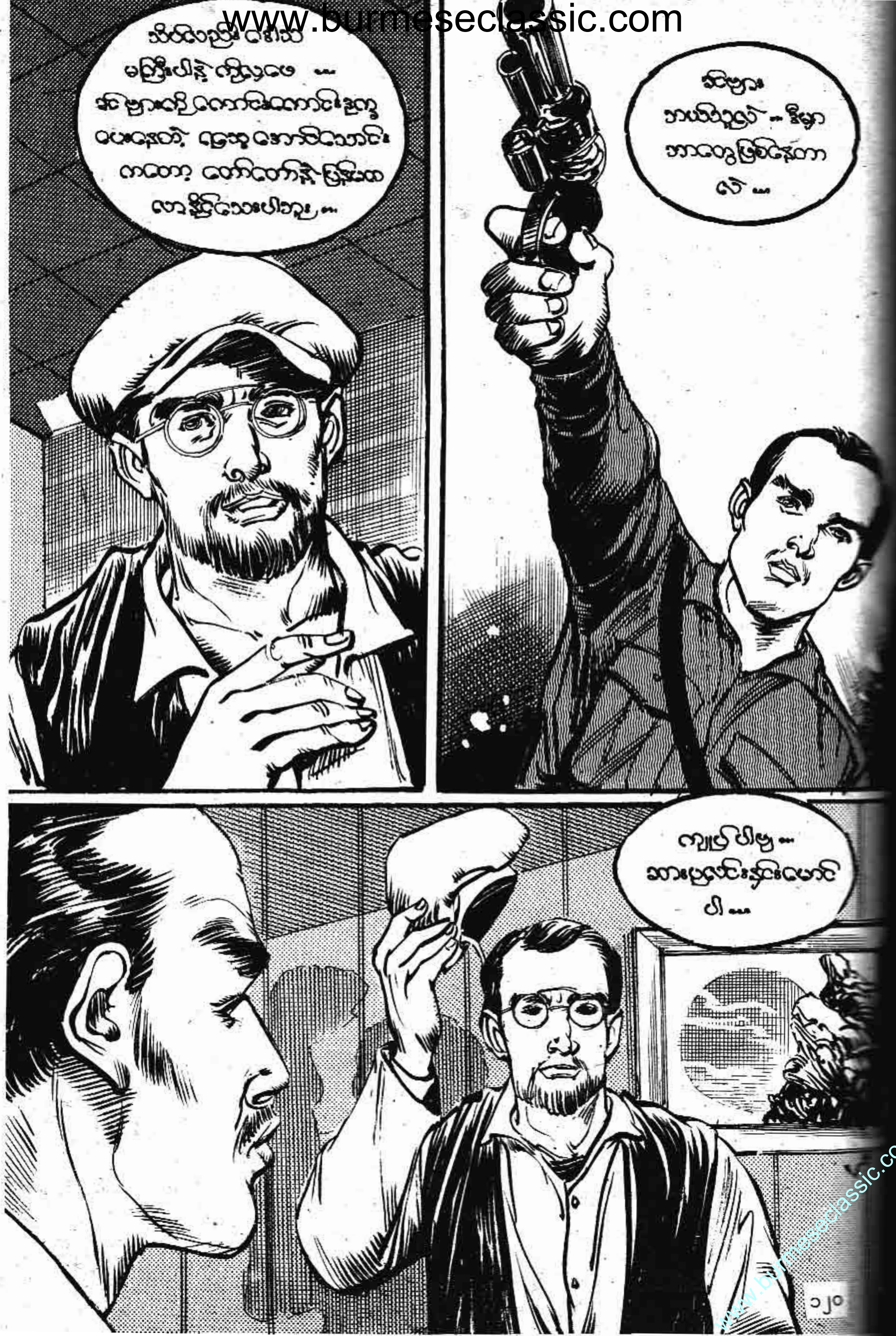
သိပ်လည်း ဒေါသ
မကြီးပါနဲ့ ကိုလှဖေ ...
ခင်ဗျားတို့ ကော်မီကောင်းဥက္ကဋ္ဌ
ပေးနေတဲ့ ရှော့ ဒေါ်ဝိသောင်း
ကတော့ တော်တော်နဲ့ ပြန်ထ
လာနိုင်သေးပါဘူး ...
ခင်ဗျား
ဘယ်သူလဲ ... ဒီမှာ
ဘာတွေ ဖြစ်နေတာ
လဲ ...
ကျုပ်ပါဗျ ...
သားမြူလင်းနှင်းမောင်
ပါ ...

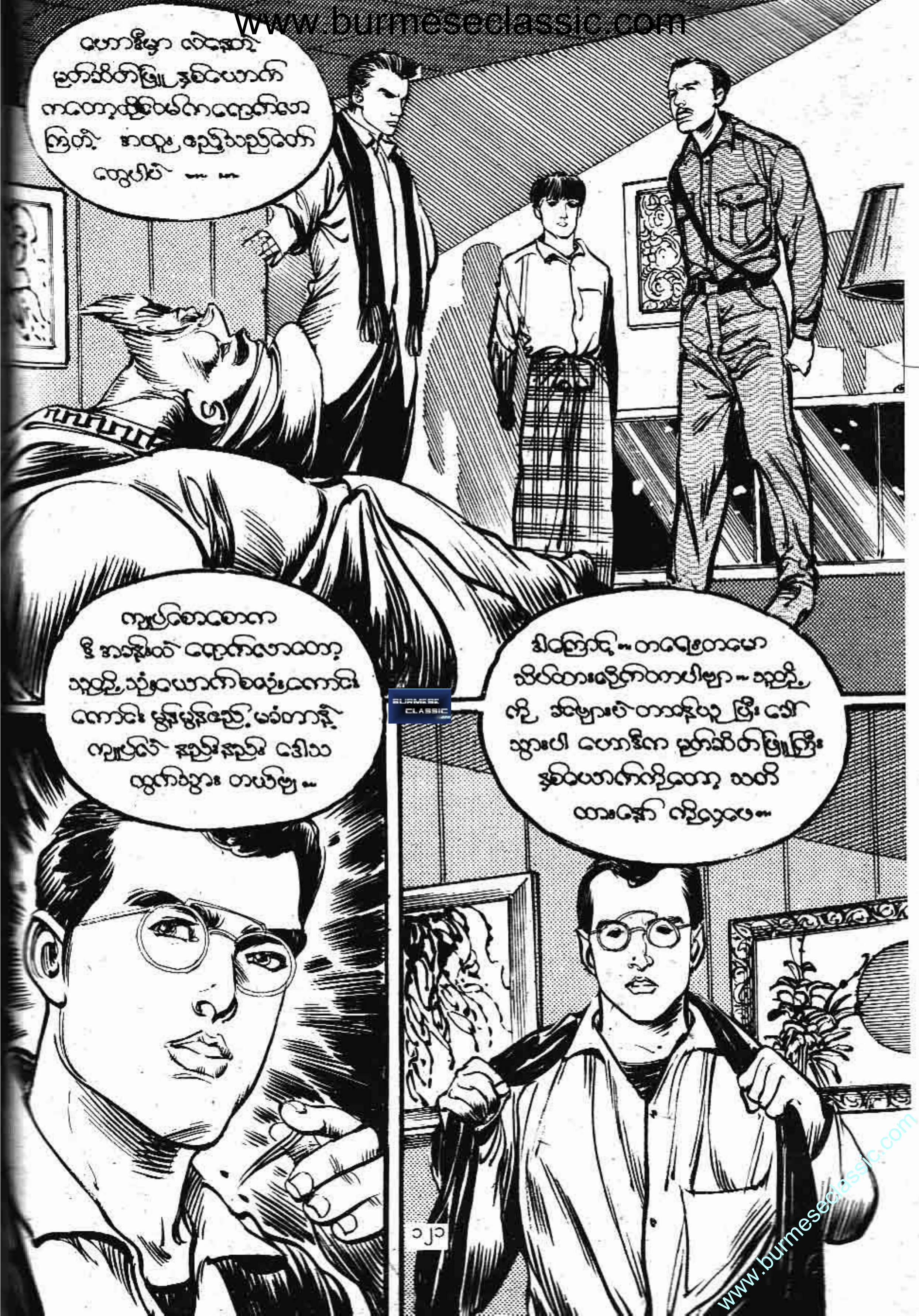
ပေါ်ဦးမှာ လဲနေတဲ့
ဉတ်သိတ်ဖြူ နှစ်ပေါက်
ကတော့ထိုးပေါက်ကြရာတွေဟော
ကြတဲ့ အထူး ဧည့်သည်တော်
တွေပါပဲ ... ...
ကျုပ်ပါစေတော
ဦး အဘိုးဝဲ ရောက်လာတော့
သူတို့ သုံးယောက်စလုံးကောင်း
ကောင်း မှန်မှန်ညီ မခံတာနဲ့
ကျုပ်လဲ နည်းနည်း ဒေါသ
ထွက်သွားတယ်ဗျ ...
ဒါကြောင့် ... တရေးတမော
အိပ်တားလိုက်ကြတာပါဗျာ ... သူတို့
ကို အမြှားပဲ တာသနှံပု ပြီး ပေါ်
သွားပါ ပေါ်ဦးက မှတ်သိတ်ဖြူကြီး
နှစ်ပေါက်ကိုတော့ သတိ
ထားမှော် ကြိုရှာပေ ...

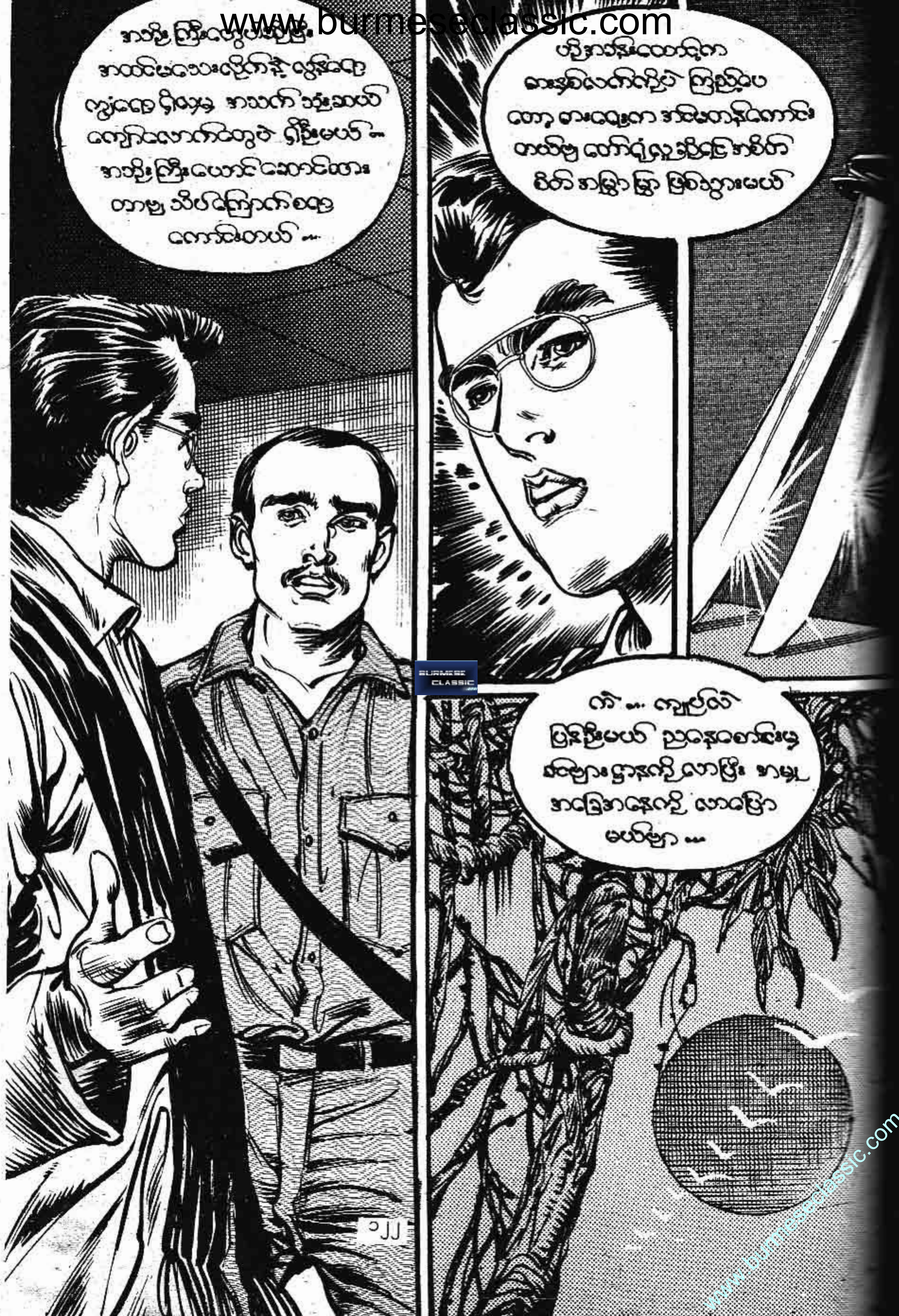
အဘိုးကြီးတွေ့ပါသမျှ
အထင်မသေးလိုက်နဲ့ လွန်ရော
ကျွံရော ရှိလို့မှ အသက်သုံးဆယ်
ကျော်လောက်တွေထဲ ရှိဦးမယ် ...
အဘိုးကြီး ပေါင်သောင်းထား
တာမှ သိပ်ကြောက်စရာ
ကောင်းတယ် ...
ပျို့အသန်းလောင်ရှိက
ဓားနှစ်လက်ကိုင်တဲ့ ကြည့်ပေ
တော့ ဓားရေးက အင်မတန်ကောင်း
တယ်ဗျ လက်ရုံးရှည် ဒိုင်ငြိ အစိတ်
စိတ် အမွှာမွှာ ဖြစ်သွားမယ်
ကဲ ... ကျုပ်လဲ
ပြန်ဦးမယ် ညနေစောင်းမှ
ခင်ဗျားဌာနကို လာပြီး အမှု
အခြေအနေကို လာပြော
မယ်ဗျာ ...

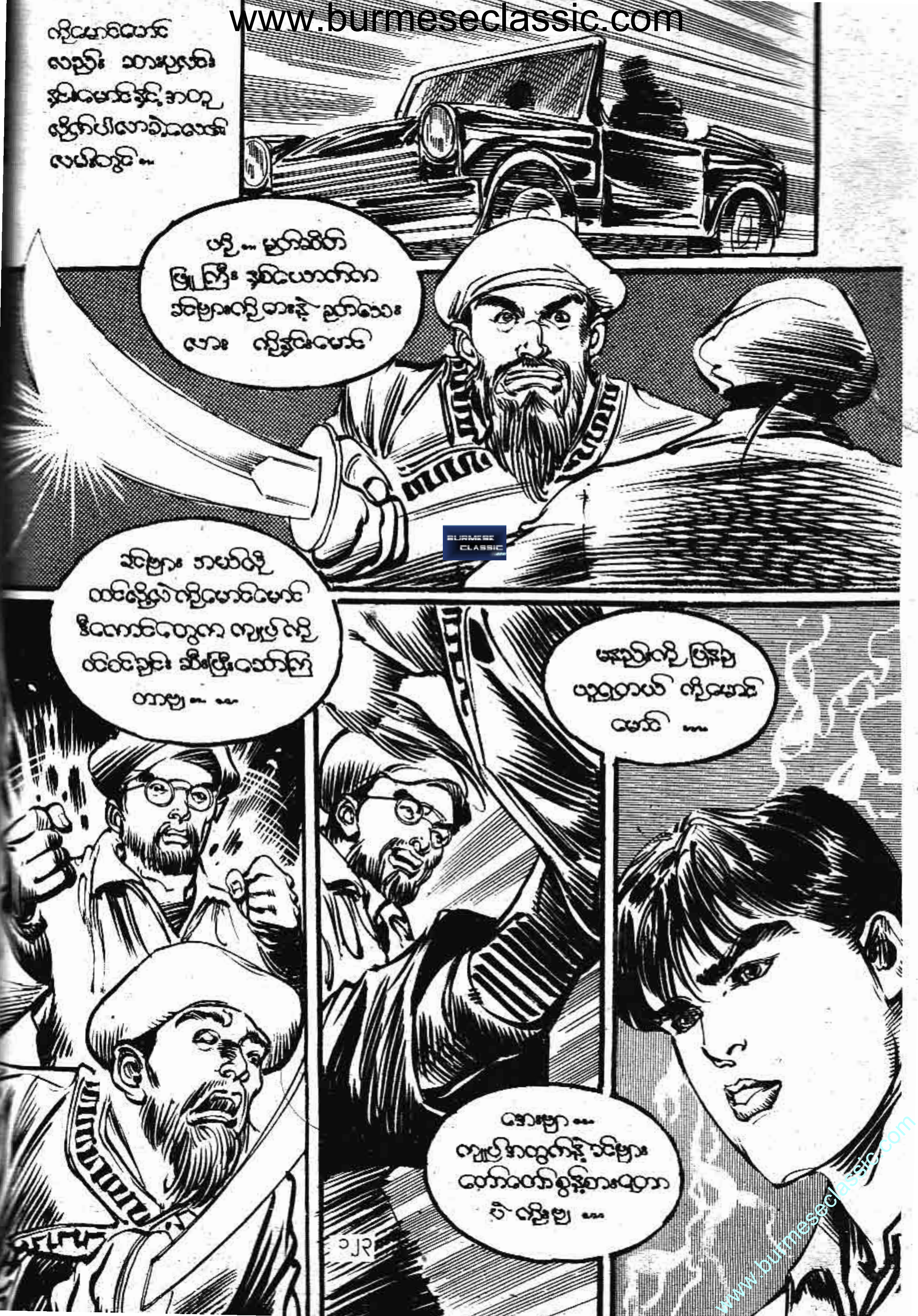
ကိုမောင်မောင် လည်း ဆားဖူရှစ် ဦးမောင်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့သော လမ်းတွင် ..
ဟို ... မှတ်မိပြီ ဖြူကြီး နှင်ပေးလာကြတာ ခင်ဗျားကို ဓားနဲ့ ခုတ်သေး လား ကိုဖြိုးမောင်
ခင်ဗျား ဘယ်လို ထင်နေလဲ ကိုမောင်မောင် ဒီကောင်တွေက ကျုပ်ကို ဝင်ဝင်ချင်း ဆီးပြီးသတ်ကြ တာပေါ့ ... ...
မနည်းကို ပြီးစ ယူရတယ် ကိုမောင် မောင် ...
အော်ဗျာ ... ကျုပ်အတွက်နဲ့ ခင်ဗျား တော်တော်စွန့်စားရတာ ပဲ ကိုဖြိုးဗျ ...

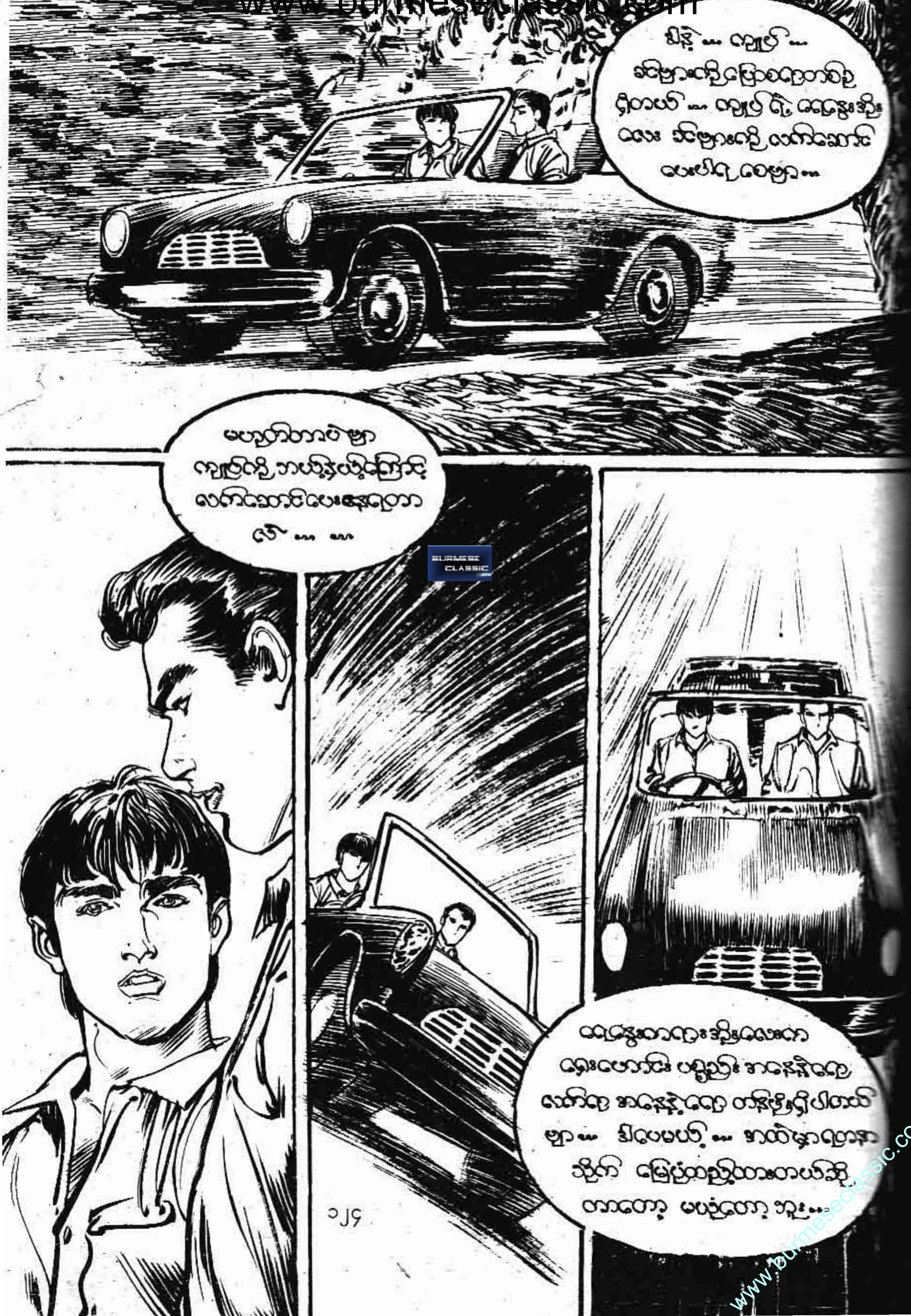
မိနီ … ကျုပ် …
ခင်ဗျားကို ပြောစရာတစ်ခု
ရှိတယ် … ကျုပ်ရဲ့ မြေနှင်းအိမ်
လေး ခင်ဗျားကို လက်ဆောင်
ပေးပါရစေဗျာ …
မဟုတ်တာပဲဗျာ
ကျုပ်ကို ဘယ်လိုယုံကြည်လို့
လက်ဆောင်ပေးနေရတာ
လဲ … …
မြေနှင်းတောရွာအိမ်လေးက
ရှေးဟောင်းပစ္စည်း အနေနဲ့ရော
လက်ရှိ အနေနဲ့ရော တန်ဖိုးရှိပါတယ်
ဗျာ … ဒါပေမယ့် … အထဲမှာရတနာ
သိုက် မြှုပ်ထားခဲ့တယ်ဆို
တာတော့ မပြောတော့ဘူး …

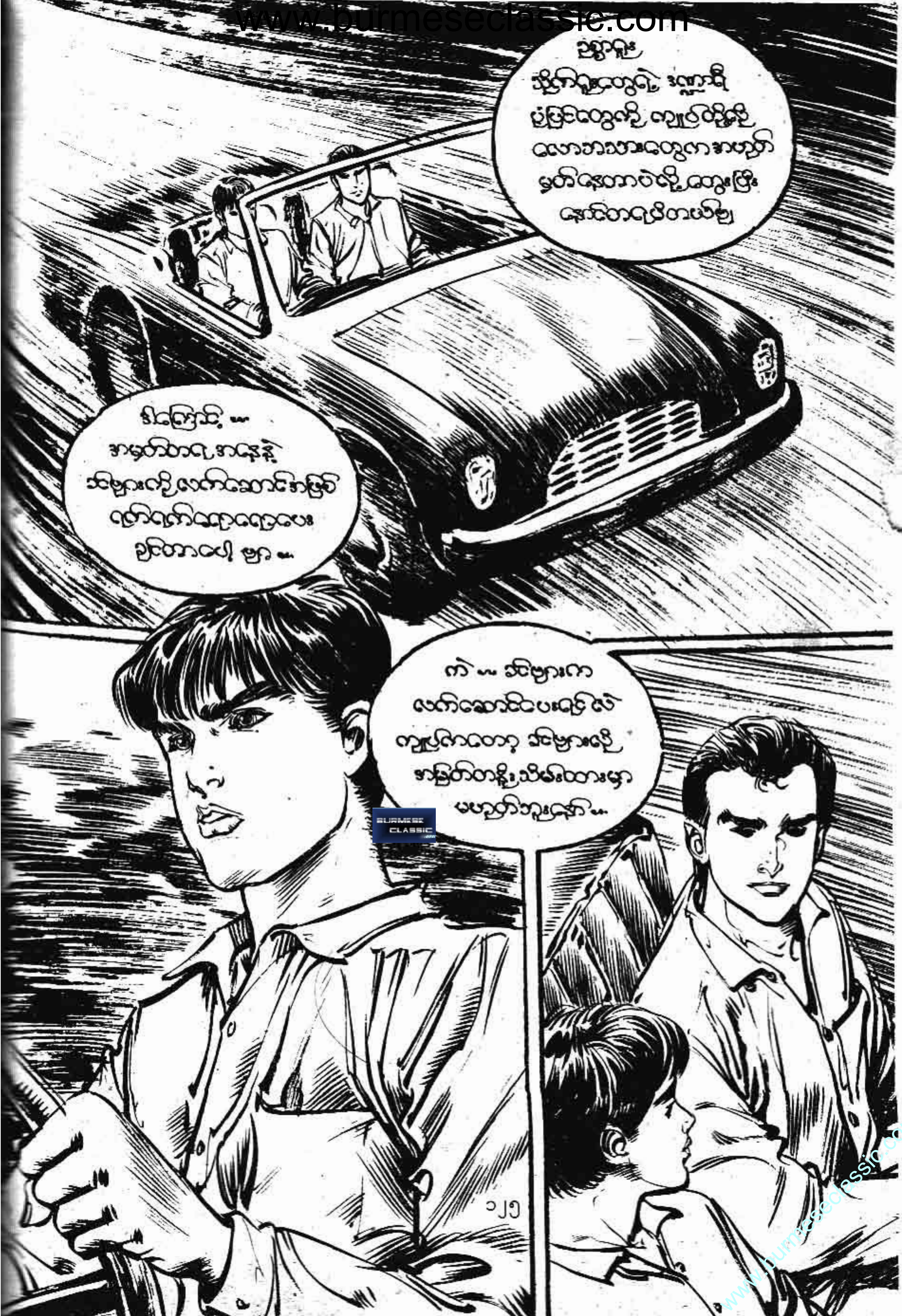
ညွှာကျူး
သိုက်ကျူးတွေရဲ့ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်တွေကို ကျနော်ဖတ်ဖူးတိုင်း လောဘသားတွေက အဟုတ်မှတ်နေတာပဲလို့ တွေးပြီး နောင်တရပါတယ်ဗျာ
ဒါကြောင့် ... အမှတ်တရ အနေနဲ့ ဒင်္ဂါးကို လက်ဆောင်အဖြစ် ရက်ရက်ရောရောပေး ချင်တာပေါ့ ဗျာ ...
ကဲ ... ဒင်္ဂါးက လက်ဆောင်ပေးပေမဲ့ ကျုပ်တို့တော့ ဒင်္ဂါးလို အမြတ်တနိုး သိမ်းထားမှာ မဟုတ်ဘူးကွာ ...

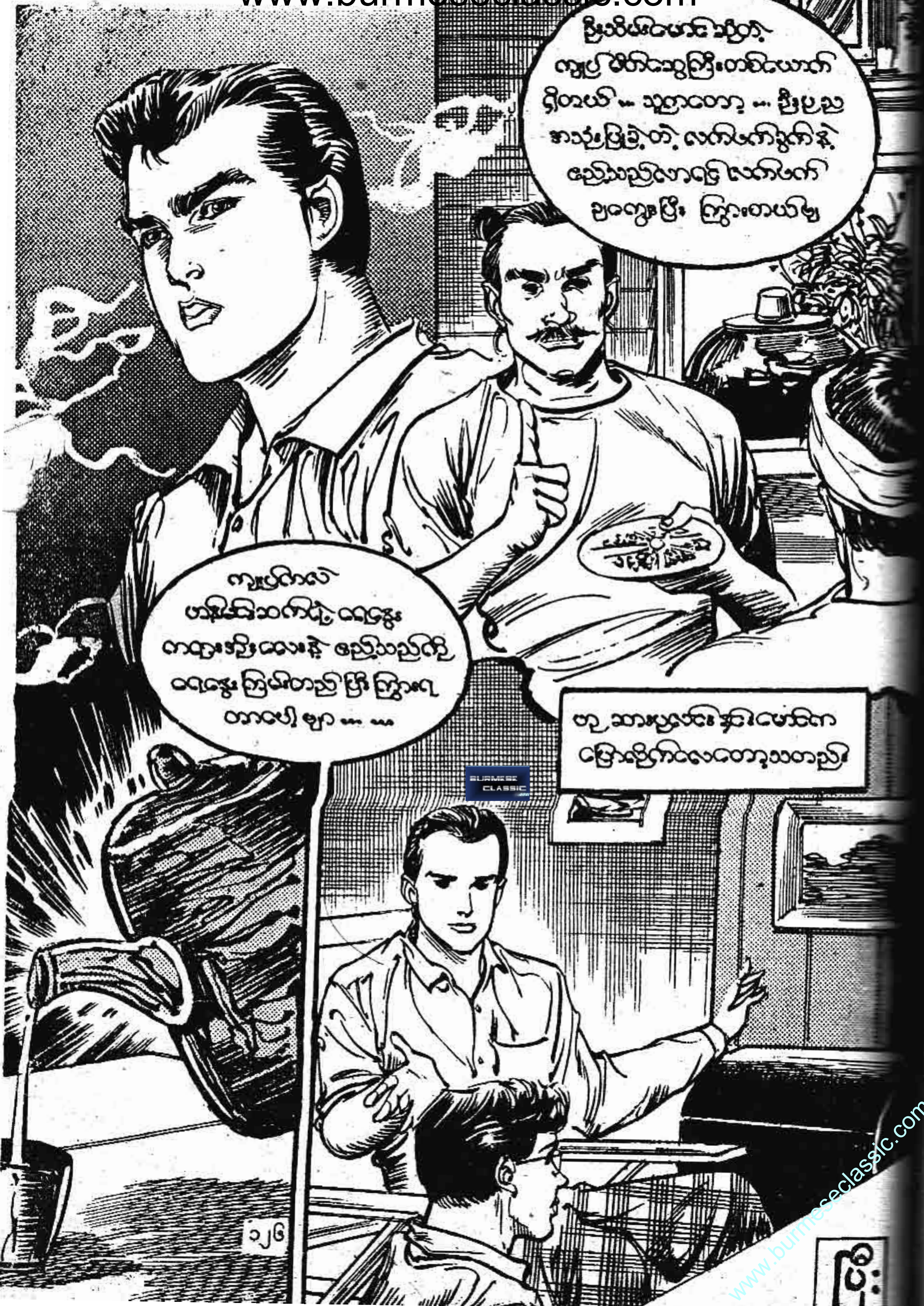
ဦးသိမ်းမောင်ဆိုတဲ့
ကျုပ်မိတ်ဆွေကြီးတစ်ယောက်
ရှိတယ် ... သူကတော့ ... ဦးပုည
အသုံးပြုခဲ့တဲ့ လက်ဖက်ခွက်နဲ့
ဖျော်သည့်လာရည် လက်ဖက်
ချကျွေးပြီး ကြွားတယ်ဗျ
ကျုပ်ကလဲ
ဟိုမိတ်ဆွေကြီးရဲ့ ရေနွေး
ကရားအိုးလေးနဲ့ ဖျော်သည့်ကို
ရေနွေးကြမ်းတည်ပြီး ကြွားရ
တာပေါ့ဗျာ ... ...
တူ သားမှုလင်းနှင့် မော်ဇာ
ပြောပြီးကြလေတော့သတည်း